

แผนพัฒนาท้องถิ่นสี่ปี

(พ.ศ.๒๕๖๑- ๒๕๖๔)

องค์การบริหารส่วนตำบลมาย อำเภอบ้านม่วง จังหวัดสกลนคร

คำนำ

ด้วยระเบียบกระทรวงมหาดไทยว่าด้วยการจัดทำแผนพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๔๘ และแก้ไขเพิ่มเติมฉบับที่ ๒ พ.ศ. ๒๕๕๕ กำหนดให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นจัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่นสี่ปี ซึ่งเป็นแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ที่สอดคล้องกับแผนยุทธศาสตร์การพัฒนา อันมีลักษณะเป็นการกำหนดรายละเอียด แผนงาน โครงการพัฒนา ที่จัดทำขึ้นสำหรับปีงบประมาณแต่ละปี ซึ่งมีความต่อเนื่องและเป็นแผนก้าวหน้าครอบคลุมระยะเวลาสี่ปี โดยมีการทบทวนเพื่อปรับปรุงเป็นประจำทุกปี (Rolling plan) สำหรับขั้นตอนการจัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่นสี่ปีขององค์การบริหารส่วนตำบลมาย ฉบับปี พ.ศ. ๒๕๖๑ - ๒๕๖๔ เริ่มตั้งแต่การกำหนดกรอบยุทธศาสตร์การพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น โดยผู้บริหารองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นร่วมกับประชาคมหมู่บ้านประชุมเพื่อร่วมกันกำหนดกรอบยุทธศาสตร์การพัฒนา เพื่อใช้เป็นแนวทางในการจัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่นสี่ปีขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น และจากนั้นคณะกรรมการพัฒนาองค์การบริหารส่วนท้องถิ่นได้พิจารณาคัดเลือกยุทธศาสตร์และแผนงานการพัฒนาที่มีความเหมาะสม นำมาใช้เป็นกรอบการจัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่นสี่ปี และหลังจากนั้นคณะกรรมการสนับสนุนการจัดทำแผนพัฒนาองค์การบริหารส่วนท้องถิ่น รวบรวมโครงการตามข้อเสนอแนะของส่วนราชการต่าง ๆ องค์กรเอกชน กลุ่ม สมาคม ข้อมูลจากการจัดเวทีประชาคมท้องถิ่นซึ่งสะท้อนความต้องการของประชาชนในตำบล ตามอำนาจหน้าที่ขององค์การบริหารส่วนท้องถิ่น แล้วจัดทำร่างแผนพัฒนาท้องถิ่นสี่ปี เสนอต่อสภาองค์การบริหารส่วนตำบลพิจารณาให้ความเห็นชอบ แล้วจึงเสนอต่อนายกองค์การบริหารส่วนท้องถิ่นเพื่อพิจารณาอนุมัติและประกาศใช้

หวังเป็นอย่างยิ่งว่าแผนพัฒนาท้องถิ่นสี่ปี พ.ศ. ๒๕๖๑-๒๕๖๔ จะเป็นเครื่องมือในการขับเคลื่อนให้การพัฒนาตำบลมาย ภายใต้กรอบอำนาจหน้าที่ขององค์การบริหารส่วนท้องถิ่น สามารถตอบสนองต่อความต้องการของประชาชนและบรรลุตามวิสัยทัศน์ตำบล “มายเป็นตำบลน่าอยู่ การเรียนรู้ก้าวหน้า การพัฒนาก้าวล้ำ เศรษฐกิจชุมชนก้าวหน้า ด้วยการบริหารจัดการบ้านเมืองที่ดี” ได้อย่างแท้จริง

องค์การบริหารส่วนตำบลมาย

๓๑ ตุลาคม ๒๕๕๙

สารบัญ

หน้า

ส่วนที่ ๑ สภาพทั่วไปและข้อมูลพื้นฐานขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

๑. ด้านกายภาพ	๑
๒. ด้านการเมือง/การปกครอง	๒
๓. ประชากร	๓
๔. สภาพทางสังคม	๓
๕. ระบบบริการพื้นฐาน	๖
๖. ระบบเศรษฐกิจ	๗
๗. เศรษฐกิจพอเพียงท้องถิ่น (ด้านการเกษตรและแหล่งน้ำ)	๘
๘. ศาสนา ประเพณี วัฒนธรรม	๑๑
๙. ทรัพยากรธรรมชาติ	๑๒
๑๐. อื่นๆ (ถ้ามีระบุด้วย)	๑๓

ส่วนที่ ๒ สรุปผลการพัฒนาท้องถิ่นตามแผนพัฒนาท้องถิ่น (พ.ศ.๒๕๕๗-๒๕๖๐)

๑. สรุปผลการดำเนินงานตามงบประมาณที่ได้รับและการเบิกจ่ายงบประมาณในปีงบประมาณ	๑๔
๒. ผลที่ได้รับจากการดำเนินงานในปีงบประมาณ พ.ศ.๒๕๕๗-๒๕๖๐	๒๑
๓. สรุปปัญหาอุปสรรคการดำเนินงานที่ผ่านมาและแนวทางการแก้ไข ในปีงบประมาณ พ.ศ.๒๕๕๗-๒๕๖๐	๒๑

ส่วนที่ ๓ ยุทธศาสตร์ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

๑. ความสัมพันธ์ระหว่างแผนพัฒนาระดับมหภาค	๒๕
๑.๑ แผนยุทธศาสตร์ชาติ ๒๐ ปี	๒๕
๑.๒ แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ ๑๒	๓๑
๑.๓ แผนพัฒนาภาค/แผนพัฒนากลุ่มจังหวัด/แผนพัฒนาจังหวัด	๔๔
๑.๔ ยุทธศาสตร์การพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตจังหวัดสกลนคร	๕๗
๒. ยุทธศาสตร์ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น	๕๘
๒.๑ วิสัยทัศน์	๕๘
๒.๒ ยุทธศาสตร์	๕๘
๒.๓ เป้าประสงค์	๕๘
๒.๔ ตัวชี้วัด	๕๘
๒.๕ ค่าเป้าหมาย	๕๙
๒.๖ กลยุทธ์	๖๓
๒.๗ จุดยืนทางยุทธศาสตร์	๖๔
๒.๘ ความเชื่อมโยงของยุทธศาสตร์ในภาพรวม	๖๔

๓. การวิเคราะห์เพื่อพัฒนาท้องถิ่น	๖๔
๓.๑ การวิเคราะห์กรอบการจัดทำยุทธศาสตร์ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น	๕๔
๓.๒ การประเมินสถานการณ์สภาพแวดล้อมภายนอกที่เกี่ยวข้อง	๖๗
๓.๓ ความเชื่อมโยงยุทธศาสตร์การพัฒนาจังหวัดกับยุทธศาสตร์การพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น	๗๓
๓.๔ แผนผังยุทธศาสตร์ (streegic map)	๗๖
๓.๕ รายละเอียดยุทธศาสตร์	๗๘

ส่วนที่ ๔ การนำแผนพัฒนาท้องถิ่นสู่การปฏิบัติ

๑. ยุทธศาสตร์การพัฒนาและแผนงาน	๙๔
๒. บัญชีโครงการพัฒนาท้องถิ่น	๙๕
แบบ ผ.๐๗	๙๕
แบบ ผ.๐๑	๙๗
แบบ ผ.๐๒	๑๓๐
แบบ ผ.๐๓	๑๓๔
แบบ ผ.๐๕	๑๓๙
แบบ ผ.๐๘	๑๔๐

ส่วนที่ ๕ การติดตามและประเมินผล

๑. การติดตามและประเมินผลยุทธศาสตร์	๑๔๔
๒. การติดตามและประเมินผลโครงการ	๑๔๔
๓. สรุปผลการพัฒนาท้องถิ่นในภาพรวม	๑๔๕
๓.๑ การวัดผลในเชิงปริมาณและเชิงคุณภาพ	๑๔๕
(๑) การวัดผลในเชิงปริมาณ	๑๔๕
(๒) การวัดผลในเชิงคุณภาพ	๑๔๕
๔. ข้อเสนอแนะในการจัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่นในอนาคต	๑๔๖
๔.๑ ผลกระทบนำไปสู่ออนาคต	๑๔๖
๔.๒ ข้อสังเกต ข้อเสนอแนะ ผลจากการพัฒนา	๑๔๖

ส่วนที่ ๑

สภาพทั่วไปและข้อมูลพื้นฐานขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

๑. ด้านกายภาพ

๑.๑ ที่ตั้ง

ลักษณะที่ตั้ง องค์การบริหารส่วนตำบลมายเป็นหนึ่งในเก้าองค์การบริหารส่วนตำบลของอำเภอบ้านม่วง ตั้งอยู่ทางทิศตะวันตกของอำเภอบ้านม่วง ห่างจากตัวอำเภอ ๗ กิโลเมตร ห่างจากตัวจังหวัดสกลนคร ๑๒๗ กิโลเมตร มีอาณาเขตติดต่อกับท้องถิ่นต่าง ๆ ดังต่อไปนี้

ทิศเหนือ	ติดต่อกับ อบต.ดงหม้อทอง	อบต.ดงหม้อทองใต้	อำเภอบ้านม่วง
ทิศใต้	ติดต่อกับ อบต.หนองกว้าง	เทศบาลตำบลห้วยหลวง	อำเภอบ้านม่วง
ทิศตะวันออก	ติดต่อกับ อบต.ม่วง	อบต.ดงเหนือ	อำเภอบ้านม่วง
ทิศตะวันตก	ติดต่อกับ เทศบาลตำบลห้วยหลวง		อำเภอบ้านม่วง

๑.๒ ลักษณะภูมิประเทศ

องค์การบริหารส่วนตำบลมายนี มีเนื้อที่ประมาณ ๘๑ ตารางกิโลเมตร หรือ ๕๐,๖๒๕ ไร่ เป็นพื้นที่ทางการเกษตร ๑๘,๒๘๔ ไร่

๑.๓ ลักษณะภูมิอากาศ

องค์การบริหารส่วนตำบลมายนีมีลักษณะภูมิอากาศ ร้อน

๑.๔ ลักษณะของดิน

เป็นที่ราบสูงสลับกับที่ลุ่ม มีกรวด และเศษหินปะปนอยู่ในดินเป็นจำนวนมากทำให้ดินมีความอุดมสมบูรณ์ต่ำ

๑.๕ ลักษณะของแหล่งน้ำ

แหล่งน้ำตามธรรมชาติมีลักษณะเป็นแหล่งน้ำที่ตื้นเขินต้องได้รับการปรับปรุงหรือการขุดลอกอยู่เสมอถึงจะสามารถใช้ประโยชน์ได้

หมู่บ้าน	แหล่งน้ำธรรมชาติ	อบต.ดำเนินการก่อสร้าง	หน่วยงานอื่นก่อสร้าง
มาย หมู่ที่ ๑	หนองปูดัน,หนองผา,หนองมัง	ฝาย ๑ แห่ง	-
นาจาน หมู่ที่ ๒	ห้วยบ่อแดง,ห้วยวังเดือนห้า,ห้วยมายตอนบน,ห้วยมายตอนล่าง	ฝายน้ำล้น ๑ แห่ง สระน้ำ ๓ แห่ง	อ่างเก็บน้ำ ๒ แห่ง
โพธิ์ทอง หมู่ที่ ๓	ห้วยวังฮู,ห้วยแม่คาคตอนบน,ห้วยแม่คาคตอนล่าง,ห้วยมะตูม,ห้วยบ้านจั่ว	บ่อน้ำตื้น ๑ แห่ง ถังเก็บน้ำฝน ฝ.๓๓ ๑ แห่ง	สระน้ำ ๑ แห่ง
กล้วยน้อย หมู่ที่ ๔	ห้วยไฮ,อ่างห้วยหินเหนือ	ฝายน้ำล้น ๑ แห่ง สระน้ำ ๑ แห่ง บ่อน้ำตื้น ๒ แห่ง	-
คู หมู่ที่ ๕	ห้วยกุดคู,ห้วยมายตอนล่าง,ห้วยวังมนใหญ่,ห้วยวังหว้า,หนองสิม,หนองทุ่มใต้,หนองแยงข้าง, หนองหัวควาย	ฝาย ๒ แห่ง	-
ด่านไชโย หมู่ที่ ๖	ห้วยคุด,ห้วยด่านภู,ห้วยโคกเม็ก	ฝายน้ำล้น ๒ แห่ง	-
สมานสามัคคี หมู่ที่ ๗	ห้วยโพธิ์ตาก,ห้วยมายส่วนแยก,อ่างห้วยหิน	ถังเก็บน้ำ ฝ.๓๓ ๒ แห่ง, ถังเก็บน้ำ ฝ.๙๙ ๑ แห่ง	-
หนองบ่อ หมู่ที่ ๘	หนองบ่อ,หนองทมน้อย,หนองเรือ,หนองสองห้อง,หนองป่ายางน้อย,ห้วยมาย,หนองเลิง	สระน้ำโรงเรียน	-
โนนสว่าง หมู่ที่ ๙	หนองแสงตอนล่าง,หนองแสงตอนบน,หนองสามเหลี่ยม,หนองคุ่มพุก,ห้วยมายตอนล่าง	ถังเก็บน้ำ ฝ.๙๙	-
มาย หมู่ที่ ๑๐	วังตาโว,ลำห้วยมาย	ฝาย ๓ แห่ง	-

๑.๖ ลักษณะของไม้และป่าไม้

ป่าไม้ส่วนใหญ่ยังสมบูรณ์ ลักษณะของไม้เป็นไม้

หมู่บ้าน	จำนวน (แห่ง)	จำนวน (ไร่)	สภาพพื้นที่
มาย หมู่ที่ ๑	๑	๖๙๕	ยังสมบูรณ์
นาจาน หมู่ที่ ๒	๑	๕๐	ยังสมบูรณ์
โพธิ์ทอง หมู่ที่ ๓	๑	๑๐๐	ยังสมบูรณ์
กล้วยน้อย หมู่ที่ ๔	๑	๒๕	ยังสมบูรณ์
คู หมู่ที่ ๕	๒	๒๓	ยังสมบูรณ์
ด่านไชโย หมู่ที่ ๖	๒	๑๕	ยังสมบูรณ์
สมานสามัคคี หมู่ที่ ๗	๒	๑๐๐	ยังสมบูรณ์
หนองบ่อ หมู่ที่ ๘	๑	๗๒	ยังสมบูรณ์
โนนสว่าง หมู่ที่ ๙	๑	๗๕	ยังสมบูรณ์
มาย หมู่ที่ ๑๐	ร่วมกับหมู่ที่ ๑	ร่วมกับหมู่ที่ ๑	-

๒. ด้านการเมือง/การปกครอง

๒.๑ เขตการปกครอง องค์การบริหารส่วนตำบลมามีเขตการปกครองทั้งสิ้น จำนวน ๑๐ หมู่บ้าน ดังนี้

หมู่บ้าน	หมู่ที่
มาย	๑
นาจาน	๒
โพธิ์ทอง	๓
กล้วยน้อย	๔
คู	๕
ด่านไชโย	๖
สมานสามัคคี	๗
หนองบ่อ	๘
โนนสว่าง	๙
มาย	๑๐

๒.๒ การเลือกตั้ง

การเลือกตั้งขององค์การบริหารส่วนตำบลมามีเขตการเลือกตั้ง จำนวน ๑๐ เขตเลือกตั้ง ซึ่งแยกตามหมู่บ้านทั้งหมด ๑๐ หมู่บ้าน

๓. ประชากร

หน้า ๓

๓.๑ ข้อมูลเกี่ยวกับจำนวนประชากร

องค์การบริหารส่วนตำบลมลาย มีประชากรทั้งสิ้น ๖,๒๒๐ คน เป็นชาย ๓,๑๑๓ คน เป็นหญิง ๓,๑๐๗ คน จำนวนครัวเรือน ๑,๗๗๐ ครัวเรือน ความหนาแน่น ๗๖ คน/ตารางกิโลเมตร แยกเป็น

หมู่บ้าน	ครัวเรือน	ชาย	หญิง	รวม	หมายเหตุ
มาย ม.๑	๑๘๒	๓๑๕	๒๙๙	๖๑๔	
นาจาน ม.๒	๒๒๗	๔๒๒	๔๔๐	๘๖๒	
โพธิ์ทอง ม.๓	๑๘๕	๓๓๓	๓๔๓	๖๗๖	
กล้วยน้อย ม.๔	๑๒๖	๒๓๐	๒๔๐	๔๗๐	
คู่ม.๕	๑๗๔	๒๘๓	๒๙๐	๕๗๓	
ด่านไชโย ม.๖	๑๗๑	๓๑๒	๒๗๒	๕๘๔	
สमानสามัคคี ม.๗	๑๗๙	๒๔๙	๒๖๗	๕๑๖	
หนองบ่อ ม.๘	๒๕๕	๔๕๑	๔๔๕	๘๙๖	
โนนสว่าง ม.๙	๑๑๕	๒๐๖	๒๐๗	๔๑๓	
มาย ม.๑๐	๑๕๖	๓๑๒	๓๐๔	๖๑๖	

* หมายเหตุ ข้อมูลจากสำนักงานทะเบียนอำเภอ ณ เดือน มีนาคม พ.ศ. ๒๕๕๙

๓.๒ ช่วงอายุและจำนวนประชากร

ประชากรส่วนใหญ่ประกอบอาชีพเกษตรกรรม

๔. สภาพทางสังคม

๔.๑ การศึกษา

จำนวนนักเรียนในศูนย์พัฒนาเด็กเล็กในสังกัด อบต.มาย

ที่	ศูนย์พัฒนาเด็กเล็ก	จำนวนเด็กนักเรียน					
		ปี ๒๕๕๕		ปี ๒๕๕๖		ปี ๒๕๕๗	
		ชาย	หญิง	ชาย	หญิง	ชาย	หญิง
๑	บ้านมาย	๓๐	๒๐	๒๘	๒๗	๑๖	๑๖
๒	บ้านนาจาน	๑๕	๑๘	๑๗	๑๖	๑๔	๑๔
๓	บ้านหนองบ่อ	๑๘	๑๗	๑๘	๑๘	๒๐	๒๐
รวม		๕๕	๕๕	๖๑	๖๑	๕๐	๕๐

โรงเรียนประถมศึกษา

จำนวน ๓ แห่ง

โรงเรียนมัธยมศึกษาตอนต้น

จำนวน ๑ แห่ง (โรงเรียนขยายโอกาส)

ศูนย์การศึกษาออกโรงเรียน

จำนวน ๑ แห่ง

โรงเรียนอาชีวศึกษา

จำนวน ๑ แห่ง (เอกชน)

ที่อ่านหนังสือพิมพ์ประจำหมู่บ้าน

จำนวน ๑๐ แห่ง

๔.๒ สาธารณสุข

โรคที่พบมากที่สุดในด้านตำบลมาย

ลำดับที่	ชื่อโรค	จำนวน (คน)
๑	โรคระบบทางเดินหายใจ	๑๗๖
๒	โรคระบบย่อยอาหาร, โรคในช่องปาก	๙๒๓
๓	โรคและอาการอื่น	๑๐๕๗
๔	โรคระบบกล้ามเนื้อ	๑๓๒๑
๕	โรคติดเชื้อและปรสิต	๓๖๑
๖	โรคเกี่ยวกับตาและส่วนประกอบของตา	๑,๓๖๓
๗	โรคผิวหนัง	๒๔๙

- โรงพยาบาลส่งเสริมสุขภาพตำบล ๑ แห่ง ตั้งอยู่ที่ หมู่ ๑ บ้านมาย
- คลินิก จำนวน ๒ แห่ง ตั้งอยู่ที่ หมู่ที่ ๑ บ้านมาย
- มีกองทุนหลักประกันสุขภาพระดับท้องถิ่นหรือพื้นที่ ๑ กองทุน

๔.๓ อาชญากรรม

- ไม่มี ส่วนใหญ่จะเป็นปัญหาการทะเลาะวิวาทในกลุ่มวัยรุ่น, กลุ่มเด็กและเยาวชน

๔.๔ ยาเสพติด

ในตำบลมายเกี่ยวกับปัญหาเสพติดที่พบจะเป็นการเสพยาบ้าในกลุ่มเด็กและเยาวชน

๔.๕ การสังคมสงเคราะห์

จำนวนผู้สูงอายุที่ได้รับเบี้ยยังชีพในบัญชีผู้สูงอายุประจำปีงบประมาณ ๒๕๕๙

ที่	หมู่บ้าน	จำนวนผู้สูงอายุที่ได้รับเบี้ยยังชีพ		
		ชาย	หญิง	รวม
๑	บ้านมาย	๑๖	๒๕	๔๑
๒	บ้านนาจาน	๓๖	๔๒	๗๘
๓	บ้านโพธิ์ทอง	๒๒	๓๐	๕๒
๔	บ้านกล้วยน้อย	๑๒	๑๕	๒๗
๕	บ้านดู่	๑๙	๒๕	๔๔
๖	บ้านด่านไชโย	๑๘	๒๘	๔๖
๗	บ้านสมานสามัคคี	๑๙	๑๒	๓๑
๘	บ้านหนองบ่อ	๒๕	๔๕	๗๐
๙	บ้านโนนสว่าง	๑๕	๑๙	๓๔
๑๐	บ้านมาย	๒๔	๓๑	๕๕
รวม		๒๐๖	๒๗๒	๔๗๘

จำนวนผู้สูงอายุที่ได้ขึ้นทะเบียนไว้ในปีงบประมาณ ๒๕๖๐

ที่	หมู่บ้าน	จำนวนผู้สูงอายุที่ได้รับเบี้ยยังชีพ		
		ชาย	หญิง	รวม
๑	บ้านมาย	๑	๒	๓
๒	บ้านนาจาน	๖	๔	๑๐
๓	บ้านโพธิ์ทอง	๔	๓	๗
๔	บ้านกล้วยน้อย	๒	๑	๓
๕	บ้านดู่	๒	๓	๕
๖	บ้านด่านไชโย	๔	๒	๖
๗	บ้านสมานสามัคคี	๒	-	๒
๘	บ้านหนองบ่อ	๒	๑	๓
๙	บ้านโนนสว่าง	๓	๑	๔
๑๐	บ้านมาย	๒	๔	๖
รวม		๒๘	๒๑	๔๙

จำนวนผู้พิการในบัญชีผู้พิการของ อบต.มาย

ที่	หมู่บ้าน	จำนวนผู้พิการที่ได้รับเบี้ยยังชีพ		
		ชาย	หญิง	รวม
๑	บ้านมาย	๓	๖	๙
๒	บ้านนาจาน	๑๓	๕	๑๘
๓	บ้านโพธิ์ทอง	๓	๕	๘
๔	บ้านกล้วยน้อย	๕	๕	๑๐
๕	บ้านดู่	๘	๗	๑๕
๖	บ้านด่านไชโย	๙	๕	๑๔
๗	บ้านสมานสามัคคี	๑๔	๔	๑๘
๘	บ้านหนองบ่อ	๑๒	๑๔	๒๖
๙	บ้านโนนสว่าง	๘	๘	๑๖
๑๐	บ้านมาย	๔	๕	๙
รวม		๗๙	๖๔	๑๔๓

จำนวนผู้พิการที่ได้ขึ้นทะเบียนไว้ในปีงบประมาณ ๒๕๖๐

ที่	หมู่บ้าน	จำนวนผู้สูงอายุที่ได้รับเบี้ยยังชีพ		
		ชาย	หญิง	รวม
๑	บ้านมาย	๒	๓	๕
๒	บ้านนาจาน	-	๑	๑
๓	บ้านโพธิ์ทอง	๒	-	๒
๔	บ้านกล้วยน้อย	๑	๑	๒
๕	บ้านดู่	๑	๑	๒
๖	บ้านด่านไชโย	๒	-	๒
๗	บ้านสมานสามัคคี	๑	-	๑
๘	บ้านหนองบ่อ	๑	๓	๔
๙	บ้านโนนสว่าง	๑	-	๑
๑๐	บ้านมาย	๑	-	๑
รวม		๑๒	๙	๒๑

๕. ระบบบริการพื้นฐาน

๕.๑ การคมนาคมขนส่ง

ประชาชนส่วนใหญ่ใช้ถนนเป็นเส้นทางคมนาคม ถนนส่วนใหญ่มีสภาพใช้การได้มีบางส่วนที่ต้องปรับปรุงแก้ไขเส้นทางการคมนาคม มีรถประจำทางวิ่งบริการประชาชนในเขตตำบลมาย ดังนี้

๑. รถยนต์ประจำทาง (สัมปทานเอกชน) สายบ้านดุง-คำตาก้า
๒. รถยนต์ประจำทาง (สัมปทานเอกชน) สายบ้านม่วง-สกลา
๓. รถยนต์ประจำทาง (สัมปทานเอกชน) สายโซพิสัย-สกล
๔. รถทัวร์บ้านม่วง-กรุงเทพฯ

๕.๒ การไฟฟ้า

ไฟฟ้าแรงต่ำไปแหล่งเกษตร

ลำดับที่	หมู่บ้าน	ระยะทาง
๑	มาย	ไม่มี
๒	นาจาน	ไม่มี
๓	โพธิ์ทอง	ไม่มี
๔	กล้วยน้อย	ไม่มี
๕	คู	๒,๐๐๐
๖	ด่านไชโย	ไม่มี
๗	สมานสามัคคี	๒๐๐
๘	หนองบ่อ	ไม่มี
๙	โนนสว่าง	๕๐๐
๑๐	มาย	๑,๕๐๐

๕.๓ การประปา

ลำดับที่	หมู่บ้าน	จำนวน(แห่ง)	ความเพียงพอ
๑	มาย	๑	ขาดแคลนช่วงหน้าแล้ง
๒	นาจาน	๑	ขาดแคลนช่วงหน้าแล้ง ไม่สะอาด
๓	โพธิ์ทอง	๑	ขาดแคลนช่วงหน้าแล้ง
๔	กล้วยน้อย	๑	ขาดแคลนช่วงหน้าแล้ง
๕	คู	๑	ขาดแคลนช่วงหน้าแล้ง
๖	ด่านไชโย	๑	มีเพียงพอ
๗	สมานสามัคคี	๑	มีเพียงพอแต่ไม่ค่อยสะอาด
๘	หนองบ่อ	๑	ขาดแคลนช่วงหน้าแล้ง
๙	โนนสว่าง	ไม่มี	-
๑๐	มาย	๑	ขาดแคลนช่วงหน้าแล้ง

๕.๔ โทรศัพท์

- การโทรศัพท์พื้นฐานของการใช้บริการขององค์การโทรศัพท์แห่งประเทศไทยยังไม่ครอบคลุมประชาชนส่วนใหญ่ใช้โทรศัพท์เคลื่อนที่

๕.๕ ไปรษณีย์หรือการสื่อสารหรือการขนส่ง และวัสดุ ครุภัณฑ์

- การบริการด้านไปรษณีย์ซึ่งมีไปรษณีย์ประจำตำบลมาย บริการครอบคลุมทุกหมู่บ้านในพื้นที่ตำบลมาย

๖. ระบบเศรษฐกิจ

๖.๑ การเกษตร

ที่	หมู่บ้าน	อาชีพหลัก (ครัวเรือน)		อาชีพลำดับ๒ (ครัวเรือน)		อาชีพลำดับ๓ (ครัวเรือน)	
		อาชีพหลัก	จำนวน	อาชีพ	จำนวน	อาชีพ	จำนวน
๑	บ้านมาย	ทำนา	๑๑๓	เลี้ยงสัตว์	๑๗	ทำสวน	๑๒
๒	บ้านนาจาน	เลี้ยงสัตว์	๑๘๕	ทำนา	๑๑๘	ทำไร่	๘๕
๓	บ้านโพธิ์ทอง	ทำนา	๑๓๔	ทำสวน	๘๐	รับจ้าง	๓๘
๔	บ้านกล้วยน้อย	ทำนา	๙๐	รับจ้าง	๒๘	เลี้ยงสัตว์	๑๐
๕	บ้านดู่	ทำนา	๑๒๒	รับจ้าง	๙๐	ทำสวน	๓๙
๖	บ้านด่านไชโย	รับจ้าง	๗๑	ทำนา	๕๖	เลี้ยงสัตว์	๕๓
๗	บ้านสมานสามัคคี	ทำนา	๗๕	รับจ้าง	๑๐	ค้าขาย	๕
๘	บ้านหนองบ่อ	ทำนา	๑๙๑	รับจ้าง	๑๐๐	เลี้ยงสัตว์	๕๐
๙	บ้านโนนสว่าง	รับจ้าง	๙๐	เลี้ยงสัตว์	๙๐	ทำนา	๘๐
๑๐	บ้านมาย	ทำนา	๑๑๐	รับจ้าง	๖๐	เลี้ยงสัตว์	๙

๖.๒ การประมง

- ไม่มี

๖.๓ การปศุสัตว์

ข้อมูล โค-กระบือ ตามโครงการธนาคารกระบือเพื่อเกษตรกรตามพระราชดำริ

หมู่บ้าน	จำนวนกระบือ	ตาย	คงเหลือ
ม.๑	๑๕	-	๑๕
ม.๒	๙	-	๙
ม.๓	๒๙	๒	๒๗
ม.๔	๑๒	๑	๑๑
ม.๕	๓๔	๑	๓๓
ม.๖	๔๑	๑	๔๐
ม.๗	๒๗	-	๒๗
ม.๘	๑๒	-	๑๒
ม.๙	๒๖	-	๒๖
ม.๑๐	๑๓	-	๑๓
รวม	๒๑๘	๕	๒๑๓

ข้อมูลวัวตามโครงการครอบครัวเลี้ยงวัวไม่ต้องกลัวยากจน

บ้านกล้วยน้อย หมู่ที่ ๔ จำนวน ๒ ตัว

ข้อมูลกระบือตามโครงการเลี้ยงกระบือเพื่อความมั่นคงของครอบครัว

บ้านด่านไชโย หมู่ที่ ๖ จำนวน ๑๒ ตัว

๖.๔ การบริการ

หน่วยธุรกิจในพื้นที่องค์การบริหารส่วนตำบลมาย

ลำดับ	ประเภท	จำนวน
๑	ปั้มน้ำมัน ขนาดกลาง	๒ แห่ง
๒	ปั้มน้ำมันหลอด	๑๑ แห่ง
๓	ร้านค้าเบ็ดเตล็ด	๓๙ แห่ง
๔	ร้านรับซ่อมยานยนต์	๘ แห่ง
๕	โรงงานแปรรูปไม้	๑ แห่ง
๖	ร้านรับซื้อวัสดุทางการเกษตร	๒ แห่ง
๗	ร้านขายวัสดุก่อสร้าง	๒ แห่ง
๘	ร้านขายของปลีก-ส่ง	๑ แห่ง
๙	ร้านรับซื้อของเก่า	๑ แห่ง

๖.๕ การท่องเที่ยว

ตำบลมายมีแหล่งท่องเที่ยวเชิงนิเวศน์ ดังนี้

๑. วัดป่าสันติธรรมวนาราม
๒. วัดป่าด่านไชโย

๖.๖ อุตสาหกรรม

มีโรงงานอุตสาหกรรม จำนวน ๑ แห่ง คือ โรงงานแปรรูปไม้ บ้านสามานสามัคคี หมู่ที่ ๗

๖.๗ การพาณิชย์และกลุ่มอาชีพ

หน่วยธุรกิจในพื้นที่องค์การบริหารส่วนตำบลมาย

ลำดับ	ประเภท	จำนวน
๑	ปั้มน้ำมัน ขนาดกลาง	๒ แห่ง
๒	ปั้มน้ำมันหลอด	๑๑ แห่ง
๓	ร้านค้าเบ็ดเตล็ด	๓๙ แห่ง
๔	ร้านรับซ่อมยานยนต์	๘ แห่ง
๕	โรงงานแปรรูปไม้	๑ แห่ง
๖	ร้านรับซื้อวัสดุทางการเกษตร	๒ แห่ง
๗	ร้านขายวัสดุก่อสร้าง	๒ แห่ง
๘	ร้านขายของปลีก-ส่ง	๑ แห่ง
๙	ร้านรับซื้อของเก่า	๑ แห่ง

๖.๘ แรงงาน

- ส่วนใหญ่แรงงานในตำบลมายเป็นแรงงานแบบรับจ้างทั่วไป

๗. เศรษฐกิจพอเพียงท้องถิ่น (ด้านการเกษตรและแหล่งน้ำ)

๗.๑ ข้อมูลพื้นฐานหมู่บ้านหรือชุมชน

ข้อมูลเกี่ยวกับจำนวนประชากร

องค์การบริหารส่วนตำบลมายนี มีประชากร ทั้งสิ้น ๖,๒๒๐ คน เป็นชาย ๓,๑๑๓ คน เป็นหญิง ๓,๑๐๗ คน จำนวนครัวเรือน ๑,๗๗๐ ครัวเรือน ความหนาแน่น ๗๖ คน/ตารางกิโลเมตร แยกเป็น

หมู่บ้าน	ครัวเรือน	ชาย	หญิง	รวม	หมายเหตุ
มาย ม.๑	๑๘๒	๓๑๕	๒๙๙	๖๑๔	
นาจาน ม.๒	๒๒๗	๔๒๒	๔๔๐	๘๖๒	
โพธิ์ทอง ม.๓	๑๘๕	๓๓๓	๓๔๓	๖๗๖	
กล้วยน้อย ม.๔	๑๒๖	๒๓๐	๒๔๐	๔๗๐	
คู่ม.๕	๑๗๔	๒๘๓	๒๙๐	๕๗๓	
ด่านไชโย ม.๖	๑๗๑	๓๑๒	๒๗๒	๕๘๔	
สมานสามัคคี ม.๗	๑๗๙	๒๔๙	๒๖๗	๕๑๖	
หนองบ่อ ม.๘	๒๕๕	๔๕๑	๔๔๕	๘๙๖	
โนนสว่าง ม.๙	๑๑๕	๒๐๖	๒๐๗	๔๑๓	
มาย ม.๑๐	๑๕๖	๓๑๒	๓๐๔	๖๑๖	

* หมายเหตุ ข้อมูลจากสำนักงานทะเบียนอำเภอ ณ เดือน มีนาคม พ.ศ. ๒๕๕๙

๗.๒ ข้อมูลด้านการเกษตร

หมู่บ้าน	ชื่อกลุ่ม	จำนวนสมาชิก(คน)
มาย หมู่ที่ ๑	กลุ่มพัฒนาผ้าไหม-ผ้าฝ้าย	๓๐
นาจาน หมู่ที่ ๒	กลุ่มออมทรัพย์เพื่อการผลิต	๓๔
โพธิ์ทอง หมู่ที่ ๓	กลุ่มเลี้ยงโค	๑๒
กล้วยน้อย หมู่ที่ ๔	กลุ่มเลี้ยงโค-กระบือ	๑๒
	กลุ่มแปรรูปผลิตภัณฑ์ผ้าพื้นเมืองทอมือ	๑๖
	กลุ่มเลี้ยงสุกร	๑๖
คู่ม.๕	กลุ่มวิสาหกิจชุมชนปศุสัตว์บ้านคู	๒๕
ด่านไชโย หมู่ที่ ๖	กลุ่มเลี้ยงปลาในบ่อ	๑๖
	กลุ่มเลี้ยงสุกร	๙
สมานสามัคคี หมู่ที่ ๗	กลุ่มพัฒนาอาชีพการเกษตร	๑๐
หนองบ่อ หมู่ที่ ๘	กลุ่มทอผ้าและทอเสื่อบ้านหนองบ่อ	๑๙
โนนสว่าง หมู่ที่ ๙	กลุ่มเลี้ยงโคเพื่อการเกษตร	๑๖
	กลุ่มเลี้ยงสุกร	๑๒
	กลุ่มแม่บ้าน	๓๒
	กลุ่มประดิษฐ์ดอกไม้	๑๒
มาย หมู่ที่ ๑๐	กลุ่มแม่บ้านเกษตรกรรมมาย	๓๔
	กลุ่มศูนย์ส่งเสริมและการผลิตพันธ์ข้าวชุมชน	๓๐
	กลุ่มหัตถกรรมดอกไม้จันทร์	๑๒
	กลุ่มปุ๋ยชีวภาพมาย	๔๕

๗.๓ ข้อมูลด้านแหล่งน้ำทางการเกษตร

หมู่บ้าน	แหล่งน้ำธรรมชาติ	อบต.ดำเนินการก่อสร้าง	หน่วยงานอื่นก่อสร้าง
มาย หมู่ที่ ๑	หนองปู้ตัน,หนองผำ,หนองมั่ง	ฝาย ๑ แห่ง	-
นาจาน หมู่ที่ ๒	ห้วยบ่อแดง,ห้วยวังเดือนห้า,ห้วยมายตอนบน,ห้วยมายตอนล่าง	ฝายน้ำล้น ๑ แห่ง สระน้ำ ๓ แห่ง	อ่างเก็บน้ำ ๒ แห่ง
โพธิ์ทอง หมู่ที่ ๓	ห้วยวังฮู,ห้วยแม่คาคตตอนบน,ห้วยแม่คาคตตอนล่าง,ห้วยมะตูม,ห้วยบ้านจิว	บ่อน้ำตื้น ๑ แห่ง ถังเก็บน้ำฝน ๑๓๓ ๑ แห่ง	สระน้ำ ๑ แห่ง
กล้วยน้อย หมู่ที่ ๔	ห้วยไฮ,อ่างห้วยหินเหนือ	ฝายน้ำล้น ๑ แห่ง สระน้ำ ๑ แห่ง บ่อน้ำตื้น ๒ แห่ง	-
คู หมู่ที่ ๕	ห้วยกุดคู,ห้วยมายตอนล่าง,ห้วยวังมนใหญ่,ห้วยวังหว่า,หนองลิม,หนองทุ่มใต้,หนองแยงช้าง, หนองหัวควาย	ฝาย ๒ แห่ง	-
ด่านไชโย หมู่ที่ ๖	ห้วยตุล,ห้วยด่านภู,ห้วยโคกเม็ก	ฝายน้ำล้น ๒ แห่ง	-
สมานสามัคคี หมู่ที่ ๗	ห้วยโพธิ์ตาก,ห้วยมายส่วนแยก,อ่างห้วยหิน	ถังเก็บน้ำ ๒๓๓ ๒ แห่ง, ถังเก็บน้ำ ๒๓๔ ๑ แห่ง	-
หนองบ่อ หมู่ที่ ๘	หนองบ่อ,หนองทมน้อย, หนองเรือ,หนองสองห้อง,หนองปายางน้อย,ห้วยมาย,หนองเลิง	สระน้ำโรงเรียน	-
โนนสว่าง หมู่ที่ ๙	หนองแสงตอนล่าง,หนองแสงตอนบน,หนองสามเหลี่ยม,หนองลุมพุก,ห้วยมายตอนล่าง	ถังเก็บน้ำ ๒๓๔	-
มาย หมู่ที่ ๑๐	วังตาโว,ลำห้วยมาย	ฝาย ๓ แห่ง	-

๗.๓ ข้อมูลด้านแหล่งน้ำกิน น้ำใช้ (หรือน้ำเพื่ออุปโภค บริโภค)

หมู่บ้าน	แหล่งน้ำธรรมชาติ	อบต.ดำเนินการก่อสร้าง	หน่วยงานอื่นก่อสร้าง
มาย หมู่ที่ ๑	หนองปุดัน,หนองผำ,หนองมัง	ฝาย ๑ แห่ง	-
นาจาน หมู่ที่ ๒	ห้วยบ่อแดง,ห้วยวังเดือนห้า, ห้วยมายตอนบน,ห้วยมายตอนล่าง	ฝายน้ำล้น ๑ แห่ง สระน้ำ ๓ แห่ง	อ่างเก็บน้ำ ๒ แห่ง
โพธิ์ทอง หมู่ที่ ๓	ห้วยวังฮู,ห้วยแม่คาคตตอนบน,ห้วยแม่ คาคตตอนล่าง,ห้วยมะตูม,ห้วยบ้านจิว	บ่อน้ำตื้น ๑ แห่ง ถังเก็บน้ำฝน ฝ.๓๓ ๑ แห่ง	สระน้ำ ๑ แห่ง
กล้วยน้อย หมู่ที่ ๔	ห้วยไฮ,อ่างห้วยหินเหนือ	ฝายน้ำล้น ๑ แห่ง สระน้ำ ๑ แห่ง บ่อน้ำตื้น ๒ แห่ง	-
คู หมู่ที่ ๕	ห้วยกุดคู,ห้วยมายตอนล่าง,ห้วยวังมน ใหญ่,ห้วยวังหัว,หนองสิม,หนองพุ่มใต้, หนองแยงข้าง, หนองหัวควาย	ฝาย ๒ แห่ง	-
ด่านไชโย หมู่ที่ ๖	ห้วยคูล,ห้วยด่านภู,ห้วยโคกเม็ก	ฝายน้ำล้น ๒ แห่ง	-
สมานสามัคคี หมู่ที่ ๗	ห้วยโพธิ์ตาก,ห้วยมายส่วนแยก,อ่างห้วย หิน	ถังเก็บน้ำ ฝ.๓๓ ๒ แห่ง, ถังเก็บน้ำ ฝ.๙๙ ๑ แห่ง	-
หนองบ่อ หมู่ที่ ๘	หนองบ่อ,หนองทมน้อย, หนองเรือ, หนองสองห้อง,หนองป่ายางน้อย, ห้วยมาย,หนองเลิง	สระน้ำโรงเรียน	-
โนนสว่าง หมู่ที่ ๙	หนองแสงตอนล่าง,หนองแสงตอนบน, หนองสามเหลี่ยม,หนองลุมพุก, ห้วยมายตอนล่าง	ถังเก็บน้ำ ฝ.๙๙	-
มาย หมู่ที่ ๑๐	วังตาโว,ลำห้วยมาย	ฝาย ๓ แห่ง	-

๘.ศาสนา ประเพณี วัฒนธรรม

๘.๑ การนับถือศาสนา

หมู่บ้าน	ชื่อวัด/สำนักสงฆ์/ที่พักสงฆ์	จำนวนพระ(รูป)
มาย หมู่ที่ ๑	วัดป่าสันติธรรมวนาราม ที่พักสงฆ์นิการาม	๔ ๑
นาจาน หมู่ที่ ๒	วัดอัมพวัน	๖
โพธิ์ทอง หมู่ที่ ๓	วัดศิริสมภรณ์ วัดป่าบ้านโพธิ์ทอง	๔ ๒
กล้วยน้อย หมู่ที่ ๔	วัดเจริญสามัคคีธรรม	๔
คู หมู่ที่ ๕	วัดทุ่งสว่าง	๕
ด่านไชโย หมู่ที่ ๖	วัดป่าบ้านด่านไชโย วัดป่าศรีทธารธรรม สำนักสงฆ์จุมศรีธรรมสถาน	๓ ๑ ๑
สมานสามัคคี หมู่ที่๗	วัดสามัคคีคุณาราม	๒
หนองบ่อ หมู่ที่ ๘	วัดชัยมงคล	๖
โนนสว่าง หมู่ที่ ๙	ที่พักสงฆ์บ้านโนนสว่างวนาราม	๑
มาย หมู่ที่ ๑๐	วัดเจริญราษฎร์บำรุง	๒

๘.๒ ประเพณีและงานประจำปี

- ประเพณีแห่หิน แห่ทราย ให้ฝนตกต้องตามฤดูกาล
- บุญบั้งไฟ
- บุญมหาชาติ
- บุญกฐิน
- บุญข้าประดับดิน
- บุญประทายเป็นข้าวเปลือก
- ประเพณีสงกรานต์

๘.๓ ภูมิปัญญาท้องถิ่น ภาษาถิ่น

- หมอ,ปราชญ์ชาวบ้านในการรักษาโรคภูสวด,หมอต่อกะตุก

๘.๔ สินค้าพื้นเมืองและของที่ระลึก

- พรมเช็ดเท้า บ้านด่านไชโย หมู่ที่ ๖
- กลุ่มทอผ้าไหม บ้านนาจาน หมู่ที่ ๒
- กลุ่มทอผ้าขาวม้า บ้านกล้วยน้อย หมู่ที่ ๔
- เกรียนูโปรยทาน
- บายศรีสู่ขวัญ บ้านด่านไชโย หมู่ที่ ๖

๙. ทรัพยากรธรรมชาติ

๙.๑ น้ำ

หมู่บ้าน	แหล่งน้ำธรรมชาติ	อบต.ดำเนินการก่อสร้าง	หน่วยงานอื่นก่อสร้าง
มาย หมู่ที่ ๑	หนองปู่ตัน,หนองผำ,หนองมัง	ฝาย ๑ แห่ง	-
นาจาน หมู่ที่ ๒	ห้วยบ่อแดง,ห้วยวังเดือนห้า, ห้วยมายตอนบน,ห้วยมายตอนล่าง	ฝายน้ำล้น ๑ แห่ง สระน้ำ ๓ แห่ง	อ่างเก็บน้ำ ๒ แห่ง
โพธิ์ทอง หมู่ที่ ๓	ห้วยวังฮู,ห้วยแม่คาคตอนบน,ห้วยแม่คาค ตอนล่าง,ห้วยมะตูม,ห้วยบ้านจิว	บ่อน้ำตื้น ๑ แห่ง ถังเก็บน้ำฝน ฝ.๓๓ ๑ แห่ง	สระน้ำ ๑ แห่ง
กล้วยน้อย หมู่ที่ ๔	ห้วยโฮ,อ่างห้วยหินเหนือ	ฝายน้ำล้น ๑ แห่ง สระน้ำ ๑ แห่ง บ่อน้ำตื้น ๒ แห่ง	-
คู หมู่ที่ ๕	ห้วยกุดตู,ห้วยมายตอนล่าง,ห้วยวังมนใหญ่, ห้วยวังท้ว,หนองสิม,หนองทุ่มใต้,หนอง แยงข้าง, หนองหัวควาย	ฝาย ๒ แห่ง	-
ด่านไชโย หมู่ที่ ๖	ห้วยตุล,ห้วยด่านภู,ห้วยโคกเม็ก	ฝายน้ำล้น ๒ แห่ง	-
สมานสามัคคี หมู่ที่ ๗	ห้วยโพธิ์ตาก,ห้วยมายส่วนแยก,อ่างห้วย หิน	ถังเก็บน้ำ ฝ.๓๓ ๒ แห่ง, ถังเก็บน้ำ ฝ.๔๔ ๑ แห่ง	-
หนองบ่อ หมู่ที่ ๘	หนองบ่อ,หนองทมน้อย, หนองเรือ, หนองสองห้อง,หนองป่ายางน้อย, ห้วยมาย,หนองเลิง	สระน้ำโรงเรียน	-
โนนสว่าง หมู่ที่ ๙	หนองแสงตอนล่าง,หนองแสงตอนบน, หนองสามเหลี่ยม,หนองลุมพุก, ห้วยมายตอนล่าง	ถังเก็บน้ำ ฝ.๔๔	-
มาย หมู่ที่ ๑๐	วังตาโว,ลำห้วยมาย	ฝาย ๓ แห่ง	-

๙.๒ ป่าไม้

- ป่าไม้สาธารณประโยชน์

หมู่บ้าน	จำนวน (แห่ง)	จำนวน (ไร่)	สภาพพื้นที่
มาย หมู่ที่ ๑	๑	๖๙๕	ยังสมบูรณ์
นาจาน หมู่ที่ ๒	๑	๕๐	ยังสมบูรณ์
โพธิ์ทอง หมู่ที่ ๓	๑	๑๐๐	ยังสมบูรณ์
กล้วยน้อย หมู่ที่ ๔	๑	๒๕	ยังสมบูรณ์
คู หมู่ที่ ๕	๒	๒๓	ยังสมบูรณ์
ด่านไชโย หมู่ที่ ๖	๒	๑๕	ยังสมบูรณ์
สมานสามัคคี หมู่ที่ ๗	๒	๑๐๐	ยังสมบูรณ์
หนองบ่อ หมู่ที่ ๘	๑	๗๒	ยังสมบูรณ์
โนนสว่าง หมู่ที่ ๙	๑	๗๕	ยังสมบูรณ์
มาย หมู่ที่ ๑๐	รวมกับหมู่ที่ ๑	รวมกับหมู่ที่ ๑	-

๙.๓ ภูเขา

- ไม่มี

๙.๔ คุณภาพของทรัพยากรธรรมชาติ

- ป่าไม้ยังอุดมสมบูรณ์

๑๐. อื่นๆ (ถ้ามีระบุด้วย)

มวลชนจัดตั้ง

ลูกเสือชาวบ้าน ๒ รุ่น ๒๕๐ คน

ไทยอาสาป้องกันชาติ ๕ รุ่น ๒๐๐ คน

อาสาสมัครป้องกันภัยฝ่ายพลเรือน ๑๒๒ คน

ความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน

๑. มีศูนย์ปฏิบัติการต่อสู้เพื่อเอาชนะยาเสพติดระดับหมู่บ้าน จำนวน ๑๐ ศูนย์

๒. มีศูนย์ปฏิบัติการต่อสู้เพื่อเอาชนะยาเสพติดระดับตำบล จำนวน ๑ ศูนย์

๓. มีศูนย์อาสาสมัครป้องกันภัยฝ่ายพลเรือนองค์การบริหารส่วนตำบลมาย จำนวนสมาชิก ๑๒๒ คน ได้มีการตั้งจุดตรวจในช่วงเทศกาลต่างๆ ปีละ ๒ ครั้ง ณ สามแยกบ้านสมานสามัคคี หมู่ที่ ๗ ตำบลมาย อำเภอบ้านม่วง จังหวัดสกลนคร

ส่วนที่ ๒

สรุปผลการพัฒนาท้องถิ่นตามแผนพัฒนาท้องถิ่น (พ.ศ.๒๕๕๗-๒๕๖๐)

องค์การบริหารส่วนตำบลมาย ได้ใช้แผนพัฒนาสามปี (พ.ศ. ๒๕๕๗ – ๒๕๖๐) เป็นกรอบแผนงานในการพัฒนา ตอบสนองต่อนโยบายระดับต่างๆ อาทิ นโยบายรัฐบาล นโยบายจังหวัดสกลนคร นโยบายคณะผู้บริหาร รวมทั้งความต้องการของประชาชน โดยกำหนดโครงการและกิจกรรมที่สามารถดำเนินการในทางปฏิบัติ สถานะการคลังและความจำเป็นเร่งด่วนที่มีผลกระทบต่อความเป็นอยู่ของประชาชน การพัฒนาตามแผนพัฒนาองค์การบริหารส่วนตำบลมาย ในปีที่ผ่านมาจากการประเมินผลการนำแผนพัฒนาไปปฏิบัติเชิงปริมาณ และประเมินประสิทธิผลของแผนพัฒนาประจำปีเชิงคุณภาพ มีดังนี้

๑. สรุปผลการดำเนินงานตามงบประมาณที่ได้รับ และการเบิกจ่ายงบประมาณในปีงบประมาณ

พ.ศ.๒๕๕๗-๒๕๖๐

๑.๑ สรุปสถานการณ์พัฒนา การตั้งงบประมาณ การเบิกจ่ายงบประมาณ

สรุปผลการดำเนินงานโครงการในปีงบประมาณที่ผ่านมา

จำนวนโครงการทั้งหมด	๖๓	โครงการ	โครงการ
จำนวนโครงการที่ดำเนินการ	๕๔	โครงการ	โครงการ
จำนวนโครงการที่ไม่ได้ดำเนินการ	๘	โครงการ	โครงการ
งบประมาณทั้งสิ้น	๑๑,๘๗๖,๕๕๓	บาท	บาท
งบประมาณที่เบิกจ่ายไปทั้งสิ้น	๑๐,๘๐๕,๙๖๕	บาท	บาท
งบประมาณคงเหลือทั้งสิ้น	๑,๐๗๐,๕๘๘	บาท	บาท

แบบสรุปผลการดำเนินงานตามยุทธศาสตร์

ยุทธศาสตร์	จำนวนโครงการทั้งหมดจำนวน		จำนวนโครงการที่แล้วเสร็จ		จำนวนโครงการที่ไม่ได้ดำเนินการ		จำนวนโครงการอยู่ระหว่างดำเนินการ	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
๑. การพัฒนาด้านทรัพยากรมนุษย์	๑๗	๒๖.๙๘	๑๔	๒๒.๒๒	๓	๔.๗๖	-	-
๒. การพัฒนาด้านการท่องเที่ยว	๑	๑.๕๘	-	-	-	-	-	-
๓. การพัฒนาด้านการเกษตร	๒	๓.๑๗	๑	๑.๕๘	๑	๑.๕๘	-	-
๔. การบริหารจัดการบ้านเมืองที่ดี	๔๓	๖๘.๒๕	๓๗	๕๘.๗๓	๔	๖.๓๕	๒	๓.๑๗
รวม	๖๓	๑๐๐	๕๓	๘๓	๘	๑๓	๒	๓

$$\text{คิดเป็นร้อยละ} = \frac{๕๒ + ๒}{๖๓} = ๕๔ \times ๑๐๐$$

$$= ๘๕.๗๑ \%$$

๑.๒ การประเมินผลการนำแผนพัฒนาท้องถิ่นไปปฏิบัติในเชิงปริมาณและคุณภาพ
 การประเมินผลการนำแผนพัฒนาท้องถิ่นไปปฏิบัติในเชิงปริมาณ
 ยุทธศาสตร์ที่ ๑ การพัฒนาทรัพยากรมนุษย์

แผนงานการพัฒนาที่ ๑ พัฒนาคอนให้มีคุณภาพให้รู้เท่าทันการเปลี่ยนแปลงของสังคม

ลำดับที่	โครงการ/กิจกรรม	งบประมาณ ทั้งสิ้น	งบประมาณ ที่ใช้ไป	งบประมาณ คงเหลือ	ระหว่าง ดำเนินการ
๑	โครงการจัดเวทีประชาคมเพื่อจัดทำแผนชุมชนและแก้ไขปัญหาชุมชน	๒๕,๐๐๐	๒๔,๙๕๐	๕๐	
๒	สำรวจและจัดเก็บข้อมูลพื้นฐานในการจัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่น	๒๕,๐๐๐	-	๒๕,๐๐๐	
๓	โครงการเบี้ยยังชีพผู้ติดเชื้อเอดส์	๑๐๘,๐๐๐	๙๓,๐๐๐	๑๕,๐๐๐	
๔	โครงการกิจกรรมวันผู้สูงอายุ	๓๐,๐๐๐	๒๙,๙๕๐	๕๐	
๕	สมทบกองทุนสวัสดิการชุมชนมาย	๕๐,๐๐๐	๕๐,๐๐๐	-	
๖	โครงการส่งเสริมอาชีพภายในตำบล	๓๐,๐๐๐	๓๐,๐๐๐	-	
๗	ควบคุมโรคติดต่อและกำจัดพาหะนำโรค	๒๐,๐๐๐	-	๒๐,๐๐๐	
๘	ป้องกันและควบคุมโรคพิษสุนัขบ้าและคุมกำเนิดสัตว์เลี้ยง	๓๕,๐๐๐	๓๔,๙๔๐	๖๐	
๙	สมทบกองทุนหลักประกันสุขภาพ	๑๑๐,๐๐๐	๑๑๐,๐๐๐	-	
๑๐	อบรมให้ความรู้เกี่ยวกับโรคเอดส์และโรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์	๑๕,๐๐๐	๑๔,๘๓๕	๑๖๕	
๑๑	โครงการสนับสนุนค่าใช้จ่ายการบริหารสถานศึกษาของศูนย์พัฒนาเด็กเล็กบ้านมาย	๓๗๘,๖๐๐	๓๗๘,๖๐๐	-	
๑๒	โครงการสนับสนุนค่าใช้จ่ายการบริหารสถานศึกษาของศูนย์พัฒนาเด็กเล็กบ้านนาจวนกล้วยน้อย	๓๐๙,๖๐๐	๓๐๙,๖๐๐	-	
๑๓	โครงการสนับสนุนค่าใช้จ่ายการบริหารสถานศึกษาของศูนย์พัฒนาเด็กเล็กบ้านหนองบ่อ	๒๗๖,๑๐๐	๒๗๖,๑๐๐	-	
๑๔	สนับสนุนอาหารเสริม(นม)ศูนย์พัฒนาเด็กเล็กสังกัด อบต.มาย	๒๙๕,๐๙๕	๒๒๖,๗๑๒	๖๘,๓๘๓	
๑๕	สนับสนุนอาหารเสริม(นม)โรงเรียนในเขตพื้นที่ตำบลมาย	๗๗๖,๐๖๒	๖๙๓,๔๕๒	๘๒,๖๑๐	
๑๖	ปรับปรุงซ่อมแซมศูนย์พัฒนาเด็กเล็กในสังกัด อบต.มาย	๒๐,๐๐๐	-	๒๐,๐๐๐	
๑๗	จ้างเด็กนักเรียนนักศึกษาในช่วงปิดภาคเรียน	๑๐,๐๐๐	๑๐,๐๐๐	-	
รวม		๒,๕๑๓,๔๕๗	๒,๒๘๒,๑๓๙	๒๓๑,๓๑๘	

ยุทธศาสตร์ที่ ๒. การพัฒนาการท่องเที่ยว

ลำดับที่	โครงการ/กิจกรรม	งบประมาณ	งบประมาณ ที่ใช้ไป	งบประมาณ คงเหลือ	ระหว่าง ดำเนินการ
๑	ส่งเสริมสนับสนุนประเพณีวัฒนธรรมประจำท้องถิ่น ม.๑ - ๑๐	๓๐,๐๐๐	-	๓๐,๐๐๐	
รวม		๓๐,๐๐๐	-	๓๐,๐๐๐	

ยุทธศาสตร์ที่ ๓. การพัฒนาด้านการเกษตร

ลำดับที่	โครงการ/กิจกรรม	งบประมาณ	งบประมาณ ที่ใช้ไป	งบประมาณ คงเหลือ	ระหว่าง ดำเนินการ
๑	โครงการอบรมการผลิตสารชีวภัณฑ์เพื่อใช้ในการป้องกันและกำจัดศัตรูพืช	๓๐,๐๐๐	๓๐,๐๐๐	-	
๒	โครงการสนับสนุนศูนย์เรียนรู้เศรษฐกิจพอเพียง	๕๐,๐๐๐	๒๑,๐๘๐	๒๘,๙๒๐	
รวม		๘๐,๐๐๐	๕๑,๐๘๐	๒๘,๙๒๐	

ยุทธศาสตร์ที่ ๔. การพัฒนาด้านการบริหารจัดการบ้านเมืองที่ดี

ลำดับที่	โครงการ/กิจกรรม	งบประมาณ	งบประมาณ ที่ใช้ไป	งบประมาณ คงเหลือ	ระหว่าง ดำเนินการ
๑	ก่อสร้างถนน คสล. เส้นโรงสี ม.๑	๓๕๐,๐๐๐	๓๔๘,๐๐๐	๒,๐๐๐	
๒	ก่อสร้างร่องระบายน้ำเส้นทางหลัก ม.๒	๒๕๐,๐๐๐	๒๔๙,๐๐๐	๑,๐๐๐	
๓	ก่อสร้างถนน คสล.เส้นไปห้วยวังเดือนห้า ม.๒	๑๐๐,๐๐๐	๙๘,๐๐๐	๒,๐๐๐	
๔	ก่อสร้างถนน คสล. ภายในหมู่บ้าน ม.๓	๔๕๐,๐๐๐	๔๕๐,๐๐๐	-	
๕	ก่อสร้างถนนการเกษตรเส้นห้วยไฮตอนบน ม. ๔	๒๕๐,๐๐๐	๒๔๘,๐๐๐	๒,๐๐๐	
๖	ก่อสร้างถนน คสล.อ่างห้วยหิน หมู่ที่ ๔	๑๐๐,๐๐๐	๑๐๐,๐๐๐	-	
๗	ก่อสร้าง ถนน คสล.ภายในหมู่บ้าน ม.๕	๑๐๐,๐๐๐	๙๘,๐๐๐	๒,๐๐๐	
๘	ขยายเขตไฟฟ้าแรงต่ำเส้นวังกันฮวด ม.๕	๒๕๐,๐๐๐	๒๔๙,๖๓๓	๓๖๗	
๙	ก่อสร้างถนน คสล.เส้นทางเข้าหมู่บ้าน (ต่อจากเดิม) ม.๖	๑๔๗,๐๐๐	๑๔๖,๐๐๐	๑,๐๐๐	
๑๐	ปรับปรุงซ่อมแซมน้ำประปา(ระบบน้ำประปา) ม.๖	๒๐๓,๐๐๐	๒๐๐,๐๐๐	๓,๐๐๐	
๑๑	ก่อสร้างถนน คสล. เส้นอ่างห้วยหิน ม.๗	๓๕๐,๐๐๐	๓๕๐,๐๐๐	-	
๑๒	ก่อสร้างถนน คสล.ภายในหมู่บ้าน หมู่ที่ ๘	๒๐๐,๐๐๐	๑๙๘,๐๐๐	๒,๐๐๐	
๑๓	ก่อสร้างเมรุ ม.๘,๙	๖๒๐,๐๐๐	๕๕๘,๐๐๐	๖๒,๐๐๐	✓
๑๔	ก่อสร้างถนน คสล.เส้นหน้าบ้านผู้ใหญ่บ้านเก่า หมู่ที่ ๙	๑๐๐,๐๐๐	๙๘,๐๐๐	๒,๐๐๐	
๑๕	ก่อสร้างร่องระบายน้ำและบ่อพักบ้านมายหมู่ที่ ๑๐	๙๙,๗๐๐	๙๙,๐๐๐	๗๐๐	
๑๖	ก่อสร้างถนนเพื่อการเกษตรห้วยมาย-ห้วยโพธิ์ตาก (ทิศตะวันออก) ม.๑๐	๒๕๐,๐๐๐	๒๔๘,๐๐๐	๒,๐๐๐	
๑๗	ก่อสร้างอาคารสนามเด็กเล่น ศพด.มาย	๙๑,๐๐๐	๙๐,๐๐๐	๑,๐๐๐	

ลำดับที่	โครงการ/กิจกรรม	งบประมาณ	งบประมาณ ที่ใช้ไป	งบประมาณ คงเหลือ	อยู่ระหว่าง ดำเนินการ
๑๘	ปรับปรุงศูนย์พัฒนาบ้านหนองบ่อ-โนนสว่าง	๘๔,๕๐๐	-	๘๔,๕๐๐	
๑๙	ตั้งจุดตรวจรักษาความปลอดภัย	๖๕,๐๐๐	๖๕,๐๐๐	-	
๒๐	จัดซื้อวัสดุ ครุภัณฑ์และ อุปกรณ์ในการปฏิบัติหน้าที่ของ ศูนย์ อปพร.อบต.มาย	๒๕,๐๐๐	๑๙,๖๐๐	๕,๔๐๐	
๒๑	จัดซื้อครุภัณฑ์และครุภัณฑ์อื่นๆ ในการปฏิบัติหน้าที่ของ ศูนย์ อปพร.อบต.มาย	๑๖๓,๙๐๐	๑๒๐,๓๐๐	๔๓,๖๐๐	
๒๒	ป้องกันหรือช่วยเหลือผู้ประสบสาธารณภัย	๑๙๑,๙๙๖	๕,๑๙๖	๑๘๖,๘๐๐	
๒๓	อบรมป้องกันและดับไฟป่า	๑๕,๐๐๐	๑๓,๓๖๐	๑,๖๔๐	
๒๔	โครงการบริหารจัดการหน่วยกู้ชีพ	๔๐,๐๐๐	-	๔๐,๐๐๐	
๒๕	สมทบทุนบำเหน็จบำนาญข้าราชการส่วนท้องถิ่น	๑๔๕,๐๐๐	๑๔๕,๐๐๐	-	
๒๖	สมทบประกันสังคม	๑๓๐,๐๐๐	๑๑๘,๓๒๙	๑๑,๖๗๑	
๒๗	จัดงานเกี่ยวกับรัฐพิธีต่างๆ	๑๐,๐๐๐	๑,๕๐๐	๘,๕๐๐	
๒๘	โครงการเตรียมรับเสด็จ	๒๔,๐๐๐	๒๒,๓๓๐	๑,๖๗๐	
๒๙	โครงการศึกษาดูงาน	๒๕๐,๐๐๐	๒๐๖,๖๙๐	๔๓,๓๑๐	
๓๐	ค่าใช้จ่ายในการจัดทำประกันภัยราชการ	๑๕,๐๐๐	-	๑๕,๐๐๐	
๓๑	โครงการภาษีเคลื่อนที่	๑๐,๐๐๐	๖๕๐	๙,๓๕๐	
๓๒	ค่าบำรุงรักษาที่ดินและสิ่งก่อสร้าง อบต.มาย	๖๕๐,๐๐๐	๔๓๙,๕๐๐	๒๑๐,๕๐๐	
๓๓	โครงการกีฬาต้านยาเสพติด	๑๘๐,๐๐๐	๑๗๙,๙๔๐	๖๐	
๓๔	แข่งขันฟุตบอล อบต.มาย ต้านยาเสพติด	๓๐,๐๐๐	-	๓๐,๐๐๐	
๓๕	จัดซื้อวัสดุกีฬา	๖๐,๐๐๐	๕๙,๗๑๘	๒๘๒	
๓๖	อุดหนุน อบท. ศูนย์จัดซื้อจัดจ้างระดับอำเภอ	๑๓,๐๐๐	๑๓,๐๐๐	-	
๓๗	อุดหนุนที่ทำการปกครองบ้านม่วง	๓๕,๐๐๐	๓๕,๐๐๐	-	
๓๘	อุดหนุนอาสาสมัครสาธารณสุขมูลฐาน(อสม.)	๗๕,๐๐๐	๗๕,๐๐๐	-	
๓๙	อุดหนุนอาหารกลางวันโรงเรียนชุมชนบ้านมาย	๗๓๒,๐๐๐	๗๓๒,๐๐๐	-	
๔๐	อุดหนุนอาหารกลางวันโรงเรียนนาจาน-กล้วยน้อย	๔๐๐,๐๐๐	๔๐๐,๐๐๐	-	
๔๑	อุดหนุนอาหารกลางวันโรงเรียนบ้านหนองบ่อ	๔๘๘,๐๐๐	๔๘๘,๐๐๐	-	
๔๒	โครงการปกป้องสถาบันสำคัญของชาติ	๑๐,๐๐๐	๑๐,๐๐๐	-	
๔๓	โครงการก่อสร้างถนน คสล.เส้นบ้านดู่-นาสมบุญณ์	๑,๕๐๐,๐๐๐	๑,๔๙๕,๐๐๐	๕,๐๐๐	✓
รวม		๙,๒๕๓,๐๙๖	๘,๔๗๒,๗๔๖	๗๘๐,๓๕๐	

การประเมินผลการนำแผนพัฒนาท้องถิ่นไปปฏิบัติในเชิงคุณภาพ

การประเมินประสิทธิผลของแผนพัฒนาในเชิงคุณภาพ คือ การนำเอาเทคนิคต่างๆ มาใช้เพื่อวัดว่าภารกิจ โครงการ กิจกรรม งานต่างๆ ที่ดำเนินการในพื้นที่นั้นๆ ตรงต่อความต้องการของประชาชนหรือไม่และเป็นไปตามอำนาจหน้าที่หรือไม่ ประชาชนพึงพอใจหรือไม่ สิ่งของ วัสดุ ครุภัณฑ์ การดำเนินการต่างๆ มีสภาพหรือลักษณะถูกต้อง ครบถ้วน สามารถใช้งานได้ตามวัตถุประสงค์หรือไม่ ซึ่งเป็นไปตามหลักประสิทธิผล(Effeectiveness) ผลการปฏิบัติราชการที่บรรลุวัตถุประสงค์และเป้าหมายของแผนการปฏิบัติราชการตามที่ได้รับงบประมาณดำเนินการ รวมถึงสามารถเทียบเคียงกับส่วนราชการหรือหน่วยงานที่มีภารกิจคล้ายคลึงกัน และมีผลการปฏิบัติงานในระดับชั้นนำของประเทศ เพื่อให้เกิดประโยชน์สูงสุดต่อประชาชน

แบบประเมินความพึงพอใจต่อผลการดำเนินงานขององค์การบริหารส่วนตำบลมลายในภาพรวม

ส่วนยุทธศาสตร์

ส่วนที่ ๑ ข้อมูลทั่วไป

๑. เพศ	(๑) ชาย	(๒) หญิง	
๒. อายุ	(๑) ต่ำกว่า ๒๐ ปี	(๒) ๒๐-๓๐ ปี	(๓) ๓๑-๔๐ ปี
	(๔) ๔๑-๕๐ ปี	(๕) ๕๑-๖๐ ปี	(๖) มากกว่า ๖๐ ปี
๓. การศึกษา	(๑) ประถมศึกษา	(๒) มัธยมศึกษาหรือเทียบเท่า	(๓) อนุปริญญา หรือเทียบเท่า
	(๔) ปริญญาตรี	(๕) สูงกว่าปริญญาตรี	(๖) อื่นๆ
๔. อาชีพหลัก	(๑) รับราชการ	(๒) เอกชน/รัฐวิสาหกิจ	(๓) ค้าขาย ธุรกิจส่วนตัว
	(๔) รับจ้าง	(๕) นักเรียนนักศึกษา	(๖) เกษตรกร
	(๗) อื่นๆ (ระบุ).....		

ส่วนที่ ๒ ความพึงพอใจต่อผลการดำเนินงานขององค์การบริหารส่วนตำบลมลาย

๕. หากให้ท่านประเมินความพึงพอใจต่อผลการดำเนินงานขององค์การบริหารส่วนตำบลมลาย

ด้าน..... โดยให้คะแนนเต็ม ๑๐ ท่านจะให้คะแนนองค์การบริหารส่วนตำบลมลายเท่าใด

ความพึงพอใจ	คะแนน (๑๐ คะแนน)
๑) มีการเปิดโอกาสให้ประชาชนมีส่วนร่วมในโครงการ/กิจกรรม	
๒) มีการประชาสัมพันธ์ให้ประชาชนรับรู้ข้อมูลของโครงการ/กิจกรรม	
๓) มีการเปิดโอกาสให้ประชาชนแสดงความคิดเห็นในโครงการ/กิจกรรม	
๔) มีการรายงานผลการดำเนินงานของโครงการ/กิจกรรมให้ประชาชนทราบ	
๕) การเปิดโอกาสให้ประชาชนตรวจสอบการดำเนินโครงการ/กิจกรรม	
๖) การดำเนินงานเป็นไปตามระยะเวลาที่กำหนด	
๗) ผลการดำเนินโครงการ/กิจกรรมนำไปสู่การแก้ไขปัญหาของประชาชนในท้องถิ่น	
๘) ประโยชน์ที่ประชาชนได้รับจากการดำเนินโครงการ/กิจกรรม	

๒.๓.๒ ผลการประเมินความพึงพอใจของประชาชนต่อองค์การบริหารส่วนตำบลมาย

ยุทธศาสตร์ที่ ๑ การพัฒนาทรัพยากรมนุษย์

๑) ความพึงพอใจของผู้เกี่ยวข้อง

ประเด็น	คะแนนความพึงพอใจ (เต็ม ๑๐ คะแนน)
๑) มีการเปิดโอกาสให้ประชาชนมีส่วนร่วมในโครงการ/กิจกรรม	๗
๒) มีการประชาสัมพันธ์ให้ประชาชนรับรู้ข้อมูลของโครงการ/กิจกรรม	๗
๓) มีการเปิดโอกาสให้ประชาชนแสดงความคิดเห็นในโครงการ/กิจกรรม	๖
๔) มีการรายงานผลการดำเนินงานของโครงการ/กิจกรรมให้ประชาชนทราบ	๖
๕) การเปิดโอกาสให้ประชาชนตรวจสอบการดำเนินโครงการ/กิจกรรม	๖
๖) การดำเนินงานเป็นไปตามระยะเวลาที่กำหนด	๖
๗) ผลการดำเนินโครงการ/กิจกรรมนำไปสู่การแก้ไขปัญหาของประชาชนในท้องถิ่น	๖
๘) ประโยชน์ที่ประชาชนได้รับจากการดำเนินโครงการ/กิจกรรม	๖
ภาพรวม	๖

ยุทธศาสตร์ที่ ๒ การพัฒนาการท่องเที่ยว

๑) ความพึงพอใจของผู้เกี่ยวข้อง

ประเด็น	คะแนนความพึงพอใจ (เต็ม ๑๐ คะแนน)
๑) มีการเปิดโอกาสให้ประชาชนมีส่วนร่วมในโครงการ/กิจกรรม	๗
๒) มีการประชาสัมพันธ์ให้ประชาชนรับรู้ข้อมูลของโครงการ/กิจกรรม	๗
๓) มีการเปิดโอกาสให้ประชาชนแสดงความคิดเห็นในโครงการ/กิจกรรม	๖
๔) มีการรายงานผลการดำเนินงานของโครงการ/กิจกรรมให้ประชาชนทราบ	๗
๕) การเปิดโอกาสให้ประชาชนตรวจสอบการดำเนินโครงการ/กิจกรรม	๗
๖) การดำเนินงานเป็นไปตามระยะเวลาที่กำหนด	๗
๗) ผลการดำเนินโครงการ/กิจกรรมนำไปสู่การแก้ไขปัญหาของประชาชนในท้องถิ่น	๗
๘) ประโยชน์ที่ประชาชนได้รับจากการดำเนินโครงการ/กิจกรรม	๗
ภาพรวม	๗

ยุทธศาสตร์ที่ ๓ การพัฒนาการเกษตร

๑) ความพึงพอใจของผู้เกี่ยวข้อง

ประเด็น	คะแนนความพึงพอใจ (เต็ม ๑๐ คะแนน)
๑) มีการเปิดโอกาสให้ประชาชนมีส่วนร่วมในโครงการ/กิจกรรม	๘
๒) มีการประชาสัมพันธ์ให้ประชาชนรับรู้ข้อมูลของโครงการ/กิจกรรม	๗
๓) มีการเปิดโอกาสให้ประชาชนแสดงความคิดเห็นในโครงการ/กิจกรรม	๗
๔) มีการรายงานผลการดำเนินงานของโครงการ/กิจกรรมให้ประชาชนทราบ	๗
๕) การเปิดโอกาสให้ประชาชนตรวจสอบการดำเนินโครงการ/กิจกรรม	๖
๖) การดำเนินงานเป็นไปตามระยะเวลาที่กำหนด	๖
๗) ผลการดำเนินโครงการ/กิจกรรมนำไปสู่การแก้ไขปัญหาของประชาชนในท้องถิ่น	๖
๘) ประโยชน์ที่ประชาชนได้รับจากการดำเนินโครงการ/กิจกรรม	๗
ภาพรวม	๗

ยุทธศาสตร์ที่ ๔ การบริหารจัดการบ้านเมืองที่ดี

๑) ความพึงพอใจของผู้เกี่ยวข้อง

ประเด็น	คะแนนความพึงพอใจ (เต็ม ๑๐ คะแนน)
๑) มีการเปิดโอกาสให้ประชาชนมีส่วนร่วมในโครงการ/กิจกรรม	๗
๒) มีการประชาสัมพันธ์ให้ประชาชนรับรู้ข้อมูลของโครงการ/กิจกรรม	๗
๓) มีการเปิดโอกาสให้ประชาชนแสดงความคิดเห็นในโครงการ/กิจกรรม	๗
๔) มีการรายงานผลการดำเนินงานของโครงการ/กิจกรรมให้ประชาชนทราบ	๘
๕) การเปิดโอกาสให้ประชาชนตรวจสอบการดำเนินโครงการ/กิจกรรม	๘
๖) การดำเนินงานเป็นไปตามระยะเวลาที่กำหนด	๘
๗) ผลการดำเนินโครงการ/กิจกรรมนำไปสู่การแก้ไขปัญหาของประชาชนในท้องถิ่น	๗
๘) ประโยชน์ที่ประชาชนได้รับจากการดำเนินโครงการ/กิจกรรม	๖
ภาพรวม	๗

ระดับความสำเร็จของโครงการ

จำนวนโครงการที่แล้วเสร็จ x ๑๐๐ = ร้อยละของความสำเร็จ (%

$$\begin{aligned} \text{คิดเป็นร้อยละ} &= \frac{๕๒ + ๒}{๖๓} \times ๑๐๐ \\ &= ๘๕.๗๑ \% \end{aligned}$$

๒. ผลที่ได้รับจากการดำเนินงานในงบประมาณ พ.ศ.๒๕๕๗-๒๕๖๐

๒.๑ ผลที่ได้รับหรือผลที่สำคัญ

ยุทธศาสตร์	จำนวนโครงการทั้งหมดจำนวน		จำนวนโครงการที่แล้วเสร็จ		จำนวนโครงการที่ไม่ได้ดำเนินการ		จำนวนโครงการอยู่ระหว่างดำเนินการ	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
๑. การพัฒนาด้านทรัพยากรมนุษย์	๑๗	๒๖.๙๘	๑๔	๒๒.๒๒	๓	๔.๗๖	-	-
๒. การพัฒนาด้านการท่องเที่ยว	๑	๑.๕๙	-	-	-	-	-	-
๓. การพัฒนาด้านการเกษตร	๒	๓.๑๗	๑	๑.๕๙	๑	๑.๕๙	-	-
๔. การบริหารจัดการบ้านเมืองที่ดี	๔๓	๖๘.๒๕	๓๗	๕๘.๗๓	๔	๖.๓๕	๒	๓.๑๗
รวม	๖๓	๑๐๐	๕๓	๘๓	๘	๑๓	๒	๓

๒.๒ ผลกระทบ

- งบประมาณที่มีอย่างจำกัดในการพัฒนา ทำให้การพัฒนาไม่ทั่วถึง
- การคมนาคมบางพื้นที่อยู่ห่างไกล ในการฝึกอบรมอาชีพ ประชาชนเดินทางไม่สะดวกเกิดการล่าช้าหรือบางหมู่บ้านก็ไม่สามารถเข้าร่วมโครงการได้ทำให้การพัฒนาไม่เป็นไปตามแผนที่วางไว้
- ตำบลมาย ถือเป็นตำบลหนึ่งที่ห่างจากตัวจังหวัด ประมาณ ๑๒๘ กิโลเมตร ซึ่งเป็นอุปสรรคในการเดินทางเพื่อศึกษาในสถานศึกษาที่มีคุณภาพ

๓. สรุปปัญหาอุปสรรคการดำเนินงานที่ผ่านมาและแนวทางการแก้ไข งบประมาณ พ.ศ.๒๕๕๗-๒๕๖๐

การวิเคราะห์ศักยภาพเพื่อประเมินสภาพการพัฒนาในปัจจุบัน และโอกาสในการพัฒนาในอนาคตขององค์การบริหารส่วนตำบล เป็นการประเมินถึงโอกาสและภาวะคุกคามหรือข้อจำกัดอันเป็นสภาวะแวดล้อมภายนอกที่มีผลต่อการพัฒนาท้องถิ่น รวมถึงจุดแข็งและจุดอ่อนของท้องถิ่น อันเป็นสภาวะแวดล้อมภายในขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น โดยใช้เทคนิคการ SWOT analysis เพื่อพิจารณาศักยภาพการพัฒนาดังนี้

ปัจจัยภายใน

ด้าน	จุดแข็งในการพัฒนา	จุดอ่อนในการพัฒนา
๑. ด้านการบริหาร	๑.๑ การประสานงาน : มีความร่วมมือร่วมใจในการปฏิบัติงานเนื่องจากมีความสามัคคีกันภายในองค์กรและทราบวัตถุประสงค์ในการปฏิบัติงานอย่างชัดเจน ๑.๒ การมอบอำนาจ : ตามศักยภาพภายใต้อำนาจหน้าที่ในขอบเขตของกฎหมาย ๑.๓ การกำกับดูแล : เป็นไปอย่างสม่ำเสมอเพื่อความเรียบร้อย	๑.๑ การแบ่งส่วนราชการ : ยังไม่ครอบคลุมภารกิจทั้งหมด ๑.๒ การวางแผน : ประชาชนมีส่วนร่วมในการกำหนดแผนงานการพัฒนาในระดับต่ำ
๒. ด้านระเบียบกฎหมาย ข้อบัญญัติ	องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นสามารถออกกฎหมายท้องถิ่น บังคับใช้ในท้องถิ่นของตนเองได้	๒.๑ การออกข้อบัญญัติ : ประชาชนยังเข้ามามีส่วนร่วมน้อย ๒.๒ การบังคับใช้ยังไม่สามารถบังคับใช้เท่าที่ควร

ด้าน	จุดแข็งในการพัฒนา	จุดอ่อนในการพัฒนา
๓. ด้านบุคลากร	๓.๑ วินัย : มีวินัย และปฏิบัติตามระเบียบ ๓.๒ พฤติกรรม : ประพฤติตัวเป็นตัวอย่างที่ดี มีความน่าเชื่อถือ ๓.๓ ความเจริญก้าวหน้า : เปิดโอกาสและสนับสนุนให้พนักงานส่วนตำบล ลูกจ้าง พนักงานจ้าง เข้าสอบแข่งขันในระดับที่สูงขึ้น	๓.๑ คุณภาพของงาน: ปานกลาง ควรให้ความรู้เพิ่มเติม ๓.๒ ทักษะคติ : ปานกลาง ควรให้ความรู้เพิ่มเติม ๓.๒ อัตราค่าจ้าง : ยังไม่เหมาะสมกับปริมาณของงาน
๔. ด้านงบประมาณ	๔.๑ องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นมีเงินอุดหนุน และเงินภาษีที่รัฐจัดสรรให้ ๔.๒ องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นสามารถหารายได้เองได้	๔.๑ การชำระภาษี: ประชาชนในพื้นที่ยังขาดความตื่นตัวในการร่วมรับผิดชอบเรื่องภาษีต่างๆ ๔.๒ องค์กรบริหารส่วนตำบลมลายี่รายได้ที่จัดเก็บเองน้อยเนื่องจากเป็นพื้นที่ทางการเกษตรส่วนใหญ่
๕. ด้านระบบฐานข้อมูล	๕.๑ การจัดเก็บข้อมูล: มีการจัดเก็บข้อมูลท้องถิ่น มีฐานข้อมูลจาก จปฐ. และมีการสำรวจข้อมูลเพิ่มเติม ๕.๒ การปรับปรุงข้อมูล : มีการสำรวจข้อมูลปัจจุบันเสมอ ๕.๓ การมีส่วนร่วม : การให้ผู้นำชุมชน อสม. เข้าร่วมสำรวจข้อมูล	๕.๑ คุณภาพของข้อมูล: ข้อมูลที่ได้รับเป็นข้อมูลที่ยังปิดบังซ่อนเร้นไม่ให้ความร่วมมืออย่างเต็มที่
๖. ด้านทรัพยากร เครื่องมือและอุปกรณ์ในการทำงาน	๖.๑ จำนวน : เหมาะสมกับปริมาณงาน	๖.๑ เทคโนโลยีทันสมัย: มีการนำมาใช้ แต่บุคลากรยังขาดความรู้ในการใช้ให้เกิดประโยชน์สูงสุด ๕

ปัจจัยภายนอก

ด้าน	โอกาสในการพัฒนา	อุปสรรคในการพัฒนา
๑. ด้านการเมือง	๑.๑ ระดับความขัดแย้ง : มีมาก เป็นโอกาสที่แต่ละฝ่ายต่างตรวจสอบการทำงานของกันและกัน ส่งผลดีต่อประชาชนและท้องถิ่น	๑.๑ กลุ่มผลประโยชน์ : นักการเมือง เป็นนักธุรกิจที่มุ่งหากำไรจากการเข้ามาดำรงตำแหน่งทางการเมือง
๒. ด้านเศรษฐกิจ	๒.๑ เศรษฐกิจรวม : ประชาชนเริ่มตื่นตัวในการใช้จ่ายอย่างประหยัดและพอเพียง	๒.๑ สาธารณภัย : เกิดน้ำท่วมในฤดูฝน ทำให้เกษตรกรได้รับผลกระทบในการทำการเกษตร
๓. ด้านสังคม	๓.๑ วัฒนธรรม : มีการฟื้นฟู สนับสนุนวัฒนธรรม ประเพณี ในท้องถิ่น ๓.๒ การสื่อสาร : มีความสะดวกรวดเร็ว	๓.๑ สังคม : เป็นสังคมเมืองที่มีความเอื้ออาทรลดน้อยลง และเห็นแก่ตัวมากขึ้นทำให้ขาดการรวมพลัง
๔. ด้านนโยบายรัฐบาล	๔.๑ การกำหนดนโยบาย : มีการริเริ่มนโยบายใหม่ๆ สามารถตอบสนองความต้องการของประชาชนได้	๔.๑ การปฏิบัติตามนโยบาย: เป็นนโยบายใหม่ซึ่งบุคลากรยังขาดแผนงานในการดำเนินงาน
๕. ด้านเทคโนโลยี	๕.๑ การคิดค้น : เทคโนโลยีราคาถูกลงเนื่องจากสามารถคิดค้นและผลิตได้เองในประเทศ	๕.๑ สัญญาณอินเทอร์เน็ตไม่เสถียร ๕.๒ ไฟฟ้าดับค่อนข้างบ่อย

การวิเคราะห์ศักยภาพเพื่อประเมินสภาพการพัฒนาในปัจจุบันและโอกาสพัฒนาในอนาคตขององค์การบริหารส่วนตำบล

การวิเคราะห์ศักยภาพเพื่อประเมินสภาพการพัฒนาในปัจจุบัน และโอกาสในการพัฒนาในอนาคตขององค์การบริหารส่วนตำบล เป็นการประเมินถึงโอกาสและภาวะคุกคามหรือข้อจำกัดอันเป็นภาวะแวดล้อมภายนอกที่มีผลต่อการพัฒนาท้องถิ่น รวมถึงจุดแข็งและจุดอ่อนของท้องถิ่น อันเป็นภาวะแวดล้อมภายในขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น โดยใช้เทคนิคการ SWOT analysis เพื่อพิจารณาศักยภาพการพัฒนา ดังนี้

๑. ปัจจัยภายใน

ด้าน	จุดแข็งในการพัฒนา	จุดอ่อนในการพัฒนา
๑. ด้านการบริหาร	๑.๑ การประสานงาน : มีความร่วมมือร่วมใจในการปฏิบัติงานเนื่องจากมีความสามัคคีกันภายในองค์กรและทราบวัตถุประสงค์ในการปฏิบัติงานอย่างชัดเจน ๑.๒ การมอบอำนาจ : ตามศักยภาพภายใต้อำนาจหน้าที่ในขอบเขตของกฎหมาย ๑.๓ การกำกับดูแล : เป็นไปอย่างสม่ำเสมอเพื่อความเรียบร้อย	๑.๑ การแบ่งส่วนราชการ : ยังไม่ครอบคลุมภารกิจทั้งหมด ๑.๒ การวางแผน : ประชาชนมีส่วนร่วมในการกำหนดแผนงานการพัฒนาในระดับต่ำ
๒. ด้านระเบียบกฎหมาย ข้อบัญญัติ	องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นสามารถออกกฎหมายท้องถิ่นบังคับใช้ในท้องถิ่นของตนเองได้	๒.๑ การออกข้อบัญญัติ : ประชาชนยังเข้ามามีส่วนร่วมน้อย ๒.๒ การบังคับใช้ยังไม่สามารถบังคับใช้เท่าที่ควร
๓. ด้านบุคลากร	๓.๑ วินัย : มีวินัย และปฏิบัติตามระเบียบ ๓.๒ พฤติกรรม : ประพฤติตัวเป็นตัวอย่างที่ดี มีความน่าเชื่อถือ ๓.๓ ความเจริญก้าวหน้า : เปิดโอกาสและสนับสนุนให้พนักงานส่วนตำบล ลูกจ้าง พนักงานจ้าง เข้าสอบแข่งขันในระดับที่สูงขึ้น	๓.๑ คุณภาพของงาน: ปานกลาง ควรให้ความรู้เพิ่มเติม ๓.๒ ทักษะคติ : ปานกลาง ควรให้ความรู้เพิ่มเติม ๓.๒ อัตราค่าจ้าง : ยังไม่เหมาะสมกับปริมาณของงาน
๔. ด้านงบประมาณ	๔.๑ องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นมีเงินอุดหนุน และเงินภาษีที่รัฐจัดสรรให้ ๔.๒ องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นสามารถหารายได้เองได้	๔.๑ การชำระภาษี: ประชาชนในพื้นที่ยังขาดความตื่นตัวในการร่วมรับผิดชอบเรื่องภาษีต่างๆ ๔.๒ องค์กรบริหารส่วนตำบลมามีรายได้ที่จัดเก็บเองน้อยเนื่องจากเป็นพื้นที่ทางการเกษตรส่วนใหญ่
๕. ด้านระบบฐานข้อมูล	๕.๑ การจัดเก็บข้อมูล: มีการจัดเก็บข้อมูลท้องถิ่น มีฐานข้อมูลจาก จปฐ. และมีการสำรวจข้อมูลเพิ่มเติม ๕.๒ การปรับปรุงข้อมูล : มีการสำรวจข้อมูลปัจจุบันเสมอ ๕.๓ การมีส่วนร่วม : การให้ผู้นำชุมชน อสม. เข้าร่วมสำรวจข้อมูล	๕.๑ คุณภาพของข้อมูล: ข้อมูลที่ได้รับเป็นข้อมูลที่ยังปิดบังซ่อนเร้นไม่ให้ความร่วมมืออย่างเต็มที่
๖. ด้านทรัพยากร เครื่องมือและอุปกรณ์ในการทำงาน	๖.๑ จำนวน : เหมาะสมกับปริมาณงาน	๖.๑ เทคโนโลยีทันสมัย: มีการนำมาใช้ แต่บุคลากรยังขาดความรู้ในการใช้ให้เกิดประโยชน์สูงสุด

๒. ปัจจัยภายนอก

ด้าน	โอกาสในการพัฒนา	อุปสรรคในการพัฒนา
๑. ด้านการเมือง	๑.๑ ระดับความขัดแย้ง : มีมาก เป็นโอกาสที่แต่ละฝ่ายต่างตรวจสอบการทำงานของกันและกัน ส่งผลดีต่อประชาชนและท้องถิ่น	๑.๑ กลุ่มผลประโยชน์ : นักการเมืองเป็นนักธุรกิจที่มุ่งหากำไรจากการเข้ามาดำรงตำแหน่งทางการเมือง
๒. ด้านเศรษฐกิจ	๒.๑ เศรษฐกิจรวม : ประชาชนเริ่มต้นตัวในการใช้จ่ายอย่างประหยัดและพอเพียง	๒.๑ สารธารณภัย : เกิดน้ำท่วมในฤดูฝน ทำให้เกษตรกรได้รับผลกระทบในการทำการเกษตร
๓. ด้านสังคม	๓.๑ วัฒนธรรม : มีการฟื้นฟู สนับสนุน วัฒนธรรม ประเพณี ในท้องถิ่น ๓.๒ การสื่อสาร : มีความสะดวกรวดเร็ว	๓.๑ สังคม : เป็นสังคมเมืองที่มีความเอื้ออาทรลดน้อยลง และเห็นแก่ตัวมากขึ้นทำให้ขาดการรวมพลัง
๔. ด้านนโยบายรัฐบาล	๔.๑ การกำหนดนโยบาย : มีการริเริ่มนโยบายใหม่ ๆ สามารถตอบสนองความต้องการของประชาชนได้	๔.๑ การปฏิบัติตามนโยบาย: เป็นนโยบายใหม่ซึ่งบุคลากรยังขาดแผนงานในการดำเนินงาน
๕. ด้านเทคโนโลยี	๕.๑ การคิดค้น : เทคโนโลยีราคาถูกลง เนื่องจากสามารถคิดค้นและผลิตได้เองในประเทศ	๕.๑ สัญญาณอินเทอร์เน็ตไม่เสถียร ๕.๒ ไฟฟ้าดับค่อนข้างบ่อย

ส่วนที่ ๓

ยุทธศาสตร์ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

๑. ความสัมพันธ์ระหว่างแผนพัฒนาระดับมหภาค

๑.๑ แผนยุทธศาสตร์ชาติ ๒๐ ปี

กรอบยุทธศาสตร์ชาติระยะ ๒๐ ปี (พ.ศ. ๒๕๖๐ – ๒๕๗๙)

๑. ความเป็นมา คณะรัฐมนตรีได้มีมติเมื่อวันที่ ๓๐ มิถุนายน ๒๕๕๘ เห็นชอบให้มี การจัดตั้ง คณะกรรมการจัดทำยุทธศาสตร์ชาติ มีอำนาจหน้าที่ในการ จัดทำร่างยุทธศาสตร์ชาติระยะ ๒๐ ปี เพื่อใช้ในการขับเคลื่อนการ พัฒนาประเทศสู่ความมั่นคง มั่งคั่ง และยั่งยืน และให้เสนอร่าง ยุทธศาสตร์ ชาติระยะ ๒๐ ปี ให้คณะรัฐมนตรีพิจารณาให้ความเห็นชอบ เพื่อใช้เป็นกรอบในการดำเนินงานใน ระยะที่ ๒ ของรัฐบาล (ปี ๒๕๕๘ - ๒๕๕๙) และกรอบการปฏิรูปในระยะที่ ๓ (ปี ๒๕๖๐ เป็นต้นไป) คณะกรรมการจัดทำยุทธศาสตร์ชาติได้แต่งตั้งคณะอนุกรรมการ ๒ คณะ ได้แก่

(๑) คณะอนุกรรมการจัดทำยุทธศาสตร์และกรอบการ ปฏิรูป เพื่อจัดทำร่างกรอบ ยุทธศาสตร์ชาติระยะ ๒๐ ปี และ

(๒) คณะอนุกรรมการจัดทำแผนปฏิบัติการตามแนวทางการปฏิรูปประเทศ เพื่อจัดทำร่าง แผนปฏิบัติการตามแนวทางการปฏิรูปประเทศ (Roadmap) ภายใต้ยุทธศาสตร์ชาติระยะ ๒๐ ปี คณะอนุกรรมการจัดทำยุทธศาสตร์และกรอบการปฏิรูป ได้ดำเนินการยกร่างกรอบยุทธศาสตร์ชาติ ระยะ ๒๐ ปี ตามแนวทางที่ คณะรัฐมนตรีกำหนด โดยได้มีการนำความคิดเห็นและข้อเสนอแนะจาก กรรมการจัดทำยุทธศาสตร์ชาติที่มาจากหลายภาคส่วน ได้แก่ ภาคราชการ ภาคเอกชน ภาคการเมือง และ นักวิชาการ รวมถึงได้ ๖ พฤษภาคม ๒๕๕๙ พิจารณานำข้อคิดเห็นจากสภาปฏิรูปแห่งชาติ และ ความคิดเห็นจาก ภาคประชาชนมาเป็นข้อมูลในการยกร่างยุทธศาสตร์ชาติด้วย และ ได้นำเสนอร่าง กรอบยุทธศาสตร์ชาติระยะ ๒๐ ปี ต่อที่ประชุม คณะกรรมการจัดทำยุทธศาสตร์ชาติ ซึ่งขณะนี้อยู่ ระหว่างการ ดำเนินการปรับปรุงร่างกรอบยุทธศาสตร์ชาติตามมติที่ประชุม คณะกรรมการจัดทำ ยุทธศาสตร์ชาติ ในการดำเนินการขั้นต่อไป คณะกรรมการจัดทำยุทธศาสตร์ชาติจะนำเสนอร่างกรอบ ยุทธศาสตร์ชาติเพื่อขอความเห็นชอบจาก คณะรัฐมนตรีและจะได้มีการรับฟังความคิดเห็นจาก ประชาชน ก่อนที่ จะ น า เสน อ ต่ อ ส ภ า นิ ตี บั ญ ญั ตี แ ห่ ง ช า ตี ให้ ค ว า ม ห ึ น ช อ บ กรอบยุทธศาสตร์ชาติมาใช้เป็นกรอบในการกำหนดทิศทางในการ บริหารประเทศภายในเดือนตุลาคม ๒๕๕๙ ซึ่งเป็นช่วงเวลาของการ ประกาศใช้แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ ๑๒ (ตุลาคม ๒๕๕๙ - กันยายน ๒๕๖๔) นอกจากนี้หน่วยงานต่างๆ จะได้นำ แผนพัฒนาเศรษฐกิจและ สังคมแห่งชาติซึ่งเป็นแผนระยะ ๕ ปี มาถ่ายทอดลงสู่แผนปฏิบัติการระดับกระทรวงและแผนพัฒนา รายสาขา ในระหว่างที่กลไกการจัดทำยุทธศาสตร์ชาติตามร่างรัฐธรรมนูญ ฉบับใหม่อยู่ระหว่างการ ดำเนินการ ซึ่งคาดว่าจะดำเนินการแล้วเสร็จ ภายในเดือนกรกฎาคม ๒๕๖๐ ๗ พฤษภาคม ๒๕๕๙

๒. สาระสำคัญ

๒.๑ สภาพแวดล้อม ในช่วงทศวรรษที่ผ่านมากระแสการเปลี่ยนแปลงที่ เกิดขึ้นในโลกเป็นไป อย่างรวดเร็วและในหลากหลายมิติทำให้ภูมิทัศน์ ของโลกเปลี่ยนแปลงไปอย่างมีนัยสำคัญ โดย ก่อให้เกิดโอกาสทั้งในด้าน เศรษฐกิจ สังคม สิ่งแวดล้อม เทคโนโลยี และการเมืองของประเทศไทย แต่ขณะเดียวกันท่ามกลางความเปลี่ยนแปลงในด้านต่าง ๆ ก็มีปัจจัย เสี่ยงและภัยคุกคามที่ต้อง บริหารจัดการด้วยความยากลำบากมากขึ้น กระแสทุนนิยมและการเปลี่ยนแปลงภูมิทัศน์เศรษฐกิจ

ของโลกได้ส่งผล ให้โครงสร้างเศรษฐกิจของประเทศไทยซึ่งเดิมมีโครงสร้างเศรษฐกิจ ในระบบ “เกษตรแบบพึ่งตนเอง” ต้องปรับตัวและเปลี่ยนไปเป็นระบบ เศรษฐกิจที่ “พึ่งพาอุตสาหกรรมและการส่งออก” การพัฒนาในภาค เกษตรล่าช้ากว่าฐานการผลิตอื่นๆ ที่อาศัยเทคโนโลยีสมัยใหม่มากขึ้น ตามลำดับโดยเฉพาะอย่างยิ่งภายใต้อิทธิพลของกระแสโลกาภิวัตน์และ ความก้าวหน้าอย่างรวดเร็วของเทคโนโลยีสารสนเทศ จึงมีปัญหาคอขวดหรือคอขวดด้านรายได้ระหว่างภาคการเกษตรกับ ภาคอุตสาหกรรม และระหว่างสังคมในเมืองและชนบทขยายวงกว้างขึ้น และปัญหา ความยากจน กระจุกตัวในกลุ่มเกษตรกรรายย่อยและในภาคชนบท รวมทั้งโอกาสในการเข้าถึงข้อมูลข่าวสาร องค์ความรู้ แหล่งทุน และ บริการทางสังคมที่มีคุณภาพสำหรับประชาชนที่อยู่ในพื้นที่ห่างไกลก็มี ในวงแคบกว่า ในขณะที่การใช้เทคโนโลยีในภาคอุตสาหกรรมและ บริการเองก็นับว่ายังอยู่ในกลุ่มประเทศที่ใช้เทคโนโลยีในระดับกลาง ๆ ๘ พฤษภาคม ๒๕๕๙ ซึ่งส่วนใหญ่ไม่สามารถพัฒนาได้เอง ภายในประเทศ ต้องนำเข้ามาจาก ต่างประเทศ โดยรวมประเทศไทยจึงยังใช้วัตถุดิบและแรงงาน เข้มข้น ในการเป็นจุดแข็งในการแข่งขันและขับเคลื่อนการเจริญเติบโต นอกจากนี้ ในอีกด้านหนึ่ง การเปลี่ยนแปลงภูมิทัศน์ของโลกและ แรงขับเคลื่อนของเทคโนโลยีสมัยใหม่รวมทั้งความเชื่อมโยงอย่างใกล้ชิด ของสังคมโลกได้ทำให้เกิดภัยคุกคามและความเสี่ยงด้านอื่นๆ ที่ซับซ้อนขึ้น อาทิ การก่อการร้าย โรคระบาด เครือข่ายยาเสพติดข้ามชาติและ การก่อการร้าย อาชญากรรมข้ามชาติในรูปแบบต่าง ๆ ขณะที่ การเปลี่ยนแปลงภูมิอากาศโลกก็มีความผันผวนรุนแรงขึ้น ซึ่งล้วนแล้ว เป็นความเสี่ยง ในการดำรงชีวิตของประชาชน การบริหารจัดการทาง ธุรกิจ และการบริหารราชการแผ่นดินของ ภาครัฐ นอกจากนี้ในช่วงต้นศตวรรษที่ ๒๑ กระแสโลกาภิวัตน์ได้ ทำให้ภูมิทัศน์ทางด้านเศรษฐกิจ และสังคมของโลกเปลี่ยนแปลงจาก เศรษฐกิจสังคมอุตสาหกรรมมุ่งสู่เศรษฐกิจสังคมดิจิทัล ในขณะที่ โอกาส ทางเศรษฐกิจขยายเพิ่มขึ้น แต่ช่องว่างทางสังคมก็ยิ่งกว้างขึ้นรวมถึง ช่องว่างทางดิจิทัล (digital divide) ถ้าหากไม่สามารถลดลงก็จะยิ่ง ท าให้ความเหลื่อมล้ำ ทางรายได้และโอกาสทาง เศรษฐกิจและสังคมมีความแตกต่างมากขึ้น ประกอบกับในอนาคต ๒๐ ปีข้างหน้า สภาพแวดล้อมทั้ง ภายในและภายนอกประเทศจะมีการเปลี่ยนแปลง อย่างมีนัยสำคัญในทุกมิติ เงื่อนไขภายนอกที่สำคัญต่อการพัฒนา ประเทศไทยในอนาคต ได้แก่ กระแสโลกาภิวัตน์ที่เข้มข้นขึ้นอย่างต่อเนื่องและมีความเสี่ยงและท้าทายต่อการปรับตัวมากขึ้นจากการ ๙ พฤษภาคม ๒๕๕๙ เคลื่อนย้ายอย่างเสรีและรวดเร็วของผู้คน เงินทุน ข้อมูลข่าวสาร องค์ความรู้และเทคโนโลยี และสินค้าและบริการ ขณะเดียวกัน การรวมกลุ่มเศรษฐกิจในภูมิภาคนำไปสู่ความเชื่อมโยงทุกระบบ ในขณะที่ศูนย์รวมอำนาจทางเศรษฐกิจโลกเคลื่อนย้ายมาสู่เอเชีย ภายใต้สภาพแวดล้อมทางเศรษฐกิจโลกซึ่งในช่วงระยะ ๑๐ ปีข้างหน้า จะยังคงได้รับผลกระทบจากปัจจัยสำคัญหลายประการทั้งปัญหา ต่อเนื่องจากวิกฤติการณ์ทางเศรษฐกิจโลกในช่วงปี ๒๕๕๑ – ๒๕๕๒ และวิกฤติการณ์ในกลุ่มประเทศยูโรโซนที่ทำให้ระดับหนี้สาธารณะใน ประเทศต่างๆ เพิ่มสูงขึ้นและกลายเป็นความเสี่ยงต่อความยั่งยืนทาง การคลัง ขณะที่จะมีผลพวงต่อเนื่องจากการดำเนินมาตรการขยาย ปริมาณเงินขนาดใหญ่ในสหรัฐฯ ยุโรป และญี่ปุ่น ซึ่งเป็นความเสี่ยงให้ เกิดภาวะเงินเฟ้อได้เมื่อเศรษฐกิจฟื้นตัวเต็มที่ รวมทั้งอาจมีความผันผวนของการเคลื่อนย้ายเงินทุนระหว่างประเทศ นอกจากนี้การ พัฒนาด้านเทคโนโลยีสารสนเทศ เข้าสู่จุดอิ่มตัวมากขึ้น ขณะที่การ พัฒนาเทคโนโลยีใหม่ที่จะช่วยให้ประสิทธิภาพการผลิตของโลกเพิ่มขึ้น ขนานใหญ่และเป็นวงกว้างเช่นที่เคยเกิดขึ้นในช่วงการปฏิวัติ อุตสาหกรรมยังไม่มีแนวโน้มการ ก่อตัวที่ชัดเจน แต่ก็มีแนวโน้มของ การพัฒนาเทคโนโลยีในรูปแบบใหม่ๆ ที่จะเป็ นโอกาสสำหรับการ

พัฒนา เศรษฐกิจรูปแบบใหม่ๆ ซึ่งภายใต้เงื่อนไขดังกล่าว เศรษฐกิจโลกในช่วง ๑๐ ปีข้างหน้ามีแนวโน้มที่จะขยายตัวต่ำกว่าเฉลี่ยร้อยละ ๕.๑ ในช่วง ๕ ปีก่อนวิกฤติเศรษฐกิจโลก (๒๕๔๖ - ๒๕๕๐)๑ ดังนั้น ภายใต้ ๑ แต่สูงขึ้นจากร้อยละ ๓.๖ ในช่วง ๕ ปีหลังวิกฤติ (๒๕๕๔ - ๒๕๕๘) ๑๐ พฤษภาคม ๒๕๕๙ สถานการณ์ที่ตลาดโลกขยายตัวช้า แต่ประเทศต่าง ๆ ขยายกำลัง การผลิตเพื่อยกระดับศักยภาพการผลิต การแข่งขันในตลาดโลกจะมีความ รุนแรงขึ้น ขณะเดียวกันการลดลงของประชากรไทยในระยะ ๑๐ - ๑๕ ปี ข้างหน้าจะทำให้ขนาดของตลาดในประเทศขยายตัวช้าลง เงื่อนไข ดังกล่าวเป็นความเสี่ยงสำหรับอนาคตของเศรษฐกิจไทยในระยะยาว หากประเทศไทยไม่เร่งปรับโครงสร้างเพื่อแก้ปัญหาจุดอ่อนและเสริม จุดแข็งให้สัมฤทธิ์ผล ในด้านความมั่นคงของโลกก็กำลังก้าวเข้าสู่ช่วงเปลี่ยน ผ่านที่สำคัญจากการปรับดุลอำนาจของสหรัฐฯ เพื่อพยายามคงบทบาท ผู้นำโลก และเพื่อคานอิทธิพลและบทบาทของจีนและรัสเซียที่เพิ่ม มากขึ้นในเอเชียและยุโรปนั้น น่าจะมีผลทำให้บรรยากาศด้านความ มั่นคงของโลกในช่วงปี ๒๕๖๐ - ปี ๒๕๗๙ มีลักษณะผสมผสานกัน ทั้งความร่วมมือและความขัดแย้ง โดยขึ้นอยู่กับปัจจัยผลประโยชน์ แห่งชาติทั้งในระดับทวิภาคีและพหุภาคี เป็นองค์ประกอบสำคัญในการ กำหนดนโยบายของประเทศและกลุ่มประเทศ สำหรับการเปลี่ยนแปลง ด้านเทคโนโลยีอย่างรวดเร็วจะเป็นเงื่อนไขสำคัญสำหรับอนาคตของ โลกและประเทศไทยเช่นกัน โดยเฉพาะอย่างยิ่งเทคโนโลยีสมัยใหม่ที่ เป็นอัจฉริยะจะกระทบการดำรงชีวิตของคนและทำให้เกิดธุรกิจรูปแบบ ใหม่ รวมทั้งเกิดการเชื่อมต่อและการบรรจบกันของเทคโนโลยีก้าวหน้า อุตสาหกรรม และผลิตภัณฑ์ ซึ่งประเทศไทยจะต้องลงทุนด้านทรัพยากร มนุษย์และการวิจัยให้สามารถพัฒนาเทคโนโลยีสมัยใหม่ได้ เงื่อนไข การผลิตและการบริโภคที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อมก็จะเป็นเกณฑ์ ๑๑ พฤษภาคม ๒๕๕๙ มาตรฐานที่กดดันให้ประเทศไทยต้องปรับเปลี่ยนไปสู่สังคมสีเขียว โดยการพัฒนาและน าเทคโนโลยีสีเขียวมาใช้ก็จะมีส่วนส าคัญ และ ช่วยแก้ปัญหาการลดลงของ ทรัพยากรต่าง ๆ รวมทั้งนี้ มั่น ซึ่งแม้ราคา จะลดลงแต่มีผลกระทบต่อสภาพแวดล้อม จึงต้องผลักดันให้มุ่งสู่การ ผลิตพลังงานทดแทนในรูปแบบต่างๆ รวมทั้งพืชพลังงานที่อาจจะส่ง ผลกระทบต่อความ มั่นคงทางอาหารของโลก นอกจากนั้น ยังมีข้อจำกัดและความเสี่ยงส าคัญจากการ เข้าสู่สังคมสูงวัย ของโลกและภาวะภูมิอากาศเปลี่ยนแปลงผันผวนและ ภาวะโลกร้อน ทั้งนี้โครงสร้างประชากรโลกที่ เข้าสู่สังคมสูงวัย แม้จะ ส่งผลให้เกิดโอกาสทางธุรกิจใหม่ ๆ แต่มีความเสี่ยงให้เกิดการแย่งชิง แรงงาน และเงินทุน รวมทั้งมีแรงกดดันต่อการใช้จ่ายงบประมาณด้าน สวัสดิการและสาธารณสุขเพิ่มขึ้นใน หลาย ๆ ประเทศกลายเป็น ความเสี่ยงด้านการคลังที่ สำคัญ สำหรับภาวะโลกร้อนและ การเปลี่ยนแปลงสภาวะภูมิอากาศที่ผันผวนก่อให้เกิดภัยธรรมชาติที่ทวี ความรุนแรงมากขึ้นนั้น กดดันให้ ต้องมีการปรับเปลี่ยนรูปแบบการ ดำเนินธุรกิจ การดำรงชีวิต การผลิตและการบริโภคที่เป็นมิตรต่อ สิ่งแวดล้อมมากขึ้น ในขณะที่ความพยายามในการกระจายความเจริญ และการพัฒนาให้มีความทั่วถึงมากขึ้น ประกอบกับจำนวนประชากรที่ เพิ่มขึ้นจะส่งผลให้ความเป็นเมืองเติบโตอย่างต่อเนื่อง ตามมา ด้วยการ มีข้อกำหนดของรูปแบบและกฎเกณฑ์ที่เกี่ยวข้องกับลักษณะการใช้ พื้นที่ และความเป็น มิตรต่อสิ่งแวดล้อมภายใต้เงื่อนไขการเปลี่ยนแปลง ดังกล่าว การยึดถือหลักการบริหารจัดการที่ดีทั้ง ในภาครัฐและภาคธุรกิจ ๑๒ พฤษภาคม ๒๕๕๙ เอกชน การใช้ระบอบประชาธิปไตย และการปฏิบัติ ให้เป็นไปตามสิทธิ มนุษยชนจะเข้มข้นมากขึ้น สำหรับสถานการณ์และสภาพแวดล้อมภายในประเทศ ไทย นั้น ผลของการพัฒนาตั้งแต่อดีตถึงปัจจุบันทำให้ประเทศไทยมีระดับ การพัฒนาที่สูงขึ้น ตามลำดับ โดยถูกจัดอยู่ในกลุ่มประเทศระดับรายได้ ปานกลางมาตั้งแต่ปี ๒๕๓๑ และได้ขยับสูง

ขึ้นมาอยู่ในกลุ่มบนของกลุ่ม ประเทศระดับรายได้ปานกลางตั้งแต่ปี ๒๕๕๓ และล่าสุดในปี ๒๕๕๗ รายได้ประชาชาติต่อหัวเพิ่มขึ้นเป็น ๕,๗๓๙.๒ ดอลลาร์ สหรัฐ. ต่อปี ฐานการผลิตและบริการ หลากหลายขึ้น ฐานการส่งออกสินค้า อุตสาหกรรมใหญ่ขึ้นมาก หลายสาขาการผลิตและบริการ สามารถ แข่งขันและมีส่วนแบ่งในตลาดโลกสูงขึ้นและสร้างรายได้เงินตรา ต่างประเทศในระดับสูง อาทิ กลุ่มยานยนต์ อิเล็กทรอนิกส์และ เครื่องใช้ไฟฟ้า อุตสาหกรรมอาหาร สินค้าเกษตร การท่องเที่ยว และ บริการด้านสุขภาพ ฐานเศรษฐกิจที่ใหญ่ขึ้นส่งผลให้การจ้างงานเพิ่มขึ้น เป็น ๓๘.๑ ล้านคนจากประชากรวัยแรงงาน ๓๘.๖ ล้านคน อัตราการว่างงานเฉลี่ยไม่ถึงร้อยละ ๑ ปัญหาความยากจนจึงลดลงตามลำดับ จากร้อยละ ๒๐.๐ ในปี ๒๕๕๐ เป็นร้อยละ ๑๐.๙ ในปี ๒๕๕๖ คุณภาพชีวิตดีขึ้นในทุกระดับ โอกาสการได้รับการศึกษา บริการ สาธารณสุข บริการสาธารณสุขและโครงสร้างพื้นฐานต่าง ๆ และ ๒ ข้อมูลดังกล่าวเป็นข้อมูล GNI per Capita (GDP per Capita อยู่ที่ ๖,๐๔๑ ดอลลาร์ สหรัฐ. ต่อหัวต่อปี) โดย สศช. ๑๓ พฤษภาคม ๒๕๕๙ การคุ้มครองทางสังคมอื่น ๆ รวมถึง การเข้าถึงทรัพยากรต่าง ๆ มีความครอบคลุมและมีคุณภาพดีขึ้นตามลำดับ ในขณะที่เดียวกันประเทศไทยก็ มีความเป็นสากลมากขึ้น ความร่วมมือระหว่างประเทศไทยกับนานาชาติ ทั้งในรูปของทวิภาคี และพหุภาคีเพื่อเป็นกลไกและช่องทางในการ สนับสนุนการพัฒนาเศรษฐกิจ สังคม และการเมืองของประเทศก็มีความก้าวหน้าไปมาก รวมทั้งกรอบความร่วมมือที่ช่วยทำให้ประเทศไทย สามารถยกระดับมาตรฐานต่าง ๆ ไปสู่ระดับสากลก็มีความคืบหน้า มากขึ้น นอกจากนี้ ประสิทธิภาพในช่วงวิกฤตเศรษฐกิจและการเงินในปี ๒๕๔๐ - ๒๕๔๑ ได้ส่งผลให้ภาครัฐและภาคเอกชน ปรับตัวในการบริหารความเสี่ยงและสร้างภูมิคุ้มกัน ให้ดีขึ้น ตามแนวคิดการบริหารจัดการที่ดีอันได้แก่ การดำเนินการที่มี ประสิทธิภาพ โปร่งใส รับผิดชอบและตรวจสอบได้อย่างเป็นระบบ ดีขึ้น มีการกำกับดูแลวินัยทางการเงินการคลังที่กำหนดกรอบของความ ยั่งยืนทางการเงินการคลังเป็นแนวปฏิบัติที่ดีขึ้น และฐานะการคลังมีความมั่นคง มากขึ้น และฐานะเงินสำรองระหว่างประเทศอยู่ในระดับสูง มีการปรับปรุง ในเรื่องกฎหมาย กฎระเบียบต่างๆ ให้มีการดำเนินการอย่างเป็นระบบ มากขึ้น มีการสร้างความ เป็นธรรมให้กับกลุ่มต่าง ๆ สามารถคุ้มครอง ผู้บริโภคและประชาชนจากการถูกเอารัดเอาเปรียบได้ดีขึ้น ช่วยสร้าง บรรยากาศของการแข่งขันในตลาด และสนับสนุนให้การดำเนินธุรกิจ ในประเทศไทยมีความสะดวกคล่องตัวมากขึ้น ๑๔ พฤษภาคม ๒๕๕๙ แต่ประเทศไทยก็ยังมีจุดอ่อนในเชิงโครงสร้างหลายด้าน ทั้งทางเศรษฐกิจ สังคม และการเมือง จุดอ่อนสำคัญของประเทศไทย ได้แก่ โครงสร้างประชากรสูงอายุมากขึ้นตามลำดับ แต่คุณภาพคน โดยเฉพาะอย่างยิ่งค่าและการออมไม่เพียงพอ ประเทศขาดแคลนแรงงานทั้งใน กลุ่มทักษะฝีมือสูงและกลุ่มทักษะฝีมือระดับล่าง ผลิตภาพแรงงาน โดยเฉพาะอย่างยิ่ง ทั้งระบบเศรษฐกิจมีผลิตภาพการผลิตรวมต่ำ ต้องอาศัย การเพิ่มปริมาณเป็นแรงขับเคลื่อนหลัก ขณะที่โครงสร้างเศรษฐกิจมี สัดส่วนภาคการค้าระหว่างประเทศต่อขนาดของเศรษฐกิจสูงกว่า เศรษฐกิจภายในประเทศมาก จึงมีความอ่อนไหวและผันผวนตามปัจจัย ภายนอก เป็นสำคัญ ฐานการผลิตเกษตรและบริการมีผลิตภาพการผลิตต่ำโดยที่การใช้องค์ความรู้เทคโนโลยี และนวัตกรรมเพื่อเพิ่มมูลค่า ยังมีน้อย การลงทุนเพื่อการวิจัยและพัฒนาไม่เพียงพอ การวิจัยที่ดำเนินการไปแล้วไม่ถูกนำมาใช้ให้เกิดประโยชน์เชิงเศรษฐกิจและสังคมได้ อย่างคุ้มค่า การพัฒนานวัตกรรมมีน้อย สำหรับการดำเนินงานและ การบริหารจัดการภาครัฐก็ยังขาดการบูรณาการจึงสิ้นเปลือง งบประมาณ การดำเนินงานเพื่อพัฒนามักขาดความต่อเนื่อง ประสิทธิภาพต่ำ ขาดความโปร่งใส และขาดความรับผิดชอบ ขณะที่ ปัญหาคอร์รัปชันมีเป็นวงกว้าง การพัฒนาโครงสร้าง

พื้นฐานและระบบ โลจิสติกส์รวมทั้งการบริหารจัดการน้ำยังไม่เป็นระบบโครงข่ายที่สมบูรณ์ และล่าช้า การบังคับใช้กฎหมายยังขาดประสิทธิผล และกฎระเบียบ ต่างๆ ล้าสมัยไม่ทันกับการเปลี่ยนแปลงคนไทยยังมีปัญหาด้านคุณธรรม จริยธรรม ไม่เคารพสิทธิผู้อื่นและไม่ยึดผลประโยชน์ส่วนรวมเป็นสำคัญ ๑๕ พฤษภาคม ๒๕๕๙ ขณะที่ความเหลื่อมล้ำและความแตกแยกในสังคมไทยยังเป็นปัญหาที่ ทำทลายมาก รวมทั้งปัญหาในด้านทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ที่เผชิญกับภาวะขยะล้นเมืองและสิ่งแวดล้อมเสื่อมโทรมลงในทุกด้าน ทั้งนี้ปัจจัยและเงื่อนไขภายในประเทศที่จะส่งผลต่อ อนาคตการพัฒนาประเทศไทยที่สำคัญ ได้แก่ การเปลี่ยนแปลง โครงสร้างประชากรสู่สังคมผู้สูงอายุอย่างสมบูรณ์ ในระยะเวลา ๑๕ - ๒๐ ปีต่อจากนี้ไป จะมีนัยยะที่สำคัญยิ่งต่อการพัฒนาประเทศ ก ลังคน ในวัยเด็กและวัยแรงงานจะลดลง ผู้สูงอายุจะเพิ่มขึ้นอย่างรวดเร็ว ย่อมส่งผลต่อศักยภาพทางเศรษฐกิจของประเทศ รูปแบบการใช้จ่าย การลงทุนและการออม ตลอดจนค่าใช้จ่ายด้านสุขภาพ ความมั่นคงทาง สังคมและคุณภาพชีวิตผู้สูงอายุ ขณะเดียวกันประเทศไทยก็เผชิญกับข้อจำกัดด้านทรัพยากร ทั้งด้านแรงงานและทรัพยากรธรรมชาติที่มี นัยยะต่อต้นทุนการผลิตและสภาพแวดล้อมความเป็นอยู่ของประชาชน นอกจากนี้ปัญหาความเหลื่อมล้ำในมิติต่าง ๆ ก็มีนัยยะต่อการสร้าง ความสามัคคีสมานฉันท์ในสังคม ข้อจำกัดต่อการยกระดับศักยภาพ ทุนมนุษย์ ความจำเป็นในการลงทุนเพื่อยกระดับบริการทางสังคมและ โครงสร้างพื้นฐานที่มีคุณภาพอย่างทั่วถึง และการปฏิรูปกฎระเบียบและ กฎหมายที่ทำให้เกิดความเป็นธรรมและลดความเหลื่อมล้ำ และที่สำคัญเงื่อนไขจำเป็นที่ต้องปรับตัวคือ การแก้ปัญหาความอ่อนแอของการ บริหารราชการแผ่นดิน ที่ทำให้จำเป็นต้องเร่งปฏิรูประบบราชการและ การเมืองเพื่อให้เกิดการบริหารราชการที่ดี ๑๖ พฤษภาคม ๒๕๕๙ โครงสร้างที่เป็นจุดอ่อนและการบริหารจัดการที่ขาด ประสิทธิภาพและความโปร่งใสดังกล่าว จะส่งผลให้ประเทศไทย ยังต้องเผชิญกับแรงกดดันและความเสี่ยงมากขึ้นภายใต้สถานการณ์ที่ กระแสโลกาภิวัตน์เข้มข้นขึ้น เป็นโลกไร้พรมแดนอย่างแท้จริง โดยที่ การเคลื่อนย้ายของคน สินค้าและบริการ เงินทุน องค์กรความรู้ เทคโนโลยี ข้อมูลและข่าวสารต่าง ๆ เป็นไปอย่างเสรี ส่งผลให้การแข่งขันในตลาดโลกรุนแรงขึ้นโดยที่ประเทศต่าง ๆ เร่งผลักดันการเพิ่ม ผลิตภาพและการพัฒนานวัตกรรมเพื่อการแข่งขัน ขณะเดียวกัน ความเสี่ยงและข้อจ ากัดที่เกิดจากสภาพภูมิอากาศผันผวนรุนแรงต่อการ ดาเนินธุรกิจและการด าเนินชีวิตของผู้คนก็เพิ่มขึ้น กฎเกณฑ์และ กฎระเบียบของสังคมโลกจึงมีความเข้มงวดมากขึ้นทั้งในเรื่องการ ปลดปล่อยมลพิษ สิทธิมนุษยชน และกฎระเบียบทางการเงิน เป็นต้น เงื่อนไขต่าง ๆ ดังกล่าวจะเป็นแรงกดดันให้ประเทศไทยต้องปรับตัวและ มีการบริหารความเสี่ยงอย่างชาญฉลาดมากขึ้น โดยที่การปรับตัวจะต้อง หยั่งรากลึกกลงไปถึงการเปลี่ยนแปลงในเชิงโครงสร้างเพื่อแก้จุดอ่อนและ ควบคู่ไปกับการสร้างกลไกเชิงรุกให้จุดแข็งของประเทศเป็นประโยชน์ สูงสุดแก่ประชาชนส่วนใหญ่ของประเทศ ซึ่งหากไม่สามารถแก้ปัญหา และปฏิรูปให้สัมฤทธิ์ผลได้ในระยะ ๔ - ๕ ปีต่อจากนี้ไป ประเทศไทยจะ สูญเสียความสามารถในการแข่งขัน รายได้เฉลี่ยของประชาชนจะไม่ สามารถยกระดับให้ดีขึ้นได้ คุณภาพคนโดยเฉลี่ยจะยังต่ำ และปัญหา ความเหลื่อมล้ำจะรุนแรงขึ้น รวมทั้งทรัพยากรจะร่อยหรอเสื่อมโทรมลง ๑๗ พฤษภาคม ๒๕๕๙ ไปอีก และในที่สุดการพัฒนาประเทศจะไม่สามารถยั่งยืนไปได้ใน ระยะยาว ทั้งนี้เงื่อนไขในปัจจุบันและแนวโน้มการเปลี่ยนแปลงใน อนาคตในทุกมิติจะส่งผลต่ออนาคตการพัฒนาประเทศไทยอย่างมาก โดยเฉพาะอย่างยิ่งลักษณะในเชิงโครงสร้างทั้งทางเศรษฐกิจและสังคม ภายในประเทศทั้งที่เป็นจุดแข็งและเป็นจุดอ่อนที่จะต้องเผชิญและ ผสมผสานกับปัจจัยภายนอกและก่อให้เกิดทั้งโอกาส

และความเสี่ยงใน หลากหลายมิติการที่ประเทศไทยจะสามารถแสวงหาโอกาสจากการ พัฒนาของ โลกและรับมือกับภัยคุกคามเหล่านี้ได้นั้น จำเป็นจะต้องมีการ วิเคราะห์แนวโน้มการเปลี่ยนแปลงใน อนาคตอย่าง รอบด้าน ขณะเดียวกันต้องวิเคราะห์ศักยภาพภายในประเทศ เพื่อเตรียม ความพร้อม ของประเทศต่อการเปลี่ยนแปลงเหล่านั้น โดยที่ประเทศไทย ต้องปฏิรูปและปรับเปลี่ยนอย่างเป็น ระบบขนานใหญ่เพื่อให้โครงสร้าง ทางเศรษฐกิจและสังคมของประเทศเหมาะสมกับภูมิทัศน์ใหม่ของ โลก ยืดหยุ่นปรับตัวได้เร็ว สามารถรับมือกับความเสี่ยงและภัยคุกคาม แบบใหม่ได้และสามารถอาศัย โอกาสจากการเปลี่ยนแปลงบริบทโลกมา สร้างประโยชน์สุขให้กับคนในชาติได้ไม่จะเป็นการปรับ โครงสร้าง เศรษฐกิจและสังคม การลงทุนเพื่อพัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน การพัฒนา ทรัพยากรมนุษย์ การปรับเปลี่ยนค่านิยมและวัฒนธรรมการดำรงชีวิต การทำงาน และการเรียนรู้ ซึ่งจำเป็นอย่างยิ่งที่ จะต้องอาศัยความร่วมมือจากทุกภาคส่วนในการดำเนินการร่วมกันอย่างเป็นเอกภาพ มีการจัดลำดับ ความสำคัญและแบ่งหน้าที่รับผิดชอบอย่างชัดเจนของผู้ที่ ๑๘ พฤษภาคม ๒๕๕๙ เกี่ยวข้องกับ ประเด็นปัญหานั้นๆ ซึ่งการดำเนินการดังกล่าวจะต้อง กำหนดเป็นยุทธศาสตร์การพัฒนาประเทศใน ระยะยาว เพื่อกำหนด วิสัยทัศน์และเป้าหมายการพัฒนาประเทศและกรอบการท างานของ ภาคส่วน ต่างๆ เพื่อให้ขับเคลื่อนการพัฒนาประเทศไปสู่เป้าหมายที่ กำหนดไว้ ดังนั้น จึงจำเป็นต้องกำหนด ยุทธศาสตร์ที่เหมาะสมเพื่อ แก้อัปเดตอ่อนและเสริมจุดแข็งให้เอื้อต่อการพัฒนาประเทศ เพื่อให้บรรลุ ซึ่งเป้าหมายการสร้างและรักษาไว้ซึ่งผลประโยชน์แห่งชาติในการ ที่จะให้ประเทศไทยมีความมั่นคงใน ทุกด้าน คนในชาติมีคุณภาพชีวิตที่ดี และมั่งคั่ง และประเทศสามารถพัฒนาไปได้อย่างยั่งยืน ทั้งนี้ การวิเคราะห์ให้ได้ข้อสรุปเกี่ยวกับจุดแข็ง จุดอ่อน โอกาสและข้อจำกัด รวมทั้งความเสี่ยงของประเทศ จะนำไปสู่การกำหนดตำแหน่ง เจริญยุทธศาสตร์และเป้าหมายของประเทศที่ชัดเจนและได้รับการ ยอมรับ ร่วมกันในสังคมไทยที่จะส่งผลให้เกิดการผนึกกำลังและระดมทรัพยากร อย่างมีประสิทธิภาพ ในการขับเคลื่อนการพัฒนาไปในทิศทางที่ สอดคล้องกัน การดำเนินการมีบูรณาการและเป็นเอกภาพ ภายใต การมองภาพอนาคตของประเทศที่เป็นภาพเดียวกัน อย่างไรก็ตามในช่วงที่ผ่านมา ประเทศไทยได้มีการ กำหนดวิสัยทัศน์ประเทศ เป้าหมายและยุทธศาสตร์ของประเทศใน ระยะยาว การ บริหารราชการแผ่นดินของฝ่ายบริหารจึงให้ ความสำคัญกับนโยบายพรรคการเมืองหรือนโยบายของ รัฐบาล ซึ่งเมื่อมีการเปลี่ยนรัฐบาลก็ทำให้การดำเนินนโยบายขาดความ ๑๙ พฤษภาคม ๒๕๕๙ ต่อเนื่อง ถือเป็นโอกาสสูญเสียโอกาสและสิ้นเปลืองทรัพยากรของ ประเทศ ดังนั้น เพื่อเป็นการปฏิรูป ระบบการบริหารราชการแผ่นดินของ ประเทศไทยให้มีเป้าหมายการพัฒนาในระยะยาว และเพื่อเป็น การ กำหนดให้ฝ่ายบริหารมีความรับผิดชอบที่จะต้องขับเคลื่อนประเทศไปสู่ เป้าหมายที่เป็นที่ยอมรับ ร่วมกันและเป็นเอกภาพ ประเทศไทยจำเป็น จะต้องมี “ยุทธศาสตร์ชาติ” ซึ่งภายใต้ยุทธศาสตร์ชาติ ประเทศไทยต้อง ปฏิรูปและปรับเปลี่ยนอย่างเป็นระบบขนานใหญ่ เพื่อให้โครงสร้างทาง เศรษฐกิจ และสังคมของประเทศเหมาะสมกับภูมิทัศน์ใหม่ของโลก ยืดหยุ่นปรับตัวได้เร็ว สามารถรับมือกับ ความเสี่ยงและภัยคุกคามแบบ ใหม่ได้ และสามารถอาศัยโอกาสจากการเปลี่ยนแปลงบริบทโลกมา สร้าง ประโยชน์สุขให้กับคนในชาติได้จะต้องมีการกำหนดวิสัยทัศน์เป้าหมาย ของประเทศ และ ทิศทางในการขับเคลื่อนประเทศให้สอดคล้องกับ ประเด็นการเปลี่ยนแปลงและความท้าทายต่าง ๆ ของบริบทโลก และ บริบทการพัฒนาภายในประเทศ การกำหนดให้มี “ยุทธศาสตร์ชาติ” เพื่อเป็น ยุทธศาสตร์ใน การพัฒนาประเทศในระยะยาว พร้อมกับการปฏิรูปและการพัฒนา ระบบและกลไก การบริหารราชการแผ่นดินในการขับเคลื่อนยุทธศาสตร์ ให้สามารถนำไปสู่การปฏิบัติอย่างจริงจังจะ

ช่วยยกระดับคุณภาพของ ประเทศไทยในทุกภาคส่วนและนำพาประเทศไทยให้หลุดพ้นหรือ บรรเทา ความรุนแรงของสภาพปัญหาที่เกิดขึ้นในปัจจุบัน ทั้งปัญหาทาง เศรษฐกิจ ปัญหาความเหลื่อมล้ำ ปัญหาการทุจริตคอร์รัปชัน และ ปัญหาความขัดแย้งในสังคม รวมถึงสามารถรับมือกับภัยคุกคามและ ๒๐ พฤษภาคม ๒๕๕๙ บริหารจัดการกับความเสี่ยงที่จะเกิดขึ้นในอนาคต และสามารถเปลี่ยน ผ่าน ประเทศไทยไปพร้อมๆ กับการเปลี่ยนแปลงภูมิทัศน์ใหม่ของโลกได้ ซึ่งจะทำให้ประเทศไทยยังคง รักษาบทบาทสำคัญในเวทีโลก สามารถ ดำรงรักษาความเป็นชาติที่มีความมั่นคงทางเศรษฐกิจ สังคม และ วัฒนธรรม และคนไทยในประเทศมีความอยู่ดีมีสุขอย่างถ้วนหน้ากัน สาธารณสุขของยุทธศาสตร์ชาติซึ่งคณะกรรมการจัดทำยุทธศาสตร์ชาติกำลังดำเนินการยกร่างอยู่ในขณะนี้ จะประกอบด้วย วิสัยทัศน์และเป้าหมายของชาติที่คนไทยทุกคนต้องการบรรลุร่วมกัน รวมทั้งนโยบายแห่งชาติและ มาตรการเฉพาะ ซึ่งเป็นแนวทาง ทิศทาง และวิธีการที่ทุกองค์กรและคนไทยทุกคนต้องมุ่งดำเนินการ ไปพร้อมกัน อย่างประสานสอดคล้อง เพื่อให้บรรลุซึ่งสิ่งที่คนไทยทุกคนต้องการ คือ ประเทศไทย มั่นคง มั่งคั่ง และยั่งยืน ในทุกสาขาของกำลังอำนาจ แห่งชาติอันได้แก่ การเมืองภายในประเทศ การเมืองต่างประเทศ เศรษฐกิจ สังคมจิตวิทยา การทหาร วิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี การพลังงาน ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม และเทคโนโลยี สารสนเทศและการสื่อสาร

๒.๒ วิสัยทัศน์ “ประเทศไทยมีความมั่นคง มั่งคั่ง ยั่งยืน เป็น ประเทศพัฒนาแล้ว ด้วย การพัฒนาตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจ ในยุทธศาสตร์ชาตินี้ ได้อธิบายคำว่า “มั่นคง มั่ง คั่ง ยั่งยืน” ไว้แล้ว ซึ่งครอบคลุม ความหมายในทุกมิติของประเทศพัฒนาแล้ว ๒๑ พฤษภาคม ๒๕๕๙ พอเพียง”หรือเป็นคติพจน์ประจำชาติว่า “มั่นคง มั่งคั่ง ยั่งยืน” ทั้งนี้ วิสัยทัศน์ดังกล่าวจะต้อง สอดคล้องต่อผลประโยชน์แห่งชาติอันได้แก่ การมีเอกราช อธิปไตย และบูรณภาพแห่งเขตอำนาจรัฐ การดำรงอยู่ อย่างมั่นคง ยั่งยืนของสถาบันหลักของชาติ การดำรงอยู่อย่างมั่นคงของ ชาติและ ประชาชนจากภัยคุกคามทุกรูปแบบ การอยู่ร่วมกันในชาติ อย่างสันติสุขเป็นปึกแผ่นมีความมั่นคงทาง สังคมท่ามกลางพหุสังคมและ การมีเกียรติและศักดิ์ศรีของความเป็นมนุษย์ความเจริญเติบโตของชาติ ความเป็นธรรมและความอยู่ดีมีสุขของประชาชน ความยั่งยืนของ ฐานทรัพยากรธรรมชาติ สิ่งแวดล้อมความมั่นคงทางพลังงานและอาหาร ความสามารถในการรักษาผลประโยชน์ของชาติ ภายใต้การเปลี่ยนแปลง ของสภาวะแวดล้อมระหว่างประเทศและการอยู่ร่วมกันอย่างสันติ ประสาน สอดคล้องกัน ด้านความมั่นคงในประชาคมอาเซียนและ ประชาคมโลกอย่างมีเกียรติและศักดิ์ศรีไม่ เป็นภาระของโลกและ สามารถเกื้อกูลประเทศที่มีศักยภาพทางเศรษฐกิจที่ต่ำกว่า

๑.๒ แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ ๑๒

ทิศทางของแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ ๑๒

๑.กรอบแนวคิดและหลักการ

ในช่วงของแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติฉบับที่ ๑๒ (พ.ศ. ๒๕๖๐-๒๕๖๔) ประเทศไทยจะ ยังคงประสบสภาวะแวดล้อมและบริบทของการเปลี่ยนแปลงต่างๆ ที่อาจก่อให้เกิด ความเสี่ยงทั้งจากภายใน และภายนอกประเทศ อาทิ กระแสการเปิดเศรษฐกิจเสรี ความท้าทายของ เทคโนโลยีใหม่ๆ การเข้าสู่สังคม ผู้สูงอายุ การเกิดภัยธรรมชาติที่รุนแรง ประกอบกับสภาวะการณ์ด้าน ต่างๆ ทั้งเศรษฐกิจ สังคม ทรัพยากร ธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมของประเทศในปัจจุบันที่ยังคงประสบ ปัญหาในหลายด้าน เช่น ปัญหาผลิตภาพการผลิต ความสามารถในการแข่งขัน คุณภาพการศึกษา ความเหลื่อมล้ำทางสังคม เป็นต้น ทำให้การพัฒนาในช่วง แผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๑๒ จึงจำเป็นต้องยึด

กรอบแนวคิดและหลักการในการวางแผนที่สำคัญ ดังนี้ (๑) การน้อม น้ำและประยุกต์ใช้หลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง (๒) คนเป็นศูนย์กลางของการพัฒนาอย่างมีส่วนร่วม (๓) การสนับสนุนและส่งเสริมแนวคิดการปฏิรูปประเทศ และ (๔) การพัฒนาสู่ความมั่นคง มั่งคั่ง ยั่งยืน สังคมอยู่ ร่วมกัน อย่างมีความสุข

๒. สถานะของประเทศ

๒.๑ ด้านเศรษฐกิจ

๒.๑.๑ ๓ ปีแรกของแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๑๑ เริ่มแสดงให้เห็นถึงข้อจ กัดในการขยายตัว ทางเศรษฐกิจ แม้ว่าเศรษฐกิจของไทยในระยะที่ผ่านมา (ยกเว้นช่วงวิกฤตการณ์ทางเศรษฐกิจ ปี ๒๕๔๐-๒๕๔๑) จะขยายตัวได้ดีเฉลี่ยประมาณร้อยละ ๕ ต่อปี จนทำให้รายได้ประชาชาติต่อหัว (GNP Per Capita) ในปี ๒๕๕๗ มาอยู่ที่ประมาณ ๑๙๖,๒๔๐ บาท หรือประมาณ ๖,๐๔๑ ดอลลาร์สหรัฐ. ต่อคนต่อปี ซึ่งทำให้ประเทศไทยได้ขยับ ฐานะขึ้นมาเป็นประเทศรายได้ปานกลางขั้นสูง (Upper Middle Income Country) แต่ในระยะ ๘ ปีที่ผ่านมา การขยายตัวทางเศรษฐกิจชะลอตัวลงและมีความผันผวน โดยขยายตัวเฉลี่ยเพียงร้อยละ ๓.๒ ชะลอจากร้อยละ ๕.๗ ในช่วงแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๙ ซึ่งต่ำกว่าศักยภาพของระบบเศรษฐกิจและต่ำกว่าระดับที่จะทำให้ประเทศไทยหลุดจากกับดักประเทศรายได้ปานกลางในระยะเวลายันคร โดยสาเหตุที่สำคัญประการหนึ่งมาจากการ ชะลอตัวของการลงทุนโดยรวมอย่างต่อเนื่อง ดังจะเห็นได้จาก สัดส่วนการลงทุนรวมต่อผลิตภัณฑ์มวลรวมในประเทศ (Gross Domestic Product : GDP) ลดลงจากร้อยละ ๔๑.๓ ในช่วงปี ๒๕๓๔ - ๒๕๓๙ เป็นร้อยละ ๒๕.๕ ในช่วงปี ๒๕๔๓ - ๒๕๕๗ นอกจากนี้ เมื่อเทียบกับประเทศอื่นๆ ในภูมิภาค จะพบว่าอัตราการขยายตัวของ การลงทุนของไทยโดยเฉลี่ยในช่วงปี ๒๕๔๓ - ๒๕๕๗ อยู่ที่ประมาณร้อยละ ๔.๙ ต่ำกว่าสิงคโปร์และมาเลเซียซึ่งมี ระดับการพัฒนาที่สูงกว่าไทย

๒.๑.๒ การปรับโครงสร้างการผลิตสู่ประเทศรายได้ปานกลางขั้นสูง แต่ความสามารถใน การแข่งขันเริ่มลดลง โครงสร้างการผลิตของไทยได้เปลี่ยนผ่านจากภาคเกษตรไปสู่ภาคอุตสาหกรรมและ บริการมากขึ้น (สัดส่วนของภาคเกษตร อุตสาหกรรม และบริการในปี ๒๕๓๓ ที่ระดับร้อยละ ๙.๙ ๒๕.๔ และ ๖๔.๗ เป็นร้อยละ ๗.๒ ๒๘.๕ และ ๖๔.๓ ในปี ๒๕๕๗ ตามลำดับ) โดยภาคอุตสาหกรรมได้มีการสั่งสม องค์ความรู้และเทคโนโลยีอย่างต่อเนื่อง ทำให้มีการพัฒนาจากอุตสาหกรรมขั้นปฐมภายใต้การบริหารจัดการ ของเงินทุนต่างชาติมาเป็นอุตสาหกรรมพื้นฐาน (Supporting Industry) และอุตสาหกรรมที่มีเทคโนโลยีสูงขึ้น ภายใต้เครือข่ายของบริษัทแม่ในต่างชาติและของนักลงทุนไทยที่มีสัดส่วนสูงขึ้น จนประเทศไทยกลายเป็น ประเทศรายได้ปานกลางขั้นสูง ขณะเดียวกันก็มีการเคลื่อนย้ายแรงงานจากภาคเกษตรไปยังภาคอุตสาหกรรมและบริการที่มีประสิทธิภาพการผลิตสูงกว่า ทำให้ผลิตภาพแรงงานในระยะที่ผ่านมายังเพิ่มในระดับที่น่าพอใจ แต่การชะลอตัวของกำลังแรงงานและการเพิ่มผลิตภาพการผลิตของกำลังแรงงานเป็นไปอย่างล่าช้า ประกอบ กับผลิตภาพการผลิตของปัจจัยการผลิตรวม (Total Factor Productivity : TFP) ที่ลดลงทำให้ความสามารถ ในการแข่งขันระหว่างประเทศในระยะหลังลดลงซึ่งสะท้อนมาที่ปริมาณการส่งออกรวมขยายตัวช้าลงจากร้อย ละ ๙.๗ ต่อปีในช่วงแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๙

(พ.ศ. ๒๕๔๕-๒๕๔๙) เป็นเฉลี่ยร้อยละ ๑.๑ ในช่วง ๓ ปีของ แผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๑๑ (พ.ศ. ๒๕๕๕-๒๕๕๙)

๒.๑.๓ ผลผลิตภาพการผลิตของปัจจัยการผลิตรวม (TFP) ยังคงอยู่ในระดับต่ำ ทำให้ขาดพลังในการขับเคลื่อนการขยายตัวทางเศรษฐกิจให้หลุดพ้นจากการเป็นประเทศรายได้ปานกลาง ซึ่ง ต้องอาศัยการผลิตที่มีเทคโนโลยีและนวัตกรรมการผลิตที่เป็นของตนเองมากขึ้น แม้ว่าการขยายตัวของผลิต ภาพการผลิตรวมในช่วงก่อนแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๑๐ จะอยู่ในระดับที่น่าพอใจก็ตาม แต่มีแนวโน้มลดลงใน ระยะ ๘ ปี ที่ผ่านมา และยังคงมีความล่าช้าเมื่อเทียบกับประเทศที่เริ่มพัฒนาประเทศในช่วงเวลาเดียวกันและ สามารถยกระดับการพัฒนาประเทศเข้าสู่การเป็นประเทศรายได้สูงในช่วงก่อนหน้า ทั้งนี้การขยายตัวของผลิต ภาพการผลิตรวม ลดลงจากร้อยละ ๓.๓๒ ในช่วงแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๙ เป็นร้อยละ ๒.๐๕ ในช่วงครึ่งแรกของ แผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๑๑ ทำให้ประเทศไทยจำเป็นต้องให้ความสำคัญกับการพัฒนาเทคโนโลยีและนวัตกรรมการผลิต เพิ่มการลงทุนเพื่อเพิ่มประสิทธิภาพของระบบเศรษฐกิจ และเพิ่มแรงขับเคลื่อนจากผลผลิตภาพการผลิตของ ปัจจัยแรงงาน

๒.๑.๔ การลดลงของความแข็งแกร่งด้านเสถียรภาพทางเศรษฐกิจจะเป็นอุปสรรคต่อการแก้ไขปัญหาเชิงโครงสร้าง การรองรับเงื่อนไขในระบบเศรษฐกิจโลก และการดำเนินนโยบายและการบริหารจัดการเศรษฐกิจในอนาคต แม้ว่าเศรษฐกิจไทยจะประสบปัญหาเสถียรภาพทางเศรษฐกิจรุนแรง ถึงสองครั้งในปี ๒๕๒๔ และ ๒๕๔๐ แต่การให้ความสำคัญกับการรักษาวินัยทางการเงินและการคลังทำให้ เสถียรภาพของเศรษฐกิจไทยอยู่ในเกณฑ์ที่แข็งแกร่ง โดยเฉพาะเมื่อเทียบกับประเทศที่มีระดับการพัฒนาใน ระดับใกล้เคียงกัน อย่างไรก็ตาม เสถียรภาพทางเศรษฐกิจซึ่งเป็นจุดแข็งของเศรษฐกิจไทยและ เอื้ออำนวยต่อการขยายตัวทางเศรษฐกิจอย่างต่อเนื่องเริ่มมีสัญญาณที่จะเป็นข้อจำกัดต่อการขยายตัวทางเศรษฐกิจในระยะยาวมากขึ้น โดยเฉพาะหนี้สาธารณะซึ่งเพิ่มขึ้นจากร้อยละ ๓๗.๙ ในช่วงแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๑๐ เป็นร้อยละ ๔๒.๒ ในช่วง ๓ ปีแรกของแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๑๑ ซึ่งให้เห็นว่าแม้จะอยู่ภายใต้กรอบวินัย ทางการคลังแต่มีแนวโน้มเพิ่มขึ้นจากผลของการดำเนินมาตรการกระตุ้นเศรษฐกิจระยะสั้นในระยะที่ผ่านมา และจะเป็นข้อจำกัดต่อการใช้มาตรการทางการคลังในการกระตุ้นเศรษฐกิจและการพัฒนาศักยภาพการ ขยายตัวทางเศรษฐกิจในระยะต่อไป

๒.๑.๕ อันดับความสามารถในการแข่งขันโดยรวมยังปรับตัวดีขึ้นไม่มากนัก เนื่องจาก ต่างประเทศมีพลังการขับเคลื่อนมากกว่าไทย และประเทศไทยอยู่ในสถานการณ์การแข่งขันที่อยู่ตรงกลาง ระหว่างประเทศที่มีความได้เปรียบด้านต้นทุนแรงงานและการผลิต และประเทศที่มีความก้าวหน้าและ ความสามารถในการแข่งขันทางนวัตกรรมและความคิดสร้างสรรค์ โดยในปี พ.ศ. ๒๕๕๗ WEF (World Economic Forum) ได้จัดอันดับความสามารถในการแข่งขันของประเทศไทยเป็นอันดับที่ ๓๑ จาก ๑๔๔ ประเทศ และในปี พ.ศ. ๒๕๕๗ IMD (International Institute for Management Development) ได้จัดอันดับไว้ที่ ๓๐ จาก ๖๑ ประเทศชั้นนำ ในขณะที่ผลการวิจัยประเทศที่มีความสะดวกในการเข้าไป ประกอบธุรกิจประจำปี ๒๕๕๘ หรือ Ease of Doing Business ๒๐๑๕ ซึ่งดำเนิน

การโดยธนาคารโลกนั้น ประเทศไทยได้รับการจัดให้อยู่ในอันดับที่ ๒๖ จาก ๑๘๙ ประเทศทั่วโลก

๒.๑.๖ สถานการณ์การพัฒนาวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี วิจัย และนวัตกรรมของประเทศ ได้รับการยกระดับดีขึ้นจากการพัฒนาก้าวหน้าของหน่วยงานด้านวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี วิจัย และนวัตกรรม และ เชื่อมโยงให้เกิดความมั่นใจของภาคธุรกิจเอกชน แต่ยังคงอยู่ในระดับต่ำเมื่อเปรียบเทียบกับกลุ่มประเทศที่มี รายได้สูง โดยในปี ๒๕๕๗ อันดับความพร้อมด้านโครงสร้างพื้นฐานทางวิทยาศาสตร์อยู่ที่ ๔๗ และด้าน เทคโนโลยีที่ ๔๔ จาก ๖๑ ประเทศที่จัดอันดับโดย IMD ลดลงเมื่อเทียบกับอันดับที่ ๓๗ และ ๔๓ ตามลำดับในปี ๒๕๕๑ และตลอดช่วงระยะเวลา ๑๔ ปีที่ผ่านมา (๒๕๔๓-๒๕๕๖) ค่าเฉลี่ยการลงทุนด้านการวิจัยและพัฒนาต่อ GDP ยังคงอยู่ในระดับร้อยละ ๐.๒๗ ต่อ GDP โดยในปี ๒๕๕๖ (ข้อมูลล่าสุด) ประเทศไทยมีการลงทุนด้านการ วิจัยและพัฒนาเพิ่มขึ้นเป็นร้อยละ ๐.๔๘ ต่อ GDP โดยเป็นการลงทุนวิจัยและพัฒนาจากภาครัฐประมาณร้อยละ ๕๓ และจากภาคเอกชนประมาณร้อยละ ๔๗ ขณะที่ประเทศที่พัฒนาแล้ว เช่น เกาหลีใต้ ญี่ปุ่น สหรัฐอเมริกา ออสเตรเลีย มีค่าใช้จ่ายเพื่อการวิจัยและพัฒนาอยู่ที่ร้อยละ ๔.๐๓, ๓.๓๕ , ๒.๗๙, และ ๒.๒๗ ต่อ GDP ในปี ๒๕๕๕ ตามลำดับ ขณะเดียวกันบุคลากรด้านการวิจัยและพัฒนาของประเทศยังมีจำนวนไม่เพียงพอ ต่อการส่งเสริมการพัฒนาวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี วิจัย และนวัตกรรมในระดับก้าวหน้า โดยในปี ๒๕๕๖ บุคลากรด้านการวิจัยและพัฒนา มีจำนวน ๑๑ คนต่อประชากร ๑๐,๐๐๐ คน ซึ่งเมื่อเปรียบเทียบกับประเทศ พัฒนาแล้ว ส่วนใหญ่จะอยู่ที่ระดับ ๒๐-๓๐ คนต่อประชากร ๑๐,๐๐๐ คน

๒.๑.๗ สถานการณ์ด้านโครงสร้างพื้นฐานยังคงมีปัญหาในหลายๆ ด้าน ประกอบด้วย รูปแบบการขนส่งยังไม่สามารถปรับเปลี่ยนจากทางถนนเป็นทางน้ำและทางรางได้ตามเป้าหมายและยังขาด การพัฒนาคุณภาพการให้บริการ การบริหารจัดการกิจการประปาอย่างขาดเอกภาพ การให้บริการน้ำประปายัง กระจุกในเขตนครหลวงและเขตเมืองหลักในภูมิภาค และมีแหล่งน้ำดิบไม่เพียงพอ การให้บริการ ICT ยังไม่ทั่วถึงกระจุกตัวอยู่ในเมือง และมีราคาค่อนข้างสูง ประสิทธิภาพการใช้พลังงานของประเทศมีแนวโน้ม ลดลงเล็กน้อย และยังคงเผชิญกับความเสียด้านความมั่นคงทั้งในระยะสั้นและระยะยาว นอกจากนี้ การส่งเสริมการวิจัยและพัฒนาเทคโนโลยีและการพัฒนานวัตกรรมด้านพลังงานและ ICT อยู่ในระดับต่ำและมี ข้อจำกัด ยังไม่สามารถพัฒนาต่อยอดในเชิงพาณิชย์ได้อย่างเป็นรูปธรรม นอกจากนี้ ด้านบุคลากรและการบริหารจัดการ รวมทั้งกฎหมายที่เกี่ยวข้องกับการ บริหารจัดการด้านโครงสร้างพื้นฐานยังขาดประสิทธิภาพ โดยเฉพาะการคุ้มครองทรัพย์สินทางปัญญา การทำ ธุรกิจอิเล็กทรอนิกส์ การรักษาความปลอดภัย และข้อจำกัดต่อการทำ ธุรกิจใหม่และการประกอบกิจการใน ต่างประเทศ ตลอดจนบุคลากรด้านโลจิสติกส์ยังขาด ความรู้และทักษะเฉพาะด้านที่ตรงต่อความต้องการของ อุตสาหกรรม เช่น ความรู้ด้านภาษา ความรู้ด้านเทคโนโลยี และความรู้ในการดำเนินธุรกิจต่างประเทศ เป็นต้น

๒.๒ ด้านสังคม

๒.๒.๑ โครงสร้างประชากรเปลี่ยนแปลงเข้าสู่การเป็นสังคมสูงวัย แต่ยังคงมีปัญหาทั้งใน เชิงปริมาณและคุณภาพของประชากรในทุกช่วงวัย เนื่องจากปัจจัยหลักๆ ได้แก่ (๑) ประชากรวัยเด็ก

ของไทยมีจำนวนลดลงอย่างรวดเร็ว มีพัฒนาการไม่ สมวัยและการตั้งครกรณในกลุ่มวัยรุ่นที่มีแนวโน้มเพิ่มขึ้น อัตราการเจริญพันธุ์รวมลดลงจาก ๖.๓ คน ในช่วงปี ๒๕๐๗-๒๕๐๘ เป็น ๑.๖๒ คน ในช่วงปี ๒๕๔๘- ๒๕๕๘ และคาดว่าในปี ๒๕๘๓ จะลดลงเหลือเพียง ๑.๓ คน ๒) ก กำลังแรงงานมีแนวโน้มลดลง และแรงงานกว่าร้อยละ ๓๐ เป็นประชากร กลุ่มเจนเนอเรชั่น Y (Gen Y)* ขณะที่ผลิตภาพแรงงานยังเพิ่มขึ้นช้า ซึ่งจะเป็นข้อ กัดต่อการพัฒนาในระยะ ต่อไป กำลังแรงงานของไทยมีจำนวน ๓๘.๙ ล้านคนในช่วงปี ๒๕๕๕-๒๕๕๗ และเริ่มลดลงร้อยละ ๐.๑ ในปี ๒๕๕๖ และร้อยละ ๐.๒ ในปี ๒๕๕๗ ขณะที่ผลิตภาพแรงงานเฉลี่ยเพิ่มขึ้นร้อยละ ๒.๒ ต่อปีในช่วง ๑๐ ปีที่ผ่านมา (ปี๒๕๔๘ - ๒๕๕๗) แต่ยังคงต่ำกว่าประเทศเพื่อนบ้าน เช่น มาเลเซีย ๑ เท่าตัว และสิงคโปร์ ๕ เท่าตัว และกำลังแรงงานกว่าร้อยละ ๖๕.๑ มีการศึกษาในระดับมัธยมต้นและต่ำกว่า นอกจากนี้ กำลังแรงงานกลุ่มเจนเนอเรชั่นวาย ซึ่งมีจำนวนร้อยละ ๒๗ ของประชากรในปี ๒๕๕๓ มีลักษณะความเป็นปัจเจกสูง ไม่ให้ความสำคัญกับการมี ครอบครัว ส่งผลต่อรูปแบบการประกอบอาชีพและอัตราการเจริญพันธุ์รวมของประเทศในอนาคต (๓) กลุ่มผู้สูงอายุวัยกลางและวัยปลายมีแนวโน้มเพิ่มสูงขึ้น สะท้อนถึงภาระค่าใช้จ่ายด้านสุขภาพที่เพิ่มมากขึ้น ขณะที่ผู้สูงอายุจำนวนมากยังมีรายได้ไม่เพียงพอในการยังชีพ ผู้สูงอายุมี แนวโน้มเพิ่มขึ้นจาก ๑๐.๓ ล้านคน (ร้อยละ ๑๖.๒) ในปี ๒๕๕๘ เป็น ๒๐.๕ ล้านคน (ร้อยละ ๓๒.๑) ในปี ๒๕๘๓ การเพิ่มขึ้นของผู้สูงอายุวัยกลางและวัยปลายจะส่งผลต่อภาระค่าใช้จ่ายในการดูแลที่เพิ่มสูงขึ้น แม้ผู้สูงอายุมีส่วน ร่วมในกำลังแรงงานเพิ่มขึ้น แต่มีรายได้ไม่เพียงพอ ค่าใช้จ่าย เนื่องจากการออมน้อย และแหล่งรายได้หลัก ร้อยละ ๗๘.๕ ของรายได้ทั้งหมดมาจากการเกื้อหนุนของบุตร

๒.๒.๒ ครัวเรือนไทยโดยเฉลี่ยมีขนาดลดลงและรูปแบบของครอบครัวเปลี่ยนแปลง มีหลากหลายรูปแบบมากขึ้น อัตราการเจริญพันธุ์ที่ลดลงส่งผลให้ขนาดครัวเรือนโดยเฉลี่ยลดลงจาก ๓.๖ คน ใน ปี ๒๕๔๓ เหลือ ๓ คน ในปี ๒๕๕๖ โดยครัวเรือนเดี่ยว ครัวเรือน ๑ รุ่น และครัวเรือนแห่วงกลางมีการขยายตัว มากที่สุดในช่วงปี ๒๕๔๓-๒๕๕๖ ส่งผลให้ความสัมพันธ์ทางสังคมและครอบครัวเปลี่ยนแปลงไป ทำให้ครอบครัวเสี่ยงต่อการล่มสลาย

๒.๒.๓ คนไทยยังมีปัญหาเชิงคุณภาพทั้งด้านสุขภาพ การเรียนรู้และคุณธรรมจริยธรรม โดยคนไทยมีอายุคาดเฉลี่ยสูงขึ้น อายุคาดเฉลี่ยเมื่อแรกเกิดของคนไทย ปี ๒๕๕๗ เพศชาย ๗๑.๓ ปี เพศหญิง ๗๘.๒ ปี แต่เสียชีวิตก่อนวัยอันควรจากโรคและการบาดเจ็บ เนื่องจากโรคไม่ติดต่อและอุบัติเหตุ อย่างไรก็ตาม คน ไทยได้รับโอกาสทางการศึกษาสูงขึ้น จำนวนปีการศึกษาเฉลี่ยของประชากรวัยแรงงานอายุ ๑๕-๕๙ ปี เพิ่มขึ้น อย่างต่อเนื่อง โดยช่วงปี ๒๕๕๑-๒๕๕๖ มีการศึกษาเฉลี่ย ๘.๙ ปี ขณะที่คุณภาพการศึกษาอยู่ในระดับต่ำ สะท้อน ได้จากคะแนนผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนชั้นพื้นฐาน (O-NET) ในปี ๒๕๕๖ มีค่าเฉลี่ยต่ำกว่าร้อยละ ๕๐ นอกจากนี้ คนไทยส่วนใหญ่มีปัญหา ด้านคุณธรรมจริยธรรม โดยผลการวิจัยและการสำรวจต่างๆ พบว่า ปัญหาสำคัญที่สุด คือ ความซื่อสัตย์สุจริต และการทุจริตคอร์รัปชัน โดยเห็นว่าต้องส่งเสริมคุณธรรมจริยธรรมใน สังคมไทยเร่งด่วน

๒.๒.๔ สถานการณ์ความยากจนมีแนวโน้มลดลง แต่ยังคงมีความเหลื่อมล้ำ ของการ กระจายรายได้สัดส่วนคนจนลดลงอย่างต่อเนื่องจากร้อยละ ๔๒ ในปี ๒๕๔๓ เหลือร้อยละ ๑๐.๙ ในปี ๒๕๕๖ แต่ ความยากจนยังกระจุกตัวหนาแน่นในภาคตะวันออกเฉียงเหนือและภาคเหนือ ขณะที่ความเหลื่อมล้ำด้านรายได้มี แนวโน้มดีขึ้นเล็กน้อย ค่าสัมประสิทธิ์ความไม่เสมอภาค (Gini Coefficient) ด้านรายได้

ลดลงจาก ๐.๔๘๔ ในปี ๒๕๕๔ เหลือ ๐.๔๖๕ ในปี ๒๕๕๖ อย่างไรก็ตาม ความแตกต่างของรายได้ระหว่างกลุ่มคนรวยที่สุดกับกลุ่มคนจนที่สุด แตกต่างกันถึง ๓๔.๙ เท่า ในปี ๒๕๕๖ โดยกลุ่มคนรวยที่สุดร้อยละ ๑๐ ถือครองรายได้สูงถึงร้อยละ ๓๖.๘ ของ รายได้ทั้งหมด ขณะที่กลุ่มคนจนที่สุดร้อยละ ๑๐ ถือครองรายได้เพียงร้อยละ ๑.๑ สาเหตุพื้นฐานที่สำคัญจาก โครงสร้างเศรษฐกิจที่ไม่สมดุล ส่งผลให้การกระจายประโยชน์ของการพัฒนาไปยังกลุ่มคนต่างๆ ในสังคมไม่ทั่วถึง * ประชากรที่เกิดช่วงปี ๒๕๒๕-๒๕๕๖

๒.๒.๕ ความเหลื่อมล้ำ ระหว่างกลุ่มคนยังคงเป็นปัญหาสำคัญของสังคมไทย อันเนื่องมาจาก (๑) ความเหลื่อมล้ำ ด้านสินทรัพย์ทั้งด้านการเงินและการถือครองที่ดินยังคง กระจุกตัวอยู่ในกลุ่มคนเพียงส่วนน้อย โดยเฉพาะอย่างยิ่งการถือครองที่ดินโดยกลุ่มผู้ถือครองที่ดินร้อยละ ๒๐ มีการถือครองที่ดินมากที่สุด มีสัดส่วนการถือครองที่ดินสูงกว่ากลุ่มผู้ถือครองที่ดินร้อยละ ๒๐ ที่มีการถือครองที่ดินน้อยที่สุด ๓๒๕.๗ เท่า เนื่องจากปัญหากรรมสิทธิ์ที่ดิน และการขาดประสิทธิภาพในการบริหาร จัดการที่ดินว่างเปล่าของภาครัฐ (๒) เด็กยากจนยังเข้าไม่ถึงการศึกษาขั้นพื้นฐาน ขณะที่โอกาสในการเข้าถึง การศึกษาในระดับปริญญาตรียังมีความแตกต่างกันตามฐานะของกลุ่มประชากรระหว่างเขตเมือง-ชนบท และระหว่างภูมิภาค มีปัจจัยหลักมาจากปัญหาเรื่องค่าครองชีพและการเดินทางไปศึกษา โดยกลุ่มประชากร ร้อยละ ๑๐ ที่มีฐานะความเป็นอยู่ดีที่สุดในปี ๒๕๕๖ มีโอกาสเข้าถึง การศึกษาระดับปริญญาตรีมากกว่ากลุ่มประชากรร้อยละ ๑๐ ที่มีฐานะความเป็นอยู่ด้อยที่สุดประมาณ ๑๙.๑ เท่า นักศึกษาในเขตเมืองมีโอกาสสูงกว่านักศึกษาในเขต ชนบทประมาณ ๒.๒ เท่า (๓) คุณภาพการให้บริการสาธารณสุขยังคงมีความเหลื่อมล้ำ กันระหว่าง ภูมิภาค โดยเฉพาะการกระจายทรัพยากรทางการแพทย์และสาธารณสุข อาทิ จากการสำรวจทรัพยากร สาธารณสุขในปี ๒๕๕๖ พบว่า อัตราส่วนแพทย์ต่อประชากรระหว่างกรุงเทพฯ และภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ต่างกันถึง ๓.๖ เท่า (๔) ความเหลื่อมล้ำ การเข้าถึงการคุ้มครองทางสังคมของแรงงาน แรงงาน อิสระเข้าถึงการคุ้มครองมากขึ้น จากการเข้าถึงการประกันตนตามมาตรา ๔๐ ที่เพิ่มขึ้นจาก ๑.๒๙ ล้านคน ในปี ๒๕๕๕ เป็น ๒.๔๗๑ ล้านคน ในปี ๒๕๕๗ ทำให้แรงงานในระบบมีสัดส่วนเพิ่มขึ้นเป็นร้อยละ ๔๒.๔ ในปี ๒๕๕๗ อย่างไรก็ตาม แรงงานในระบบได้รับค่าจ้างเฉลี่ยสูงกว่าแรงงานนอกระบบประมาณ ๒.๑ เท่า ในปี ๒๕๕๖ (๕) ความเหลื่อมล้ำ ด้านกระบวนการยุติธรรม เนื่องจากประชาชนไม่เข้าใจกฎหมาย เข้าไม่ถึงกระบวนการยุติธรรม และหน่วยงานในกระบวนการยุติธรรมขาดการบูรณาการในการ ทำงาน นอกจากนี้ ผู้มีรายได้น้อยมักไม่ได้รับความเป็นธรรม ไม่สามารถต่อสู้คดีจากการที่ไม่สามารถรับภาระ ค่าใช้จ่ายในกระบวนการยุติธรรมและต้องใช้ระยะเวลายาวนาน

๒.๒.๖ คนไทยมีความมั่นคงทางสังคมมากขึ้น จากการที่คนไทยกว่าร้อยละ ๙๙.๙ ได้รับความคุ้มครองทางด้านสุขภาพ โดยอยู่ภายใต้ระบบประกันสุขภาพถ้วนหน้าร้อยละ ๗๓.๘ ระบบประกันสังคม ร้อยละ ๑๖.๗ และระบบสวัสดิการรักษายาพยาบาลข้าราชการ/รัฐวิสาหกิจร้อยละ ๗.๑ ขณะที่ กลุ่มผู้ด้อยโอกาส มีหลักประกันทางรายได้มั่นคงขึ้นและมีความครอบคลุมมากขึ้น โดยในปี ๒๕๕๕ ผู้สูงอายุได้รับการสงเคราะห์ เบี้ยยังชีพเพิ่มขึ้นเป็นแบบขั้นบันไดตามช่วงอายุ ๘.๓ ล้านคน จากผู้สูงอายุทั่วประเทศ ๑๐.๔ ล้านคน ส่วนผู้ พิการได้รับเบี้ยยังชีพเพิ่มขึ้นเป็น ๘๐๐ บาท ครอบคลุมผู้พิการร้อยละ ๘๙.๕ และรัฐให้เงินอุดหนุนแก่เด็กด้อย โอกาสที่อยู่ในครอบครัวยากจนให้ได้รับการเลี้ยงดูที่มีคุณภาพภายใต้โครงการอุดหนุนเพื่อการเลี้ยงดูเด็กแรกเกิด อย่างไรก็ตาม สวัสดิการด้านที่อยู่อาศัยยังไม่ครอบคลุมกลุ่มผู้มีรายได้น้อยและผู้ยากไร้ แม้ภาครัฐจัดสวัสดิการ ด้านที่

อยู่อาศัยภายใต้โครงการต่างๆ แต่ปัจจุบันกลุ่มผู้มีรายได้น้อยและรายได้ปานกลางยังไม่มีกรรมสิทธิ์ในที่อยู่อาศัยถึง ๔,๕๔๔,๙๒๖ ครัวเรือน อย่างไรก็ตาม รัฐเริ่มให้ความสำคัญกับการพัฒนาที่อยู่อาศัยแก่ผู้สูงอายุ โดยเฉพาะผู้ที่มีรายได้น้อยและผู้ยากไร้

๒.๒.๗ วัฒนธรรมอันดีงามของไทยเริ่มเสื่อมถอยและสังคมไทยมีแนวโน้มเป็นสังคม พหุวัฒนธรรมมากขึ้น อาทิ การให้คุณค่ากับความสนุกสนาน และความสะดวกสบาย ละเลยเรื่องวินัย มีความเห็นแก่ตัว ไม่รู้จักเสียสละ ไม่เอื้อเฟื้อเผื่อแผ่ และขาดความรับผิดชอบ นอกจากนี้ยังมีแนวโน้มการเป็น สังคมพหุวัฒนธรรม โดยเฉพาะการเข้ามาของแรงงานต่างชาติที่ก่อให้เกิดการนำเอาวัฒนธรรมต้นทาง ผสมผสานกับวัฒนธรรมท้องถิ่น

๒.๒.๘ ความเข้มแข็งของชุมชนมีแนวโน้มที่ดีขึ้น ชุมชนสามารถแก้ปัญหาและสนองตอบความต้องการของชุมชนด้วยตนเองได้ดีขึ้น โดยมีกระบวนการจัดทำแผนชุมชนที่ครอบคลุมทุกพื้นที่ และ บูรณาการเป็นแผนตำบลเพื่อเชื่อมโยงกับแผนขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น แผนพัฒนาอำเภอ และ แผนพัฒนาจังหวัดเพื่อให้ได้รับการสนับสนุนทั้งในด้านองค์ความรู้ และงบประมาณในกิจกรรมที่เกิ ความสามารถของชุมชน มีการรวมกลุ่มทำกิจกรรมทั้งด้านเศรษฐกิจ สังคม สิ่งแวดล้อมและเชื่อมโยงเป็น เครือข่ายเพิ่มขึ้นจาก ๑๔๓,๖๓๒ แห่งในปี ๒๕๕๕ เป็น ๑๕๒,๓๗๗ แห่ง ในปี ๒๕๕๖ ส่วนใหญ่เป็นกลุ่มธุรกิจชุมชน และอาชีพ ร้อยละ ๓๒.๕๑ ขององค์กรทั้งหมด และ องค์กรการเงิน ร้อยละ ๒๖.๗๗

๒.๒.๙ ความไม่ยอมรับในความคิดเห็นที่แตกต่างกันส่งผลให้เกิดความขัดแย้งในสังคม ในช่วงระยะเวลากว่า ๑๐ ปีที่ผ่านมา ความขัดแย้งในเชิงความคิดเห็นทางการเมืองของกลุ่มต่างๆ ที่มีความรุนแรงมากขึ้น นำไปสู่ความสูญเสียต่อชีวิต ทรัพย์สิน และส่งผลกระทบต่อสภาพจิตใจของประชาชนทั้งทางตรงและ ทางอ้อม

๒.๓ ด้านทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

๒.๓.๑ ทรัพยากรธรรมชาติส่วนใหญ่ถูกนำไปใช้ในการพัฒนา จำนวนมาก ก่อให้เกิด ความเสื่อมโทรมอย่างต่อเนื่องและเกิดปัญหาความขัดแย้งในการใช้ประโยชน์ทรัพยากรธรรมชาติมากขึ้น

(๑) พื้นที่ป่าไม้ลดลง เนื่องจากจำนวนประชากรที่เพิ่มมากขึ้น ทำให้ความ ต้องการใช้ที่ดินเพื่อการผลิตทางการเกษตร การอยู่อาศัย และการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานเพิ่มมากขึ้นตามไป ด้วย พื้นที่ป่าไม้จึงถูกบุกรุกทำลายมากขึ้น โดยพื้นที่ป่าไม้ลดลงจาก ๑๗๑.๐๒ ล้านไร่ หรือร้อยละ ๕๓.๓๓ ของ พื้นที่ทั้งหมดของประเทศในปี ๒๕๐๔ เป็น ๑๐๒ ล้านไร่ หรือคิดเป็นร้อยละ ๓๑.๖ ในปี ๒๕๕๖

(๒) ทรัพยากรดินเสื่อมโทรม ทาให้ความหลากหลายทางชีวภาพถูกคุกคาม ทรัพยากรดินและที่ดินมีปัญหาความเสื่อมโทรมของดินจากการใช้ประโยชน์ที่ไม่ถูกต้องตามหลักวิชาการ ดิน เกษตรกรรมเสื่อมคุณภาพ การชะล้างพังทลายของดิน นอกจากนี้ยังมี ปัญหาพื้นที่สูงชันหรือพื้นที่ภูเขา ซึ่งมี ข้อจำกัดในการนำไปใช้ประโยชน์ การใช้ทรัพยากร ที่ดินของประเทศยังไม่มีประสิทธิภาพและขาดการบูรณา การของหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง การบริหารจัดการที่ดินมีปัญหาความไม่เป็นธรรมและการกระจายสิทธิการถือ ครองที่ดิน ความหลากหลายทางชีวภาพกำลังตกอยู่ภายใต้ภาวะถูกคุกคาม โดยมีสาเหตุมาจากการสูญเสียระบบนิเวศป่าไม้อย่างต่อเนื่องเป็นเวลานาน

(๓) ป่าชายเลนและระบบนิเวศชายฝั่งถูกทำลาย และมีการเปลี่ยนแปลงสภาพไปใช้ประโยชน์อื่นๆ จำนวนมาก เช่น การเพาะเลี้ยงชายฝั่ง โดยเฉพาะการทำนากุ้ง การขยายตัวของเมืองและ อุตสาหกรรม ทำให้พื้นที่ป่าชายเลนลดลงจากปี ๒๕๐๔ ที่มีพื้นที่ป่าชายเลนกว่า ๒.๓ ล้านไร่ เหลือเพียง ๑.๕ ล้านไร่ ในปี ๒๕๕๒ คิดเป็นการลดลงร้อยละ ๓๔.๘ ทำให้รัฐเริ่มมีนโยบายปกป้องป่าชายเลนอย่างจริงจัง โดยไม่ อนุญาตการต่อสัมปทานบัตรทั้งหมด ตั้งแต่ปี ๒๕๓๔ และห้ามการใช้ประโยชน์อื่น ๆ อย่างไรก็ตาม ในระหว่างปี ๒๕๔๙ -๒๕๕๔ พบว่า ป่าชายเลนมีสภาพดีขึ้น ในปี ๒๕๕๔ ผลผลิตประมงทะเลมีปริมาณเพียง ๑.๖๑ ล้านตัน ลดลงจากปี ๒๕๔๙ ที่มีปริมาณ ๒.๔๒ ล้านตัน ในขณะที่พื้นที่เพาะเลี้ยงสัตว์น้ำชายฝั่งของประเทศไทยยังคง ขยายตัวอย่างต่อเนื่องจากปริมาณความต้องการสัตว์น้ำที่เพิ่มมากขึ้น

(๔) การผลิตพลังงานในประเทศไม่เพียงพอกับความต้องการ แต่ ประสิทธิภาพการใช้พลังงานดีขึ้น ความต้องการใช้พลังงานของประเทศเพิ่มขึ้นตลอด ๓๐ ปีที่ผ่านมาแต่การผลิตพลังงานเชิงพาณิชย์เพื่อการบริโภคภายในประเทศไม่เพียงพอกับความต้องการ ทำให้อำนาจนำเข้าจาก ต่างประเทศเพิ่มขึ้นโดยในปี ๒๕๕๕ ต้องนำเข้าเพิ่มขึ้นร้อยละ ๖ อยู่ที่ระดับ ๑.๐๘ ล้านบาร์เรลเทียบเท่าน้ำมันดิบ ต่อวัน คิดเป็นร้อยละ ๕๔ ของความต้องการใช้ในปี ๒๕๕๕ และคิดเป็นร้อยละ ๑๒.๕ ของ GDP โดยน้ำมันดิบมี การนำเข้าสูงที่สุดคิดเป็นร้อยละ ๗๖ ของการนำเข้าพลังงานทั้งหมด ขณะที่การใช้พลังงานเชิงพาณิชย์ขึ้นต้นในปี ๒๕๕๕ เพิ่มขึ้นร้อยละ ๖.๘ อยู่ที่ระดับ ๑,๙๘๑ พันบาร์เรลเทียบเท่าน้ำมันดิบต่อวัน ทั้งนี้ ประสิทธิภาพการใช้ พลังงานของประเทศไทยมีแนวโน้มดีขึ้น โดยมีอัตราการเพิ่มขึ้นของการใช้พลังงานต่ำกว่าอัตราขยายตัวของ GDP โดยในปี ๒๕๕๕ การเพิ่มขึ้นของ GDP ร้อยละ ๑ ขณะที่มีการใช้พลังงานเพิ่มขึ้นเพียงร้อยละ ๐.๖

(๕) ทรัพยากรน้ำ ยังมีส่วนที่ไม่สามารถจัดสรรได้ตามความต้องการ ประเทศไทยประกอบด้วย ๒๕ กลุ่มน้ำหลัก น้ำท่าตามธรรมชาติมีปริมาณรวม ๒๘๕,๒๒๗ ล้านลูกบาศก์เมตร ขณะที่การ พัฒนาแหล่งเก็บกักน้ำในประเทศมีความจุคิดเป็นร้อยละ ๒๘ ของปริมาณน้ำท่าธรรมชาติ มีแอ่งน้ำบาดาลทั้งหมด ๒๗ แอ่งน้ำบาดาล มีปริมาณการกักเก็บในชั้นน้ำบาดาลรวมประมาณ ๑.๑๓ ล้านล้านลูกบาศก์เมตร มีศักยภาพที่จะพัฒนาขึ้นมาใช้ได้ โดยไม่กระทบต่อปริมาณน้ำบาดาลที่มีอยู่ได้รวมปีละ ๖๘,๒๐๐ ล้านลูกบาศก์เมตร อย่างไรก็ตาม การพัฒนาน้ำบาดาลขึ้นมาใช้ มีข้อจำกัดในเรื่องของความคุ้มค่าใช้จ่ายในการสูบน้ำ และการดำเนินการสำรวจสูง ขณะที่ภาพรวมความต้องการใช้น้ำในประเทศ ในปี ๒๕๕๗ มีจำนวนประมาณ ๑๕๑,๗๕๐ ล้านลูกบาศก์เมตร โดยที่ศักยภาพของการเข้าถึงแหล่งน้ำของภาคส่วนต่างๆ มีจำนวน ๑๐๒,๑๔๐ ล้าน ลูกบาศก์เมตร และยังไม่สามารถจัดสรรน้ำตามความต้องการได้อีกประมาณ ๔๙,๖๑๐ ล้านลูกบาศก์เมตร

๒.๓.๒ ปัญหาสิ่งแวดล้อมเพิ่มสูงขึ้นตามการขยายตัวของเศรษฐกิจและชุมชนเมือง

(๑) ปัญหาขยะมูลฝอยยังไม่ได้รับการแก้ไขอย่างมีประสิทธิภาพ แนวโน้ม อัตราการเกิดขยะมูลฝอยเฉลี่ยต่อคนต่อวันเพิ่มสูงขึ้นจาก ๑.๐๔ กิโลกรัม/คน/วัน ในปี ๒๕๕๓ เป็น ๑.๑๑ กิโลกรัม/คน/วัน ในปี ๒๕๕๗ สถานที่กำจัดขยะแบบถูกต้องตามหลักวิชาการมีเพียงร้อยละ ๑๙ และมีการนำมูล ฝอยกลับไปใช้ประโยชน์เพียงร้อยละ ๑๘ ทำให้มีปริมาณขยะสะสมตกค้างเพิ่มสูงขึ้นถึง ๑๙.๙ ล้านตัน ในปี ๒๕๕๖ ของเสียอันตราย ในปี ๒๕๕๗ มี

ประมาณ ๒.๖๙ ล้านตัน โดยขยะอิเล็กทรอนิกส์มีแนวโน้มเพิ่มขึ้นร้อยละ ๑๐ ต่อปี เนื่องจากความก้าวหน้าทางเทคโนโลยีที่มีการปรับเปลี่ยนอย่างรวดเร็ว ส่งผลให้ในอนาคตอาจต้อง ประสบปัญหาการกำจัดซากของเสียเหล่านี้ หากภาครัฐไม่มีมาตรการหรือมีกฎหมายควบคุมการรีไซเคิลขยะ อย่างครบวงจร ขณะที่การจัดการของเสียอันตรายจากภาคอุตสาหกรรมสามารถจัดการได้ประมาณร้อยละ ๗๐ โดยภาคอุตสาหกรรมมีการนำของเสียอันตรายกลับมาใช้ประโยชน์ใหม่มากขึ้น แต่ยังพบการลักลอบทิ้งกาก อุตสาหกรรมในหลายพื้นที่อย่างต่อเนื่อง เนื่องจากต้นทุนในการกำจัดสูง

(๒) มลพิษทางอากาศยังเกินมาตรฐานหลายแห่ง แต่มีแนวโน้มดีขึ้น ในปี ๒๕๕๗ พบสารมลพิษทางอากาศเกินค่ามาตรฐานในหลายพื้นที่ของประเทศ และที่เป็นปัญหาสำคัญ ได้แก่ ฝุ่นละออง ก๊าซโอโซน และสารอินทรีย์ระเหยง่าย (VOCs) โดยมีพื้นที่วิกฤติในเขตพื้นที่มาบตาพุด จังหวัดระยอง ที่ยังคงประสบปัญหาสารอินทรีย์ระเหยง่าย ในขณะที่พื้นที่อื่น เช่น กรุงเทพฯ ปทุมธานี เชียงใหม่ ขอนแก่น พบสารเบนซินเกินค่ามาตรฐาน แต่ส่วนใหญ่มีปริมาณลดลงจากปีที่ผ่านมา ซึ่งได้รับผลดี จากการปรับปรุงมาตรฐานน้ำมันเชื้อเพลิงเมื่อต้นปี ๒๕๕๗ ทั้งนี้ ในพื้นที่กรุงเทพมหานคร การที่ปัญหาฝุ่น ละอองและเบนซินมีปริมาณลดลง ส่วนหนึ่งเป็นผลการปรับปรุงมาตรฐานน้ำมันเชื้อเพลิงจาก EURO ๓ เป็น EURO ๔ ตั้งแต่ปี ๒๕๕๕ และการปรับปรุงระบบขนส่งสาธารณะและทางจักรยาน การเข้มงวดกับการตรวจจับ รถควันดำ อย่างไรก็ตาม ปัญหามลพิษทางอากาศในพื้นที่มาจากสาเหตุหลักคือปริมาณรถยนต์จำนวนมาก สำหรับมลพิษจากหมอกควัน ในพื้นที่ภาคเหนือตอนบน พบว่าสถานการณ์ดีขึ้นเป็นลำดับ โดยความร่วมมือ และการทำงานระหว่างภาครัฐ องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น (อปท.) และประชาชนดีขึ้น

(๓) คุณภาพน้ำ ที่อยู่ในเกณฑ์ดีมีแนวโน้มลดลง สถานการณ์คุณภาพน้ำในช่วง ๑๐ ปีที่ผ่านมา (พ.ศ.๒๕๔๘-๒๕๕๗) มีแนวโน้มเสื่อมโทรมลง โดยแหล่งน้ำที่อยู่ในเกณฑ์ดีมีแนวโน้มลดลง ส่วนแหล่งน้ำที่อยู่ในเกณฑ์พอใช้และเสื่อมโทรมมีแนวโน้มเพิ่มขึ้น สาเหตุสำคัญมาจากการชะหน้าดินที่มีปุ๋ย ตกค้างจากการเกษตรและการปศุสัตว์ และการระบายน้ำเสียจากชุมชน ระบบบำบัดน้ำเสียรวมของชุมชน มีจำนวนไม่เพียงพอต่อการบำบัดน้ำเสียที่เพิ่มขึ้นตามการขยายตัวและการเจริญเติบโตของชุมชน โดยปัจจุบัน มี ปริมาณน้ำเสียจากชุมชน ๑๐.๓ ล้านลูกบาศก์เมตรต่อวัน ขณะที่ระบบบำบัดน้ำเสียรองรับน้ำเสียที่เกิดขึ้นได้เพียงร้อยละ ๓๑

(๔) ประเทศไทยปล่อยก๊าซเรือนกระจกเพิ่มขึ้น แต่อัตราการเติบโตลดลง ปริมาณการปล่อยก๊าซเรือนกระจกจากสาขาพลังงานมีแนวโน้มเพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่อง ตามปริมาณความต้องการ ใช้พลังงานที่เพิ่มขึ้นตามการขยายตัวทางเศรษฐกิจของประเทศ จากรายงานแห่งชาติฉบับที่ ๒ การจัดทำบัญชี ก๊าซเรือนกระจกของประเทศไทย ระบุว่าประเทศไทยมีการปล่อยก๊าซเรือนกระจก ในปี ๒๕๕๓ ปริมาณ ๒๒๙.๐๘ ล้านตันคาร์บอนไดออกไซด์เทียบเท่า และเพิ่มเป็น ๒๖๕.๙ ล้านตันคาร์บอนไดออกไซด์เทียบเท่า ในปี ๒๕๕๗ โดยปริมาณการปล่อยก๊าซเรือนกระจกมีแนวโน้มเพิ่มขึ้นร้อยละ ๓.๓ ต่อปี อย่างไรก็ตาม อัตราการเติบโตลดลงในช่วง ๕ ปีที่ผ่านมา ทั้งนี้เนื่องมาจากมาตรการการลดก๊าซเรือนกระจกต่างๆ ที่มีการดำเนินงาน เพิ่มมากขึ้นในประเทศ ประกอบกับการกักเก็บก๊าซเรือนกระจกใน

ภาคป่าไม้และการใช้ประโยชน์ที่ดินมี แนวโน้มเพิ่มมากขึ้นร้อยละ ๑.๑ จึงส่งผลให้ภาคดังกล่าวเป็นภาคที่มีความสำคัญมากในการเพิ่มการดูดกลับ และช่วยลดปริมาณการปล่อยก๊าซเรือนกระจกโดยรวมของประเทศ

๒.๓.๓ ภัยพิบัติทางธรรมชาติโดยเฉพาะอย่างยิ่งอุทกภัยเกิดขึ้นบ่อยครั้งและมีความรุนแรงมากขึ้นส่งผลกระทบต่อภาคการผลิตและวิถีการดำรงชีวิตของคนไทย ทั้งอุทกภัย ภัยแล้ง วาดภัย และดินถล่ม สร้างความเสียหายนับเป็นมูลค่ากว่าหมื่นล้านบาท อันเป็นผลกระทบมาจากการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ ภัยพิบัติทางธรรมชาติโดยเฉพาะอย่างยิ่งอุทกภัยมีแนวโน้มและความถี่มากขึ้น ซึ่งจะส่งผลกระทบต่อภาคการผลิตและวิถีการดำรงชีวิตของคนไทยเป็นประจำทุกปี ในมิติของจำนวนประชากรเสี่ยงภัย จะพบว่าภัยแล้งเป็นภัยธรรมชาติที่ส่งผลกระทบต่อประชากรเป็นจำนวนมากกว่าภัยประเภทอื่นๆ ในขณะที่น้ำท่วมเป็นภัยธรรมชาติที่ส่งผลกระทบต่อประเทศไทยถูกจัดอยู่ในลำดับประเทศที่มีความเสี่ยงตันทันๆ ของโลก

๒.๔ ด้านการบริหารจัดการและการปรับปรุงประสิทธิภาพพลไกการพัฒนา

๒.๔.๑ ด้านธรรมาภิบาล

(๑) ประเทศไทยจะต้องให้ความสำคัญกับเรื่องธรรมาภิบาลอย่างเร่งด่วน จากการประเมินผ่านดัชนีความอยู่เย็นเป็นสุขร่วมกันในสังคมไทย ซึ่งว่า สังคมไทยในภาพรวมมีความอยู่เย็นเป็นสุขร่วมกันอยู่ในระดับปานกลางในปี ๒๕๕๖ แต่องค์กรประกอบด้านสังคมประชาธิปไตยที่มีธรรมาภิบาลอยู่ในระดับที่ต้องเร่งแก้ไข สถานการณ์ดังกล่าว ถือเป็นความจำเป็นของประเทศไทยที่จะต้องให้ความสำคัญกับเรื่อง ธรรมาภิบาลอย่างเร่งด่วน เนื่องจากสถานการณ์วิกฤตคุณธรรม จริยธรรมและธรรมาภิบาลของสังคมไทยหลักธรรมาภิบาล ตามระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรีว่าด้วยการสร้างระบบบริหารกิจการบ้านเมืองและสังคมที่ดี พ.ศ. ๒๕๕๒ มีอย่างน้อย ๖ ประการคือ

- (๑) หลักนิติธรรม
- (๒) หลักคุณธรรม
- (๓) หลักความโปร่งใส
- (๔) หลักความมีส่วนร่วม
- (๕) หลักความรับผิดชอบ

(๖) หลักความคุ้มค่า ขณะนี้ ได้มีการสะสมตัวและลุกลามสู่ทุกภาคส่วน ได้แก่ ภาคการเมือง ทั้งระดับชาติและระดับท้องถิ่นที่มีการ ซื้อสิทธิ์ ขายเสียง มีการทุจริตเพื่อให้ได้รับการเลือกตั้ง มีผลประโยชน์ส่วนตนทับซ้อนกับผลประโยชน์รัฐ หน่วยงานภาครัฐ มีระบบการบริหารงานที่ไม่เป็นธรรมาภิบาล มีการใช้อำนาจหน้าที่โดยมิชอบ หา ผลประโยชน์ให้ตนเองและพวกพ้อง ภาคธุรกิจบางส่วนมีการร่วมมือกับนักการเมืองและข้าราชการ กระทำการ ทุจริตเพื่อให้ได้งานจากภาครัฐ ปิดงานอย่างรวดเร็ว ผูกขาดทางธุรกิจ หลีกเลี่ยงภาษี ขาดความรับผิดชอบต่อ ผู้บริโภค ภาคประชาชนมีแนวโน้มยอมรับการทุจริตต่างๆ ที่ตนเองได้รับประโยชน์มากขึ้น สถาบันทางศาสนา บางส่วนประพฤติผิดคุณธรรมและจริยธรรมเสียเอง มีปัญหาการบริหารจัดการทรัพย์สินของส่วนรวม ขาด ความโปร่งใส ปล่อยให้คนบางกลุ่มใช้ศาสนาเป็นเครื่องมือแสวงหาประโยชน์ สื่อมวลชนหลายสำนักวางตัวไม่ เป็นกลาง ไม่แสดงบทบาทในการต่อต้านการทุจริตหรือปกปิดข้อเท็จจริง รับผลประโยชน์จากกลุ่มนายทุน และ นักธุรกิจการเมืองจนไม่สามารถรักษาจริยธรรมหรือจรรยาบรรณของวิชาชีพได้

(๒) ภาคเอกชนมีการประเมินหลักบรรษัทภิบาล ตั้งแต่ปี ๒๕๔๔ โดยสมาคม ส่งเสริมสถาบัน กรรมการบริษัทไทย (Thai Institute of Directors : IOD) ได้สำรวจการกำกับดูแลกิจการของ บริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยอย่างต่อเนื่อง พบว่า บริษัทจดทะเบียนที่มี ธรรมชาติมีคะแนนเฉลี่ยอยู่ที่ ๗๒% ในปี ๒๕๕๗ ถือว่าอยู่ในระดับดีเมื่อเทียบกับปี ๒๕๔๕ ที่มีคะแนน เฉลี่ยอยู่ที่ ๕๒% และมีคะแนนเฉลี่ยลดลงเมื่อเทียบกับปี ๒๕๕๔ ที่มีคะแนนเฉลี่ยอยู่ที่ ๗๗% แสดงให้เห็นว่า บริษัทจดทะเบียนไทย ให้ความสำคัญในการพัฒนาการกำกับดูแลกิจการที่ดีเพื่อโอกาสใน การเติบโตอย่างยั่งยืนและ สร้างความเชื่อมั่นแก่ผู้ลงทุนทั้งในประเทศและต่างประเทศสู่การยอมรับใน ระดับสากล

๒.๔.๒ ด้านการบริหารจัดการภาครัฐและการกระจายอำนาจ

(๑) การบริหารจัดการภาครัฐมีการปรับปรุงตามยุคสมัย พระราชบัญญัติ ระเบียบบริหาร ราชการแผ่นดิน พ.ศ. ๒๕๓๔ ได้จัดระเบียบการบริหารราชการแผ่นดินแบ่งออกเป็น ๓ ส่วน ได้แก่ บริหารราชการส่วนกลาง บริหารราชการส่วนภูมิภาค และบริหารราชการส่วนท้องถิ่นที่ใช้หลักการ กระจายอำนาจที่ส่วนกลางได้มอบอำนาจระดับหนึ่งให้ประชาชนในท้องถิ่นไปดำเนินการปกครอง ตนเองอย่าง อิสระโดยที่ไม่ขัดต่อกฎหมายของประเทศ ทั้งสามส่วนนี้อยู่ในการควบคุมและบริหารงาน ของคณะรัฐมนตรี ซึ่งมีหน้าที่รับผิดชอบบริหารราชการแผ่นดิน รวมไปถึงการกำหนดนโยบายเพื่อให้ ข้าราชการนำไปปฏิบัติ ทั้งนี้ การปฏิรูประบบราชการที่เกิดการเปลี่ยนแปลงอย่างชัดเจนในโครงสร้าง ของหน่วยราชการเกิดขึ้นจาก พระราชบัญญัติปรับปรุงกระทรวง ทบวง กรม พ.ศ. ๒๕๔๕ มีการก้า หนดส่วนราชการไว้เป็น ๒๐ กระทรวง และ ส่วนราชการไม่สังกัดสำนักนายกรัฐมนตรี กระทรวง หรือ ทบวง

(๒) การกระจายอำนาจเกิดผลสำเร็จหลายด้านแต่ยังมีปัญหาที่ต้องแก้ไข การกระจายอำนาจให้แก่อปท. ในระยะที่ผ่านมาได้ดำเนินการตามแนวทางของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักร ไทย พ.ศ. ๒๕๔๐ และ ๒๕๕๐ และตามแผนการกระจายอำนาจให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น และ แผนปฏิบัติการกำหนดขั้นตอนการกระจายอำนาจให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นฉบับที่ ๑ และ ฉบับที่ ๒ นอกจากนั้น มีการใช้งบประมาณเป็นตัวกระตุ้นให้เกิดการถ่ายโอนภารกิจ หน้าที่และเพิ่ม รายได้ใน การ ดำเนินงานของ อปท. โดยในปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๔๓ สัดส่วนของรายได้ของท้องถิ่น ต่อรายได้รัฐบาลคิดเป็น ร้อยละ ๑๓.๓๑ เพิ่มขึ้นเป็นร้อยละ ๒๕.๑๗ ในปีงบประมาณ ๒๕๕๐ และ ร้อยละ ๒๘.๒๑ ในปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๕๕ มีการถ่ายโอนภารกิจไปแล้วตามแผนปฏิบัติการก้า หนดขั้นตอนการกระจายอำนาจให้แก่ อปท. ฉบับที่ ๑ จำนวน ๑๘๕ ภารกิจจากภารกิจที่จะต้องถ่าย โอน ๒๔๕ ภารกิจและถ่ายโอนภารกิจตามแผนปฏิบัติการฯ ฉบับที่ ๒ จำนวน ๗๕ งาน/กิจกรรม จาก ๑๑๔ งาน/กิจกรรม และถ่ายโอนบุคลากรจากส่วนกลางให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น จำนวน ๙,๘๕๐ คน แบ่งเป็นข้าราชการ ๑,๓๗๘ คน บุคลากรทางการศึกษา ๕,๒๕๕ คน ข้าราชการ กระทรวงสาธารณสุขซึ่งประจำอยู่ที่สถานีนอนามัย จำนวน ๗๙ คน และลูกจ้างประจำ ๓,๐๙๘ คน อย่างไรก็ตาม ยังมีปัญหาที่ต้องการการแก้ไข เช่น การทับซ้อนของอำนาจหน้าที่และเขตพื้นที่ระหว่าง องค์กรบริหารส่วน จังหวัดและเทศบาลหรือองค์การบริหารส่วนตำบล ทำให้การจัดบริการสาธารณะ ให้กับประชาชนยังขาดความ สมดุล ปัญหาการซื้อเสียง ทำให้การเลือกตั้งระดับท้องถิ่นขาดความชอบ ธรรม และปัญหาการขาดแคลนรายได้ ของ อปท. ซึ่งรายได้ที่ท้องถิ่นจัดเก็บเองในภาพรวมมีสัดส่วน เพียงร้อยละ ๘.๙๐ ของรายได้รัฐบาลใน ปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๔๙ และเพิ่มเป็นร้อยละ ๑๐.๖๕ ใน

ปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๕๙ ท้องถิ่นจำเป็นต้องพึ่งพา เงินอุดหนุนจากรัฐบาล คิดเป็นร้อยละ ๓๘.๕๒ และร้อยละ ๓๙.๔๖ ตามลำดับ ส่งผลให้ อปท. ในพื้นที่ที่มี กิจกรรมทางเศรษฐกิจหนาแน่น เช่น การเป็นแหล่งที่ตั้งของอุตสาหกรรม การค้า การบริการ การเป็นพื้นที่เขต พัฒนาเศรษฐกิจพิเศษ แหล่งท่องเที่ยวที่มีชื่อเสียงระดับโลก การจัดบริการสาธารณะรองรับการเติบโตของ เมืองและการเพิ่มขึ้นของประชากรแฝงและแรงงานต่างด้าวได้อย่างมีขอบเขตจำกัด

๒.๔.๓ ด้านการทุจริตคอร์รัปชัน ไทยกำลังประสบปัญหาการทุจริตเชิงนโยบายและผลประโยชน์ทับซ้อนเป็นอย่างมาก พัฒนาการของการทุจริตคอร์รัปชันในสังคมไทยเปลี่ยนแปลงจากในอดีตที่มีรูปแบบการทุจริตจัดซื้อจัด จ้าง รับสินบน ซึ่งสามารถตรวจสอบหาหลักฐานจับผิดมาลงโทษได้ เนื่องจากมีความซับซ้อนไม่มากเท่ากับการ ทุจริตคอร์รัปชันในปัจจุบันที่ประเทศไทยมีความเสียหายจากการทุจริตคอร์รัปชันขนาดใหญ่ที่สูงเป็นแสนล้านบาท อันเนื่องจากการทุจริตเชิงนโยบายและผลประโยชน์ทับซ้อน ซึ่งเป็นรูปแบบใหม่ที่เกิดขึ้นในช่วงที่รัฐ เข้ามามีบทบาทในการพัฒนาเศรษฐกิจและการหาประโยชน์จากธุรกิจในโลกสมัยใหม่ มีความซับซ้อนเพิ่มขึ้น และในปัจจุบันประเทศไทยประสบปัญหาการทุจริตเชิงนโยบายและผลประโยชน์ทับซ้อนเป็นอย่างมาก ไม่ว่าจะมองครุฑหรือภาคเอกชน และมาตรการต่างๆ ที่ออกมา รวมทั้งกฎหมายเกี่ยวกับการทุจริตและ การตรวจสอบจากองค์กรต่างๆ ยังไม่สามารถที่จะเข้าไปแก้ไขปัญหาลำนี้ได้ ดังปรากฏตามดัชนีภาพลักษณ์ คอร์รัปชัน (Corruption Perception Index : CPI) พ.ศ. ๒๕๕๗ ขององค์กรเพื่อความโปร่งใสนานาชาติ พบว่า ประเทศไทยได้ ๓๘ คะแนนจากคะแนนเต็ม ๑๐๐ คะแนน อยู่อันดับที่ ๘๕ จากการจัดอันดับทั้งหมด ๑๗๕ ประเทศทั่วโลก จะเห็นได้ว่าประเทศไทยมีคะแนนดีขึ้นเล็กน้อยเทียบกับปี ๒๕๕๖ ที่ได้ ๓๕ คะแนน อยู่อันดับ ๑๐๒ โดยเมื่อเทียบกับประเทศในกลุ่มอาเซียน พบว่า ประเทศไทยมีคะแนนเท่ากับประเทศฟิลิปปินส์ ส่วน ประเทศสิงคโปร์สูงถึง ๘๔ คะแนน และมาเลเซียได้ ๕๒ คะแนน(คะแนนมากหมายถึงมีคอร์รัปชันน้อย)

๓ บริบทการเปลี่ยนแปลงและภาพอนาคตประเทศไทย

๓.๑ บริบทภายใน

๓.๑.๑ ภาพเศรษฐกิจไทยในกรณีฐาน ภายใต้สมมติฐาน

(๑) แนวโน้มการขยายตัวของเศรษฐกิจโลกเฉลี่ยร้อยละ ๓.๘ ในช่วงแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๑๒ และร้อยละ ๔.๒ ในช่วงแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๑๓

(๒) การลงทุนภาครัฐขยายตัว เฉลี่ยร้อยละ ๔

(๓) ราคาผู้้ำมันเฉลี่ย ๗๐ - ๙๐ ดอลลาร์ สรอ. ต่อบาร์เรลในช่วงแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๑๒ และ เฉลี่ย ๘๐ - ๑๐๐ ดอลลาร์ สรอ. ต่อบาร์เรลในช่วงแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๑๓

(๔) ผลผลิตภาพการผลิตรวมขยายตัว ร้อยละ ๒.๑ โดยผลิตภาพการผลิตภาคเกษตรหดตัวต่อเนื่องเฉลี่ยร้อยละ ๐.๘ ภาคอุตสาหกรรมขยายตัวเฉลี่ย ร้อยละ ๒.๐ และภาคบริการขยายตัวเฉลี่ย ร้อยละ ๓.๐

(๕) การลงทุนภาคเอกชนขยายตัวเฉลี่ยร้อยละ ๕ และ

(๖) กำลังแรงงานลดลงเฉลี่ยร้อยละ ๐.๒ และร้อยละ ๐.๗ ในช่วงแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๑๒ และ ๑๓ ตามลำดับ ภายใต้สมมติฐานเหล่านี้ เศรษฐกิจไทยในช่วง ๑๐ ปีข้างหน้ามีแนวโน้มที่จะขยายตัวเฉลี่ยร้อยละ ๓.๓ โดยมีค่ากลางของการประมาณการร้อยละ ๓.๘ ซึ่งทำให้เศรษฐกิจไทยจะสามารถยกระดับฐานะขึ้นเป็นประเทศ รายได้สูงในช่วงปี ๒๕๗๑ (ในกรณีเศรษฐกิจขยายตัวเฉลี่ยร้อยละ

๔.๓) - ๒๕๗๔ (ในกรณีเศรษฐกิจขยายตัวเฉลี่ย ร้อยละ ๓.๓) อัตราการขยายตัว ของ GDP รายได้ต่อหัว ณ สิ้นแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๑๒ รายได้ต่อหัว ณ สิ้นแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๑๓ ปีที่เข้าสู่ประเทศ การขยายตัวในกรณีฐานดังกล่าวทำให้เศรษฐกิจไทยมีความเสี่ยงที่จะตกอยู่ภายใต้กับดัก ประเทศ รายได้ปานกลางอย่างถาวรมากขึ้น เมื่อคำนึงถึงเงื่อนไขในระยะยาว โดยเฉพาะ

- (๑) การลดลงของ กำลังแรงงานที่จะหดตัวเร่งขึ้นเป็นเฉลี่ยร้อยละ ๑.๐ ในช่วง แผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๑๔ ซึ่งจะเป็นปัจจัยถ่วงต่อการ ขยายตัวทางเศรษฐกิจมากขึ้น
- (๒) ขีดความสามารถด้านการคิดค้นเทคโนโลยีและนวัตกรรมซึ่งเป็นสิ่งจำเป็นใน การยกระดับฐานะประเทศเข้าสู่การเป็นประเทศรายได้สูงจะลดลงตามการเพิ่มขึ้น ของสัดส่วนของประชากร ผู้สูงอายุ
- (๓) จำนวนประชากรรวมจะเริ่มลดลงในปี ๒๕๗๐ ซึ่งส่งผลให้อุปสงค์และการผลิต เพื่อตอบสนองความต้องการในประเทศขยายตัวช้าลง
- (๔) การเพิ่มขึ้นของขีดความสามารถในการแข่งขันของประเทศต่างๆ ที่การ ปรับตัว เข้าสู่สังคมผู้สูงอายุช้ากว่าไทย
- (๕) ภาระการใช้จ่ายเพื่อดูแลผู้สูงอายุเพิ่มขึ้นทำให้การจัดสรร งบประมาณเพื่อการพัฒนาประเทศเพื่อยกระดับฐานะการพัฒนาประเทศมีข้อจำกัดมากขึ้น
- (๖) เกณฑ์รายได้ ขั้นต่ำสำหรับการเป็นประเทศรายได้ขั้นสูงปรับตัวเพิ่มขึ้นเฉลี่ย ปรมาณ ๑๐๐ - ๒๐๐ ดอลลาร์ สรอ. ต่อคนต่อปี ตามการเพิ่มขึ้นของรายได้และ มาตรฐานการครองชีพของประเทศสำคัญๆ เงื่อนไขดังกล่าวทำให้ประเทศไทยมี ความเสี่ยงที่จะไม่สามารถหารายได้ที่เพียงพอในการที่จะทำให้คนไทยได้รับการ พัฒนาอย่างเต็มศักยภาพ มี ความภาคภูมิใจ มีเกียรติและศักดิ์ศรีในประชาคมภูมิภาค และในเวทีโลก

๓.๑.๒ การเข้าสู่สังคมผู้สูงอายุ การเข้าสู่สังคมผู้สูงอายุของประเทศไทยส่งผลให้อัตราการ พึ่งพิงของประชากร วัยแรงงานต้องแบกรับการดูแลผู้สูงอายุเพิ่มสูงขึ้น โดยในปี ๒๕๕๓ มีประชากร วัยแรงงาน ๕ คนที่มีศักยภาพแบกรับผู้สูงอายุ ๑ คน และคาดการณ์ว่าในปี ๒๕๘๓ จะเหลือ ประชากรวัยแรงงานเพียง ๑.๗ คนแบกรับผู้สูงอายุ ๑ คน การขาดแคลนกำลังแรงงานทำให้ต้องนำ เข้าแรงงานไร้ทักษะจากประเทศเพื่อนบ้าน ซึ่งส่งผลกระทบต่อ ตลาดแรงงานไทยในด้านการยกระดับ รายได้และทักษะฝีมือแรงงานจะช้าลง ผลผลิตภาพแรงงานไทยอาจเพิ่มขึ้นช้า ปัญหาการค้ำมนุษย์ และ การขาดการคุ้มครองทางสังคมขั้นพื้นฐานที่จำเป็น ซึ่งจะเป็นปัญหาต่อเนื่องที่ส่งผลกระทบต่อ คุณภาพชีวิต ของคนไทย อาทิ อาชญากรรม โรคระบาด และภาระทางการคลังของระบบบริการทางสังคม อย่างไรก็ตาม นับเป็นโอกาสในการพัฒนาสินค้าและบริการ ธุรกิจบริการที่เหมาะสมกับกลุ่มผู้สูงอายุที่เพิ่มขึ้น ± เป็นตัวเลขเบื้องต้น สศช. จะคำนวณใหม่อีกครั้งเมื่อการปรับปรุงฐานข้อมูลในแบบจำลองเสร็จ สมบูรณ์ 5 เกณฑ์ขั้นต่ำในปี ๒๕๔๖ ซึ่งอยู่ที่ ๑๒,๗๔๕ ดอลลาร์ สรอ. ต่อคนต่อปี

๓.๑.๓ ความเหลื่อมล้ำ 1 ความเหลื่อมล้ำเป็นปัญหาสำคัญในสังคมไทยทั้งความเหลื่อมล้ำด้าน รายได้ โอกาส การเข้าถึงบริการภาครัฐและการเข้าถึงทรัพยากรธรรมชาติ นำไปสู่ความขัดแย้งใน สังคม และเป็นอุปสรรคต่อ การพัฒนาประเทศที่ลดทอนความเข้มแข็งทางเศรษฐกิจและความมั่นคง ทางสังคม จากการกระจายรายได้และ ผลประโยชน์ของการพัฒนาไปยังกลุ่มคนต่างๆ ในสังคม บาง พื้นที่และบางสาขาการผลิตไม่ทั่วถึงเป็นธรรม ผลประโยชน์ส่วนใหญ่ตกอยู่ในกลุ่มที่มีโอกาสและ

รายได้สูง ทำให้สัดส่วนรายได้ระหว่างกลุ่มคนรวยร้อยละ ๑๐ ของประชากรกับกลุ่มคนจนร้อยละ ๑๐ ของประชากร มีความแตกต่างกันถึง ๓๔.๙ เท่า ในปี ๒๕๕๖ นอกจากนี้ ความเหลื่อมล้ำยังส่งผลให้เกิดปัญหาต่างๆ อาทิ ปัญหาการทุจริตคอร์รัปชัน คนยากจนขาดโอกาสการเข้าถึง บริการการศึกษา และสาธารณสุขที่มีคุณภาพอย่างเท่าเทียม การแย่งชิงทรัพยากร การรับรู้ข้อมูลข่าวสาร ปัญหาอาชญากรรมและยาเสพติด

๓.๑.๔ ความเป็นเมือง การเปลี่ยนแปลงพื้นที่ชนบทไปสู่ความเป็นเมืองมีแนวโน้มเพิ่มขึ้นเพื่อลดความแออัด ของเมืองหลวงและเมืองหลัก อันเป็นการกระจายความเจริญสู่พื้นที่อื่นๆ จึงจำเป็นที่จะต้องมีการลงทุน โครงสร้างพื้นฐาน การจัดบริการสาธารณะเพื่อรองรับการเติบโตของเมือง การใช้ประโยชน์ของทรัพยากร ท้องถิ่นทั้งปัจจัยการผลิตและแรงงานไปสู่ภาคการค้า บริการ และอุตสาหกรรม ตลอดจนการแสวงหา เทคโนโลยีใหม่ๆ ที่จะช่วยลดผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อม ซึ่งจะส่งผลต่อการลดลงและความเสื่อมโทรมของ ทรัพยากรท้องถิ่น การลดลงของแรงงานในภาคเกษตร รวมทั้งปัญหาการบริหารจัดการขยะทั้งขยะชุมชนและ อุตสาหกรรม ทั้งนี้ การเพิ่มขึ้นของประชากร และแรงงานในพื้นที่อาจส่งผลต่อการเปลี่ยนแปลงของวิถีชีวิตและ วัฒนธรรมท้องถิ่น อย่างไรก็ตาม การผลิตและกิจกรรมทางเศรษฐกิจที่มีขนาดใหญ่ขึ้นเพื่อตอบสนองความต้องการคนในเมืองที่มากขึ้น จะส่งผลให้เกิดการประหยัดจากขนาด การขนส่งมีต้นทุนต่ำลง และการลงทุนใน ระบบสาธารณสุขภูมิภาค จะมีความคุ้มค่ามากขึ้น นอกจากนี้ความต้องการแรงงานที่มากขึ้นจะมีส่วนเอื้อหรือทำให้ จำเป็นต้องมีการจัดตั้งสถาบันการศึกษาในพื้นที่เพื่อตอบสนองความต้องการของสถานประกอบการที่มีจำนวนมาก

๓.๑.๕ การบริหารจัดการภาครัฐ

(๑) ร่างรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พ.ศ. ๒๕๕๘ วางกรอบด้านการ บริหารจัดการ ภาครัฐ เอื้อต่อการพัฒนาธรรมาภิบาลภาครัฐ ร่างรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พ.ศ. ๒๕๕๘ มี มาตรฐานสำคัญ ที่จะช่วยสนับสนุนให้การบริหารจัดการและการปรับปรุงประสิทธิภาพกลไกการพัฒนา อาทิ มาตรา ๖๙ หน่วยงานของรัฐ องค์การเอกชน หรือองค์กรใดที่ดำเนินกิจกรรมโดยใช้เงินแผ่นดิน มีหน้าที่ ต้องเปิดเผยข้อมูลเกี่ยวกับการดำเนินการดังกล่าวต่อสาธารณะ เพื่อให้พลเมืองได้ติดตามและตรวจสอบ มาตรา ๘๒ รัฐต้องดำเนินการตามแนวนโยบายพื้นฐานแห่งรัฐ และต้องจัดระบบงานราชการและงานของรัฐ อย่างอื่น ให้เป็นไปตามหลักธรรมาภิบาล พัฒนาและสร้างโอกาสเพื่อลดความเหลื่อมล้ำและสร้างความเป็น ธรรมอย่างยั่งยืน กระจายอำนาจและจัดการกิจ อำนาจหน้าที่ และขอบเขตความรับผิดชอบที่ชัดเจนระหว่าง ราชการส่วนกลาง ส่วนภูมิภาค และส่วนท้องถิ่น รวมทั้งมีกลไกป้องกันและขจัดการทุจริตและประพฤติมิชอบที่ มีประสิทธิภาพทั้งในภาครัฐ และภาคเอกชน ฯลฯ มาตรา ๘๙ รัฐต้องดำเนินนโยบายการเงิน การคลัง และ งบประมาณภาครัฐ โดยยึดหลักการรักษาวินัยและความยั่งยืนทางการคลัง และการใช้จ่ายเงินแผ่นดินอย่าง คุ้มค่า จัดให้มีระบบการเงินการคลังเพื่อสังคม มีระบบภาษีอากรที่มีความเป็นธรรม มีประสิทธิภาพ เกิด ประโยชน์สูงสุดต่อประชาชน และสอดคล้องกับการเปลี่ยนแปลงทางเศรษฐกิจและสังคม

(๒) ภาคประชาสังคมให้ความสำคัญกับการบริหารจัดการของภาครัฐ สถาบันทางสังคม อาทิ มูลนิธิ สถาบันการศึกษา หน่วยงานวิจัยต่างๆ นำเสนอผลการติดตาม วิเคราะห์ สังเคราะห์ เรื่องที่เกี่ยวกับการบริหารจัดการประเทศและการปรับปรุงประสิทธิภาพกลไกการพัฒนาทั้งประเด็น ธรรมาภิบาล การทุจริตคอร์รัปชันทั้งการคอร์รัปชันขนาดใหญ่และคอร์รัปชันภาครัฐเร็วร้อน การบริหาร

จัดการ ภาครัฐและการกระจายอำนาจ เพื่อรายงานข้อค้นพบและข้อเสนอแนะสู่สาธารณะ เป็นแรงกดดันให้ผู้มีอำนาจ ภาครัฐหันมาพิจารณา ทบทวน แนวนโยบาย มาตรการ และกลไกการทำงานต่างๆ ให้เหมาะสมมากขึ้น

๓.๒ บริบทภายนอก

๓.๒.๑ การเข้าสู่สังคมผู้สูงอายุของโลก องค์การสหประชาชาติประเมินสถานการณ์ว่าในช่วงปี ๒๕๔๔-๒๖๔๓ (ค.ศ. ๒๐๐๑- ๒๑๐๐) จะเป็นศตวรรษแห่งผู้สูงอายุ หมายถึงการมีประชากรอายุ ๖๐ ปีขึ้นไปมากกว่าร้อยละ ๑๐ ของ ประชากรรวมทั่วโลก โดยประเทศที่พัฒนาแล้วจะใช้ระยะเวลาที่ค่อนข้างยาวนานในการเข้าสู่สังคมผู้สูงอายุ เช่น ญี่ปุ่น อเมริกา ยุโรป ขณะที่กลุ่มประเทศกำลังพัฒนาจะมีระยะเวลาเปลี่ยนแปลงโครงสร้างประชากร ดังกล่าวค่อนข้างสั้นกว่า สะท้อนถึงระยะเวลาในการเตรียมความพร้อมเพื่อรองรับสังคมผู้สูงอายุที่สั้นกว่า ประเทศพัฒนาแล้วค่อนข้างมาก โดยการเป็นสังคมผู้สูงอายุจะส่งผลให้มีการขาดแคลนแรงงานในประเทศ และ มีการเคลื่อนย้ายแรงงานต่างด้าวมากขึ้น นอกจากนี้ มีความต้องการสินค้าและบริการที่เหมาะสมกับผู้สูงอายุมากขึ้น นับเป็นโอกาสอย่างมากสำหรับประเทศไทยที่จะพัฒนาด้านธุรกิจและลงทุนด้านการค้าและบริการ ด้าน การท่องเที่ยว ที่พักอาศัย การให้บริการสุขภาพในรูปแบบต่างๆ รวมทั้งเป็นโอกาสของแรงงานไทยในการไป ทำงานในประเทศที่พัฒนาแล้ว

๓.๒.๒ การปรับเปลี่ยนด้านเทคโนโลยีและนวัตกรรมที่รวดเร็ว การปรับเปลี่ยนที่รวดเร็วด้านเทคโนโลยีและนวัตกรรมส่งผลให้เกิดการเปลี่ยนแปลง ในรูปแบบการผลิตและการค้าที่มีการใช้เทคโนโลยีมาช่วยในการเพิ่มประสิทธิภาพการผลิต การพาณิชย์ อิเล็กทรอนิกส์กลายเป็นรูปแบบการค้าที่มีบทบาทมากขึ้น มีการยกระดับกระบวนการผลิตแบบอัตโนมัติ ไปสู่การใช้เทคโนโลยีที่ผสมผสานระหว่าง Information Technology กับ Operational Technology หรือที่ เรียกว่า Internet of Things (เทคโนโลยีอินเทอร์เน็ตที่เชื่อมต่ออุปกรณ์และ เครื่องมือต่างๆ เช่น โทรศัพท์มือถือ ทรานซิสเตอร์ ตู้เย็น โทรทัศน์ และอื่นๆ เข้าไว้ด้วยกัน) เพื่อผลิตสินค้าตามความต้องการของผู้บริโภค รายบุคคลมากขึ้น โดยหากภาคการผลิตที่ปรับตัวตามการเปลี่ยนแปลงของเทคโนโลยีไม่ทัน ขาดการลงทุนด้านการวิจัย และพัฒนา และนวัตกรรม จะทำให้ความสามารถในการแข่งขันลดลง

๓.๒.๓ ความเชื่อมโยงกับเศรษฐกิจในระดับภูมิภาคและระดับโลกที่สูงขึ้น

(๑) แนวโน้มการพัฒนาเศรษฐกิจของประเทศเพื่อนบ้านมีการพัฒนาระบบเศรษฐกิจและเขตเศรษฐกิจพิเศษภายในประเทศ ซึ่งจะมีผลต่อทิศทางการวางแผน พัฒนาด้านโครงสร้าง พื้นฐานของประเทศไทย ตลอดจนจนการปรับเปลี่ยนกฎระเบียบ กติกา ด้านการค้าการลงทุนที่มุ่งเน้นให้ ความสำคัญกับเรื่องความโปร่งใส และสิ่งแวดล้อมมากขึ้น

(๒) การเปิดเสรีภายใต้ข้อตกลงประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนในปี ๒๕๕๘ จะ นำมาซึ่งโอกาสที่สำคัญๆ หลายประการต่อการยกระดับศักยภาพการขยายตัวของเศรษฐกิจไทย ได้แก่

๑) การลดข้อจำกัดในด้านอุปสงค์ในประเทศ

๒) โอกาสในการใช้ปัจจัยการผลิตและแรงงานสำหรับการพัฒนา

ภาคเกษตรและอุตสาหกรรมที่ใช้แรงงานและวัตถุดิบเข้มข้นในการเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันและ พัฒนาคัดกรองไปสู่ระดับการผลิตที่สูงขึ้น ทั้งการผลิตในประเทศและการใช้ฐานการผลิตในประเทศเพื่อนบ้าน และ ๓) โอกาสในการใช้ความได้เปรียบด้านสถานที่ตั้งและด้านโครงสร้างพื้นฐานและโลจิสติกส์ในการ ขับเคลื่อนเศรษฐกิจให้เป็นศูนย์กลางทางด้านการบริการและการผลิตภาคอุตสาหกรรมอนาคตในอนุภูมิภาค และในภูมิภาคในระยะต่อไป

- (๓) การเปิดเสรีทางการค้ากับประเทศที่พัฒนาแล้ว จะมีการนำประเด็นด้านมาตรฐานของการค้าและบริการมาเป็นข้อกีดกันทางการค้าซึ่งผู้ประกอบการภายในประเทศโดยเฉพาะ วิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมต้องปรับตัวเพื่อพัฒนาผลิตภาพการผลิตและรูปแบบธุรกิจ พัฒนามาตรฐาน ของอุตสาหกรรม ตลอดจนพัฒนาสินค้าที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อมและมีความรับผิดชอบต่อสังคม/ชุมชนมากขึ้น โดยแรงเหวี่ยงจากกระแสการเปิดเสรีทางการค้าจะก่อให้เกิดการเคลื่อนย้ายเงินทุน แนวนอ้มนราคาสินค้าเกษตร และสินค้าขั้นปฐม แรงกดดันจากการเพิ่มขึ้นของขีดความสามารถในการแข่งขันของประเทศต่างๆ ในอนุ ภูมิภาค โดยเฉพาะในการผลิตสินค้าเกษตร สินค้ากึ่งทุนและเทคโนโลยีเข้มข้น รวมทั้ง แนวนโยบายและ มาตรการการพัฒนาของภาครัฐที่ยังไม่ทั่วถึง ยังมีแนวโน้มที่จะตอกย้ำปัญหาความเหลื่อมล้ำทางด้านรายได้ให้ มีความรุนแรงมากขึ้นและเป็นอุปสรรคต่อการสร้างการเติบโตของเศรษฐกิจแบบทั่วถึง (Inclusive Growth) ซึ่งเป็นปัจจัยที่จำเป็นต่อการขยายตัวทางเศรษฐกิจที่ต่อเนื่องและยั่งยืน
- (๔) ตลาดเงิน ตลาดทุน และเศรษฐกิจโลกยังมีความเสี่ยงที่จะผันผวนตลอด ช่วงแผนฯ ๑๒ เนื่องจาก

๑) ผลกระทบจากการปรับทิศทางนโยบายการเงินในสหรัฐอเมริกาในช่วงต้น แผนพัฒนาฯ และแนวโน้มการปรับทิศทางนโยบายการเงินในยุโรปในช่วงกลางถึงปลายแผนพัฒนาฯ และ

๒) ปัญหาการสั่งสมหนี้สาธารณะในประเทศสำคัญๆ ในช่วงหลังวิกฤติเศรษฐกิจโลกที่มีความเสี่ยงจะพัฒนาไปสู่ วิกฤติและสร้างผลกระทบต่อเสถียรภาพของระบบเศรษฐกิจและการเงินโลกหากมาตรการปฏิรูปในประเทศ สำคัญๆ ของโลกไม่ประสบความสำเร็จอย่างเป็นรูปธรรม

(๕) ความเลือนไหลของกระแสวัฒนธรรมโลก ความก้าวหน้าในการ ติดต่อสื่อสาร การขยายตัวของเครือข่ายทางสังคมออนไลน์ ส่งผลให้มีทั้งโอกาสและความเสี่ยง ต่อวิถีชีวิต ทักษะคติและความเชื่อในสังคม ตลอดจนความสัมพันธ์ระหว่างบุคคล กระบวนการเรียนรู้และพฤติกรรม การ บริโภคของคนในประเทศ

๓.๒.๔ การเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ

(๑) การเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ (Climate Change) จะส่งผลกระทบต่อสถานการณ์ความเสื่อมโทรมของทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมให้มีความรุนแรงมากขึ้น อุณหภูมิของโลกเพิ่มขึ้น ทำให้เกิดความแห้งแล้งเป็นระยะเวลายาวนาน เกิดฝนขาดช่วง และมีฤดูกาล

เปลี่ยนไป ส่งผลกระทบต่อความอุดมสมบูรณ์ของดิน ป่าไม้เกิดความเสื่อมโทรม แหล่งน้ำขาดแคลน ผลผลิตทางการเกษตรลดลง เกิดโรคระบาดในพืชและสัตว์และอาจเกิดผลกระทบต่อสุขภาพของมนุษย์กรณีที่เกิดโรค ระบาดใหม่ เกิดความเสี่ยงต่อการสูญเสียความหลากหลายทางชีวภาพ เช่น ระบบนิเวศป่าไม้ ระบบนิเวศ ชายฝั่ง พื้นที่ชุ่มน้ำ เกิดการกัดเซาะชายฝั่ง และการสูญเสียแนวปะการัง การสูญเสียความหลากหลายทางชีวภาพดังกล่าวข้างต้น จะส่งผลกระทบต่อความมั่นคงด้านอาหาร สุขภาพ พลังงาน และลดทอนขีดความสามารถใน การพึ่งพาตนเองของชุมชน

(๒) การเปลี่ยนแปลงของสภาพภูมิอากาศยังส่งผลให้ภัยพิบัติทางธรรมชาติ มีแนวโน้มเกิดบ่อยครั้งขึ้นและมีความรุนแรงมากขึ้น ทั้งอุทกภัย ภัยแล้ง แผ่นดินไหวและดินโคลนถล่ม ส่งผลกระทบต่อภาคการผลิต การพัฒนาอุตสาหกรรม และการพัฒนาเศรษฐกิจโดยรวมของประเทศ รวมทั้งวิถีการ ดำรงชีวิตของประชาชน นอกจากนี้ข้อตกลงระหว่างประเทศเกี่ยวกับการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศจะทวี ความเข้มข้นและเป็นแรงกดดันให้ประเทศไทยต้องเตรียมพร้อมรับภาระในการลดการปล่อยก๊าซเรือนกระจก ภายใต้กระแสการแข่งขันทางการค้า

๓.๒.๕ วาระการพัฒนาของโลกภายหลัง ค.ศ. ๒๐๑๕ (Post ๒๐๑๕ Agenda) ประเด็น สำคัญของวาระการพัฒนาโลกภายหลัง ค.ศ. ๒๐๑๕ คือ การจัดทำเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืนในกรอบสหประชาชาติ (Sustainable Development Goals–SDGs) ในช่วงเวลา ๑๕ ปี โดยสหประชาชาติให้การ รับรองแล้วเมื่อวันที่ ๑๐ กันยายน ๒๕๕๗ ประกอบด้วยเป้าประสงค์ (Goal) จำนวน ๑๗ ข้อ และเป้าหมาย (Target) จำนวน ๑๖๙ ข้อ ซึ่งจะส่งผลกระทบกับการวางแผนทางการพัฒนาประเทศในอนาคต ที่ต้องเน้นขีด ความยากจนให้หมดไป ประชาชนมีสุขภาพที่ดี มีระบบการศึกษา มีความเท่าเทียมกันทางเพศ ส่งเสริมการ เติบโตทางเศรษฐกิจแบบยั่งยืน มีระบบโครงสร้างพื้นฐานที่รองรับการพัฒนาอุตสาหกรรมที่ยั่งยืน ลดความไม่ เท่าเทียมกันทั้งภายในประเทศและระหว่างประเทศ มีรูปแบบการผลิตและการบริโภคแบบยั่งยืน เตรียมความพร้อมในการรับมือการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ สงวนรักษาทรัพยากรธรรมชาติและความหลากหลายทางชีวภาพ มีการจัดการทรัพยากรทางทะเลอย่างยั่งยืน ส่งเสริมให้สังคมมีความสุข มีความยุติธรรมและส่งเสริม ความเป็นหุ้นส่วนเพื่อการพัฒนาในระดับโลกร่วมกัน

๔ กรอบวิสัยทัศน์และเป้าหมาย

๔.๑ กรอบวิสัยทัศน์แผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๑๒ จากสถานะของประเทศและบริบทการเปลี่ยนแปลงต่างๆ ที่ประเทศกำลังประสบอยู่ ทำให้ การกำหนดวิสัยทัศน์แผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๑๒ ยังคงมีความต่อเนื่องจากวิสัยทัศน์แผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๑๑ และ กรอบหลักการของการวางแผนที่น้อมนำและประยุกต์ใช้หลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง ยึดคนเป็น ศูนย์กลางของการพัฒนาอย่างมีส่วนร่วม การพัฒนาที่ยึดหลักสมดุล ยั่งยืน โดยวิสัยทัศน์ของการพัฒนาใน แผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๑๒ ต้องให้ความสำคัญกับการกำหนดทิศทางการพัฒนาที่มุ่งสู่การเปลี่ยนผ่านประเทศไทย จากประเทศที่มีรายได้ปานกลางไปสู่ประเทศที่มีรายได้สูง มีความมั่นคง และยั่งยืน สังคมอยู่ร่วมกันอย่างมี ความสุข และนำไปสู่การบรรลุวิสัยทัศน์ระยะยาว “มั่นคง มั่งคั่ง ยั่งยืน” ของประเทศ

๔.๒ การกำหนดตำแหน่งทางยุทธศาสตร์ของประเทศ (Country Strategic Positioning) เป็นการกำหนดตำแหน่งทางยุทธศาสตร์ของประเทศที่สอดคล้องกับยุทธศาสตร์ชาติที่ สศช. ได้จัดทำขึ้น ประเทศไทยเป็นประเทศรายได้สูงที่มีการกระจายรายได้อย่างเป็นธรรม เป็นศูนย์กลางด้าน การขนส่งและโลจิสติกส์ของภูมิภาคสู่ความเป็นชาติการค้าและบริการ (Trading and Service Nation) เป็น

แหล่งผลิตสินค้าเกษตรอินทรีย์และเกษตรปลอดภัย แหล่งอุตสาหกรรมสร้างสรรค์และนวัตกรรมสูง ที่เป็นมิตร ต่อสิ่งแวดล้อม

๔.๓ เป้าหมาย

๔.๓.๑ การหลุดพ้นจากกับดักประเทศรายได้ปานกลางสู่รายได้สูง (๑) เศรษฐกิจขยายตัวเฉลี่ยไม่ต่ำกว่าร้อยละ ๕.๐ (๒) ผลิตภัณฑ์มวลรวมในประเทศต่อหัว (GDP Per Capita) และรายได้ ประชาชาติต่อหัว (GNP Per Capita) ณ สิ้นแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๑๒ ในปี ๒๕๖๔ เพิ่มขึ้นเป็น ๓๑๗,๐๕๑ บาท (๙,๓๒๕ ดอลลาร์สหรัฐ) และ ๓๐๑,๑๙๙ บาท (๘,๘๕๙ ดอลลาร์ สหรัฐ) ต่อคนต่อปี (๓) ผลิตภาพการผลิตเพิ่มขึ้นไม่ต่ำกว่าเฉลี่ยร้อยละ ๒.๕ ต่อปี (๔) การลงทุนรวมขยายตัวไม่ต่ำกว่าเฉลี่ยร้อยละ ๘.๐ (การขยายตัวของ การลงทุนภาครัฐไม่ต่ำกว่าร้อยละ ๑๐.๐ และการลงทุนของภาคเอกชนขยายตัวไม่ต่ำกว่าเฉลี่ยร้อยละ ๗.๕ ในขณะที่ ปริมาณการส่งออกขยายตัวเฉลี่ยไม่ต่ำกว่าร้อยละ ๔.๐ ต่อปี)

๔.๓.๒ การพัฒนาศักยภาพคนให้สนับสนุนการเจริญเติบโตของประเทศและการสร้าง สังคมสูงวัยอย่างมีคุณภาพ

(๑) ประชาชนทุกช่วงวัยมีความมั่นคงทางด้านเศรษฐกิจและสังคม (SocioEconomic Security) และมีคุณภาพชีวิตที่ดีขึ้น

(๒) การศึกษาและการเรียนรู้ได้รับการพัฒนาคุณภาพ

(๓) สถาบันทางสังคมมีความเข้มแข็งเป็นฐานรากที่เอื้อต่อการพัฒนาคน

๔.๓.๓ การลดความเหลื่อมล้ำ ในสังคม

(๑) การกระจายรายได้มีความเท่าเทียมกันมากขึ้น

(๒) บริการทางสังคมมีคุณภาพและมีการกระจายอย่างทั่วถึง

๔.๓.๔ การสร้างการเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจและสังคมที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม

(๑) รักษาความมั่นคงของฐานทรัพยากร สร้างสมดุลระหว่างการอนุรักษ์และ การใช้ประโยชน์อย่างยั่งยืนและเป็นธรรม

(๒) ขับเคลื่อนประเทศสู่เศรษฐกิจและสังคมที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม

(๓) เพิ่มขีดความสามารถในการรับมือภัยพิบัติและการเปลี่ยนแปลงสภาพ ภูมิอากาศ

(๔) เพิ่มประสิทธิภาพและเสริมสร้างธรรมาภิบาลในการบริหารจัดการ ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

และสิ่งแวดล้อม

(๕) มีการบริหารจัดการน้ำให้สมดุลระหว่างการอุปสงค์และอุปทานของน้ำ

๔.๓.๕ การบริหารราชการแผ่นดินที่มีประสิทธิภาพ

(๑) การบริหารงานภาครัฐที่โปร่งใส เป็นธรรม มีประสิทธิภาพ และมีส่วนร่วม

(๒) ขจัดการทุจริตคอร์รัปชัน

(๓) มีการกระจายอำนาจที่เหมาะสม

๕. แนวทางการพัฒนา

๕.๑ การยกระดับศักยภาพการแข่งขันและการหลุดพ้นกับดักรายได้ปานกลางสู่รายได้สูง

๕.๑.๑ การส่งเสริมด้านการวิจัยและพัฒนา พัฒนาสถานะแวดล้อมของการพัฒนา

วิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี วิจัย และนวัตกรรม ทั้งด้าน การลงทุนในการวิจัยและพัฒนา ด้านบุคลากรวิจัย ด้านโครงสร้างพื้นฐาน และด้านการบริหารจัดการ รวมทั้ง สนับสนุนและผลักดันให้

ผู้ประกอบการมีบทบาทหลักด้านเทคโนโลยีและนวัตกรรม ตลอดจนผลักดันงานวิจัยและ พัฒนาให้ใช้ประโยชน์อย่างแท้จริงทั้งเชิงพาณิชย์และสาธารณะโดยให้ความคุ้มครองทรัพย์สินทางปัญญา

๕.๑.๒ การพัฒนาผลิตภาพแรงงาน สร้างความร่วมมือระหว่างภาครัฐและภาคเอกชนในการพัฒนากำลังคนและแรงงาน ให้มีทักษะความรู้และสมรรถนะที่สอดคล้องกับความต้องการของตลาด และรองรับการเปิดเสรีของประชาคม อาเซียน โดยยกระดับและพัฒนาสมรรถนะแรงงานไทยด้วยเทคโนโลยี เร่งรัดให้แรงงานทั้งระบบมีการเรียนรู้ ขั้นพื้นฐานเพื่อสามารถแข่งขันในตลาดแรงงานได้ สนับสนุนให้แรงงานและปัจจัยการผลิตมีความยืดหยุ่นใน การเคลื่อนย้ายระหว่างสาขาการผลิตและระหว่างพื้นที่การผลิต เพื่อให้แรงงานสามารถเคลื่อนย้ายไปสู่สาขา การผลิตที่มีผลิตภาพการผลิต สูงสุด และสนับสนุนให้ผู้ประกอบการในภาคอุตสาหกรรมและบริการจัดทำกรอบ คุณวุฒิวิชาชีพและมาตรฐานฝีมือแรงงานให้เป็นมาตรฐานที่เชื่อมโยงกันเพื่อยกระดับทักษะของแรงงานไทย

๕.๑.๓ การส่งเสริมผู้ประกอบการที่เข้มแข็งและพาณิชย์ดิจิทัล พัฒนาขีดความสามารถของ ผู้ประกอบการให้มีความยืดหยุ่น สามารถปรับตัวและ ดำเนินธุรกิจท่ามกลางการดำเนินนโยบายและ มาตรการการกีดกันทางการค้าในรูปแบบต่างๆ เพิ่มสัดส่วน ความเป็นเจ้าของของคนไทยและ สนับสนุนให้มีการขยายตลาดที่มีแบรนด์สินค้าและช่องทางการตลาดที่เป็น ของตนเองมากขึ้น ตลอดจนพัฒนาต่อยอดอุตสาหกรรมและบริการเพื่อเข้าสู่การเป็นศูนย์กลางการผลิต บริการ และ อุตสาหกรรมดิจิทัล

๕.๑.๔ การลงทุนโครงสร้างพื้นฐาน เร่งลงทุนและพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานด้านการคมนาคม ขนส่งเพื่อเชื่อมโยงพื้นที่ เศรษฐกิจในประเทศและต่างประเทศ ทั้งการพัฒนาและปรับปรุงโครงข่าย รถไฟให้เป็นโครงข่ายหลักในการ เดินทางและขนส่งของประเทศ พัฒนาโครงข่ายระบบขนส่ง สาธารณะและโครงข่ายทางหลวงพิเศษระหว่าง เมือง ขยายขีดความสามารถของท่าอากาศยานหลัก ของประเทศ พัฒนาท่าเรือที่มีศักยภาพให้เป็นท่าเรือ อิเล็กทรอนิกส์เต็มรูปแบบ รวมทั้งพัฒนาและ ปรับปรุงระบบโทรคมนาคมของประเทศ ตลอดจนสนับสนุนการ พัฒนาด้านอุตสาหกรรมที่เกิดจาก ลงทุนด้านโครงสร้างพื้นฐาน เช่น อุตสาหกรรมซ่อมบำรุงและผลิตชิ้นส่วน อากาศยาน และ อุตสาหกรรมระบบราง เป็นต้น เพื่อสร้างโอกาสทางเศรษฐกิจให้กับประเทศในการเป็นฐาน การผลิต ในภูมิภาคอาเซียน

๕.๑.๕ การปรับโครงสร้างการผลิต ปรับโครงสร้างการผลิตภาคเกษตร โดยการปรับเปลี่ยน จากการผลิตสินค้าเกษตรขั้นปฐม เป็นสินค้าเกษตรแปรรูปที่มีมูลค่าสูงมีคุณภาพและมาตรฐานสากล สามารถสร้างความเชื่อมโยงทางด้าน วัตถุประสงค์กับประเทศเพื่อนบ้านและลดระดับการผลิตสินค้าขั้น ปฐมที่สูญเสียขีดความสามารถในการแข่งขันลงสู่ระดับที่จำเป็นสำหรับการสร้างความมั่นคงทางด้าน อาหารและพลังงาน จัดระบบการผลิตให้สอดคล้องกับ ศักยภาพพื้นที่และความต้องการของตลาด ตั้งแต่ต้นน้ำถึงปลายน้ำทั้งด้านกายภาพและเศรษฐกิจ รวมทั้ง ส่งเสริมการรวมกลุ่มทางการเกษตร จากกิจการเจ้าของคนเดียวเป็นการประกอบการในลักษณะสหกรณ์ ห้าง หุ้นส่วน และบริษัทเพื่อให้เกิดการประหยัดจากขนาด พิจารณาพันธุ์พืชที่เหมาะสมกับศักยภาพของพื้นที่และ แหล่งน้ำ ใช้ เทคโนโลยีการผลิตในระดับที่เหมาะสม ใช้กลไกตลาดในการป้องกันความเสี่ยง ตลอดจนส่งเสริม และ เร่งขยายผลแนวความคิดการทำกรเกษตรตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง และระบบเกษตรกรรม ยั่งยืน ปรับโครงสร้างการผลิตภาคบริการโดยเร่งพัฒนาระบบคมนาคมขนส่งให้เกิดความ เชื่อมโยงกัน เป็นโครงข่ายทั้งทางบก ทางน้ำ และทางอากาศ เร่งพัฒนาท่าเทียบเรือขนาดใหญ่เพื่อรองรับการ

เติบโตของการท่องเที่ยวทางทะเล ปรับปรุงแก้ไขกฎหมายที่เกี่ยวข้องกับการท่องเที่ยวให้ครอบคลุม และ ทันสมัยทั้งการควบคุมกิจกรรมต่างๆ เกี่ยวกับการท่องเที่ยวและส่งเสริมการท่องเที่ยวและกำหนดและจัดทำ กฎหมายเพื่อยกระดับมาตรฐานการท่องเที่ยวของไทยสู่สากลและรองรับการพัฒนาการท่องเที่ยวให้สามารถ แข่งขันได้ในระดับนานาชาติ รวมทั้งส่งเสริมการพัฒนาเชิงพื้นที่ในลักษณะกลุ่มคลัสเตอร์ท่องเที่ยว โดย สนับสนุนการพัฒนาด้านการท่องเที่ยวของพื้นที่ที่มีความเชื่อมโยงทั้งทางกายภาพ วิถีชีวิต/วัฒนธรรมท้องถิ่น และกิจกรรมการท่องเที่ยว ตลอดจนส่งเสริมการสร้างเชื่อมโยงด้านการท่องเที่ยวในภูมิภาคอาเซียน ทั้ง ประเทศที่มีพรมแดนติดกันและประเทศที่มีโครงข่ายคมนาคมขนส่งเชื่อมโยงกันเพื่อให้เกิดการพัฒนาแบบองค์ รวมทั้งระบบ พัฒนาต่อยอดอุตสาหกรรมอนาคตเพื่อเป็นแหล่งการถ่ายเทเทคโนโลยี เชื่อมโยง การผลิตกับอุตสาหกรรมที่เป็นฐานรายได้ประเทศ และเป็นกลไกการขับเคลื่อนเศรษฐกิจไทยให้เข้าสู่การเป็น ศูนย์กลางการผลิตและบริการทั้งในระดับอนุภูมิภาคและในภูมิภาคอาเซียน พัฒนาโครงสร้างพื้นฐานที่สนับสนุนการขยายตัวด้านการค้าการลงทุน เช่น โลจิสติกส์ และพลังงาน รวมทั้งปัจจัยสนับสนุนการลงทุนอื่นๆ เช่น ลดอุปสรรคการเคลื่อนย้ายเงินทุนระหว่างประเทศ เป็นต้น ส่งเสริมการนำเทคโนโลยีและนวัตกรรมมาประยุกต์ใช้ทั้งภาคการผลิต การตลาด การบริหารจัดการ การเงิน และโลจิสติกส์ เชื่อมโยงเศรษฐกิจดิจิทัล ในการอำนวยความสะดวกทางการค้าการลงทุนด้วยระบบ อิเล็กทรอนิกส์และสนับสนุนการลงทุนเพื่อสร้างเศรษฐกิจและสังคมแห่งปัญญาและการเรียนรู้มุ่งเน้นการ พัฒนาธุรกิจเชิงสร้างสรรค์ การลงทุนที่ใช้เทคโนโลยีขั้นสูงและเป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม การประหยัดพลังงาน และการใช้พลังงานทดแทน การลงทุนด้านการวิจัยและพัฒนาเชิงพาณิชย์ การจัดตั้งสำนักงานใหญ่ข้าม ประเทศ บริษัท การค้าระหว่างประเทศ รวมทั้งการให้ความสำคัญเรื่องความรับผิดชอบต่อสังคมและ การตอบแทนสู่ สังคมขององค์กร และกิจการเพื่อสังคม

๕.๒ การพัฒนาศักยภาพคนตามช่วงวัยและการปฏิรูประบบเพื่อสร้างสังคมสูงวัยอย่างมีคุณภาพ

๕.๒.๑ การพัฒนาศักยภาพคนในทุกช่วงวัยให้สนับสนุนการเจริญเติบโตของประเทศ โดยช่วงวัยเด็กตั้งแต่แรกเกิดให้มีพัฒนาการที่สมวัยในทุกด้าน วัยเรียน วัยรุ่นให้มีทักษะการเรียนรู้ ทักษะชีวิต สามารถอยู่ร่วมกับผู้อื่นภายใต้บริบทสังคมที่เป็นพหุวัฒนธรรม วัยแรงงานให้มีการพัฒนาระดับสมรรถนะ ฝีมือแรงงานเพื่อสร้างผลิตภาพเพิ่มให้กับประเทศ วัยผู้สูงอายุให้มีการทำงานที่เหมาะสมตามศักยภาพและ ประสบการณ์ มีรายได้ในการดำรงชีวิต มีการสร้างเสริมและฟื้นฟูสุขภาพเพื่อป้องกันหรือชะลอความทุพพลภาพ และโรคเรื้อรังต่างๆ ที่จะก่อให้เกิดภาระแก่ปัจเจกบุคคล ครอบครัว และระบบบริการสุขภาพ

๕.๒.๒ การยกระดับคุณภาพการศึกษาและการเรียนรู้ให้มีคุณภาพ เท่าเทียมและทั่วถึง โดย

- (๑) ปฏิรูประบบบริหารจัดการทางการศึกษา โดยปรับระบบบริหารจัดการ การศึกษาใหม่เพื่อสร้างความรับผิดชอบต่อผลลัพธ์ (Accountability)
- (๒) ปฏิรูประบบการคลังด้านการศึกษา เพื่อเพิ่มคุณภาพและประสิทธิภาพการจัดการศึกษาโดยการจัดสรรงบประมาณตรงสู่ผู้เรียน ส่งเสริมการมีส่วนร่วมจากภาคเอกชนในการจัดการศึกษา
- (๓) พัฒนาคุณภาพครูทั้งระบบ ตั้งแต่กระบวนการผลิต สรรหา และการคัดเลือกให้ได้คนดีคนเก่ง รวมทั้งระบบการ ประเมินและรับรองคุณภาพที่เน้นผลลัพธ์จากตัวผู้เรียน และ

(๔) ปฏิรูประบบการเรียนรู้ โดยมุ่งจัดการเรียนรู้เพื่อ สร้างสมรรถนะกำลังคนทั้งระบบการศึกษาตั้งแต่ระดับปฐมศึกษาจนถึงการเรียนรู้ตลอดชีวิต พัฒนาสื่อเพื่อการเรียนรู้ปรับหลักสูตรและผลิตกำลังคนให้สอดคล้องกับการเปลี่ยนแปลงและความต้องการของตลาด การวิจัยและ การใช้เทคโนโลยีและสื่อเพื่อการเรียนรู้

๕.๒.๓ การพัฒนาด้านสุขภาพ โดยส่งเสริมการพัฒนาเทคโนโลยีและนวัตกรรมทางการแพทย์เพื่อรองรับการเป็นสังคมผู้สูงอายุทั้งในด้านผลิตภัณฑ์สุขภาพและที่อยู่อาศัยสำหรับผู้สูงอายุ ยกระดับการบริหารจัดการระบบสุขภาพเพื่อลดความเหลื่อมล้ำและสร้างความยั่งยืนในระยะยาว โดยพัฒนา ระบบข้อมูลสารสนเทศเพื่อการบริหารทรัพยากรด้านสาธารณสุข บูรณาการระบบหลักประกันสุขภาพภาครัฐ ให้เกิดความเป็นเอกภาพในการบริหารจัดการและการใช้ทรัพยากร และส่งเสริมการอภิบาลระบบสุขภาพใน รูปแบบเครือข่ายที่มีการใช้ทรัพยากรร่วมกัน พัฒนา ศักยภาพของประเทศไทยสู่การเป็นศูนย์กลางสุขภาพ นานาชาติทั้งในด้านศูนย์กลางบริการสุขภาพ (Medical Service Hub) ศูนย์กลางบริการเพื่อส่งเสริมสุขภาพ (Wellness Hub) ศูนย์กลางยาและผลิตภัณฑ์เพื่อสุขภาพ (Product Hub) และศูนย์กลางบริการวิชาการและ งานวิจัย (Academic Hub) เพื่อนำรายได้กลับมาใช้ยกระดับคุณภาพบริการสาธารณสุขภายในประเทศ รวมทั้งส่งเสริมให้ความสำคัญกับมิติสุขภาพในทุกนโยบายสาธารณะ (Health in All Policies) เพื่อให้การขับเคลื่อนนโยบายของทุกภาคส่วนตระหนักถึงผลกระทบของนโยบายสาธารณะที่มีต่อสุขภาพของประชาชน

๕.๒.๔ การสร้างสภาพแวดล้อมและนวัตกรรมที่เอื้อต่อการด รงชีพในสังคมสูงวัย โดย การปรับปรุงสภาพแวดล้อมและความจำเป็นทางกายภาพให้เหมาะกับวัย และการพัฒนาระบบการดูแลผู้สูงอายุ ในรูปแบบที่หลากหลายทั้งในด้านการจัดบริการสุขภาพและสวัสดิการสังคมอย่างบูรณาการ โดยการมีส่วนร่วม ของทุกภาคส่วนอย่างต่อเนื่อง รวมทั้งพัฒนาชุมชนที่มีศักยภาพและความพร้อมให้ เป็นต้นแบบของการดูแล ผู้สูงอายุเพื่อขยายผลไปสู่ชุมชนอื่น ตลอดจนการพัฒนานวัตกรรมในการใช้ชีวิตประจำวันสำหรับผู้สูงอายุ

๕.๓ การลดความเหลื่อมล้ำทางสังคม

๕.๓.๑ การยกระดับรายได้และสร้างโอกาสในการประกอบอาชีพ มุ่งเน้นการเพิ่มผลิตภาพแรงงาน โดยสนับสนุนให้แรงงานมีโอกาสเข้าถึงการเรียนรู้และพัฒนาทักษะฝีมือแรงงานอย่างมีมาตรฐาน ปรับ โครงสร้างค่าจ้างแรงงานให้ชัดเจนและสะท้อนทักษะฝีมือแรงงานอย่างแท้จริง เร่งผลักดันให้การใช้ระบบ มาตรฐานคุณวุฒิวิชาชีพและมาตรฐานฝีมือแรงงานในทางปฏิบัติอย่างเป็นทางการ นอกจากนี้ เพิ่มผลิตภาพ ทางการผลิตของเกษตรกรรายย่อย โดยสนับสนุนการวิจัยและพัฒนาและการผลิตทางการเกษตรที่สอดคล้อง กับพื้นที่ สร้างหลักประกันรายได้แทนการอุดหนุนด้านราคาสินค้าเกษตร ลดต้นทุนทางการเกษตรโดย สนับสนุนปัจจัยการผลิต

๕.๓.๒ การจัดการบริการทางสังคมให้ทุกคนตามสิทธิขั้นพื้นฐาน และเน้นการสร้างภูมิคุ้มกันระดับปัจเจก โดย

(๑) พัฒนาระบบบริการสาธารณะให้มีคุณภาพและมีช่องทางการเข้าถึงอย่างหลากหลาย โดยเฉพาะระบบบริการสาธารณสุขและการศึกษาขั้นพื้นฐาน สวัสดิการสังคม และกระบวนการยุติธรรม

(๒) สนับสนุนการจัดหาที่อยู่อาศัยของผู้มีรายได้น้อยและการเข้าถึงระบบสาธารณสุขปโภค กำหนดเป็นนโยบายที่อยู่อาศัยแห่งชาติและเมืองน่าอยู่ พัฒนาโครงการที่อยู่อาศัยแก้ปัญหาชุมชนแออัดในเมืองโดยดำเนินการร่วมกับ ภาคธุรกิจเอกชน และ

(๓) การจัดรูปแบบสวัสดิการพื้นฐานที่จำเป็นและเหมาะสมตามกลุ่มเป้าหมาย (Customized Welfare) ที่คำนึงถึงฐานะทางเศรษฐกิจและสังคมที่แตกต่างกัน โดยมีแนวทางการรับภาระ ค่าใช้จ่ายร่วมกัน (Cost Sharing)

๕.๓.๓ การสร้างความเสมอภาคในการเข้าถึงทรัพยากร โดยปฏิรูปที่ดินเพื่อการเกษตร สนับสนุนให้เกษตรกรรายย่อยที่ไร้ที่ดินทำกินและยากจนได้มีที่ดินเป็นของตนเองหรือมีสิทธิทำกินในที่ดิน ปฏิรูประบบการบริหารจัดการน้ำอย่างเป็นระบบและเข้าถึงพื้นที่เป้าหมายได้อย่างแท้จริงด้วยการผลักดัน พรบ.ทรัพยากรน้ำ พ.ศ. และบูรณาการแผนงานและงบประมาณร่วมกันของหน่วยงาน และสร้าง กระบวนการมีส่วนร่วม รวมทั้งปรับโครงสร้างภาษีที่เป็นธรรม เช่น ภาษีที่ดิน และสิ่งปลูกสร้าง ภาษีมรดก และ ภาษีสิ่งแวดล้อม เป็นต้น

๕.๓.๔ การเข้าถึงกระบวนการยุติธรรมอย่างเสมอภาค การคุ้มครองสิทธิขั้นพื้นฐาน และการเข้าถึงกระบวนการยุติธรรมอย่างเท่าเทียมโดยการเสริมศักยภาพและความเข้มแข็งด้านกฎหมายให้แก่ ประชาชน รวมทั้งการปรับปรุงและบังคับใช้กฎหมายเพื่อลดปัญหาความเหลื่อมล้ำ เช่น กฎหมายป่าชุมชน กฎหมายภาษีมรดก กฎหมายที่ดิน เป็นต้น

๕.๔ การรองรับการเชื่อมโยงภูมิภาคและความเป็นเมือง

๕.๔.๑ การลงทุนด้านโครงสร้างพื้นฐานและสิ่งอำนวยการความสะดวกของเมือง เตรียมความพร้อมรองรับความเป็นเมือง ทั้งด้านการบริหารจัดการด้านผังเมือง ด้านสาธารณสุขปโภค สาธารณูปการ ระบบคมนาคมขนส่ง ระบบบริหารจัดการสิ่งแวดล้อม ระบบการศึกษาและ ระบบสาธารณสุขที่ได้มาตรฐาน มีคุณภาพ และเพียงพอต่อความต้องการของคนในเมือง รวมทั้งเสริมสร้าง ความสามารถในการบริหารจัดการเมืองตามระดับการพัฒนา

๕.๔.๒ การพัฒนาด้านการขนส่งและโลจิสติกส์เชื่อมโยงกับเพื่อนบ้าน ส่งเสริมและเร่งรัดการพัฒนา ระบบการบริหารจัดการโลจิสติกส์ของประเทศเพื่อเพิ่ม ความสามารถในการแข่งขันของประเทศทั้งด้านการค้า การลงทุน และการบริการ โดยคำนึงถึงการเป็นมิตรต่อ สิ่งแวดล้อม (Green Logistics) สนับสนุนให้เกิดความร่วมมือในห่วงโซ่อุปทาน และปรับปรุงกฎหมาย กฎ ระเบียบ รวมทั้งปรับลดกระบวนการด้านอำนวยความสะดวกทางการค้า ขนส่ง และโลจิสติกส์ให้มีความ สะดวกและมีประสิทธิภาพต่อภาคธุรกิจอย่างแท้จริง

๕.๔.๓ การส่งเสริมการลงทุน การค้าชายแดน และการจัดตั้งเขตพัฒนาเศรษฐกิจพิเศษ ให้ความสำคัญกับนโยบายส่งเสริมการลงทุนและการค้าชายแดนเพื่อดึงดูดให้ นักลงทุนในภูมิภาคเข้ามาลงทุนในไทยและประเทศเพื่อนบ้าน รวมทั้งส่งเสริมการจัดตั้งเขตพัฒนาเศรษฐกิจ พิเศษในพื้นที่ชายแดนโดยให้ความสำคัญกับการลงทุนโครงสร้างพื้นฐาน การส่งเสริมการลงทุนและสิทธิ ประโยชน์ การบริหารจัดการแรงงานต่างด้าว และการให้บริการจุดเดียวเบ็ดเสร็จ เพื่อช่วยอำนวยความสะดวกด้านการค้าชายแดนและการผ่านแดนระหว่างไทยกับประเทศในภูมิภาคมากขึ้น

๕.๕ การสร้างความเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจและสังคมอย่างเป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม

๕.๕.๑ การรักษาทุนทางธรรมชาติเพื่อการเติบโตสีเขียว ใช้ประโยชน์จากทุนธรรมชาติ โดยคำนึงถึงขีดจำกัดและศักยภาพในการฟื้นตัว ปกป้องรักษาทรัพยากรป่าไม้ โดยสนธิกำลังของทุกภาค

ส่วน น้ำระบบสารสนเทศมาใช้เพื่อการบริหารจัดการ บังคับใช้กฎหมายอย่างมีประสิทธิภาพและเป็นธรรม เพิ่มพื้นที่ป่าไม้โดยส่งเสริมการปลูกไม้มีค่าทางเศรษฐกิจระยะยาว อนุรักษ์และใช้ประโยชน์ความหลากหลายทางชีวภาพ อย่างยั่งยืนและแบ่งปันผลประโยชน์อย่างเป็นธรรม รวมทั้งผลักดันแนวทางการประเมินมูลค่าของระบบนิเวศ และการสร้างรายได้จากการอนุรักษ์ จัดสรรที่ดินให้แก่ผู้ยากไร้ กระจายการถือครองที่ดิน จัดทำฐานข้อมูลที่ดิน เพื่อการบริหารจัดการอย่างเป็นระบบ การจัดเก็บภาษีที่ดินในอัตราก้าวหน้า กำหนดเพดานการถือครองที่ดินที่เหมาะสม และกำหนดมาตรการป้องกันการถือครองที่ดินของคนต่างชาติ บริหารจัดการน้ำเพื่อให้เกิดความ ยั่งยืน บูรณาการระหว่างหน่วยงานอย่างเป็นระบบ สร้างศูนย์ข้อมูลทรัพยากรน้ำ จัดตั้งองค์กรบริหารจัดการ น้ำในระดับพื้นที่ เช่น คณะกรรมการลุ่มน้ำ และองค์กรผู้ใช้น้ำ คุ้มครองทรัพยากรทางทะเลและชายฝั่ง ลด ความขัดแย้งเชิงนโยบายระหว่างการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน การท่องเที่ยว การประมง และวิถีชีวิตของชุมชน บริหารจัดการแร่โดยกำหนดปริมาณที่เหมาะสมในการนำแร่มาใช้ประโยชน์ คำนึงถึงความจำเป็นและมูลค่าใน อนาคต บังคับใช้มาตรการควบคุมผลกระทบจากการทำเหมืองแร่ที่ก่อมลพิษต่อสภาพแวดล้อมและสุขภาพ อนามัยของประชาชน

๕.๕.๒ การส่งเสริมการบริโภคที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม สร้างระบบหมุนเวียนวัสดุที่ใช้ แล้วที่มีประสิทธิภาพ ขับเคลื่อนสู่ Zero Waste Society ผ่านมาตรการต่างๆ เช่น การปฏิรูประบบภาษี และ ค่าธรรมเนียมเพื่อสิ่งแวดล้อม การศึกษาเพื่อสิ่งแวดล้อม มาตรฐานและฉลากสินค้า เป็นต้น

๕.๕.๓ การส่งเสริมการผลิต การลงทุน และการสร้างงานสีเขียว เพื่อยกระดับประเทศสู่เศรษฐกิจและสังคมที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม พัฒนาคลัสเตอร์อุตสาหกรรมสีเขียว ส่งเสริมผู้ประกอบการให้ สามารถปรับระบบห่วงโซ่อุปทานหรือห่วงโซ่คุณค่าที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม (Green Supply Chain /Green Value Chain) ส่งเสริมการทำการเกษตรกรรมยั่งยืน รวมทั้ง ส่งเสริมภาคบริการที่มีผลกระทบต่อ สิ่งแวดล้อมน้อย เพื่อให้ประเทศไทยมีศักยภาพให้มิบเทาพามากขึ้นในการขับเคลื่อนเศรษฐกิจ

๕.๕.๔ การจัดการมลพิษและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อม ด้วยการเร่งรัดการควบคุมมลพิษ ทั้งทางอากาศ ขยะ น้ำเสีย และของเสียอันตราย ที่เกิดจากการผลิตและบริโภค เพื่อสร้างคุณภาพสิ่งแวดล้อม ที่ดีให้กับประชาชน เร่งรัดแก้ไขปัญหาการจัดการขยะเป็นลำดับแรก โดยส่งเสริมให้เกิดกลไกการคัดแยกขยะ เพื่อนำกลับมาใช้ใหม่ให้มากที่สุด เร่งกำจัดขยะมูลฝอยตกค้างสะสมในสถานที่กำจัดในพื้นที่วิกฤต สร้างรูปแบบ การจัดการขยะมูลฝอยและของเสียอันตรายที่เหมาะสม เน้นการแปรรูปเป็นพลังงาน สร้างวินัยของคนในชาติ มุ่งสู่การจัดการที่ยั่งยืน โดยให้ความรู้แก่ประชาชน และการบังคับใช้กฎหมาย

๕.๕.๕ การพัฒนาความร่วมมือด้านสิ่งแวดล้อมระหว่างประเทศ ผลักดันการจัดทำแผนแม่บทการบริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมของอาเซียน หาแนวทางการร่วมมือกับอาเซียน และอนุภูมิภาคลุ่มน้ำโขงในประเด็นการขนส่งข้ามพรมแดน การเคลื่อนย้ายแรงงาน การบริหารจัดการพลังงาน และการบริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติ

๕.๕.๖ การเพิ่มขีดความสามารถในการปรับตัวเพื่อรองรับการเปลี่ยนแปลงสภาพ ภูมิอากาศ และการบริหารจัดการเพื่อลดความเสี่ยงด้านภัยพิบัติ เพิ่มขีดความสามารถในการรับมือและ ปรับตัวต่อการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ เพิ่มศักยภาพในการลดการปล่อยก๊าซเรือนกระจกให้กับทุกภาคส่วน ส่งเสริมการวิจัยและพัฒนาทางวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี และนวัตกรรมเพื่อลดผลกระทบและ

ปรับตัวต่อ การเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ พัฒนาระบบฐานข้อมูลและระบบการเตือนภัย ตลอดจนถึงเสริมความ ร่วมมือระหว่างประเทศด้านการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศและภัยพิบัติทาง ธรรมชาติ ให้ความสำคัญกับการ ป้องกันน้ำท่วม วางแผนป้องกันเมืองและพื้นที่ชายฝั่ง พัฒนาเมืองที่ สามารถปรับตัวและยืดหยุ่นต่อการ

เปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ (Climate Resilience City) การให้บริการของระบบนิเวศ ส่งเสริมการ ลงทุนของ ภาคเอกชนในการรับมือภัยพิบัติโดยสร้างแนวป้องกันตามธรรมชาติ และการจัดทำแผน ธุรกิจต่อเนื่อง รวมทั้ง การพัฒนาระบบการจัดการภัยพิบัติให้มีประสิทธิภาพพร้อมรองรับแนวโน้มการ เกิดภัยพิบัติที่รุนแรงในอนาคต

๕.๖ การบริหารราชการแผ่นดินที่มีประสิทธิภาพ

๕.๖.๑ การสร้างความโปร่งใสในทุกขั้นตอนของการปฏิบัติราชการ โดยให้มีช่องทางให้ ทุก ภาคส่วนสามารถเข้าถึง เข้าตรวจสอบข้อมูลของภาคราชการและร้องเรียนได้ เช่น ข้อมูลการประกวด ราคา จัดซื้อ จัดจ้างโครงการของทางราชการ ข้อมูลการประมูลโครงการ ผู้ชนะการประมูลและราคา ปิดประมูล ข้อมูลความก้าวหน้าตามกระบวนการยุติธรรม เช่น คดีที่ไม่ดำเนินการตามหลักธรรมาภิ บาล คดีทุจริตคอร์รัปชันและคดีที่ประชาชนให้ความสนใจในแต่ละยุคสมัย ฯลฯ

๕.๖.๒ การพัฒนาบุคลากรภาครัฐให้มีความเป็นมืออาชีพและเพียงพอต่อการขับเคลื่อน การกิจภาครัฐร่วมกับภาคเอกชนและภาคประชาสังคมที่เปลี่ยนแปลงไป เพื่อให้ระบบราชการเล็ก กระทัดรัด แต่มีความคล่องตัวและมีประสิทธิภาพสูง

๕.๖.๓ การสร้างรูปแบบการพัฒนา อปท. ให้เหมาะสม สามารถรับมือการเปลี่ยนแปลง ทางด้านเศรษฐกิจ สังคมและสิ่งแวดล้อม รวมทั้งเป็นแกนหลักในการประสานเครือข่ายและเชื่อมโยง ภาคส่วน ต่างๆ ในระดับพื้นที่ได้อย่างมีประสิทธิภาพ

๕.๖.๔ การสร้างระบบตรวจสอบ ติดตามและประเมินผลที่มีประสิทธิภาพ สร้างผลงาน ที่มี คุณภาพ รวดเร็วและน่าเชื่อถือ สามารถเป็นเครื่องมือให้กับคณะรัฐมนตรีประกอบการตัดสินใจใน เชน นโยบายได้ โดยเฉพาะอย่างยิ่งการติดตาม ประเมินผลโครงการใหญ่ๆ ที่มีการใช้จ่ายงบประมาณเป็น จำนวนมาก และเป็นโครงการที่มีผลกระทบในวงกว้าง

๑.๓ แผนพัฒนาภาค/แผนพัฒนากลุ่มจังหวัด/แผนพัฒนาจังหวัด

แผนพัฒนากลุ่มจังหวัด ภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนบน ๒

จังหวัดสกลนคร จังหวัดนครพนม จังหวัดมุกดาหาร

สำนักบริหารยุทธศาสตร์ กลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนบน ๒

โทรศัพท์/โทรสาร ๐-๔๒๗๑-๓๙๗๒ มท ๔๘๕๔๗

สภาพทั่วไปและข้อมูลพื้นฐานของกลุ่ม จังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ตอนบน ๒

๑. ที่ตั้งและเขตการปกครอง

๑.๑ ที่ตั้งและอาณาเขต กลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนบน ๒ ประกอบด้วย จังหวัดสกลนคร จังหวัด นครพนมและจังหวัด มุกดาหาร มีอาณาเขตติดต่อกับประเทศสาธารณรัฐ ประชาธิปไตยประชาชนลาว มีแม่น้ำโขงเป็นเส้นกั้นพรมแดน ที่จังหวัดนครพนมและมุกดาหาร มี สะพานมิตรภาพเชื่อมประเทศไทย กับ ประเทศสาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาว ที่จังหวัด มุกดาหาร และสามารถเชื่อมต่อไปยังประเทศ ในกลุ่มอินโดจีนได้ ลักษณะภูมิประเทศเป็นที่ราบสูง

บนเทือกเขาภูพาน และมีพื้นที่ส่วนใหญ่ เป็นที่ราบลุ่ม เหมาะแก่การทำเกษตรกรรม กลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนบน ๒

๒. สภาพทางกายภาพ

๒.๑ ลักษณะภูมิประเทศ ลักษณะภูมิประเทศ โดยทั่วไปทางทิศเหนือและทิศใต้เป็นเทือกเขาสูง มีเทือกเขาภูพานเป็น เส้นกั้นเขตระหว่างกลุ่มจังหวัด ภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนบน ๒ กับกลุ่มจังหวัดอีสานตอนกลางและ กลุ่มจังหวัดอีสานตอนล่าง มีลักษณะเป็นป่าไม้ชื้นเขตร้อน บางแห่งเป็น ป่าดิบ ส่วนทิศตะวันออกเป็นที่ราบ สลับป่า ไม้และมีแม่น้ำโขงเป็นเส้นกั้นพรมแดนระหว่างไทยกับสาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาว จากนั้น จะค่อย ๆ เอียงลาดลงมาทางทิศเหนือและทิศตะวันออก พื้นที่อยู่สูงกว่า ระดับน้ำทะเลประมาณ ๑๗๒ เมตร ลักษณะภูมิประเทศแต่ละบริเวณ มีพื้นที่ป่าไม้ ประมาณ ๘๓๑,๙๘๘ ไร่ (๑,๔๕๖.๖๙ ตารางกิโลเมตร) คิดเป็นร้อยละ ๓๐.๖๗ ดังนี้

๒.๑.๑ พื้นที่ตอนใต้ สภาพพื้นที่เป็นที่ราบสูงบนเทือกเขาภูพาน ที่กั้นระหว่างกลุ่มจังหวัดฯ กับจังหวัดอีสาน ตอนล่างและที่ราบระหว่างหุบเขาในพื้นที่อำเภอดงหลวง อำเภอคำชะอี มีลำธารและลำห้วยอันเกิดจาก เทือกเขาหลายแห่ง มีป่าไม้และทุ่งหญ้าเหมาะสำหรับการเลี้ยงสัตว์ การเลือกตั้ง จังหวัดสกลนคร จังหวัดนครพนม จังหวัดมุกดาหาร

๒.๑.๒ พื้นที่ตอนตะวันออกเฉียงและตะวัน ตก มีสภาพพื้นที่แบบลูกคลื่นลอนลาดอยู่บริเวณอำเภอกุฎกุดบาก จังหวัด สกลนคร มีลำธารและ ลำห้วย อัน เกิดจากเทือกเขาหลายแห่ง มีป่าไม้ และทุ่งหญ้า เหมาะสำหรับการเลี้ยงสัตว์ สำหรับทาง ด้านตะวันตก ติดกับจังหวัดอุดรธานีส่วนใหญ่เป็นที่ราบสลับกับ พื้นที่แบบลูกคลื่นลอนลาดเช่นกัน เหมาะ สำหรับการทำไร่ สภาพพื้นที่เป็นที่ราบต่ำเหมาะแก่การทำนา โดยเฉพาะท้องที่อำเภอเมือง หนองหารที่กว้าง ใหญ่ มีน้ำตลอดปีโดยมีอาณาเขตกว้างประมาณ ๗ กิโลเมตร ยาวประมาณ ๑๘ กิโลเมตร ระดับน้ำลึก ประมาณ ๓-๖ เมตร หนองหารเป็นที่รองรับน้ำจากแม่น้ำ ต่างๆ หลายสาย

๒.๑.๓ พื้นที่ตอนกลาง พื้นที่ตอนกลางของกลุ่มจังหวัดเป็นที่ราบลุ่มแม่น้ำศรีสงคราม ลำน้ำอุบล และที่ราบหนองหาร ในเขตจังหวัดสกลนครกับจังหวัด นครพนม มีสภาพพื้นที่แบบลูกคลื่นลอนลาดรวมถึงบริเวณที่ติดกับ อำเภอ นาแก จังหวัดนครพนม เหมาะสำหรับเป็นพื้นที่ในการทำการเกษตรกรรมหลักของกลุ่มจังหวัด โดยเฉพาะ ข้าวหอมมะลิและการเลี้ยงโคขุนที่เป็นสินค้าหลักของกลุ่มจังหวัดรวมทั้งเป็นแหล่งเพาะพันธุ์สัตว์ น้ำจืดอีกด้วย

๒.๑.๔ พื้นที่ตอนเหนือ สภาพพื้นที่ทางทิศเหนือส่วนใหญ่เป็นเนินสูงและที่ดอน มีป่าไม้สลับกับพื้นที่ราบใช้ทำนา ทางเหนือสุดของกลุ่มจังหวัด มีเทือกเขาภูพานทอดผ่าน นอกจากนั้นยังมีแม่น้ำสำคัญไหลผ่าน คือ แม่น้ำ สงครามและแม่น้ำอุบล และติดกับแม่น้ำโขง ซึ่งเป็นเส้นกั้น พรมแดนระหว่างไทยกับ สาธารณรัฐประชาธิปไตย ประชาชนลาว โดยมีพื้นที่บางส่วนเป็นที่ราบลุ่มน้ำบางส่วนเท่านั้น

๒.๒ ลักษณะภูมิอากาศ จัดอยู่ในกลุ่มจังหวัด ที่มีฝนตกชุก ทั้งนี้เพราะได้รับอิทธิพลจากพายุไซลอนร้อนทะเลจีนใต้ และได้รับอิทธิพลจากป่า ไม้และเทือกเขาจากสาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาว ประเภทอากาศแบบ ฝนเมืองร้อนเฉพาะฤดูหรือแบบทุ่งหญ้าเมืองร้อน ในฤดูมรสุมตะวันตกเฉียงใต้จะมีอากาศชุ่มชื้น และมี ฝนตกชุกตลอดฤดู แต่ในฤดูมรสุมตะวันออกเฉียงเหนือหรือฤดูหนาวจะมีอากาศแห้งแล้งเกือบตลอดฤดู ท้องฟ้าโปร่งเป็นส่วนมาก ช่วงต่อระหว่างฤดูมรสุม

ทั้งสองตรงกับฤดูร้อน เป็นระยะเวลาที่ดวงอาทิตย์กำลังเคลื่อนผ่านเส้นศูนย์สูตรขึ้นไปยังซีกโลกเหนือ พื้นดินจะสะสมความร้อนไว้ทำให้อากาศร้อน พายุหิมะ ห่าหิมะ และหิมะมีพายุฝนฟ้าคะนองเป็นครั้งคราว สภาพภูมิอากาศแบ่งออกได้เป็น ๓ ฤดูดังนี้ ฤดูร้อน เริ่มตั้งแต่กลางเดือนกุมภาพันธ์-กลางเดือน พฤษภาคม มีความแปรปรวน ของกระแสอากาศสูงอุณหภูมิสูง แดดจ้า อากาศแห้งแล้ง อาจมีพายุฤดูร้อนบ้าง อุณหภูมิเฉลี่ย ๒๕-๔๐ องศา ฤดูฝน เริ่มตั้งแต่กลางเดือนพฤษภาคม - กลางเดือนตุลาคม จะมีฝนตกชุกมาก โดยเฉพาะพื้นที่ที่อยู่ริมฝั่งแม่น้ำโขงจะประสบอุทกภัย ซึ่งจะมีฝนทิ้งช่วงประมาณ ปลายเดือนมิถุนายน - ต้นเดือนกรกฎาคม จะได้รับอิทธิพลพายุโซนร้อนในทะเลจีนใต้ ปริมาณน้ำฝนเฉลี่ยปี ละ ๒,๐๐๐ มิลลิเมตร/ปี ฤดูหนาว เริ่มตั้งแต่กลางเดือนตุลาคม-กลางเดือนกุมภาพันธ์ ฤดูนี้จะมีมวลอากาศเย็น โดยทั่วไปและจะมีมวลอากาศจากประเทศจีน และมีมรสุมตะวันออกเฉียงเหนือแผ่ลงมาปกคลุมเป็นระยะๆ อุณหภูมิอากาศเฉลี่ยอยู่ระหว่าง ๑๐ - ๑๕ องศาเซลเซียส

๒.๒.๑ ลม ความเร็วลมโดยเฉลี่ยอยู่ระหว่าง ๒.๑ - ๓.๙ นี้อต จัดอยู่ในระดับลมเบา(Light Air) จนถึง ลมอ่อน (Light Breeze) ลมประจำฤดูที่สำคัญ ได้แก่มรสุมตะวันออกเฉียงเหนือ ซึ่งพัดอยู่ในระหว่าง เดือนพฤศจิกายน ถึงเดือนกุมภาพันธ์และมรสุมตะวันตกเฉียงใต้ ซึ่งพัดระหว่างเดือน เมษายนถึง เดือนพฤษภาคม โดยได้รับอิทธิพลจากพายุโซนร้อน พายุดีเปรสชัน และผลกระทบจากพายุหมุน ซึ่งก่อตัวในมหาสมุทรแปซิฟิก และทะเลจีนใต้จากประเทศสาธารณรัฐสังคมนิยมเวียดนาม แต่จะไม่ส่งผลกระทบต่อ ประเทศไทยมากนัก เนื่องจากทิศทางที่พายุเคลื่อนตัวเข้ามานั้น มีเทือกเขาในประเทศสาธารณรัฐประชาธิปไตย ประชาชนลาวกั้น ไว้ แต่อิทธิพลจากป่าไม้และเทือกเขาจากประเทศสาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาว จะทำให้เกิดฝนตกชุก ตั้งแต่เดือนพฤษภาคมถึงเดือน ตุลาคม ทำให้พายุอ่อนตัวลงก่อนถึงประเทศไทยเพียงแต่ทำให้เกิดฝนตกหนักและลมขนาดปานกลางได้เฉลี่ยจะมีพายุดีเปรสชันนั้น ผ่านปีละประมาณ ๒ ครั้ง ทำให้มี ฝนตกเฉลี่ยปี ละประมาณ ๑๓๙ วัน

๒.๒.๒ สถิติภูมิอากาศเพื่อการท่องเที่ยวกลุ่มจังหวัด สถิติภูมิอากาศ จังหวัดสกลนคร จังหวัดมุกดาหาร จังหวัด นครพนม

๓. โครงสร้างพื้นฐาน

๓.๑ ไฟฟ้า ๑ จำนวนผู้ใช้ไฟฟ้าและกระแสไฟฟ้าที่จำหน่าย รายการ จังหวัดสกลนคร จังหวัดนครพนม จังหวัดมุกดาหาร รวม จำนวนผู้ใช้ไฟฟ้า ๑ (ราย) ๒๕๖,๔๖๔ ๑๖๑,๒๔๒ ๗๗,๔๐๐ ๔๘๕,๑๐๖ การจำหน่ายกระแสไฟฟ้า ๑ (ยูนิท) ๓๖๔,๑๒๕,๐๙๔.๕๐ ๒๒๑,๕๗๒,๓๗๔.๑๑ ๗๗,๔๐๐,๐๐๐,๐๐๐ ๗๗,๙๘๕,๖๙๗,๔๖๘.๖๑ ที่อยู่ ๑ ศัป ๑๙๐,๑๘๙,๘๒๑.๒๐ ๑๒๘,๒๘๓,๙๒๒.๐๕ ๗๐,๔๐๐,๐๐๐,๐๐๐ ๗๐,๗๑๘,๔๗๓,๗๔๓.๒๕ ธุรกิจและอุตสาหกรรม ๑๑๕,๒๐๕,๓๘๔.๓๐ ๖๔,๐๑๓,๒๔๔.๕๗ ๖,๑๔๘,๐๐๐,๐๐๐ ๖,๓๒๗,๒๑๘,๖๒๘.๘๗ หน่วยราชการและสาธารณะ ๕๒,๗๒๓,๕๕๖.๒๐ ๒๔,๗๓๔,๘๒๐.๗๖ ๘๕๒,๐๐๐,๐๐๐ ๙๒๙,๔๕๘,๓๗๖.๙๖ อื่นๆ ๖,๐๐๖,๓๒๒.๗ ๔,๕๔๐,๓๘๖.๗๓ - ๑๐,๕๕๖,๗๐๙.๔๓

ที่มา : สำนักงานสถิติจังหวัดสกลนคร (๓๐ ธันวาคม ๒๕๕๑)

๓.๒ ประปา ปริมาณน้ำประปาและจำนวนผู้ใช้ประปา รายการ จังหวัดสกลนคร จังหวัดนครพนม จังหวัดมุกดาหาร รวม จำนวนผู้ใช้ประปา (ราย) ๒๔,๕๑๒ ๒๓,๙๙๒ ๑๑,๑๕๘ ๕๙,๖๖๒ กำลังผลิต (ลบ.ม.) ๑๒,๔๓๙,๒๐๐ ๑๓,๓๔๑,๔๘๐ ๑๓๙,๓๕๐ ๒๕,๙๒๐,๐๓๐ ปริมาณน้ำที่ผลิตได้(ลบ.ม.) ๘,๑๑๙,๕๐๙ ๗,๘๒๖,๖๔๑ ๔,๓๒๔,๒๙๖ ๒๐,๒๗๐,๔๔๖ จำหน่ายแก่ผู้ใช้ ๖,๐๐๕,๒๖๐

๔,๔๖๗,๒๖๗ ๒,๗๕๓,๗๐๕ ๑๓,๒๒๖,๒๓๒ เพื่อสาธารณประโยชน์และรัฐวิสาหกิจ ๕,๑๙๕,๙๑๔
๑๓๙,๐๑๑ ๑,๔๓๑,๒๔๑ ๖,๗๖๖,๑๖๖ ๑๐

๓.๓ การคมนาคม

๑) รถยนต์ จากกรุงเทพฯ ไปตามทางหลวงหมายเลข ๑ ถนนพหลโยธินถึงจังหวัดสระบุรี บริเวณ กิโลเมตรที่ ๑๐๗ แยกเลี้ยวขวาเข้าทางหลวงหมายเลข ๒ ถนนมิตรภาพผ่านจังหวัด นครราชสีมา ๑) เดินทางตามทางหลวงหมายเลข ๒ ไปจนถึงบ้านไผ่ จังหวัดขอนแก่นแล้วแยกเลี้ยว ขวาเข้าทางหลวงหมายเลข ๒๓ ผ่านจังหวัด มหาสารคาม ทางหลวงหมายเลข ๒๑๓ แยกเข้า จังหวัด กาฬสินธุ์ เข้าสู่จังหวัดสกลนคร

๒) เดินทางตามทางหลวงหมายเลข ๒ ไปจนถึงบ้านไผ่ จังหวัดขอนแก่นแล้วแยกเลี้ยวขวา ทางหลวงหมายเลข ๒๓ ผ่านจังหวัดมหาสารคาม ทางหลวงหมายเลข ๒๑๓ แยกเข้าจังหวัด กาฬสินธุ์ และจังหวัดสกลนคร ตรงเข้าสู่จังหวัดนครพนมตามทางหลวงหมายเลข ๒๒

๓) เลี้ยวขวาเข้า เส้นทางหมายเลข ๒๐๗ ที่บ้านวัดผ่านพระท่าย พุทไธสง พักคณภูมิพิสัย (ทางหลวงหมายเลข ๒๐๒) เกษตรวิสัย สุวรรณภูมิ ยโสธร แยกเข้าทางหลวงหมายเลข ๒๑๖๙ ผ่าน ทรายมูล กุดชุม เล็งนกทา แยกซ้ายเข้าทางหลวงหมายเลข ๒๑๒ ผ่านอำเภอนิคมน้ำอ้อยอยู่ มุกดาหาร

รถโดยสารประจำทาง บริษัท ขนส่ง จำกัดและบริษัท เอกชน มีรถประจำทางไปกลุ่มจังหวัด ทุกวันออกจาก สถานีขนส่งสายตะวันออกเฉียงเหนือ ถนนกำแพงเพชร นอกจากนี้ยังมีรถโดยสาร ประจำทางเชื่อม ระหว่างจังหวัดมุกดาหารและอื่นๆ ในภาคอีสาน อาทิจังหวัดขอนแก่น อุบลราชธานี นครพนม สกลนคร อุดรธานี และมหาสารคาม

รถไฟ การรถไฟแห่งประเทศไทย มีบริการรถไฟ รถด่วน รถเร็วและรถด่วนพิเศษสปรีนเตอร์ กรุงเทพฯ-อุดรธานี-อุบลราชธานีออกเดินทางทุกวันจากสถานีรถไฟหัวลำโพงไปลงที่สถานีปลายทาง

๑) สถานีรถไฟจังหวัดอุดรธานีแล้ว เดินทางต่อไปโดยรถยนต์โดยสารประจำทาง ไปยัง จังหวัดสกลนคร ระยะทาง ๑๕๙ กิโลเมตรและจังหวัดนครพนม ระยะทางประมาณ ๒๔๘ กิโลเมตร

๒) สถานีรถไฟจังหวัดอุบลราชธานี แล้ว เดินทางต่อไปโดยรถยนต์โดยสารประจำทาง ไปยัง จังหวัดมุกดาหาร ระยะทางประมาณ ๑๖๗ กิโลเมตรวันละ ๓ เที่ยว ๑๑

๓) เครื่องบิน บริษัท นกแอร์ จำกัด มีบริการเที่ยวบินตรงจากกรุงเทพฯ จากสนามบินดอนเมือง ไปยัง จังหวัดสกลนคร และจังหวัดนครพนม

๓.๔ ถนน กลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนบน ๒ มีถนนและระบบการขนส่งที่เชื่อมต่อ กันโดยไขว้ ทางหลวงแผ่นดินหมายเลข ๒๒ และหมายเลข ๒๒๓ โดยมีระยะทางระหว่างจังหวัด ตั้งนั้น จากจังหวัดสกลนคร ถึงจังหวัดนครพนม ระยะทาง ๘๙ กิโลเมตร จากจังหวัดสกลนคร ถึง จังหวัดมุกดาหาร ระยะทาง ๑๑๘ กิโลเมตร จากจังหวัดนครพนม ถึงจังหวัดมุกดาหาร ระยะทาง ๑๐๔ กิโลเมตร

๓.๕ แหล่งน้ำธรรมชาติของกลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนบน ๒

๓.๕.๑ แม่น้ำที่สำคัญ ได้แก่ แม่น้ำโขง แม่น้ำสงคราม แม่น้ำอูน ที่มี ความสำคัญในการใช้ ประโยชน์ทางการเกษตรและอุตสาหกรรม เหมาะสมแก่การเพาะปลูก พืชที่สำคัญ ได้ดีและมีสภาพใ้ งานด้วยสภาพทุกแห่งเช่นเดียวกัน

๓.๕.๒ แหล่งน้ำจืดธรรมชาติคือ หนองหาร เป็น แหล่งเพาะพันธุ์สัตว์น้ำจืดที่ใหญ่ที่สุด

๓.๕.๓ เชื้อนก๊กเก็บ เชื้อนน้ำอูน เชื้อนน้ำพุง จังหวัดสกลนครเป็นต้น

๔. สภาพทางเศรษฐกิจ

๔.๑ ประชากรมีรายได้เฉลี่ย โดยมีรายได้เฉลี่ยต่อหัวต่อคนต่อปีเท่ากับ ๒๖,๒๖๑ บาท ต่ำกว่าของภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ๑,๔๙๐ บาท น้อยกว่า ของประเทศ๓ เท่ารายได้สำคัญ ได้แก่

๑) ภาคการเกษตร ประชากรมีอาชีพเกษตรกรรมร้อยละ ๙๕ พืชเศรษฐกิจสำคัญ ได้แก่ ข้าวหอมมะลิ ยางพารา อ้อย มันสำปะหลัง ยาสูบ ปอ มะเขือเทศและพืชทดแทนพลังงาน

๒) ด้านปศุสัตว์ ได้แก่ โคขุน โคนม สุกร ไก่ไข่

๓) ด้านประมง ได้แก่ สัตว์น้ำจืด ปลาน้ำโขง ที่มีศักยภาพการผลิตทั้งการเลี้ยงในกระชัง

๔.๒ ผลิตภัณฑ์มวลรวม GPP กลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนบน ๒ มีจำนวนทั้งสิ้น ๗๔,๗๙๘ ล้านบาท

พิพิธภัณฑ์พระเกจิอาจารย์

๑. พิพิธภัณฑ์ ทท์ ลวงปู่ นู ภูริทัตโต วัดป่าสุทธาวาส อำเภอเมือง จังหวัดสกลนคร
๒. พิพิธภัณฑ์หลวงปู่ฝั้น อาจาโรวัดป่าอุดมสมพรอำเภอมพรรณานิคม จังหวัดสกลนคร
๓. พิพิธภัณฑ์หลวงปู่ วัน อุตตโม วัดเจ้าอภัยธรรม์ อำเภอส่องดาวจังหวัดสกลนคร
๔. พิพิธภัณฑ์หลวงปู่หลุย จันทสาโร วัดป่าสุทธาวาสอำเภอเมืองสกลนคร จังหวัดสกลนคร
๕. เทศมณัจฉิยวัดเจ้าอภัยธรรม์ อำเภอพรรณานิคม จังหวัดสกลนคร
- โบราณสถานโบราณวัตถุและโบราณคดี
๑. พระธาตุภูเพ็ก ตำบลนาหว้า อำเภอพรรณานิคม จังหวัดสกลนคร
๒. พระธาตุคุด ตำบลจันทอน อำเภอเมืองสกลนคร จังหวัดสกลนคร
๓. พระธาตุนารายณ์เจงเวง อำเภอเมืองสกลนคร จังหวัดสกลนคร
๔. พระธาตุเชิงชุม อำเภอเมืองสกลนคร จังหวัดสกลนคร
๕. สะพานขอม อำเภอเมืองสกลนคร จังหวัดสกลนคร
๖. เจดีย์หิน อำเภอสว่างแดนดิน จังหวัดสกลนคร
๗. ภูมิพระอาจารย์มั่น ภูริทัตโต วัดป่าภูริทัตตถิราวาส อำเภอพรรณานิคม จังหวัดสกลนคร
๘. กู่พูนี่นา อำเภอสว่างแดนดิน จังหวัดสกลนคร
๙. แหล่งโบราณคดีบ้านดอนธงชัย อำเภอสว่างแดนดิน จังหวัดสกลนคร
๑๐. หอไตรวัดพระธาตุเชิงชุมวรวิหาร อำเภอเมืองสกลนคร จังหวัดสกลนคร
๑๑. พระธาตุอุโมงค์ วัดป่าธาตุศรีทอง อำเภอนวนนิวาส จังหวัดสกลนคร
๑๒. พระธาตุท่าอุเทนอำเภอท่าอุเทน จังหวัดนครพนม
๑๓. พระธาตุเรณูนคร อำเภอเรณูนคร จังหวัดนครพนม
๑๔. พระธาตุประสิทธิ์อำเภอนาหว้า จังหวัดนครพนม
๑๕. พระธาตุมหาชัย อำเภอปลาปาก จังหวัดนครพนม
๑๖. พระธาตุศรีคุณ อำเภอนาแก จังหวัดนครพนม
๑๗. พระธาตุนคร จังหวัดนครพนม
๑๘. พระธาตุจำปา จังหวัดนครพนม
๑๙. วัดโสภาศรีบัวบาน อำเภอเมือง จังหวัดนครพนม
๒๐. รอยพระบาทบ้านเวินพระบาท อำเภอเมือง จังหวัดนครพนม ๑๙

๒๑. วัดพระพุท ธโพธิ์ศรีจังหวัดนครพนม

๒๒. วัดมรุกขนคร จังหวัดนครพนม

๒๓. พระบางวัดไตรภูมิ จังหวัดนครพนม

๒๔. วัดนักบุญอันนา จังหวัดนครพนม

วัฒนธรรม ขนบธรรมเนียมประเพณี

๑. เทศกาลนมัสการองค์พระธาตุเชิงชุม จังหวัดสกลนคร

๒. งานประเพณีออกพรรษาแห่ปราสาทผึ้งและแข่งขัน เรือยาวชิงถ้วยพระราชทานฯ อำเภอเมืองสกลนคร จังหวัดสกลนคร

๓. งานประเพณีแข่งเรือขลุ่ย อำเภอพังโคน จังหวัดสกลนคร

๔. งานประเพณีโส้รำลึก อำเภอกุสุมาลย์ จังหวัดสกลนคร

๕. งานกาชาดและงานรมน้ำใจไทสกลณภูมิอำเภอเมืองสกลนคร จังหวัดสกลนคร

๖. ประเพณีลอยพระประทีป อำเภอเมืองสกลนคร จังหวัดสกลนคร

๗. ประเพณีไหลเรือไฟ อำเภออากาศอำนวย และ อำเภอเต่างอย จังหวัดสกลนคร

๘. ประเพณีบุญบั้งไฟ อำเภอพังโคน จังหวัดสกลนคร

๙. ประเพณีฮีตสิบสอง ครองสิบสี่ จังหวัดมุกดาหาร

๑๐. ประเพณีปี ดบ้าน จังหวัดมุกดาหาร

๑๑. ประเพณีแห่กัณฑ์ ทร์ ลอน จังหวัดมุกดาหาร

๑๒. พิธีกรรมโซ่ถั่ง บั้ง จังหวัดมุกดาหาร

๑๓. พิธีเกยาพิธีบายศรีสู่ขวัญ การรำเต้นรำวัดดอนตาลการรำภูไท การลำพญาจังหวัดมุกดาหาร

๑๔. งานประเพณีแข่งเรือออกพรรษาระหว่าง จังหวัดมุกดาหาร กับแขวงสะหวันเขต จังหวัดมุกดาหาร

๑๕. งานกาชาดและงานประจำปี ของจังหวัด

๑๖. งานประเพณีไหลเรือไฟ ช่วงออกพรรษา ขึ้น ๑๕ ค่ำ เดือน ๑๑ จังหวัดนครพนม

๑๗. งานนมัสการองค์พระธาตุพนม ขึ้น ๑๕ ค่ำ เดือน ๓ จังหวัดนครพนม

๑๘. งานประเพณีแห่เทียนสาก ขึ้น ๒ ค่ำ เดือน ๓ บ้านอาจสามารถ ตำบลอาจสามารถ อำเภอเมือง จังหวัดนครพนม

๑๙. งานเทศกาลปลา อำเภอศรีสงคราม หลังงานไหลเรือไฟ จังหวัดนครพนม

๒๐. งานบุญเดือนสี่ของดินนาหว้า ขึ้น ๑๕ ค่ำ เดือน ๔ จังหวัดนครพนม

การละเล่นพื้นเมือง

๑. รำมวยโบราณ อำเภอเมืองสกลนคร จังหวัดสกลนคร

๒. รำภูไทย อำเภวาริชภูมิ จังหวัดสกลนคร

๓. การเล่นกลองสี่ ง อำเภวาริชภูมิ จังหวัดสกลนคร

๔. การเล่นโส้ท้ ง บั้ง อำเภอกุสุมาลย์ จังหวัดสกลนคร

๕. โย้ยกลองเลง อำเภออากาศอำนวย จังหวัดสกลนคร

๖. การรำเต้นหัวดอนตาล การรำภูไท การลำพญา

แหล่งท่องเที่ยวทางธรรมชาติและประวัติศาสตร์

๑. ประติมากรรมหนองหารหลวง อำเภอเมืองสกลนคร จังหวัดสกลนคร
 ๒. สวนสมเด็จพระศรีนครินทร์สกลนคร อำเภอเมืองสกลนคร จังหวัดสกลนคร
 ๓. อุทยานแห่งชาติภูพาน ภูพานอุทยาน จังหวัดสกลนคร
 ๔. หนองหาร อำเภอเมืองสกลนคร จังหวัดสกลนคร
 ๕. น้ำตกคำหอม อำเภอเมืองสกลนคร จังหวัดสกลนคร
 ๖. อุทยานแห่งชาติภูผายล(ห้วยหวด) อำเภอเต่างอย จังหวัดสกลนคร
 ๗. ศูนย์ศิลปะบ้านกุดนาขาม อำเภอเจริญศิลป์ จังหวัดสกลนคร
 ๘. ปราสาทพระธาตุนารายณ์เจงเวง อำเภอเมืองสกลนคร จังหวัดสกลนคร
 ๙. พระธาตุภูเพ็ก อำเภอพรรณานิคม จังหวัดสกลนคร
 ๑๐. เทสส์เจดีย์เทสกรงสีอนุสรณ์อำเภอพรรณานิคม จังหวัดสกลนคร
 ๑๑. วัดถ้ำอภัยคุณธรรม(พิพิธภัณฑสถานพระอาจารย์วัน อุตตโม)อำเภอส่องดาว จังหวัดสกลนคร
 ๑๒. พระตำหนักภูพานราชนิเวศน์ อำเภอเมืองสกลนคร จังหวัดสกลนคร
 ๑๓. องค์พระธาตุเชิงชุม อำเภอเมืองสกลนคร จังหวัดสกลนคร
 ๑๔. พิพิธภัณฑสถานพระอาจารย์มั่น ภูริทัตโต อำเภอเมืองสกลนคร จังหวัดสกลนคร
 ๑๕. พิพิธภัณฑสถานพระอาจารย์หลุย จันทสาโร อำเภอเมืองสกลนคร จังหวัดสกลนคร
 ๑๖. พิพิธภัณฑสถานพระอาจารย์มั่น อจาโร อำเภอพรรณานิคม จังหวัดสกลนคร
 ๑๗. ชุมชนเผาภูไท อำเภอเรณูนคร จังหวัดนครพนม
 ๑๘. ภูลิงกา อำเภอบ้านแพง จังหวัดนครพนม
 ๑๙. น้ำตกตาดขาม น้ำตกตาดโพธิ์ อำเภอบ้านแพง จังหวัดนครพนม ๒๑
 ๒๐. หาดดอนแพง จังหวัดนครพนม
 ๒๑. หาดแห่ จังหวัดนครพนม
 ๒๒. ดานสาวคอย อำเภอนาแก จังหวัดนครพนม
 ๒๓. หาดทรายทองศรีโคตรบูรณ์ จังหวัดนครพนม
 ๒๔. สนามกอล์ฟภูกระแต จังหวัดนครพนม
 ๒๕. ตลาดอินโดจีน จังหวัดนครพนม
 ๒๖. สวนหลวง ร.๙ จังหวัดนครพนม
 ๒๗. เชื้อนหนา เมืองนครพนมสวนชมโขงล่องเรือชมทิวทัศน์แม่โขง จังหวัดนครพนม
 ๒๘. ศูนย์ OTOP พิพิธภัณฑสถานบ้านแม่โขง หมู่บ้านมิตรภาพไทย-เวียดนาม หนองญาติ ตำบลหนองญาติ อำเภอเมือง จังหวัดนครพนม
 ๒๙. พิพิธภัณฑสถานผู้ว่าราชการจังหวัดนครพนม (หลังเก่า) จังหวัดนครพนม
 ๓๐. เขื่อนหือไฟ ถนนสุนทรวิจิตร อำเภอเมือง จังหวัดนครพนม
- ด้านวัฒนธรรมจังหวัดสกลนคร**
๑. สภาวัฒนธรรมจังหวัด ๑ แห่ง
 ๒. สภาวัฒนธรรมอำเภอ ๑๘ แห่ง
 ๓. สภาวัฒนธรรมตำบล ๑๒๕ แห่ง
 ๔. ศูนย์วัฒนธรรมจังหวัด ๑ แห่ง (มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร)

๕. ศูนย์วัฒนธรรมอำเภอ ๒ แห่ง - ศูนย์วัฒนธรรมอำเภอสว่างแดนดิน - ศูนย์วัฒนธรรมอำเภออากาศอำนวย
๖. ศูนย์วัฒนธรรมองค์กรชุมชน ๓ แห่ง - ศูนย์วัฒนธรรมไทโส อำเภอกุสุมาลย์ - ศูนย์วัฒนธรรมกะเลิง อำเภอกุดบาก - ศูนย์วัฒนธรรมพื้นบ้านหทัยภูพาน อำเภอเมืองสกลนคร
๗. อาสาสมัครในการดูแลรักษามรดกทางศิลปวัฒนธรรม (อส.มศ.) ๒๑๓ คน
๘. แหล่งเรียนรู้ ชุมชน ๑๔๗ แห่ง จำแนกเป็น
- แหล่งเรียนรู้ ชุมชนประจำ อำเภอ ๑๘ แห่ง
 - แหล่งเรียนรู้ ชุมชนประจำตำบล ๑๒๙ แห่ง ๒๒ พิธีกรรมและความเชื่อ
๑. ราผีหอม หรือคล่องข้าง อำเภอกุดบาก จังหวัดสกลนคร
๒. ราหอมเหยา บ้านโนนหอม อำเภอเมืองสกลนคร / กุสุมาลย์ / อากาศอำนวย / วานรนิवास จังหวัดสกลนคร

เอกลักษณ์ที่สำคัญของจังหวัด

๑.จังหวัดสกลนคร

๑. ต้นไม้ เอกลักษณ์ ต้นอินทนิลน้ำ
 ๒. อาหาร เอกลักษณ์ แกงหวาย
 ๓. สินค้าที่สำคัญ เอกลักษณ์ ผ้าไหม / เซรามิก / ผ้าลายมุก / ไวน์หมากเม่า / ผ้าย้อมคราม
๒. จังหวัดนครพนม

๑. ต้นไม้ เอกลักษณ์ ต้นกันเกรา
 ๒. อาหาร เอกลักษณ์ อาหารชนิดปลาน้ำโขง
 ๓. สินค้าที่สำคัญ เอกลักษณ์ ผ้าไหม / ผ้าฝ้าย/ส้อปลาโต/กาลาแม
๓. จังหวัดมุกดาหาร

๑. ต้นไม้ เอกลักษณ์ ต้นข่านาว
๒. อาหาร เอกลักษณ์ เวียดนาม
๓. สินค้าที่สำคัญ เอกลักษณ์ ผ้าแพรวา/มะขามหวาน

ชนเผ่าพื้นเมือง ประกอบด้วยชนพื้นเมืองและชาวไทยเยอสายต่างๆ จำนวน ๑๑ เผ่า/เชื้อสายได้แก่

๑. เผ่าไทลาว ประกอบด้วยจังหวัดสกลนคร/จังหวัดนครพนม/จังหวัดมุกดาหาร
๒. เผ่าไทกะเลิง ประกอบด้วย จังหวัดสกลนคร/จังหวัดนครพนม/จังหวัดมุกดาหาร
๓. เผ่าไทยอ้าประกอบด้วย จังหวัดสกลนคร/จังหวัดนครพนม/จังหวัดมุกดาหาร
๔. เผ่าไทโส ประกอบด้วย จังหวัดสกลนคร/จังหวัดนครพนม/จังหวัดมุกดาหาร
๕. เผ่า ภูไท ประกอบด้วย จังหวัดสกลนคร/จังหวัดนครพนม/จังหวัดมุกดาหาร
๖. เผ่าไทยยัยประกอบด้วย จังหวัดสกลนคร/จังหวัดนครพนม/จังหวัดมุกดาหาร
๗. เผ่าแสก ประกอบด้วย จังหวัดนครพนม/จังหวัดมุกดาหาร ๒๓
๘. เผ่า ไทยกุลำ ประกอบด้วย จังหวัดมุกดาหาร
๙. เผ่า ไทยข่า ประกอบด้วย จังหวัดมุกดาหาร
๑๐. ชาวไทยเชื้อสายจีน
๑๑. ชาวไทยเชื้อสายเวียดนาม

การวิเคราะห์ศักยภาพของกลุ่มจังหวัดใช้เทคนิคการวิเคราะห์แบบ SWOT Analysis ซึ่งเป็นการวิเคราะห์ สภาพแวดล้อมภายในจังหวัดเพื่อให้ทราบถึงจุดแข็งและจุดอ่อน และการวิเคราะห์ สภาพแวดล้อมภายนอกจังหวัด เพื่อให้ทราบถึงโอกาสและภัยคุกคาม ที่มีผลกระทบต่อทั้งด้านบวกและลบ ต่อการพัฒนาจังหวัด ผลจากการวิเคราะห์พบว่า

๑. จุดแข็ง

๑.๑ แหล่งเกษตรกรรม เกษตรอินทรีย์อาทิชาวนา ประมงจืดโคขุน รายได้ทางการเกษตรมีความสำคัญต่อกลุ่มปานกลาง สินค้าสำคัญ คือ ข้างเหนียวมะลิ ข้างเจ้าหอมมะลิ (ปริมาณมากและคงที่) โคนุนโพนย่างคำ ประมงน้ำจืด ยางพาราวันกรีตมากกว่าทางภาคใต้พท. เหมาะสม (ยางเป็นสินค้าสร้าง GPP) ของกลุ่มจังหวัดสภาพแวดล้อมเอื้ออำนวย นอกจากนี้ยังสามารถส่งออกไปยังประเทศจีนได้ สะดวกด้วย

๑.๒ ศักยภาพของที่ตั้งที่เอื้อต่อการค้าชายแดน รายได้การค้าภายในมีความสำคัญต่อกลุ่มปานกลางมูลค่าการค้าชายแดนกับ สปป.ลาว มีความสำคัญเป็นลำดับ ๒ สัดส่วนการค้าชายแดนและอัตราการค้าเติบโตสูงกว่า มูลค่า GPP มาก การส่งเสริมสินค้า อุปโภค บริโภค สินค้าเมืองจากฝั่งไทยส่งออก สปป.ลาว เส้นทาง EWC หมายเลข ๘ และ ๑๒ (ห่างจากท่าเรือน้ำลึก ๑๒ กม.) ไปสู่ฝั่งทะเลตะวันออก เวียดนามได้เร็วขึ้น คนในพื้นที่มีความเข้าใจวัฒนธรรมประเทศเพื่อนบ้าน ผู้ประกอบการรายย่อย ระบบการค้าตามชายแดนเข้มแข็ง สินค้าไทยได้รับการยอมรับจากประเทศเพื่อนบ้าน

๑.๓ แหล่งอารยธรรม และวัฒนธรรมของชนเผ่า ต่างๆ แหล่งท่องเที่ยวทางธรรมชาติประวัติศาสตร์ศาสนา ประเพณี (๑๒ คลอง ๑๔) วัฒนธรรมและอาหาร (อาหารอินโดจีน ปลาแม่น้ำโขง เชื่อมโยงประเทศเพื่อนบ้าน) อารยธรรมแม่น้ำโขง

๑.๔ ทรัพยากรมนุษย์ มีสถาบันการศึกษาระดับอุดมศึกษาหลายแห่งและหลากหลายสาขาวิชาชีพเป็นแหล่งที่ต้องของชาวไทยเชื้อสายไทย- เวียดนาม กลุ่มจังหวัดเป็นศูนย์กลางทางการศึกษาให้กับคนในเวียดนาม

๑.๕ มีป่าภูพาน หนองหารแม่น้ำโขง สิ่งแวดล้อมดีภูมิทัศน์สวย พื้นที่ป่าไม้แน่นมากที่สุดในภาคสถานการณ์ด้านสังคมมีความโดดเด่นในมิติชีวิตครอบครัวและชุมชน

๒. จุดอ่อน

๒.๑ เกษตรกรขาดความรู้และเทคโนโลยีการผลิต การจัดการ ขาดโรงงานอุตสาหกรรมรับผลผลิต การเกษตร ปัจจัยการผลิตทางการเกษตร สัดส่วนพื้นที่เกษตร และชลประทานตามสัดส่วนจำนวนผลผลิตค่อนข้างต่ำกว่าศักยภาพปัจจุบันอยู่ที่ผลิตภัณท์ เป็นหลักข้าวหอมมะลิยังขาดการประชาสัมพันธ์เกษตรกรกริตรายการกำหนด และยังไม่มีค่านึงถึงสิ่งแวดล้อมคนแรงงานในภาคเกษตรเป็นคนสูงวัยเป็นหลักขาดโรงงานอุตสาหกรรมเชื่อมโยงที่เอื้อต่อผลประโยชน์ของท้องถิ่นที่สร้างแรงงาน ที่เหมาะสมและการเพิ่มมูลค่าเพิ่ม

ขาดการพัฒนากระบวนการบริหารจัดการ(Supply Chain : การเพิ่มมูลค่าโลจิสติกส์) ที่มีประสิทธิภาพขาดการพัฒนากระบวนการจัดการตลาดกลางกระจายสินค้าเกษตรที่มีประสิทธิภาพสถาบันเกษตรกร (สหกรณ์วิสาหกิจชุมชน) ไม่เข้มแข็งเกษตรกรขาดความรู้และเทคโนโลยี (โดยเฉพาะในกลุ่มพืชเชิงเดี่ยว)ขาดการพัฒนาต่อยอดผลิตภัณฑ์ จังหวัดเล็กส่งเสริมพื้นที่ในการปลูกพลังงาน แต่นโยบายและทิศทางไม่ชัดเจน เช่น การทูล Zoning

๒.๒ การคมนาคมไม่สะดวก เส้นทางคมนาคมเชื่อมระหว่างจังหวัดไม่คล่องตัว (การค้าชายแดน) การค้าชายแดน ผู้ส่งออกไทยขาดความเป็นนักการตลาดเชิงรุก การมอบอำนาจในการอำนวยความสะดวก ณ ด่านศุลกากร ยังไม่เบ็ดเสร็จ และกำลัง ผู้ปฏิบัติงานไม่เพียงพอ ขาด DEPO และ Supply Chain ที่เอื้อต่อการค้า

๓๒ การค้าปัจจุบันเป็นเสมือนแค่ทางผ่านขาดเส้นทางคมนาคมเชื่อมโยงระหว่างจังหวัด ขาดพื้นที่รองรับการขยายนิคมอุตสาหกรรมขาดการประสาน และการสนับสนุน การผลักดัน จากฝ่ายต่างประเทศส่งผลต่อการเจรจาต่อรอง และใกล้เคียงข้อพิพาทการค้าระหว่าง ประเทศ ขาดตัวแทนที่มีความเข้าใจในท้องถิ่น สปป.ลาว ในการเป็นคนประสานเจรจา การค้าต่างประเทศ(เพื่อนมิตร) การอำนวยความสะดวกทางการค้าเอื้อต่อการค้า การสถาปนาเมื่อเพื่อนมิตร ขาดงบประมาณในการดำเนินกิจกรรมการเกษตรแบบมีสัญญา ขาดข้อมูลพื้นฐานสำหรับการลงทุน

๒.๓ การคมนาคมไม่สะดวก เส้นทางคมนาคมเชื่อมระหว่างจังหวัดไม่คล่องตัว (การท่องเที่ยว) การประชาสัมพันธ์ท่องเที่ยวยังไม่ทั่ว ถึงและไม่น่าสนใจ โครงสร้างทางเศรษฐกิจ การท่องเที่ยวต่าง (รายได้จำนวนนักท่องเที่ยว) ขาดการบริหารจัดการคุณภาพการท่องเที่ยว แหล่งท่องเที่ยวเชื่อมโยงยังไม่สามารถดึงดูดนักท่องเที่ยวการเข้าถึงแหล่งท่องเที่ยวยังไม่ สะดวกขาดการประชาสัมพันธ์กิจกรรมท่องเที่ยวและการขายเรื่องราวการท่องเที่ยว(ตำนาน: Story- behind , Gimmick) ขาดบุคลากรมืออาชีพทางด้านการท่องเที่ยว เช่น มัคคุเทศก์ที่มีความเข้าใจในวัฒนธรรมท้องถิ่น

๒.๔ ขาดทักษะด้านฝีมือแรงงาน ปัญหาด้านการศึกษา ขาดบุคลากรภาษาท้องถิ่น เช่น ภาษาเวียดนามขาดการพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ความรู้ที่เชื่อมโยงอินโดจีนคนจบการศึกษาระดับประถมศึกษาอย่างน้อยขาดการส่งเสริมการทรัพยากรมนุษย์ แบบ Life Long Learningการผลิตทรัพยากรมนุษย์ยังไม่ตอบสนองต่อระบบการพัฒนาห่วงโซ่อุปทานทาง เศรษฐกิจเมื่อจบการศึกษา นักศึกษาไม่ทำงานในท้องถิ่น เนื่องจากบางสายอาชีพไม่มี อุตสาหกรรมรองรับ เช่น วิศวกร หรือบางครั้งต้องการทำงานในเมืองใหญ่ ๓๓

๒.๕ ปัญหาความยากจน การกระจายรายได้ และการศึกษา ปัญหาเรื่องยาเสพติด และอาชญากรรม ขาดบุคลากรทางการแพทย์การกระจายข้อมูลข่าวสาร สารสนเทศไม่มี ประสิทธิภาพ ปัญหาเรื่องภัยธรรมชาติ สถานการณ์ด้านสังคมในมิติด้านสุขภาพ คมนาคม และการสื่อสาร ที่อยู่อาศัย และสภาพแวดล้อมผ่านเกณฑ์ต่ำ

๓. โอกาส

๓.๑ นโยบายของรัฐในการส่งเสริมพืชพลังงาน ครามธรรมชาติคุณภาพดีที่สุด (ปลูกหมุนเวียนระหว่างข้าว และครามได้) และเป็นศักยภาพ ต่ออุตสาหกรรมสิ่งทอ

ศักยภาพในการพัฒนาเป็นพืชเศรษฐกิจ (จังหวัดสกลนคร) สามารถพัฒนาศักยภาพ ร่วมกับจังหวัดอื่น ๆ รัฐบาลนโยบายสนับสนุน One Province One Product (จังหวัด)

๓.๒ นโยบายของรัฐในการส่งเสริมการค้าขายกับประเทศเพื่อนบ้านกระแสนี้เปิดเสรีทางการค้า ส่งเสริมการขยายการค้าระหว่างอนุภูมิภาคมากขึ้น ความเป็นไปได้ในการขยาย การศึกษาสู่อินโดจีน การแลกเปลี่ยนนักศึกษา พัฒนาศูนย์ศึกษาร่วมกับประเทศเพื่อนบ้าน โอกาสในการขยายเศรษฐกิจตามแนว EWC การส่งเสริมสินค้าขั้นต้นและขั้นกลางเพื่อรองรับ การขนส่งเส้นทางมุกดาหาร (วิถีสู่ตลาด) สินค้าของกลุ่มจังหวัดสามารถขนส่งได้เร็วขึ้นตาม นโยบายและทิศทางการพัฒนาที่สอดคล้องของกลุ่มจังหวัดและนโยบายชาติ(การค้า ขยายแดนการส่งเสริมวัฒนธรรม : สถาปนาเมืองเพื่อนมิตร และการเกษตรแบบมีสัญญา) ส่งเสริมความสัมพันธ์ทางด้านวัฒนธรรมจากการสถาปนาเมืองเพื่อนมิตร ทั้ง ๓ จังหวัด กับ ประเทศลาว และเวียดนาม ส่งเสริมการเกษตรแบบมีสัญญากับ ประเทศเพื่อนบ้านมีจังหวัด นครพนมนำร่องและได้การร่วมพัฒนากับหน่วยงานต่าง ๆ ของไทยและลาวอย่างต่อเนื่อง การค้าขายแดนจะมีมูลค่ามากขึ้น เมื่อสะพานข้ามแม่น้ำโขงแห่งที่ ๓ เสร็จในปี ๒๕๕๔ การค้าขายแดนเป็นตัวกระตุ้นการท่องเที่ยวของชาวต่างชาติมากขึ้นแผนการส่งเสริม การเกษตรแบบมีสัญญา สำหรับพืชไร่เศรษฐกิจ และพืชพลังงานมีมากขึ้นซึ่งเป็นการเพิ่มผล ผลิตผลที่ไทยขาดรวมทั้งเป็นการลดปัญหาอพยพแรงงานจากเพื่อนบ้าน การเมืองลาวไม่ค่อย เปลี่ยนแปลงโดยเจ้าแขวงผู้ปกครองจะครองตำแหน่งนาน และเป็นผู้มีอำนาจตัดสินใจ เบ็ดเสร็จ

๓.๓ การท่องเที่ยว การเปิดสะพานข้ามแม่น้ำโขงแห่งที่ ๒ และแห่งที่ ๓ เป็น ตัวกระตุ้นการเดินทางของนักท่องเที่ยว

๓.๔ ทรัพยากรมนุษย์ แนวทางการสนับ สนุนจากนโยบายภาครัฐเรื่อง ปรัชญา เศรษฐกิจพอเพียง

๓.๕ นโยบายของรัฐในการส่งเสริมสินค้า OTOP สู่อุตสาหกรรม

๔. ภัยคุกคาม (Threats)

๔.๑ การเกษตรกรรม การแข่งขันจากประเทศที่สามในประเทศเพื่อนบ้านทางด้าน เกษตรกรรม เช่น ยางพาราการนำเข้าสินค้าเกษตรกรรมที่ไหลมาตามชายแดน อาทิ สินค้า จากจีน ต้นทุนการผลิตสูง และการกีดกัน ทาง การค้า นโยบายราคาข้าวจากตลาดโลก

๔.๒ การค้าและต่างประเทศ หน่วยงานที่เกี่ยวข้องให้ความสำคัญต่อการพัฒนา ด้านการเชื่อมโยงในประเทศเพื่อนบ้านน้อยระยะเบียด กฎหมายการลงทุนของประเทศเพื่อน บ้านไม่ชัดเจน เส้นทางคมนาคมระหว่างประเทศไม่สมบูรณ์ การค้าขายแดน - ทัศนคติและ ภาพลักษณ์ทางลบจากส่วนกลาง (G๒G ทางกร) ที่มีต่อ สปป.ลาว

- ลาวลดการพึ่งพาจากไทยมากขึ้น
- ความแตกต่างการเดินทางรถบรรทุกไทยไปเวียดนาม
- ต้นทุนการขนส่งจากมุกดาหารไปดานังสูงเนื่องจากเส้นทางเดินรถและกฎระเบียบ ในการเดินทาง
- ข้อมูลกฎหมายว่าด้วยสิทธิในและนอกอาณาเขตยังมีข้อจำกัด การสถาปนาเมือง เพื่อนมิตร

- การแลกเปลี่ยนความรู้ทางวัฒนธรรมชุมชนชายแดนต้องผ่านกระบวนการเจรจา และทวิ ๒ ตกลงระหว่ง ประเทศก่อนตว เน้นการ

- เส้นทางคมนาคมต้องได้รับการปรับปรุงให้อำนวยความสะดวกในการเดินทางไป ยังประเทศ เพื่อนบ้าน การเกษตรแบบมีสัญญา

- ความเสี่ยงจากนโยบายและกฎหมายของลาวไม่ชัดเจน

- เกษตรกรลาวยังต้องการความรู้และประสบการณ์ในการผลิต

๔.๓ การท่องเที่ยว ระเบียบกฎหมายของประเทศเพื่อนบ้านไม่เอื้อต่อการท่องเที่ยว ข้ามแดน เส้นทางคมนาคมระหว่างประเทศไม่สมบูรณ์ ๓๕ ขาดการสร้างแผนรองรับ หรือ การสร้างความดึงดูดในการท่องเที่ยวฝั่งไทย เนื่องจากการ หลังไหลของนักท่องเที่ยวเมื่อเปิด การค้าชายแดน ของนักท่องเที่ยวมักจะไม่ได้ค้างแรมที่ฝั่งไทย

๔.๔ ทรัพยากรมนุษย์ การดึงบุคลากรทางด้านวิชาชีพจากจังหวัดใหญ่

๔.๕ การลักลอบค้ายาเสพติดตามแนวชายแดน ผลกระทบจากราคาน้ำมันขาด เสถียรภาพทางการเมือง อัตราดอกเบี้ยสูง ทศนคติในเชิงลบสืบเนื่องจากประวัติศาสตร์ที่เคย มีความขัดแย้งกัน

ยุทธศาสตร์การพัฒนากลุ่มจังหวัดกลุ่มจังหวัดได้นำผลการศึกษาของสถาบันบัณฑิต บริหารธุรกิจศึนทร์แห่งจุฬาลงกรณ์ มหาวิทยาลัย ระหว่างเดือน กันยายน – ธันวาคม ๒๕๕๑ ประกอบกับได้ มีการวิเคราะห์ ศักยภาพของกลุ่มจังหวัด โดยใช้เทคนิค SWOT Analysis จึงได้นำผลที่ได้จากการศึกษา ดังกล่าวมากำหนดเป็นยุทธศาสตร์การพัฒนาของ กลุ่มจังหวัด ภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนบน ๒ ประกอบด้วย

๑. วิสัยทัศน์ (Vision) กลุ่มจังหวัด “ สะพานการค้าและการท่องเที่ยวอินโดจีน ” (Trade and Tour Bridge to Indochina and Beyond)

๒. เป้าประสงค์รวม (Objectives) “ ความมั่งคั่ง ความมั่นคง ”

๓. ประเด็นยุทธศาสตร์การพัฒนากลุ่มจังหวัด (Strategic Issues)

๑. การพัฒนาการค้าและความสัมพันธ์กับประเทศเพื่อนบ้าน

๒. การพัฒนาการท่องเที่ยว

๓. การพัฒนาการเกษตรและอุตสาหกรรมเกษตร

๔. การพัฒนาทรัพยากรมนุษย์

๔. เป้าประสงค์และกลยุทธ์ ประเด็นยุทธศาสตร์ เป้าประสงค์ กลยุทธ์

๑. การพัฒนาการค้าและความสัมพันธ์กับประเทศเพื่อนบ้าน

๑.๑ การเชื่อมโยงโครงข่ายคมนาคมขนส่ง ให้เป็นระบบและมีประสิทธิภาพระหว่าง ภาคที่เชื่อมโยงกลุ่มจังหวัด

๑.๒ การส่งเสริมเขตปลอดอากรของกลุ่ม จังหวัดเพื่อกระตุ้นเศรษฐกิจการค้า

๑.พัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน

๒.พัฒนาเขตเศรษฐกิจชายแดน

๑.๓ การส่งเสริมการใช้ศูนย์กระจายสินค้าและศูนย์ตรวจปล่อยรถเพื่อให้เกิด ประโยชน์ ทางด้านการค้าของกลุ่มจังหวัด

๑.๔ การรวบรวมการค้าชายแดน

- ๑.๕ การกระตุ้นตลาดการค้าชายแดน
- ๑.๖ การกระตุ้นการค้าและส่งเสริมการลงทุน ของผู้ประกอบการกลุ่มจังหวัด
- ๑.๗ การประสานและพัฒนาความสัมพันธ์กับประเทศเพื่อนบ้านอย่างต่อเนื่อง
- ๑.๘ การส่งเสริมและเพิ่มศักยภาพผู้ประกอบการ ทางด้านการค้าชายแดนเชื่อมโยงประเทศเพื่อนบ้าน
- ๑.๙ การส่งเสริมด้านการศึกษาร่วมกันระหว่างนักศึกษาไทยและประเทศเพื่อนบ้าน
๓. ส่งเสริมการลงทุน
๔. พัฒนาและส่งเสริมด้านวัฒนธรรม และเชื่อมโยงเมืองเพื่อนมิตร
๕. ส่งเสริมทางด้านการศึกษาเชื่อมโยง ทางด้านการค้าชายแดนกับประเทศเพื่อนบ้าน
๒. การพัฒนาการท่องเที่ยว
 - ๒.๑ การพัฒนาเส้นทางคมนาคมเพื่อรองรับการเข้าถึงแหล่งท่องเที่ยว
 - ๒.๒ การส่งเสริมและพัฒนากิจกรรมแหล่งเรียนรู้ ศิลปะ และวัฒนธรรมร่วมกันของกลุ่มจังหวัด และประเทศเพื่อนบ้าน
 - ๒.๓ การพัฒนาสิ่งอำนวยความสะดวกทางด้าน การท่องเที่ยวและส่งเสริมการบริหารจัดการ การท่องเที่ยวให้มีประสิทธิภาพ
 - ๒.๔ การสร้างความตระหนักและสร้างความปลอดภัยบรรเทาสาธารณภัยด้านการท่องเที่ยว
 - ๒.๕ การรักษาธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมเพื่อส่งเสริมการท่องเที่ยวธรรมชาติอย่างยั่งยืน
 - ๒.๖ การพัฒนาบุคลากรเพื่อเพิ่มศักยภาพทางการ ท่องเที่ยว
 - ๒.๗ การส่งเสริมและกระตุ้นการท่องเที่ยว
 - ๒.๘ การพัฒนาการตลาดและกลุ่มเป้าหมายเชิงรุก
 ๑. พัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน
 ๒. พัฒนาแหล่งท่องเที่ยว
 ๓. ส่งเสริมด้านบริหารจัดการด้านการท่องเที่ยว
 ๔. ส่งเสริมบุคลากรด้านการท่องเที่ยว
 ๕. ส่งเสริมการตลาดและประชาสัมพันธ์
๓. การพัฒนาการเกษตรกรรม
 - ๓.๑ การพัฒนาด้านการวิจัยรวมทั้งส่งเสริมเทคโนโลยีทางด้านเกษตรกรรม
 - ๓.๒ การส่งเสริมการผลิตเพื่อพัฒนาคุณภาพสินค้า
 - ๓.๓ การสร้างเสริมประสิทธิภาพ และส่งเสริมการ เพิ่มมูลค่าสินค้า
 - ๓.๔ พฒั นাত্রาสินค้าเกษตรกรรมเพื่อเพิ่มมูลค่า
 - ๓.๕ พัฒนาระบบตลาดกลางสินค้าเกษตรกรรม
 - ๓.๖ เพิ่มศักยภาพของบุคลากรทางด้านเกษตรกรรม
 - ๓.๗ ส่งเสริมการลงทุนการเพาะปลูกในพื้นที่กลุ่ม จังหวัดและประเทศเพื่อนบ้าน
 ๑. ส่งเสริมการวิจัยและพัฒนา
 ๒. เพิ่มผลผลิตและพัฒนาคุณภาพ
 ๓. แปรรูปและเพิ่มมูลค่าสินค้า

๔.พัฒนาทางด้านการตลาด

๕.พัฒนาบุคลากรทางด้านเกษตรกรรม

๖.ส่งเสริมการเกษตรในพื้นที่และใน ประเทศเพื่อนบ้าน

๔. การพัฒนาทรัพยากรมนุษย์

๔.๑ การเตรียมความพร้อมของชุมชนเข้มแข็ง

ยกระดับและเพิ่มขีดความสามารถ ให้กับประชาชนทุกภาคส่วน

๑.๔ ยุทธศาสตร์การพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตจังหวัดสกลนคร

ยุทธศาสตร์การพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตจังหวัดสกลนครมี ๕

ยุทธศาสตร์ ดังนี้

๑. การพัฒนาการเกษตรและอุตสาหกรรมเกษตรตามหลักปรัชญา เศรษฐกิจพอเพียง

๒. การพัฒนาการค้า การลงทุน และการท่องเที่ยว

๓. การพัฒนาทรัพยากรมนุษย์เพื่อสร้างศักยภาพในการแข่งขัน

๔. การพัฒนาทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมอย่างสมดุลยั่งยืน

๕. การบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดีตามหลักธรรมาภิบาลและความมั่นคง

วิสัยทัศน์จังหวัดสกลนคร

"จังหวัดนวัตกรรม ตามแบบนำเศรษฐกิจพอเพียง"

พันธกิจของจังหวัดสกลนคร

พันธกิจที่ ๑ บริหารยุทธศาสตร์จังหวัดสกลนครสู่การพัฒนาอย่างยั่งยืนตามปรัชญา เศรษฐกิจพอเพียง

พันธกิจที่ ๒ ประสานงานส่งเสริม สนับสนุน และเสริมสร้างความร่วมมือทุกภาค ส่วนในจังหวัดสกลนครอย่างบูรณาการ สู่การพัฒนาอย่างยั่งยืนเพื่อ รองรับการเข้าสู่ประชาคม อาเซียน

พันธกิจที่ ๓ กำกับตรวจสอบและควบคุมการบริหารราชการจังหวัดสกลนครตาม หลักการบริหาร กิจการบ้านเมืองที่ดี

ค่านิยมของจังหวัดสกลนคร

"อยู่สกล รักสกล ทำเพื่อสกลนคร"

อยู่สกล หมายถึง ข้าราชการ เจ้าหน้าที่ และประชาชนที่มีภูมิลำเนาอยู่ในจังหวัดสกลนคร ทั้งโดยการ เกิดและที่อยู่อาศัยอันมีความหลากหลายเชื้อสายเผ่าพันธุ์ มีวัฒนธรรม ประเพณี ความ เชื่อศรัทธาในศาสนาพุทธ ศาสนาคริสต์ ศาสนาอิสลาม รวมทั้งข้าราชการและเจ้าหน้าที่จากภูมิลำเนา อื่นๆ ที่เข้ามาปฏิบัติงานและ หรือมาประกอบสัมมาอาชีพอยู่ในพื้นที่จังหวัดสกลนคร รักสกล หมายถึง ข้าราชการ เจ้าหน้าที่ และประชาชนทั้งโดยการเกิดและที่อยู่อาศัย ที่ปฏิบัติงาน ในพื้นที่ จังหวัดสกลนคร ต่างมีหัวใจและจิตวิญญาณของความรักความผูกพันกับจังหวัดสกลนคร ซึ่งเป็นเมือง ที่น่าอยู่ด้วยภูมิอากาศ ธรรมชาติ รักศรัทธา คุณธรรมทางศาสนา มีจิตสำนึกหวงแหนความเป็น สกลนคร ทำเพื่อสกลนคร หมายถึง ข้าราชการ เจ้าหน้าที่ และประชาชนทั้งโดยการเกิดและที่อยู่ อาศัยที่ปฏิบัติงานในจังหวัดสกลนคร ข้าราชการที่มีภูมิลำเนาในจังหวัดสกลนคร ไปปฏิบัติงานใน จังหวัดอื่นๆ มีความ รักสกลนคร การปฏิบัติหน้าที่การงาน การประกอบสัมมาอาชีพ เป็นการทำงาน

ด้วยหัวใจเพื่อจังหวัดสกลนคร จึงต้องเป็นบุคคลที่มีคุณธรรมจริยธรรมในการประพฤติปฏิบัติตนและปฏิบัติงาน ยึดมั่น ถือมั่นในความถูกต้อง ตั้งใจ กล้าทำในสิ่งที่ถูกต้อง

เป้าประสงค์รวม

“สกลนครบรรลุเกณฑ์คุณภาพชีวิตอย่างมั่นคง และรายได้ต่อหัวต่อของประชากรเพิ่มขึ้น”

ตัวชี้วัด

- คุณภาพชีวิตของคนสกลนครดีขึ้นตามเกณฑ์ จปฐ. พ.ศ.๒๕๕๖ เป็นลำดับที่ ๖ ในปี พ.ศ.๒๕๖๐” (พ.ศ.๒๕๕๗ ลำดับที่ ๑๒ พ.ศ.๒๕๕๘ ลำดับที่ ๑๐ พ.ศ.๒๕๕๙ ลำดับที่ ๘ พ.ศ.๒๕๖๐ ลำดับที่ ๖)
- รายได้ต่อหัวต่อของประชากรเพิ่มขึ้นร้อยละ ๑ จากปีที่ผ่านมา
- จำนวนฟาร์มที่ผ่านมาตรฐาน GAP เพิ่มขึ้นอย่างน้อยปีละ ๑๐๐ ราย

๒. ยุทธศาสตร์ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

๒.๑ วิสัยทัศน์

วิสัยทัศน์ในการพัฒนาตำบลมาย คือ

“ตำบลมายน่าอยู่ การเรียนรู้ก้าวหน้า
การพัฒนาก้าวหน้า เศรษฐกิจชุมชนก้าวล้ำ
ด้วยการบริหารจัดการที่ดี”

๒.๒ ยุทธศาสตร์

ยุทธศาสตร์การพัฒนาขององค์การบริหารส่วนตำบลมาย มี ๔ ยุทธศาสตร์ดังนี้

ยุทธศาสตร์ที่ ๑	ยุทธศาสตร์การพัฒนาทรัพยากรมนุษย์
ยุทธศาสตร์ที่ ๒	ยุทธศาสตร์การพัฒนาการท่องเที่ยว
ยุทธศาสตร์ที่ ๓	ยุทธศาสตร์การพัฒนาการเกษตรกรรม
ยุทธศาสตร์ที่ ๔	ยุทธศาสตร์การบริหารจัดการบ้านเมืองที่ดี

๒.๓ เป้าประสงค์

- การพัฒนาทรัพยากรมนุษย์
- การพัฒนาการท่องเที่ยว
- การพัฒนาการเกษตรกรรม
- การบริหารจัดการบ้านเมืองที่ดี

เป้าประสงค์รวม

“ตำบลมายมีคุณภาพชีวิตที่มั่นคง สาธารณูปโภคมั่นคง”

๒.๔ ตัวชี้วัด

- จำนวนประชาชนที่เป็นสมาชิกกลุ่มในชุมชน เพิ่มขึ้นโดยเปรียบเทียบกับข้อมูลพื้นฐาน
- จำนวนผู้นำในการจัดทำแผนพัฒนาชุมชนตนเองตามหลักวิชาการ
- จำนวนประชาชนที่เข้าร่วมการประชุมประชาคมหรือกิจกรรมของ อบต.มาย เพิ่มขึ้น โดยเปรียบเทียบกับข้อมูลพื้นฐาน จำนวนโครงการที่เป็นความต้องการของประชาชนในการประชุมประชาคมทั้ง ๑๐ หมู่บ้าน
- จำนวนครัวเรือนที่มีรายได้มากกว่ารายได้เฉลี่ยไม่ต่ำกว่า ๒๓,๐๐๐บาท/คน/ปี เพิ่มขึ้นจากข้อมูลพื้นฐาน

๕. จำนวนประชาชนที่มีอาชีพเสริมหรือเป็นสมาชิกกลุ่มอาชีพที่จดทะเบียนใหม่เพิ่มขึ้นโดยเปรียบเทียบกับข้อมูลพื้นฐาน
๖. มีการแต่งตั้งประชาชนร่วมเป็นคณะกรรมการในการจัดซื้อจัดจ้างทุกครั้งที่มีการจัดซื้อจัดจ้าง
๗. จำนวนเรื่องร้องเรียนเกี่ยวกับการให้บริการและผลงานของท้องถิ่นลดลงจากข้อมูลพื้นฐาน
๘. มีการประชาสัมพันธ์และรายงานผลการดำเนินงานประจำปีให้ประชาชนทราบทุกปี
๙. จำนวนโครงการในแผนชุมชนได้ดำเนินการร้อยละ ๖๐
๑๐. จำนวนสถานที่ท่องเที่ยวในตำบลที่สามารถดึงดูดนักท่องเที่ยวจำนวนนักท่องเที่ยวที่เข้ามาเที่ยวเพิ่มขึ้นจำนวนร้อยละของครัวเรือนที่ได้รับสาธารณูปโภค สาธารณูปการที่มีคุณภาพและสะดวกจำนวนถนนที่เป็นถนน คสล.เพิ่มมากขึ้น จากข้อมูลพื้นฐาน

๒.๕ คำเป้าหมาย

๑. ประชาชนมีศักยภาพในการพัฒนาท้องถิ่น
๒. ประชาชนเข้ามามีบทบาทมีส่วนร่วมในการพัฒนาท้องถิ่นตั้งแต่เริ่มวางแผนปฏิบัติตามแผนและประเมินผล
๓. ประชาชนกลุ่มองค์กรและชุมชนสามารถจัดทำโครงการพัฒนาและแก้ไขปัญหาของชุมชนได้
๔. ประชาชนครัวเรือนมีรายได้เพียงพอจนไปถึงการอยู่ดีกินดี
๕. ประชาชนในท้องถิ่นมีงานทำตลอดทั้งปี
๖. ผู้บริหารสมาชิกและเจ้าหน้าที่ท้องถิ่นมีความรวดเร็วและมีประสิทธิภาพในการทำงานพร้อมกับมีความโปร่งใส ยุติธรรมและให้ประชาชนตรวจสอบการทำงานได้
๗. การพัฒนาการแก้ไขปัญหาเป็นโครงการที่เกิดจากความต้องการเป็นมติของประชาชนอย่างแท้จริง
๘. ตำบลมาเป็นแหล่งท่องเที่ยวที่สามารถดึงดูดและให้บริการกับนักท่องเที่ยวได้
๙. ตำบลมามีสาธารณูปโภคสาธารณูปการและการคมนาคมที่สะดวกรวดเร็วทั่วถึงมีคุณภาพ

ค่าเป้าหมายการพัฒนาท้องถิ่น

ค่าเป้าหมาย	ตัวชี้วัด	ข้อมูลพื้นฐาน	เป้าหมาย					
			ปี ๕๘-๖๒	ปี ๕๘	ปี ๕๙	ปี ๖๐	ปี ๖๑	ปี ๖๒
๑. ชุมชนมีศักยภาพในการพัฒนาท้องถิ่น	๑.๑ จำนวนประชาชนที่เป็นสมาชิกกลุ่มในชุมชน เพิ่มขึ้นโดยเปรียบเทียบกับข้อมูลพื้นฐาน	๑.๑.๑ ปีงบประมาณ ๒๕๖๒ จำนวนประชาชนที่เป็นสมาชิกกลุ่มในชุมชน คิดเป็นร้อยละ๗๐	ร้อยละ ๑๐๐	ร้อยละ๘๐	ร้อยละ๘๕	ร้อยละ๙๐	ร้อยละ๙๕	ร้อยละ ๑๐๐
	๑.๒ จำนวนผู้นำในการจัดทำแผนพัฒนาชุมชนตนเองตามหลักวิชาการ	๑.๒.๑ ปัจจุบันผู้นำในการจัดทำแผนพัฒนาหมู่บ้านตามหลักวิชาการ เช่น AIC,SWOTยังไม่มี	๑๐ คน/หมู่บ้าน	๒ คน/หมู่บ้าน	๒ คน/หมู่บ้าน	๒ คน/หมู่บ้าน	๒ คน/หมู่บ้าน	๒ คน/หมู่บ้าน
๒. ประชาชนเข้ามามีบทบาทมีส่วนร่วมในการพัฒนาท้องถิ่น ตั้งแต่เริ่มวางแผนปฏิบัติตามแผนและประเมินผล	๒.๑ จำนวนประชาชนที่เข้าร่วมการประชุมประชาคมหรือกิจกรรมของ อบต.มาย เพิ่มขึ้น โดยเปรียบเทียบกันข้อมูลพื้นฐาน	๒.๑.๑ ปีงบประมาณ ๒๕๖๒ มีผู้เข้าร่วมประชุมประชาคมหรือกิจกรรมต่างๆของ อบต.มาย คิดเป็นร้อยละ ๘๐	ร้อยละ๘๐	ร้อยละ๖๐	ร้อยละ๖๕	ร้อยละ๗๐	ร้อยละ๗๕	ร้อยละ๘๐
๓.ประชาชนกลุ่มองค์กรและชุมชนสามารถจัดทำโครงการพัฒนาและแก้ไขปัญหาของชุมชนได้	๓.๑ จำนวนโครงการที่เป็นความต้องการของประชาชนในการประชุมประชาคมทั้ง ๑๐ หมู่บ้าน	๓.๑.๑ ปีงบประมาณ ๒๕๖๒ จำนวนโครงการอันดับหนึ่งที่มาจากความต้องการของประชาชนทั้ง ๑๐ หมู่บ้านได้ดำเนินการ ทั้ง ๑๐ โครงการ คิดเป็นร้อยละโครงการที่เกิดจากประชาชนที่ประชาชนได้วิเคราะห์วางแผนจากสภาพปัญหาและข้อมูลชุมชนจนได้เป็นโครงการออกมามีร้อยละ ๑๐๐	ร้อยละ ๑๐๐	ร้อยละ๘๐	ร้อยละ๘๕	ร้อยละ๙๐	ร้อยละ๙๕	ร้อยละ ๑๐๐

ค่าเป้าหมาย	ตัวชี้วัด	ข้อมูลพื้นฐาน	เป้าหมาย					
			ปี ๕๘-๖๒	ปี ๕๘	ปี ๕๙	ปี ๖๐	ปี ๖๑	ปี ๖๒
๔. ประชาชนครัวเรือนมีรายได้เพียงพอจนถึงการกินที่อยู่ดี	๔.๑ จำนวนครัวเรือนที่มีรายได้มากกว่ารายได้เฉลี่ยไม่ต่ำกว่า ๒๓,๐๐๐ บาท/คน/ปี เพิ่มขึ้นจากข้อมูลพื้นฐาน	๔.๑.๑ ปีงบประมาณ ๖๒ จำนวนครัวเรือนที่มีรายได้เกินกว่า ๒๓,๐๐๐ บาท/คน/ปี คิดเป็นร้อยละ ๑๐๐	ร้อยละ๗๐	ร้อยละ๓๐	ร้อยละ๔๐	ร้อยละ๕๐	ร้อยละ๖๐	ร้อยละ๗๐
๕. ประชาชนในท้องถิ่นมีงานทำตลอดปี	๕.๑ จำนวนประชาชนที่มีอาชีพเสริมหรือเป็นสมาชิกกลุ่มอาชีพที่จดทะเบียนใหม่เพิ่มขึ้นโดยเปรียบเทียบกับข้อมูลพื้นฐาน	๕.๑.๑ ปีงบประมาณ ๖๒ ประชาชนวัยแรงงานที่ตกงานไม่เกินร้อยละ ๒๐	ร้อยละ๒๐	ร้อยละ๔๐	ร้อยละ๓๕	ร้อยละ๓๐	ร้อยละ๒๕	ร้อยละ๒๐
๖. ผู้บริหาร สมาชิก และเจ้าหน้าที่ท้องถิ่นมีความรวดเร็วและมีประสิทธิภาพในการทำงานพร้อมกัน มีความโปร่งใส ยุติธรรมและให้ประชาชนตรวจสอบการทำงานได้	๖.๑ มีการแต่งตั้งประชาชนร่วมเป็นคณะกรรมการในการจัดซื้อจัดจ้างทุกครั้งที่มีการจัดซื้อจัดจ้าง	๖.๑.๑ ปีงบประมาณ ๕๘ มีการแต่งตั้งคณะกรรมการดำเนินการจัดหาพัสดุที่มีประชาชนร่วมเป็นกรรมการ คิดเป็นร้อยละ ๑๐๐	ร้อยละ๑๐๐	ร้อยละ๑๐๐	ร้อยละ๑๐๐	ร้อยละ ๑๐๐	ร้อยละ ๑๐๐	ร้อยละ ๑๐๐
	๖.๒ จำนวนเรื่องร้องเรียนเกี่ยวกับการให้บริการและผลงานของท้องถิ่นลดลงจากข้อมูลพื้นฐาน	๖.๒.๑ ปีงบประมาณ ๖๒ มีเรื่องร้องเรียนเกี่ยวกับการให้บริการว่ามีความล่าช้า หรือไม่โปร่งใส หรือไม่พึงพอใจร้อยละ ๐ ต่อจำนวนการให้บริการและผลการดำเนินงานของท้องถิ่น	ร้อยละ๐	ร้อยละ๑๐	ร้อยละ ๘	ร้อยละ ๖	ร้อยละ ๔	ร้อยละ ๑๐๐
	๖.๓ มีการประชาสัมพันธ์และรายงานผลการดำเนินงานประจำปีให้ประชาชนทราบทุกปี	๖.๓.๑ มีการประชาสัมพันธ์และรายงานผลการดำเนินงานประจำปีในการประชุมสภาทุกปี	ร้อยละ๑๐๐	ร้อยละ๑๐๐	ร้อยละ๑๐๐	ร้อยละ ๑๐๐	ร้อยละ ๑๐๐	ร้อยละ ๑๐๐

ค่าเป้าหมาย	ตัวชี้วัด	ข้อมูลพื้นฐาน	เป้าหมาย					
			ปี ๕๘-๖๒	ปี ๕๘	ปี ๕๙	ปี ๖๐	ปี ๖๑	ปี ๖๒
๗. การพัฒนาหรือแก้ไข ปัญหาเป็นโครงการที่เกิดจาก ความต้องการและเป็นมติจาก ประชาชนอย่างแท้จริง	๗.๑ จำนวนโครงการใน แผนชุมชนได้ดำเนินการ ร้อยละ ๖๐	๗.๑.๑ ปีงบประมาณ ๖๒ จำนวนโครงการที่มาจากแผน ชุมชนแต่ละหมู่บ้าน ทั้ง ๑๐ หมู่บ้าน ที่ได้ดำเนินการ คิด เป็นร้อยละ ๖๐	ร้อยละ๖๐	ร้อยละ๔๐	ร้อยละ๔๕	ร้อยละ๕๐	ร้อยละ๕๕	ร้อยละ๖๐
๘. ตำบลมาเป็นแหล่ง ท่องเที่ยวที่สามารถดึงดูดและ ให้บริการกับนักท่องเที่ยวได้	๘.๑ จำนวนสถานที่ ที่ท่องเที่ยวในตำบลที่ สามารถดึงดูดนักท่องเที่ยว	๘.๑.๑ สถานที่ท่องเที่ยวที่ เปิดเป็นทางการในตำบลยังไม่มี	๒ แห่ง	-	๑ แห่ง	-	๑ แห่ง	-
	๘.๒ จำนวนนักท่องเที่ยวที่ เข้ามาเที่ยว เพิ่มขึ้น	๘.๒.๑ มีนักท่องเที่ยวที่เข้ามา เที่ยวในตำบล	๑๕,๐๐๐ คน	-	๓,๐๐๐ คน	๖,๐๐๐ คน	๑๐,๐๐๐ คน	๑๐,๐๐๐ คน
๙. ตำบลมีสาธารณูปโภค สาธารณูปการและการ คมนาคมที่สะดวกรวดเร็ว ทั่วถึงอย่างมีคุณภาพ	๙.๑ จำนวนร้อยละของ ครุว์เรือนที่ได้รับ สาธารณูปโภค สาธารณูปการที่มีคุณภาพ และสะดวก	๙.๑.๑ ในปีงบประมาณ ๖๒ จำนวนครุว์เรือนที่ได้รับ สาธารณูปการที่สะดวกมีคุณภาพร้อยละ ๘๐ ของครุว์เรือน ทั้งหมด	ร้อยละ๘๐	ร้อยละ๖๐	ร้อยละ๖๕	ร้อยละ๗๐	ร้อยละ๗๕	ร้อยละ๘๐
	๙.๒ จำนวนถนนที่เป็น ถนน คสล.เพิ่มมากขึ้น จากข้อมูลพื้นฐาน	๙.๒.๑ ปีงบประมาณ ๖๒ ถนนในหมู่บ้าน ชุมชนพื้นที่ ตำบลมีถนน คสล. คิด เป็นร้อยละ ๘๐	ร้อยละ๘๐	ร้อยละ๖๐	ร้อยละ๖๕	ร้อยละ๗๐	ร้อยละ๗๕	ร้อยละ๘๐

๒.๖ กลยุทธ์

ประเด็นยุทธศาสตร์	กลยุทธ์
ยุทธศาสตร์ที่ ๑ ยุทธศาสตร์การพัฒนา ทรัพยากรมนุษย์	๑. พัฒนาคนให้มีคุณภาพให้รู้เท่าทันการเปลี่ยนแปลงของสังคม ๒. การสงเคราะห์ การส่งเสริมสวัสดิการและการส่งเสริมคุณภาพชีวิตคนชรา คนพิการ ผู้ด้อยโอกาส ผู้ติดเชื้อเอชไอวีและผู้ป่วยเอดส์ ๓. การส่งเสริมสุขภาพ และการป้องกันควบคุมโรค ๔. ส่งเสริมการศึกษาและปฏิบัติตามหลักธรรมทางพระพุทธศาสนา ๕. สร้างและพัฒนาเครือข่ายการแลกเปลี่ยนเรียนรู้สำหรับเด็กและเยาวชน
ยุทธศาสตร์ที่ ๒ ยุทธศาสตร์พัฒนาการ ท่องเที่ยว	๑. อนุรักษ์ฟื้นฟูทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ๒. จัดให้มีและบำรุงรักษาสถานที่ท่องเที่ยว สถานที่พักผ่อนหย่อนใจ ๓. ส่งเสริมสนับสนุนอนุรักษ์และฟื้นฟูศิลปวัฒนธรรมประเพณีท้องถิ่น
ยุทธศาสตร์ที่ ๓ ยุทธศาสตร์พัฒนาการ เกษตรกรรม	๑. ส่งเสริมอาชีพและการมีงานทำของประชาชน ๒. สนับสนุนให้มีการเพิ่มผลผลิตและขยายตลาดการส่งออกสินค้าชุมชน
ยุทธศาสตร์ที่ ๔ ยุทธศาสตร์การบริหารจัดการ บ้านเมืองที่ดี	๑. ก่อสร้าง ปรับปรุง บำรุงรักษาเส้นทางคมนาคม แหล่งน้ำระบบ สาธารณูปโภคและสาธารณูปการ อาคาร สถานที่ ๒. การรักษาความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สินของประชาชน ๓. การพัฒนาองค์กรและบุคลากร ๔. การต่อต้านยาเสพติดและอบายมุข ๕. การพัฒนาท้องถิ่นร่วมกับหน่วยงานอื่น ๖. การส่งเสริมการปกครองระบอบประชาธิปไตย

๒.๗ จุดยืนทางยุทธศาสตร์

๑. ส่งเสริม สนับสนุนให้เกิดการเรียนรู้ในชุมชน เพื่อพัฒนาศักยภาพให้กับคนในท้องถิ่น
๒. ส่งเสริม สนับสนุนให้ประชาชน เข้ามามีส่วนร่วมในการพัฒนาตำบล
๓. ส่งเสริมสนับสนุนให้ประชาชนกลุ่มองค์กรและชุมชนจัดทำโครงการพัฒนาแก้ไขปัญหาของชุมชน
๔. ส่งเสริมสนับสนุน การประกอบอาชีพของบุคคล กลุ่มอาชีพให้มีรายได้เพียงพอ
๕. สร้างงาน สร้างอาชีพ และจัดให้มีการจ้างแรงงานในท้องถิ่นไม่ให้เกิดการว่างงาน
๖. การบริการจัดการต้องทำอย่างรวดเร็ว มีคุณภาพ โปร่งใส ยุติธรรม ประชาชนตรวจสอบได้
๗. โครงการพัฒนา แก้ไขปัญหาชุมชน ต้องเกิดจากความต้องการของประชาชน
๘. ส่งเสริม สนับสนุนให้ตำบลมาเป็นแหล่งท่องเที่ยว
๙. จัดการให้มีสาธารณูปโภค สาธารณูปการ การคมนาคม รวดเร็วทั่วถึง

๒.๘ ความเชื่อมโยงของยุทธศาสตร์ในภาพรวม

ความเชื่อมโยงของยุทธศาสตร์การพัฒนาขององค์การบริหารส่วนตำบลมามุ่งเน้นในการพัฒนาด้านโครงสร้างพื้นฐานเกี่ยวกับการคมนาคมขนส่ง รวมทั้งการพัฒนาในด้านการส่งเสริมอาชีพ การสร้างรายได้ให้กับราษฎรในตำบลมา เนื่องจากในเขตพื้นที่ความรับผิดชอบของตำบลมา มีเนื้อที่ ๘๑ ตารางกิโลเมตร ซึ่งถือว่าเป็นพื้นที่จำนวนมากยากต่อการพัฒนาเส้นทางการคมนาคมให้ทั่วถึง เนื่องจากตำบลมา เป็นองค์การบริหารส่วนตำบลขนาดกลาง งบประมาณในการดำเนินงานในด้านการพัฒนาด้านโครงสร้างพื้นฐานยังมีไม่เพียงพอต่อการดำเนินการ ซึ่งองค์การบริหารส่วนตำบลมา ได้เร่งพัฒนาด้านโครงสร้างพื้นฐานเพื่อให้ประชาชนได้รับความสะดวกและเกิดความปลอดภัยในการสัญจร รวมถึงในด้านการพัฒนาอาชีพ เพื่อเป็นการสร้างรายได้ให้กับประชาชนในพื้นที่ อย่างต่อเนื่อง

๓. การวิเคราะห์เพื่อพัฒนาท้องถิ่น

๓.๑ การวิเคราะห์กรอบการจัดทำยุทธศาสตร์ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

การวิเคราะห์ศักยภาพเพื่อประเมินสภาพการพัฒนาในปัจจุบันและโอกาสในการพัฒนาในอนาคตขององค์การบริหารส่วนตำบลเป็นการประเมินถึงโอกาสและภาวะคุกคามหรือข้อจำกัดอันเป็นสภาวะแวดล้อมภายนอกที่มีผลต่อการพัฒนาท้องถิ่นรวมถึงจุดแข็งและจุดอ่อนของท้องถิ่นอันเป็นสภาวะแวดล้อมภายในขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น โดยใช้เทคนิคการ SWOT analysis เพื่อพิจารณาศักยภาพการพัฒนา ดังนี้

๑. ปัจจัยภายใน

ด้าน	จุดแข็งในการพัฒนา	จุดอ่อนในการพัฒนา
๑. ด้านการบริหาร	๑.๑ การประสานงาน : มีความร่วมมือร่วมใจในการปฏิบัติงานเนื่องจากมีความสามัคคีกันภายในองค์กรและทราบวัตถุประสงค์ในการปฏิบัติงานอย่างชัดเจน ๑.๒ การมอบอำนาจ : ตามศักยภาพภายใต้อำนาจหน้าที่ในขอบเขตของกฎหมาย ๑.๓ การกำกับดูแล : เป็นไปอย่างสม่ำเสมอเพื่อความเรียบร้อย	๑.๑ การแบ่งส่วนราชการ : ยังไม่ครอบคลุมภารกิจทั้งหมด ๑.๒ การวางแผน : ประชาชนมีส่วนร่วมในการกำหนดแนวทางการพัฒนาในระดับต่ำ
๒. ด้านระเบียบ กฎหมาย ข้อบัญญัติ	องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นสามารถออกกฎหมายท้องถิ่น บังคับใช้ในท้องถิ่นของตนเองได้	๒.๑ การออกข้อบัญญัติ : ประชาชนยังเข้ามามีส่วนร่วมน้อย ๒.๒ การบังคับใช้ยังไม่สามารถบังคับใช้เท่าที่ควร

๑. ปัจจัยภายใน (ต่อ)

ด้าน	จุดแข็งในการพัฒนา	จุดอ่อนในการพัฒนา
๓. ด้านบุคลากร	<p>๓.๑ วินัย : มีวินัย และปฏิบัติตามระเบียบ</p> <p>๓.๒ พฤติกรรม : ประพฤติตัวเป็นตัวอย่างที่ดี มีความน่าเชื่อถือ</p> <p>๓.๓ ความเจริญก้าวหน้า : เปิดโอกาสและสนับสนุนให้พนักงานส่วนตำบล ลูกจ้าง พนักงานจ้าง เข้าสอบแข่งขันในระดับที่สูงขึ้น</p>	<p>๓.๑ คุณภาพของงาน: ปานกลาง ควรให้ความรู้เพิ่มเติม</p> <p>๓.๒ ทักษะคติ : ปานกลาง ควรให้ความรู้เพิ่มเติม</p> <p>๓.๒ อัตรากำลัง : ยังไม่เหมาะสมกับปริมาณของงาน</p>
๔. ด้านงบประมาณ	<p>๔.๑ องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นมีเงินอุดหนุน และเงินภาษีที่รัฐจัดสรรให้</p> <p>๔.๒ องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นสามารถหารายได้เองได้</p>	<p>๔.๑ การชำระภาษี: ประชาชนในพื้นที่ยังขาดความตื่นตัวในการร่วมรับผิดชอบเรื่องภาษีต่างๆ</p> <p>๔.๒ องค์กรบริหารส่วนตำบลมามีรายได้ที่จัดเก็บเองน้อยเนื่องจากเป็นพื้นที่ทางการเกษตรส่วนใหญ่</p>
๕. ด้านระบบฐานข้อมูล	<p>๕.๑ การจัดเก็บข้อมูล: มีการจัดเก็บข้อมูลท้องถิ่น มีฐานข้อมูลจาก จปฐ. และมีการสำรวจข้อมูลเพิ่มเติม</p> <p>๕.๒ การปรับปรุงข้อมูล : มีการสำรวจข้อมูลปัจจุบันเสมอ</p> <p>๕.๓ การมีส่วนร่วม : การให้ผู้นำชุมชน อสม. เข้าร่วมสำรวจข้อมูล</p>	<p>๕.๑ คุณภาพของข้อมูล: ข้อมูลที่ได้รับเป็นข้อมูลที่ยังปิดบังซ่อนเร้นไม่ให้ความร่วมมืออย่างเต็มที่</p>
๖. ด้านทรัพยากร เครื่องมือ และอุปกรณ์ในการทำงาน	<p>๖.๑ จำนวน : เหมาะสมกับปริมาณงาน</p>	<p>๖.๑ เทคโนโลยีทันสมัย: มีการนำมาใช้ แต่บุคลากรยังขาดความรู้ในการใช้ให้เกิดประโยชน์สูงสุด</p>

๒. ปัจจัยภายนอก

ด้าน	โอกาสในการพัฒนา	อุปสรรคในการพัฒนา
๑. ด้านการเมือง	๑.๑ ระดับความขัดแย้ง : มีมาก เป็นโอกาสที่แต่ละฝ่ายต่างตรวจสอบการทำงานของกันและกัน ส่งผลดีต่อประชาชนและท้องถิ่น	๑.๑ กลุ่มผลประโยชน์ : นักการเมืองเป็นนักธุรกิจที่มุ่งหากำไรจากการเข้ามาดำรงตำแหน่งทางการเมือง
๒. ด้านเศรษฐกิจ	๒.๑ เศรษฐกิจรวม : ประชาชนเริ่มต้นตัวในการใช้จ่ายอย่างประหยัดและพอเพียง	๒.๑ สารธารณภัย : เกิดน้ำท่วมในฤดูฝน ทำให้เกษตรกรได้รับผลกระทบในการทำเกษตร
๓. ด้านสังคม	๓.๑ วัฒนธรรม : มีการฟื้นฟู สนับสนุน วัฒนธรรม ประเพณี ในท้องถิ่น ๓.๒ การสื่อสาร : มีความสะดวกรวดเร็ว	๓.๑ สังคม : เป็นสังคมเมืองที่มีความเอื้ออาทรลดน้อยลง และเห็นแก่ตัวมากขึ้นทำให้ขาดการรวมพลัง
๔. ด้านนโยบายรัฐบาล	๔.๑ การกำหนดนโยบาย : มีการริเริ่มนโยบายใหม่ ๆ สามารถตอบสนองความต้องการของประชาชนได้	๔.๑ การปฏิบัติตามนโยบาย: เป็นนโยบายใหม่ซึ่งบุคลากรยังขาดแนวทางในการดำเนินงาน
๕. ด้านเทคโนโลยี	๕.๑ การคิดค้น : เทคโนโลยีราคาถูกลง เนื่องจากสามารถคิดค้นและผลิตได้เองในประเทศ	๕.๑ สัญญาณอินเทอร์เน็ตไม่เสถียร ๕.๒ ไฟฟ้าดับค่อนข้างบ่อย

๓.๒ การประเมินสถานการณ์สภาพแวดล้อมภายนอกที่เกี่ยวข้อง

การวิเคราะห์สภาพแวดล้อมภายนอกของ อบต.

สภาพแวดล้อมภายนอก

เป็นปัจจัยที่ส่งผลต่อการปฏิบัติงานขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น แต่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นไม่สามารถควบคุมได้หรือควบคุมได้ในระยะสั้น ๆ ประกอบด้วย ปัจจัยด้านต่างๆ ดังนี้

๑. **ด้านสังคมและวัฒนธรรม (Socio-cultural Factors : S)** ได้แก่ จำนวนประชากร ระบบการศึกษา ค่านิยม ขนบธรรมเนียมประเพณี แนวโน้มทางสังคม การคมนาคม การสื่อสาร อาชีพและปัญหาสังคม ฯลฯ

๒. **ด้านเทคโนโลยี (Technological Factors : T)** ได้แก่ ความก้าวหน้าทางเทคโนโลยี การผลิตเครื่องจักรกลต่าง ๆ เทคโนโลยีสารสนเทศ แหล่งเรียนรู้และภูมิปัญญาท้องถิ่น ฯลฯ

๓. **ด้านเศรษฐกิจ (Economic Factors : E)** ได้แก่ รายได้ของผู้ปกครอง ภาวะทางการเงิน การว่างงาน อัตราการขยายตัวทางเศรษฐกิจ อัตราดอกเบี้ย การลงทุนต่าง ๆ ฯลฯ

๔. **ด้านการเมืองและกฎหมาย (Political and Legal Factors : P)** ได้แก่ รัฐธรรมนูญ พระราชบัญญัติสภาตำบล ภาระหน้าที่ นโยบายรัฐบาล นโยบายกระทรวง กฎหมาย ระเบียบต่าง ๆ การแทรกแซงทางการเมือง ฯลฯ

ปัจจัยทั้ง ๔ ด้านดังกล่าว มีอิทธิพลต่อองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น มากน้อยแตกต่างกันขึ้นอยู่กับสถานภาพขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นแต่ละแห่ง อย่างไรก็ตามองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นของรัฐนั้น ปัจจัยสังคมและวัฒนธรรม และปัจจัยการเมืองและกฎหมาย จะเป็นปัจจัยที่มีความสำคัญต่อองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นมากกว่าด้านอื่น ๆ เพราะองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นเป็นหน่วยงานภาครัฐ ต้องยึดระเบียบกฎหมาย ตลอดจนเป้าหมายเชิงยุทธศาสตร์ของรัฐบาล เป็นแนวทางในการปฏิบัติงาน

การวิเคราะห์สภาพแวดล้อมภายในของอบต.

การวิเคราะห์สภาพแวดล้อมภายใน เป็นการศึกษาปัจจัยที่มีอิทธิพลโดยตรงต่อการปฏิบัติงานขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น และองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นสามารถควบคุมปัจจัยเหล่านี้ได้ ประกอบด้วย

๑. โครงสร้างและนโยบายของผู้บริหารองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น (Structure : S๑) ได้แก่ โครงสร้างนโยบาย ระบบงานขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

๒. ผลผลิตและบริการ (Products and Service : S๒) ได้แก่ ประสิทธิภาพของการให้บริการ คุณภาพของการให้บริการ

๓. บุคลากร (Man : M๑) ได้แก่ ปริมาณและคุณภาพของบุคลากรในองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

๔. ประสิทธิภาพทางการเงิน (Money : M๒) ได้แก่ ความเพียงพอ ความคล่องตัวในการเบิกจ่ายเงิน ประสิทธิภาพของการใช้เงินที่เน้นผลผลิต การระดมทรัพยากรและการใช้ทรัพยากรขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

๕. วัสดุทรัพยากร (Material : M๓) ได้แก่ ความเพียงพอและคุณภาพของวัสดุอุปกรณ์ในองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

๖. การบริหารจัดการ (Management : M๔) ได้แก่ การมีส่วนร่วมของบุคลากรในองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น การมอบอำนาจ การกระจายอำนาจในการบริหารจัดการขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น การประชาสัมพันธ์ ระบบข้อมูลสารสนเทศ

ปัญหาและผลกระทบความตกลงการลงทุนอาเซียน ต่อเกษตรกร ฐานทรัพยากรและภาคเกษตรกรรมไทยความเป็นมา

ความตกลงด้านการลงทุนอาเซียน(ASEAN Comprehensive Investment Agreement) เป็นความตกลงเต็มรูปแบบที่เกิดจากการผนวกความตกลงเขตการลงทุนอาเซียน (AIA) ซึ่งเป็นความตกลงเปิดเสรีการลงทุนที่มีผลบังคับใช้ในปีค.ศ. ๑๙๙๘ กับความตกลงส่งเสริมและคุ้มครองการลงทุนของอาเซียน (ASEAN IGA) ซึ่งมีผลบังคับใช้ในปี ๑๙๘๗ ให้เป็นความตกลงเต็มรูปแบบฉบับเดียว ทั้งนี้โดยมีการลงนามเมื่อวันที่ ๒๗ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๒ ที่หัวหิน ประเทศไทย ในระหว่างการประชุมสุดยอดผู้นำอาเซียน ครั้งที่ ๑๔

ความตกลงนี้จะให้สิทธินักลงทุนในอาเซียน และนักลงทุนต่างชาติที่มีกิจการอยู่ในอาเซียนและต้องการขยายการลงทุนในอีกประเทศสมาชิกอาเซียนอื่นได้รับสิทธิประโยชน์ในการลงทุนตามหลักปฏิบัติเยี่ยงคนชาติ (National Treatment) กล่าวคือนักลงทุนจากต่างชาติได้รับสิทธิเช่นเดียวกับประชาชนเจ้าของประเทศ ยกเว้นในสาขาที่ได้สงวนเอาไว้(Temporary Exclusion List-TEL) และสาขาที่อ่อนไหว (Sensitive List)

สถานะของความตกลง

คณะกรรมการส่งเสริมการลงทุน ได้เสนอให้คณะกรรมการนโยบายเศรษฐกิจระหว่างประเทศ(กนศ.) เมื่อวันที่ ๓ สิงหาคม ๒๕๕๒ ให้ยกเลิกข้อสงวนของประเทศไทย ๓ รายการคือ ๑) การทำประมง เฉพาะการเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำ ๒) การทำป่าไม้จากป่าปลูก และ ๓) การทำกิจการเพาะขยายหรือปรับปรุงพันธุ์พืช โดยให้ถอนข้อสงวนดังกล่าวออกจากรายการเพื่อให้นักลงทุนต่างชาติสามารถเข้ามาลงทุนได้ภายในปี พ.ศ. ๒๕๕๓ อีกทั้งแจ้งว่าการยกเลิกข้อสงวนดังกล่าวไม่มีผู้คัดค้าน หลังจากที่ได้จัดให้มีการรับฟังความคิดเห็นเมื่อวันที่ ๑๒ มิถุนายน ๒๕๕๒

ขณะนี้คณะเจรจาของไทยได้ยื่นข้อเสนอเปิดเสรีต่อการประชุมคณะทำงานด้านการลงทุนอาเซียนในช่วงระหว่างเดือนสิงหาคม-ตุลาคม ๒๕๕๒ แล้ว โดยที่มีได้นำร่างตารางข้อสงวนเปิดเสรีการลงทุนของไทยเพื่อขอความเห็นชอบจากคณะรัฐมนตรี และได้ขอความเห็นชอบต่อรัฐสภา คาดว่าจะมีการลงนามในความตกลงนี้ในการประชุมสุดยอดผู้นำอาเซียนที่หัวหินในปลายเดือนตุลาคม ๒๕๕๓ นี้ เพื่อให้ทันกรอบเวลาของการเปิดเสรีในปี ๒๕๕๓

ผลกระทบ

การเปิดเสรีดังกล่าวเป็นการเปิดรับให้กับต่างประเทศมีขอบเขตที่กว้างขวาง เพราะ เกี่ยวข้องกับทรัพยากรธรรมชาติ ป่าไม้ ทรัพยากรพันธุกรรม การเกษตร และเกี่ยวข้องกับวิถีชีวิตของประชาชนในท้องถิ่น ครอบคลุมถึงการเปิดเสรี การอำนวยความสะดวก การส่งเสริมและการคุ้มครองการลงทุน อีกทั้งเชื่อมโยงกับการเปิดเสรีให้กับนักลงทุนนอกอาเซียนที่ได้ลงทุนในอาเซียนด้วย

ผลกระทบของความตกลงนี้จึงสร้างความเสียหายได้ยิ่งกว่าการจัดทำความตกลงเขตการค้าเสรีที่รัฐบาลไทยในอดีตได้ลงนามกับต่างประเทศ เนื่องจากความตกลงส่วนใหญ่ที่ผ่านมาเกี่ยวข้องกับการเปิดเสรีสินค้าเป็นส่วนใหญ่ มีบางส่วนเท่านั้นที่เกี่ยวข้องกับการลงทุน

ผลกระทบของการเปิดเสรีการลงทุนต่อเกษตรกร ฐานทรัพยากร และภาคเกษตรกรรมโดยรวม มีดังต่อไปนี้

๑. เร่งให้เกิดกระบวนการกว้านซื้อที่ดินและเช่าพื้นที่ทำการเกษตรโดยกลุ่มทุนจากต่างชาติ เช่น การเข้ามาสัมปทานปลูกป่าในพื้นที่ป่าสงวนเสื่อมโทรม พื้นที่ป่าชายเลน รวมถึงพื้นที่ที่มีเอกสารสิทธิ์ เป็นการขยายความขัดแย้งปัญหาที่ดินและปัญหาการแย่งชิงน้ำในฤดูแล้งระหว่างกลุ่มทุนกับชาวบ้านในรุนแรงเพิ่มมากขึ้น
๒. กลุ่มทุนต่างชาติจะเข้ามาใช้ประโยชน์จากทรัพยากรพันธุกรรม เช่น พันธุ์ข้าวพันธุ์ไม้ผลเมืองร้อน พืชสมุนไพร ฯลฯ รวมถึงการจดทรัพย์สินทางปัญญาจากสายพันธุ์พืช สอดรับกับความพยายามของบริษัทเมล็ดพันธุ์ข้ามชาติที่ผลักดันให้มีการส่งออกพันธุ์พืชออกนอกประเทศโดยเสรี และผลักดันให้มีการแก้ไขพระราชบัญญัติคุ้มครองพันธุ์พืช พ.ศ.๒๕๔๒ เพื่อให้สามารถผูกขาดสายพันธุ์พืชได้โดยง่าย โดยไม่ต้องขออนุญาตการเข้าถึงพันธุ์พืช และการแบ่งปันผลประโยชน์ทั้งที่ได้ใช้ประโยชน์จากสายพันธุ์พืชในประเทศต่างชาตินจะเข้ามาผูกขาดตลาดเมล็ดพันธุ์พืช เช่น ข้าว ซึ่งมีมูลค่าขั้นต้นสูงมากกว่า ๒๕,๐๐๐ ล้านบาท/ปี ทั้งนี้ไม่นับการใช้ช่องทางเข้ามาตั้งกิจการเพาะและขยายพันธุ์พืชเพื่อเข้าถึงทรัพยากรความหลากหลายทางชีวภาพซึ่งมีมูลค่ามหาศาลประเมินค่ามิได้

๓. การเปิดเสรีการขยายพันธุ์พืช จะเป็นการเปิดโอกาสให้ทุนขนาดใหญ่ข้ามชาติเข้ามายึดครองอาชีพ และกิจการที่คนไทยได้พัฒนามาเป็นเวลานานหลายทศวรรษ จนกลายเป็นอาชีพของคนไทยเป็นจำนวนมาก เช่น ธุรกิจกล้วยไม้ของไทย ทั้งนี้โดยกลุ่มทุนขนาดใหญ่จะเข้ามาใช้ประโยชน์จากฐานพันธุ์กรรม ภาพลักษณ์ และฐานการตลาด เบียดขับผู้ประกอบการรายย่อยที่ได้พัฒนามาเป็นลำดับให้สูญหายไปเช่นเดียวกับที่เกิด ขึ้นกับร้านค้าปลีกรายย่อย เกิดผลกระทบต่อกิจการกล้วยไม้ของไทยซึ่งมีมูลค่าการส่งออกหลายพันล้านบาท/ปี โดยไม่จำเป็นต้องกล่าวผลกระทบต่อศักยภาพการพัฒนาในอนาคตและผลประโยชน์ทางเศรษฐกิจในระดับ ท้องถิ่น

๔. นักลงทุนต่างชาติสามารถเข้ามาใช้ประโยชน์จากโครงสร้างพื้นฐานของประเทศ เช่น ชลประทาน การ พัฒนาที่ดิน การส่งเสริมการเกษตร การอุดหนุนผลผลิตทางการเกษตร รวมถึงการวิจัยในสาขาต่างๆ ซึ่งล้วน แล้วแต่เกิดขึ้นจากภาษีอากรของประชาชน

แนวทางการเปิดเสรีนี้เปิดทางให้บริษัทข้ามชาติเข้ามารังแกเกษตรกร และชุมชนท้องถิ่น ยึดครอง ฐานทรัพยากรพันธุ์กรรม สร้างผลกระทบต่อความมั่นคงทางอาหาร และอธิปไตยของประเทศ อีกทั้งยังขัดแย้ง กับนโยบายของคณะกรรมการเสริมสร้างความเข้มแข็งของชุมชนแห่งชาติ และนโยบายการคุ้มครองพื้นที่ เกษตรกรรมของรัฐบาลเองอีกด้วย

ข้อเสนอแนะทางออก

๑. รัฐบาลต้องยับยั้งหรือชะลอการดำเนินการเปิดเสรีภาคการเกษตร ประมง และป่าไม้ ดังกล่าวโดยเร็ว และให้มีผลโดยทันทีก่อนหน้าการประชุมสุดยอดผู้นำอาเซียนที่เซอฮา-หัวหินในช่วงปลายเดือนตุลาคม ๒๕๕๒

๒. ให้มีการตรวจสอบข้อมูลและประเมินผลกระทบจากการเปิดเสรีของไทยในสาขาข้างต้น รวมถึงการ เปิดเสรีในสาขาอื่นที่เกี่ยวข้อง เช่น การเปิดเสรีในสาขาบริการที่เกี่ยวข้อง ว่ามีผลกระทบต่อประเทศทั้งใน ด้านฐานทรัพยากร เศรษฐกิจ การเมือง สังคม และวัฒนธรรม หรือไม่อย่างไร ทั้งนี้โดยให้มีการศึกษาวิจัยอย่าง รอบด้านและเร่งด่วนโดยหน่วยงานและสถาบันที่ไม่มีส่วนได้เสียกับการเจรจาหรือความตกลงที่จะเกิดขึ้น

๓. ก่อนเริ่มกระบวนการเจรจา รัฐบาลต้องดำเนินการเจรจาภายใต้รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พ.ศ. ๒๕๕๐ มาตรา ๑๙๐ อย่างเคร่งครัด กล่าวคือต้องรับฟังความคิดเห็นจากผู้มีส่วนได้เสียอย่างกว้างขวาง และต้องนำกรอบการเจรจา เช่น ตารางการจัดทำข้อสงวนหรือรายการที่อ่อนไหวเพื่อขอความเห็นชอบต่อสภา เพื่อมิให้ขัดต่อเจตนารมณ์ และเป็นการละเมิดรัฐธรรมนูญในมาตราดังกล่าว

ในขณะที่สังคมไทยกำลังเผชิญหน้ากับปัญหาความขัดแย้งและความไม่เท่าเทียมอย่างไม่เคยปรากฏ มาก่อนนั้น ความตกลงเปิดเสรีการลงทุนอาเซียนจะทำให้ช่องว่างความเหลื่อมล้ำ และความไม่เป็นธรรมในการ ใช้ทรัพยากร ภายในสังคมไทยเองแผ่ขยายออกไปมากยิ่งขึ้น เป็นการเชื่อเชิญให้ทุนขนาดใหญ่ระดับภูมิภาค และระดับโลกเข้ามาใช้ทรัพยากร ทำลายโอกาสที่เกษตรกร ชุมชนท้องถิ่น ผู้ประกอบการขนาดเล็กและขนาด กลาง ที่จะอยู่รอดและพัฒนาไปได้อย่างยั่งยืนในท้ายที่สุด

ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนกับองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

เมื่อเข้าร่วมเป็นประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนแล้ว คนในชุมชนของท้องถิ่นจะได้รับประโยชน์หรือเสีย ประโยชน์อย่างไร เพราะเป็นที่แน่นอนว่า บรรดาบริษัทใหญ่ๆ ทุนเยอะๆย่อมได้รับประโยชน์อย่างแน่นอนอยู่แล้ว

แต่ประชาชนคนรากหญ้า โดยเฉพาะคนในชนบทที่อยู่ใน อบต. อยู่ในเทศบาลทั่วประเทศ และโดยเฉพาะคนที่อยู่ขอบตะเข็บชายแดน จะได้รับประโยชน์อย่างไร

- ประเด็นแรกที่เกิดคือ ตลาดการค้าเสรี การค้าในตลาดระหว่างประเทศในอาเซียน จะมีความเป็นเสรีมากขึ้น โดยไม่ถูกจำกัดด้วยอัตราภาษี และข้อจำกัดทางการค้า การเคลื่อนย้ายของสินค้าและบริการระหว่างกันจะเป็นไปโดยสะดวกมากยิ่งขึ้น

- ประเด็นที่สอง การลงทุนและการเคลื่อนย้ายของทุนจะมีความสะดวกมากยิ่งขึ้น ทุนและการลงทุนระหว่างประเทศจะสามารถเคลื่อนย้ายได้สะดวก ดังนั้นจึงอาจมีทั้งการเข้ามาลงทุนในประเทศไทย และทุนในประเทศไทยเคลื่อนย้ายไปลงทุนในประเทศอื่นที่เป็นประเทศในกลุ่มอาเซียนด้วยตนเอง ทั้งนี้ขึ้นอยู่กับปัจจัยหลายอย่าง เช่น อัตราค่าแรงงานสาธารณสุข ภูมิภาค สถานการณ์ทางการเมือง ความสงบเรียบร้อยภายในประเทศ เป็นต้น

- ประเด็นที่สาม การเคลื่อนย้ายแรงงานจะมีความเป็นอิสระเสรีมากขึ้น ในขั้นต้นแรงงานที่สามารถเคลื่อนย้ายไปทำงานในประเทศต่างๆ ไม่ได้หมายความว่าแรงงานที่ขาดทักษะ หรือแรงงานไร้ฝีมือ แต่เป็นแรงงานที่มีทักษะวิชาชีพ เช่น แพทย์ พยาบาล วิศวกร สถาปนิก เป็นต้น ประเด็นหลักๆที่จะเกิดขึ้นในประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนในอนาคต ซึ่งก็เป็นเรื่องที่เราต้องมาแยกประเด็นวิเคราะห์ผลกระทบทั้งทางด้านลบและด้านบวกที่จะเกิดขึ้นกับคนในชุมชนของเราต่อไปในอนาคต

ตลาดเสรี ผลกระทบที่จะตามมาก็คือ สินค้าแปลกๆใหม่จะถูกนำเข้ามาขายในตลาดภายในประเทศมากขึ้น ซึ่งสินค้าบางอย่างอาจมีราคาถูกกว่าสินค้าที่ผลิตภายในประเทศ อันเนื่องมาจากปัจจัยที่เอื้ออำนวยต่อการผลิตสินค้าในประเทศนั้นๆ เช่น ค่าแรงงานที่ถูกกว่า ปัจจัยการผลิตที่หาได้ง่ายกว่า เป็นต้น สิ่งที่ต้องคัดกรองส่วนท้องถิ่นจะต้องดำเนินการหรือเข้ามามีบทบาท ก็คือในเรื่องของการคุ้มครองผู้บริโภค ให้ได้รับความเป็นธรรมในการซื้อสินค้าและบริการ ได้รับความปลอดภัยในการใช้สินค้าและบริการ ซึ่งภารกิจการคุ้มครองผู้บริโภคนี้ก็เป็นการที่ได้รับการถ่ายโอนจากสำนักงานคุ้มครองผู้บริโภค ให้กับองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นอยู่แล้ว เนื่องจากในหลักการของตลาดการค้าเสรี ต้องไม่ถูกจำกัดด้วยมาตรการทางภาษีและมาตรการอื่นๆ แต่สิ่งที่ประเทศต่างๆยินยอมให้มีการจำกัดได้ ก็ต้องเป็นไปเพื่อการคุ้มครองสุขภาพอนามัย และความปลอดภัยของประชาชน

ในส่วนของการส่งเสริมสินค้าเพื่อการส่งออก ไม่ว่าจะเป็นผลิตผลทางการเกษตร สินค้าที่ผลิตในชุมชนโอท็อป สิ่งที่ต้องทำก็คือการให้ความรู้ในเรื่องของกฎกติกา และมาตรฐานของสินค้าแต่ละประเภทของแต่ละประเภทที่มีกำหนดไว้ เพื่อการคุ้มครองสุขภาพอนามัยและความปลอดภัยของคนของตน เพื่อจะได้ปฏิบัติให้ถูกต้องสอดคล้องกับมาตรฐานของแต่ละประเทศที่จะเป็นคู่ค้า

ในเรื่องของทุน ท้องถิ่นเองอาจจะไม่มีขีดความสามารถในการส่งเสริมการลงทุนในต่างประเทศ แต่ก็มีขีดความสามารถในการส่งเสริมการลงทุนในประเทศ ด้วยมาตรการ และอำนาจหน้าที่ที่ตนเองมีอยู่ เช่น ในเรื่องของการจัดวางผังเมือง การกำหนดเขตต่างๆให้สอดคล้องกับวิถีชีวิตของคนในเมือง เช่นในเมืองควรมีอุตสาหกรรม หรือไม่ประเภทใด ควรอยู่ในโซนไหน จึงจะไม่ก่อให้เกิดปัญหาความเดือดร้อนของคนที่อาศัยอยู่ในเมือง การวางระบบเส้นทางคมนาคมขนส่ง ระบบระบายน้ำ ระบบบำบัดน้ำเสีย หรือในท้องถิ่นที่มีแหล่งท่องเที่ยวตามธรรมชาติที่สวยงามก็ต้องส่งเสริมการท่องเที่ยวธรรมชาติ ในท้องถิ่นที่มีสิ่งก่อสร้างทางศิลปวัฒนธรรม หรือมีเรื่องราว ประวัติความเป็นมาที่น่าสนใจ ก็นำสิ่งเหล่านี้มาลงทุน สร้างจุดขาย เป็นต้น

ในด้านของแรงงาน ท้องถิ่นก็ต้องเป็นผู้ดำเนินการเตรียมความพร้อมให้กับแรงงานในด้านของการฝึกทักษะ หรือเพิ่มพูนความรู้ ความสามารถให้กับแรงงาน ให้เป็นผู้มีความพร้อมในการเข้าสู่ตลาดแรงงานใน

ระดับนานาชาติ เช่น ท้องถิ่นที่มีโรงเรียน ก็อาจจะต้องเตรียมความพร้อมให้กับเด็กนักเรียน ในด้านของภาษาที่สอง เช่น ภาษาอังกฤษ ภาษาที่สาม เช่นภาษาของอาเซียน เป็นต้น ต่อไปในอนาคต เราต้องเตรียมความพร้อมของคนจากคนสัญชาติไทย เชื้อชาติไทย ไปสู่คนสัญชาติไทย เชื้อชาติอาเซียน

สรุปผลกระทบที่จะเกิดขึ้นกับท้องถิ่นไทยภายหลังเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน ได้แก่

๑. การเคลื่อนย้ายของการค้าการลงทุนที่เสรีมากยิ่งขึ้น ธุรกิจขนาดกลางและขนาดย่อม(เอสเอ็มอี)ในท้องถิ่นอาจถูกทุนจากต่างประเทศเข้าไปซื้อหรือร่วมกิจการ

๒. การเคลื่อนย้ายของแรงงานต่างประเทศมายังไทยและไทยไปต่างประเทศ ท้องถิ่นอาจขาดแรงงานวิชาชีพฝีมือดีเช่น แพทย์อาจไปทำงานในประเทศที่ให้ค่าตอบแทนสูงกว่า นอกจากนี้ยังมีปัญหาโรคระบาดและอาชญากรรมที่มาพร้อมกับแรงงานอพยพ

๓. การเปลี่ยนแปลงของทรัพยากรที่จำเป็นต่อการผลิต เมื่อมีการขยายการลงทุนเสรี ทรัพยากรธรรมชาติในท้องถิ่น เช่น ป่าไม้ จะถูกใช้มากขึ้น และ

๔.การเปลี่ยนแปลงทางภาษาและวัฒนธรรม ท้องถิ่นต้องเตรียมความพร้อมเมื่อภาษาอังกฤษกลายเป็นภาษาในการสื่อสาร ขณะที่ภาษาและวัฒนธรรมของประเทศอาเซียนอื่นก็จำเป็นต้องเรียนรู้ด้วย

อปท.มีภารกิจที่ต้องทำเพื่อรับมือกับการเปิดประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนดังนี้

๑. เร่งพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานเพื่อรองรับการขยายตัวของการลงทุนในท้องถิ่น เช่น ระบบคมนาคมไฟฟ้า

๒. ทบทวนบทบาทในการช่วยเหลือดูแลธุรกิจเอสเอ็มอีในท้องถิ่น รวมถึงวิสาหกิจชุมชน เช่น กลุ่มเกษตรกรที่แปรรูปสินค้าจำหน่ายในท้องถิ่นให้สามารถดูแลตนเองได้ภายใต้ภาวะการแข่งขันที่รุนแรงของกลุ่มทุนต่างชาติ

๓. มีบทบาทในการเฝ้าระวังการทำลายทรัพยากรธรรมชาติในท้องถิ่นซึ่งเป็นเรื่องที่สำคัญยิ่ง เนื่องจากทรัพยากรอาจหมดไปเพราะถูกใช้เพื่อปัจจัยการผลิตตามการขยายตัวของการลงทุน

๔. มีนโยบายที่ชัดเจนเกี่ยวกับแรงงานข้ามชาติที่อพยพมาในท้องที่ เช่น การสาธารณสุขขั้นมูลฐาน การศึกษาของลูกหลานแรงงานต่างชาติ และสวัสดิการ เป็นต้น

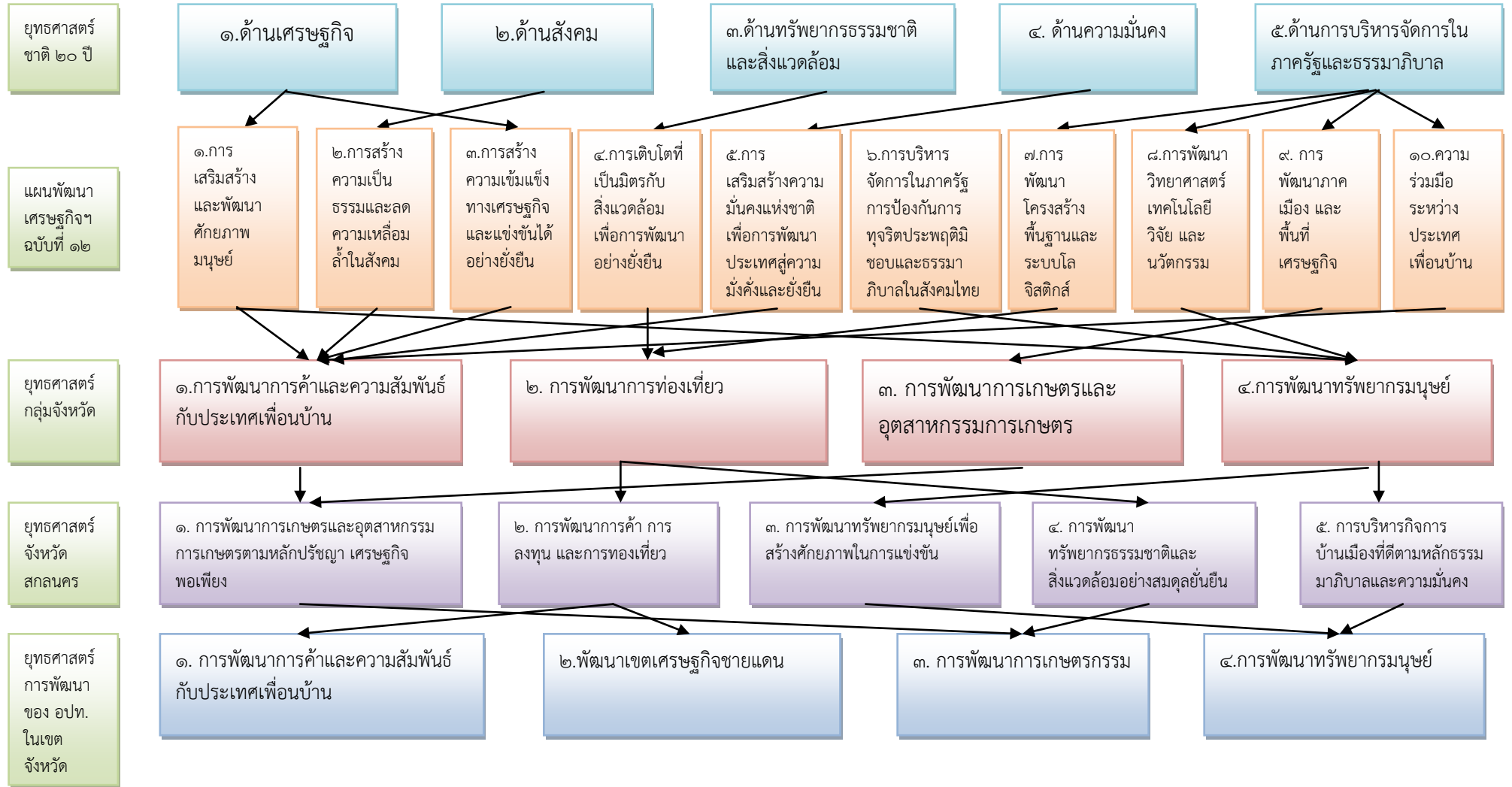
๕. มีบทบาทในการเฝ้าระวังอาชญากรรมมากขึ้น โดยอาจพัฒนาระบบและจัดทำฐานข้อมูลเกี่ยวกับแรงงานอพยพเพื่อใช้ตรวจสอบในยามจำเป็น

๖. จัดทำข้อมูลและอำนวยความสะดวกด้านเอกสาร(แบบฟอร์ม)ต่างๆสำหรับแรงงานต่างชาติเป็นภาษาอังกฤษหรือภาษาอาเซียนอื่นๆ รวมทั้งต้องส่งเสริมในชุมชนเรียนรู้และเข้าใจวัฒนธรรมของแรงงานประเทศเพื่อนบ้านที่อาศัยในท้องถิ่นด้วย

ทั้งนี้ อปท. ควรประสานความร่วมมือกับหน่วยงานราชการหรือรัฐวิสาหกิจอื่นๆ เพื่อให้ท้องถิ่นมีแนวทางในการรับมือกับปัจจัยรอบด้านเมื่อเข้าสู่ประชาคมอาเซียนได้ดียิ่งขึ้น

๓.๓ ความเชื่อมโยงยุทธศาสตร์การพัฒนาจังหวัดกับยุทธศาสตร์การพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

โครงสร้างความเชื่อมโยงแผนยุทธศาสตร์การพัฒนา องค์การบริหารส่วนตำบลมาย พ.ศ. ๒๕๖๑ - ๒๕๖๔

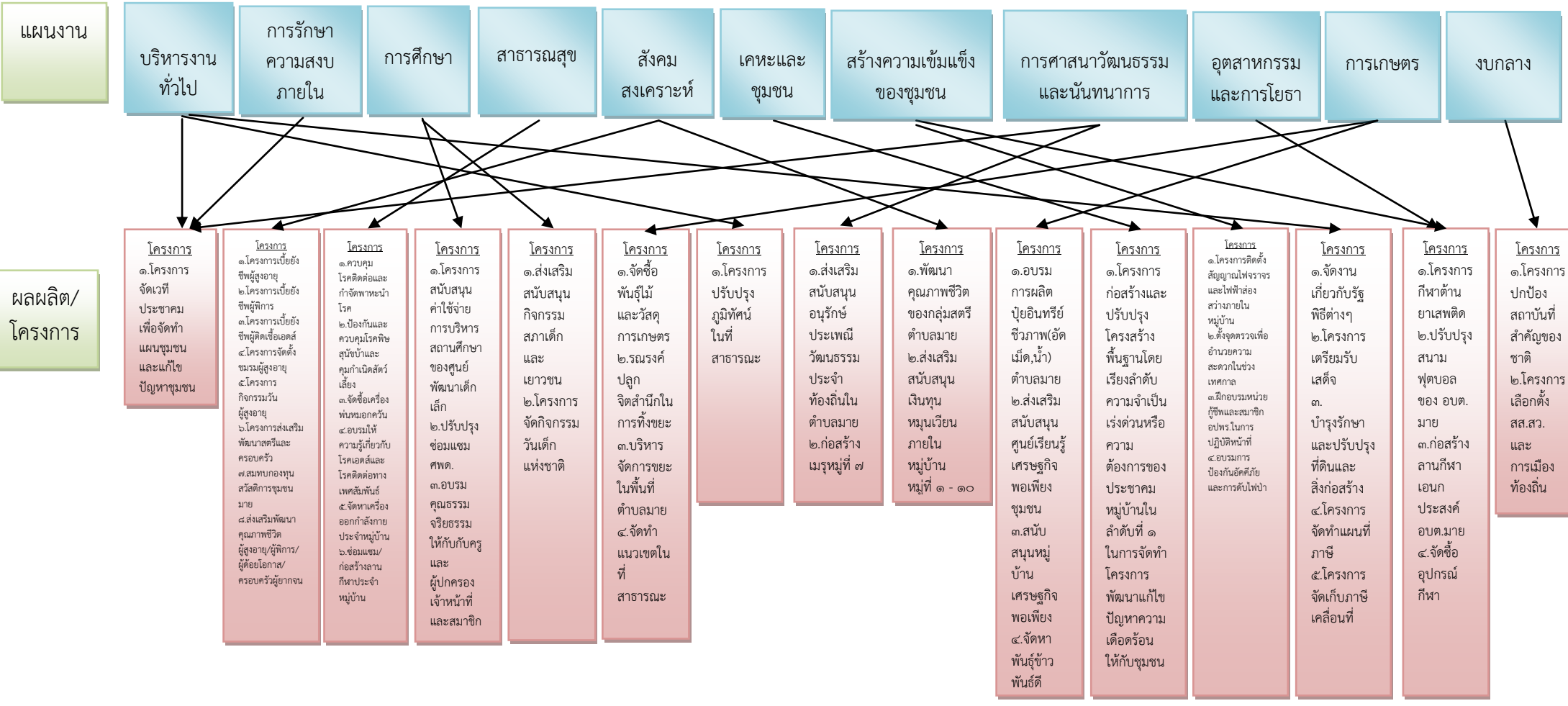

โครงสร้างเชื่อมโยงแผนยุทธศาสตร์การพัฒนา องค์การบริหารส่วนตำบลมาย พ.ศ. ๒๕๖๑ - ๒๕๖๔(ต่อ)

ยุทธศาสตร์
การพัฒนา
ของ อปท.

โครงสร้างเชื่อมโยงแผนยุทธศาสตร์การพัฒนา องค์การบริหารส่วนตำบลมาย พ.ศ. ๒๕๖๑ - ๒๕๖๔ (ต่อ)

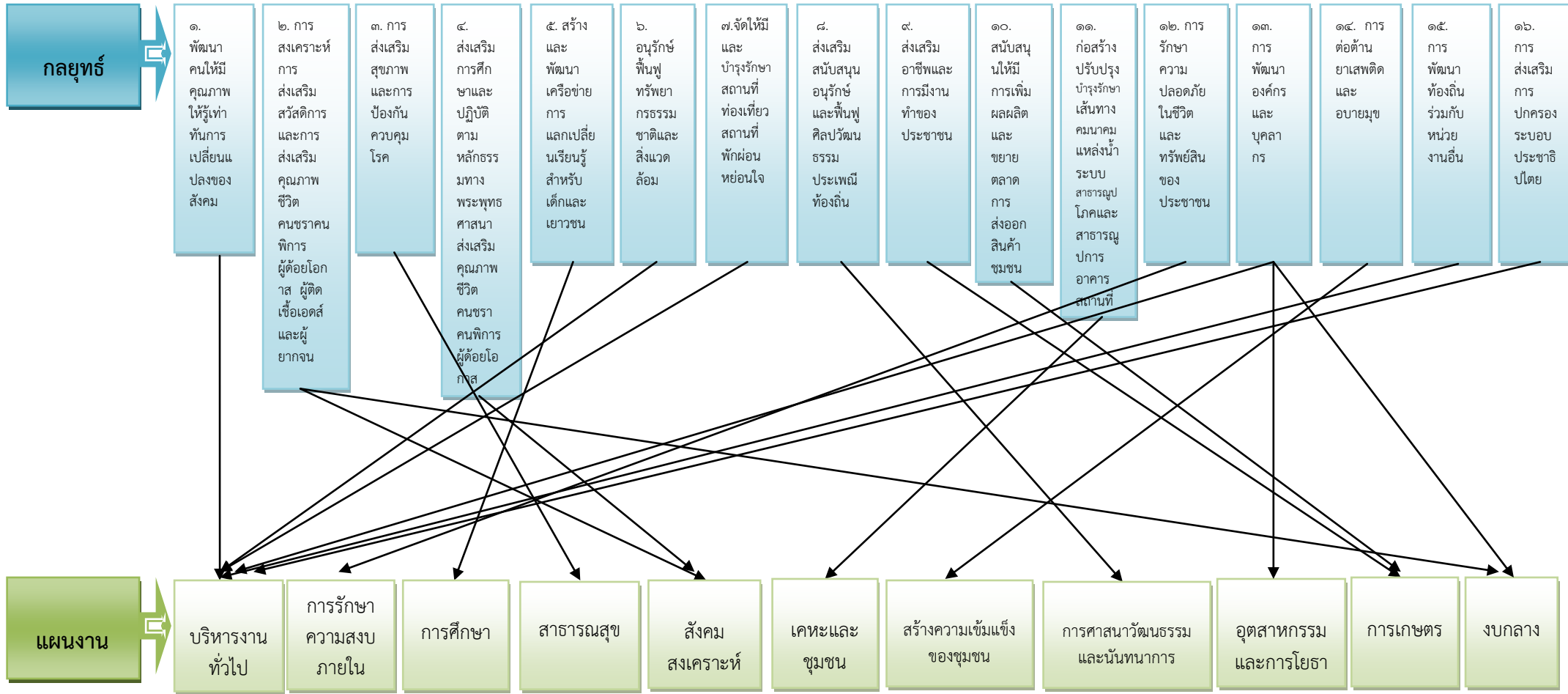
แผนพัฒนาท้องถิ่นสี่ปี พ.ศ. ๒๕๖๑-๒๕๖๔/ขององค์การบริหารส่วนตำบลมาย/ส่วนที่ ๑ ยุทธศาสตร์ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

๓.๔ แผนผังยุทธศาสตร์ (streegic map)

แผนพัฒนาท้องถิ่นสี่ปี พ.ศ.๒๕๖๑-๒๕๖๔/ขององค์การบริหารส่วนตำบลมาอยู่/ส่วนที่ ๓ ยุทธศาสตร์ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

๓.๔ แผนผังยุทธศาสตร์ (streegic map)(ต่อ)

๓.๕ รายละเอียดยุทธศาสตร์

ความเชื่อมโยง กับยุทธศาสตร์ จังหวัด	ยุทธศาสตร์ อปท. ในเขต จังหวัด	ยุทธศาสตร์ อปท.	เป้าประสงค์	ตัวชี้วัด ผลผลิต/ โครงการ	ค่าเป้าหมาย				ความก้าว หน้าของ เป้าหมาย	กลยุทธ์	ผลผลิต/ โครงการ	หน่วยงาน รับผิดชอบ หลัก	หน่วย สนับสนุน
					๒๕๖๑	๒๕๖๒	๒๕๖๓	๒๕๖๔					
๓. การพัฒนา ทรัพยากรมนุษย์ เพื่อสร้างศักยภาพ ในการแข่งขัน	๔.การพัฒนา ทรัพยากรมนุษย์	๑.ยุทธศาสตร์ การพัฒนา ทรัพยากรมนุษย์	๑. จัดโครงการ ประชุม ประชาคม หมู่บ้านสัญจร	จำนวน โครงการที่จัด ประชุม ประชาคม หมู่บ้านสัญจร	๑	๑	๑	๑	ปีละ ๑ โครงการ	ประชาชนมีส่วนร่วม ในการจัดทำ แผนพัฒนา ท้องถิ่น	โครงการจัด ประชุม ประชาคม หมู่บ้านสัญจร	สำนักงานปลัด	-
			๒. สงเคราะห์ เบี้ยยังชีพผู้สูงอายุ	สงเคราะห์ เบี้ยยังชีพผู้ สูงอายุ	๑	๑	๑	๑	เดือนละ ๑ ครั้ง	สงเคราะห์และ ส่งเสริมสวัสดิการ คุณภาพชีวิต คนชรา คนพิการ ผู้ด้อยโอกาส ผู้ ติดเชื้อเอชไอวีและ ผู้ยากจน	โครงการ สงเคราะห์เบี้ยยัง ชีพผู้สูงอายุ	กองสวัสดิการ สังคม	กรม ส่งเสริมฯ
			๓. สงเคราะห์ เบี้ยยังชีพผู้พิการ	สงเคราะห์ เบี้ยยังชีพผู้ พิการ	๑	๑	๑	๑	เดือนละ ๑ ครั้ง	สงเคราะห์และ ส่งเสริมสวัสดิการ คุณภาพชีวิต คนชรา คนพิการ ผู้ด้อยโอกาส ผู้ ติดเชื้อเอชไอวีและ ผู้ยากจน	โครงการ สงเคราะห์เบี้ยยัง ชีพผู้พิการ	กองสวัสดิการ สังคม	กรม ส่งเสริมฯ
			๔. สงเคราะห์ เบี้ยยังชีพผู้ป่วย เอดส์	สงเคราะห์ เบี้ยยังชีพ ผู้ป่วย เอดส์	๑	๑	๑	๑	เดือนละ ๑ ครั้ง	สงเคราะห์และ ส่งเสริมสวัสดิการ คุณภาพชีวิต คนชรา คนพิการ ผู้ด้อยโอกาส ผู้ ติดเชื้อเอชไอวีและ ผู้ยากจน	โครงการ สงเคราะห์เบี้ยยัง ชีพผู้ติดเชื้อเอดส์	กองสวัสดิการ สังคม	กรม ส่งเสริมฯ

๓.๕ รายละเอียดยุทธศาสตร์(ต่อ)

ความเชื่อมโยง กับยุทธศาสตร์ จังหวัด	ยุทธศาสตร์ อปท.ในเขต จังหวัด	ยุทธศาสตร์ อปท.	เป้าประสงค์	ตัวชี้วัด ผลผลิต/ โครงการ	ค่าเป้าหมาย				ความก้าว หน้าของ เป้าหมาย	กลยุทธ์	ผลผลิต/ โครงการ	หน่วยงาน รับผิดชอบ หลัก	หน่วย สนับสนุน
					๒๕๖๑	๒๕๖๒	๒๕๖๓	๒๕๖๔					
๓. การพัฒนา ทรัพยากรมนุษย์ เพื่อสร้างศักยภาพ ในการแข่งขัน	๔.การพัฒนา ทรัพยากรมนุษย์	๑.ยุทธศาสตร์การ พัฒนาทรัพยากร มนุษย์	๕.โครงการ ส่งเสริมพัฒนา สตรีและ ครอบครัว	ส่งเสริมกลุ่ม สตรีและ ครอบครัว	๑	๑	๑	๑	ปีละ ๑ โครงการ	สงเคราะห์และ ส่งเสริม สวัสดิการ คุณภาพชีวิต คนชรา คน พิการ ผู้ด้อยโอกาส ผู้ติดเชื้อเอชไอวี และผู้ยากจน	โครงการ ส่งเสริมอาชีพ สตรีและ ครอบครัว	สำนักงานปลัด	-
			๖.สมทบ กองทุน สวัสดิการ ชุมชนมาย	สมทบกองทุน สวัสดิการ ชุมชนมาย	๑	๑	๑	๑	ปีละ ๑ ครั้ง	สงเคราะห์และ ส่งเสริม สวัสดิการ คุณภาพชีวิต คนชรา คน พิการ ผู้ด้อยโอกาส ผู้ติดเชื้อเอชไอวี และผู้ยากจน	โครงการ สมทบ สวัสดิการ ชุมชนมาย	กองสวัสดิการ สังคม	-
			๗.ส่งเสริม พัฒนา คุณภาพชีวิต ผู้สูงอายุ/ผู้ พิการ/ ผู้ด้อยโอกาส/ ครอบครัวผู้ ยากจน	ส่งเสริม คุณภาพชีวิต ผู้สูงอายุ/ ผู้พิการ/ป่วย เอชไอวี/ ครอบครัวผู้ ยากจน	๑	๑	๑	๑	อย่างน้อย ปีละ ๑ ครั้ง	สงเคราะห์และ ส่งเสริม สวัสดิการ คุณภาพชีวิต คนชรา คน พิการ ผู้ด้อยโอกาส ผู้ ติดเชื้อเอชไอวี และผู้ยากจน	โครงการ ส่งเสริมคุณภาพ ชีวิตผู้สูงอายุ/ผู้ พิการ/ ผู้ด้อยโอกาส/ ครอบครัวผู้ ยากจน	กองสวัสดิการ สังคม	-

๓.๕ รายละเอียดยุทธศาสตร์(ต่อ)

ความเชื่อมโยง กับยุทธศาสตร์ จังหวัด	ยุทธศาสตร์ อปท.ในเขต จังหวัด	ยุทธศาสตร์ อปท.	เป้าประสงค์	ตัวชี้วัด ผลผลิต/ โครงการ	ค่าเป้าหมาย				ความก้าว หน้าของ เป้าหมาย	กลยุทธ์	ผลผลิต/ โครงการ	หน่วยงาน รับผิดชอบ หลัก	หน่วย สนับสนุน
					๒๕๖๑	๒๕๖๒	๒๕๖๓	๒๕๖๔					
๓. การพัฒนา ทรัพยากรมนุษย์ เพื่อสร้างศักยภาพ ในการแข่งขัน	๔.การพัฒนา ทรัพยากรมนุษย์	๑.ยุทธศาสตร์การ พัฒนาทรัพยากร มนุษย์	๘.จัดตั้งชมรม ผู้สูงอายุ	จัดตั้งชมรม ผู้สูงอายุ จำนวน ๑ แห่ง	-	๑	-	-	ชมรมผู้สูงอายุ จำนวน ๑ แห่ง	สงเคราะห์และ ส่งเสริม สวัสดิการ คุณภาพชีวิต คนชรา คนพิการ ผู้ด้อยโอกาส ผู้ติดเชื้อเอชไอวี และผู้ยากจน	โครงการจัดตั้ง ชมรมผู้สูงอายุ	กองสวัสดิการ สังคม	-
			๙.ควบคุม โรคติดต่อและ กำจัดพาหะนำ โรค	การควบคุม โรคติดต่อและ พาหะนำโรค	๒	๒	๒	๒	ปีละ ๒ ครั้ง	การส่งเสริม สุขภาพและ การควบคุม โรค	โครงการ ควบคุม โรคติดต่อและ กำจัดพาหะนำ โรค	สำนักงานปลัด	-
			๑๐.ป้องกัน และควบคุม โรคพิษสุนัขบ้า และคุมกำเนิด สัตว์เลี้ยง	ป้องกันโรคพิษ สุนัขบ้าและ คุมกำเนิดสัตว์ เลี้ยง	๑	๑	๑	๑	ปีละ ๑ ครั้ง	การส่งเสริม สุขภาพและ การควบคุม โรค	โครงการ ป้องกันและ ควบคุมโรค พิษสุนัขบ้า และคุมกำเนิด สัตว์เลี้ยง	สำนักงานปลัด	ได้รับความ ร่วมมือจาก สำนักงาน ปศุสัตว์ อำเภอบ้าน ม่วง

๓.๕ รายละเอียดยุทธศาสตร์(ต่อ)

ความเชื่อมโยง กับยุทธศาสตร์ จังหวัด	ยุทธศาสตร์ อปท.ในเขต จังหวัด	ยุทธศาสตร์ อปท.	เป้าประสงค์	ตัวชี้วัด ผลผลิต/ โครงการ	ค่าเป้าหมาย				ความก้าว หน้าของ เป้าหมาย	กลยุทธ์	ผลผลิต/ โครงการ	หน่วยงาน รับผิดชอบ หลัก	หน่วย สนับสนุน
					๒๕๖๑	๒๕๖๒	๒๕๖๓	๒๕๖๔					
๓. การพัฒนา ทรัพยากรมนุษย์ เพื่อสร้างศักยภาพ ในการแข่งขัน	๔.การพัฒนา ทรัพยากรมนุษย์	๑.ยุทธศาสตร์การ พัฒนาทรัพยากร มนุษย์	๑๑.จัดซื้อ เครื่องพ่น หมอกควัน อบต.มาย	จัดซื้อเครื่อง พ่นหมอกควัน อบต.มาย จำนวน ๑ เครื่อง		๑	-	-	จำนวน ๑ เครื่อง	การส่งเสริม สุขภาพและ การควบคุม โรค	โครงการจัดซื้อ เครื่องพ่น หมอกควัน อบต.มาย	สำนักงานปลัด	-
			๑๒.จัดหา เครื่องออก กำลังกาย ประจำหมู่บ้าน	เครื่องออก กำลังกาย ประจำหมู่บ้าน	-	-	๑	-	ปีละ ๒ ครั้ง	การส่งเสริม สุขภาพและ การควบคุม โรค	โครงการจัดหา เครื่องออก กำลังกาย ประจำหมู่บ้าน	สำนักงานปลัด	-
			๑๓.ปรับปรุง และซ่อมแซม สนามกีฬา ประจำหมู่บ้าน	ซ่อมแซม สนามกีฬา ประจำหมู่บ้าน	-	-	๑	-	๑ ครั้ง	การส่งเสริม สุขภาพและ การควบคุม โรค	โครงการ ปรับปรุง ซ่อมแซม สนามกีฬา ประจำหมู่บ้าน	สำนักงานปลัด	-
			๑๔.อบรม โรคติดต่อทาง เพศสัมพันธ์ โรคเอดส์และ ยาเสพติด	จัดอบรมให้ ความรู้เรื่อง โรคติดต่อทาง เพศสัมพันธ์ โรคเอดส์และ ยาเสพติด	๑	๑	๑	๑	จำนวน ๑ โครงการ	การส่งเสริม สุขภาพและ การควบคุม โรค	โครงการอบรม ให้ความรู้ เกี่ยวกับ โรคติดต่อทาง เพศสัมพันธ์ โรคเอดส์และ ยาเสพติด	สำนักงานปลัด	-
			๑๕.สนับสนุน ค่าใช้จ่ายบริหาร สถาน ศึกษาของศูนย์ พัฒนาเด็กเล็ก๓ แห่ง	สนับสนุนค่าใช้จ่าย ศูนย์พัฒนาเด็กเล็ก จำนวน ๓ แห่ง	๓	๓	๓	๓	ปีละ ๑ ครั้ง	ส่งเสริมสนับสนุน กิจกรรมด้าน การศึกษา และ ปฏิบัติตามหลักธรรม ทางพระพุทธศาสนา	โครงการสนับสนุน ค่าใช้จ่ายศูนย์พัฒนา เด็กเล็ก ทั้ง ๓ แห่ง	สำนักงานปลัด	-

๓.๕ รายละเอียดยุทธศาสตร์(ต่อ)

ความเชื่อมโยง กับยุทธศาสตร์ จังหวัด	ยุทธศาสตร์ อปท.ในเขต จังหวัด	ยุทธศาสตร์ อปท.	เป้าประสงค์	ตัวชี้วัด ผลผลิต/ โครงการ	ค่าเป้าหมาย				ความก้าว หน้าของ เป้าหมาย	กลยุทธ์	ผลผลิต/ โครงการ	หน่วยงาน รับผิดชอบ หลัก	หน่วย สนับสนุน
					๒๕๖๑	๒๕๖๒	๒๕๖๓	๒๕๖๔					
๓. การพัฒนา ทรัพยากรมนุษย์เพื่อ สร้างศักยภาพใน การแข่งขัน	๔.การพัฒนา ทรัพยากรมนุษย์	๑.ยุทธศาสตร์การ พัฒนาทรัพยากร มนุษย์	๑๖.สนับสนุน อาหารเสริม (นม)ศูนย์พัฒนา เด็กเล็กสังกัด อบต.มาย	สนับสนุน อาหารเสริม (นม) ศูนย์ พัฒนาเด็กเล็ก	๓	๓	๓	๓	๓ แห่ง	ส่งเสริม สนับสนุน กิจกรรมด้าน การศึกษา และ ปฏิบัติตาม หลักธรรมทาง พระพุทธศาสนา	โครงการ สนับสนุน อาหารเสริม (นม) ศพด.ทั้ง ๓ แห่ง	สำนักงานปลัด	-
			๑๗.สนับสนุน อาหารเสริม (นม)โรงเรียนใน เขตพื้นที่ตำบล มาย	สนับสนุน อาหารเสริม (นม) โรงเรียน ในเขตพื้นที่ ตำบลมาย	๓	๓	๓	๓	๓ แห่ง	ส่งเสริม สนับสนุน กิจกรรมด้าน การศึกษา และ ปฏิบัติตาม หลักธรรมทาง พระพุทธศาสนา	โครงการ สนับสนุน อาหารเสริม (นม) โรงเรียน ในเขตตำบล มาย ทั้ง ๓แห่ง	สำนักงานปลัด	-
			๑๘.ปรับปรุง ซ่อมแซม ศพด. ในสังกัด อบต. มาย	ปรับปรุง ซ่อมแซม ศพด. จำนวน ๓ แห่ง	๓	๓	๓	๓	๓ แห่ง	ส่งเสริม สนับสนุน กิจกรรมด้าน การศึกษา และ ปฏิบัติตาม หลักธรรมทาง พระพุทธศาสนา	โครงการ ปรับปรุงศพด. ในตำบลมาย	สำนักงานปลัด	-
			๑๙.อบรม คุณธรรม และ จริยธรรมแก่ เด็กเยาวชน พนักงาน เจ้าหน้าที่ สมาชิกและ ประชาชนทั่วไป	จัดอบรม คุณธรรม จริยธรรมแก่ เด็ก เยาวชน พนักงาน เจ้าหน้าที่ ส.อบต.และ ประชาชนทั่วไป	๑	๑	๑	๑	จำนวน ๑ โครงการ	ส่งเสริม สนับสนุน กิจกรรมด้าน การศึกษา และ ปฏิบัติตาม หลักธรรมทาง พระพุทธศาสนา	โครงการอบรม คุณธรรม จริยธรรมแก่ เด็ก เยาวชน พนักงาน ส.อบต.และ ประชาชนทั่วไป	สำนักงานปลัด	-

แผนพัฒนาท้องถิ่นสี่ปี พ.ศ.๒๕๖๑-๒๕๖๔/ขององค์การบริหารส่วนตำบลมาย/ส่วนที่ ๓ ยุทธศาสตร์ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

๓.๕ รายละเอียดยุทธศาสตร์(ต่อ)

ความเชื่อมโยง กับยุทธศาสตร์ จังหวัด	ยุทธศาสตร์ อปท.ในเขต จังหวัด	ยุทธศาสตร์ อปท.	เป้าประสงค์	ตัวชี้วัด ผลผลิต/ โครงการ	ค่าเป้าหมาย				ความก้าว หน้าของ เป้าหมาย	กลยุทธ์	ผลผลิต/ โครงการ	หน่วยงาน รับผิดชอบ หลัก	หน่วย สนับสนุน
					๒๕๖๑	๒๕๖๒	๒๕๖๓	๒๕๖๔					
๓. การพัฒนา ทรัพยากรมนุษย์ เพื่อสร้างศักยภาพ ในการแข่งขัน	๔.การพัฒนา ทรัพยากรมนุษย์	๑.ยุทธศาสตร์การ พัฒนาทรัพยากร มนุษย์	๒๐.จ้างเด็ก นักเรียน นักศึกษา ในช่วงปิดภาค เรียน	จ้างเด็ก นักเรียน นักศึกษา ในช่วงปิดภาค เรียน	๑	๑	๑	๑	ปีละ ๑ ครั้ง	ส่งเสริมสนับสนุน กิจกรรมด้าน การศึกษา และ ปฏิบัติตาม หลักธรรมทาง พระพุทธศาสนา	โครงการจ้าง เด็กนักเรียน นักศึกษา ในช่วงปิดภาค เรียน	สำนักงานปลัด	-
			๒๑.สนับสนุน ทุนการศึกษา เด็ก หมู่ที่ ๑- ๑๐	สนับสนุน ทุนการศึกษา เด็ก หมู่ที่ ๑- ๑๐	-	-	๑	-	ปีละ ๒ ครั้ง	ส่งเสริมสนับสนุน กิจกรรมด้าน การศึกษา และ ปฏิบัติตาม หลักธรรมทาง พระพุทธศาสนา	โครงการ สนับสนุน ทุนการศึกษา เด็ก หมู่ที่ ๑- ๑๐	สำนักงานปลัด	-
			๒๒.ก่อสร้าง ประตูเปิด-ปิด ศูนย์พัฒนา เด็กเล็ก หมู่ที่ ๒	ก่อสร้างประตู เปิด-ปิด ศูนย์ พัฒนาเด็กเล็ก หมู่ที่ ๒	-	-	๑	-	๑ ครั้ง	ส่งเสริมสนับสนุน กิจกรรมด้าน การศึกษา และ ปฏิบัติตาม หลักธรรมทาง พระพุทธศาสนา	โครงการ ก่อสร้างประตู เปิด-ปิด ศูนย์ พัฒนาเด็กเล็ก หมู่ที่ ๒	สำนักงานปลัด	-
			๒๓.สนับสนุน วงดุริยางค์ โรงเรียน หมู่ที่ ๑๐	สนับสนุนวง ดุริยางค์ โรงเรียน หมู่ที่ ๑๐	-	-	-	๑	จำนวน ๑ โครงการ	ส่งเสริมสนับสนุน กิจกรรมด้าน การศึกษา และ ปฏิบัติตาม หลักธรรมทาง พระพุทธศาสนา	โครงการ สนับสนุนวง ดุริยางค์ โรงเรียน หมู่ที่ ๑๐	สำนักงานปลัด	-
			๒๔.ก่อสร้างรั้ว ศูนย์พัฒนา เด็กเล็ก นาจาน- กล้วยน้อย	ก่อสร้างรั้ว ศูนย์พัฒนา เด็กเล็ก นาจาน- กล้วยน้อย	๑	๑	๑	-	๑ แห่ง	ส่งเสริมสนับสนุน กิจกรรมด้าน การศึกษา และ ปฏิบัติตาม หลักธรรมทาง พระพุทธศาสนา	โครงการ ก่อสร้างรั้วศูนย์ พัฒนาเด็กเล็ก นาจาน- กล้วยน้อย	สำนักงานปลัด	-

๓.๕ รายละเอียดยุทธศาสตร์(ต่อ)

ความเชื่อมโยง กับยุทธศาสตร์ จังหวัด	ยุทธศาสตร์ อปท.ในเขต จังหวัด	ยุทธศาสตร์ อปท.	เป้าประสงค์	ตัวชี้วัด ผลผลิต/ โครงการ	ค่าเป้าหมาย				ความก้าว หน้าของ เป้าหมาย	กลยุทธ์	ผลผลิต/ โครงการ	หน่วยงาน รับผิดชอบ หลัก	หน่วย สนับสนุน
					๒๕๖๑	๒๕๖๒	๒๕๖๓	๒๕๖๔					
๓. การพัฒนา ทรัพยากรมนุษย์ เพื่อสร้างศักยภาพ ในการแข่งขัน	๔.การพัฒนา ทรัพยากรมนุษย์	๑.ยุทธศาสตร์การ พัฒนาทรัพยากร มนุษย์	๒๕.ก่อสร้างรั้ว ศูนย์พัฒนา เด็กเล็กมลาย		๑	๑	๑	-	ปีละ ๑ ครั้ง	ส่งเสริมสนับสนุน กิจกรรมด้าน การศึกษา และ ปฏิบัติตาม หลักธรรมทาง พระพุทธศาสนา	โครงการจ้าง เด็กนักเรียน นักศึกษา ในช่วงปิดภาค เรียน	สำนักงานปลัด	-
			๒๖.ก่อสร้าง ศูนย์พัฒนา เด็กเล็กหนอง บ่อ-โนนสว่าง		๑	-	-	-	จำนวน ๑ แห่ง	ส่งเสริมสนับสนุน กิจกรรมด้าน การศึกษา และ ปฏิบัติตาม หลักธรรมทาง พระพุทธศาสนา	โครงการ ก่อสร้างศูนย์ พัฒนาเด็กเล็ก หนองบ่อ-โนน สว่าง	สำนักงานปลัด	-
			๒๗.ต่อเติม/ ศูนย์พัฒนา เด็กเล็กบ้าน มลาย		๑	-	-	-	๑ ครั้ง	ส่งเสริมสนับสนุน กิจกรรมด้าน การศึกษา และ ปฏิบัติตาม หลักธรรมทาง พระพุทธศาสนา	โครงการ ก่อสร้างประตู เปิด-ปิด ศูนย์ พัฒนาเด็กเล็ก หมู่ที่ ๒	สำนักงานปลัด	-
			๒๘. จัดกิจกรรมวัน เด็กแห่งชาติ		๑	๑	๑	๑	ปีละ ๑ ครั้ง	สร้างและ พัฒนา เครือข่ายการ แลกเปลี่ยน เรียนรู้สำหรับ เด็กและ เยาวชน โครงการจัด กิจกรรมวัน เด็กแห่งชาติ	โครงการจัด กิจกรรมวัน เด็กแห่งชาติ	สำนักงานปลัด	-

๓.๕ รายละเอียดยุทธศาสตร์(ต่อ)

ความเชื่อมโยง กับยุทธศาสตร์ จังหวัด	ยุทธศาสตร์ อปท.ในเขต จังหวัด	ยุทธศาสตร์ อปท.	เป้าประสงค์	ตัวชี้วัด ผลผลิต/ โครงการ	ค่าเป้าหมาย				ความก้าว หน้าของ เป้าหมาย	กลยุทธ์	ผลผลิต/ โครงการ	หน่วยงาน รับผิดชอบ หลัก	หน่วย สนับสนุน
					๒๕๖๑	๒๕๖๒	๒๕๖๓	๒๕๖๔					
๓. การพัฒนา ทรัพยากรมนุษย์ เพื่อสร้างศักยภาพ ในการแข่งขัน	๔.การพัฒนา ทรัพยากรมนุษย์	๑.ยุทธศาสตร์การ พัฒนาทรัพยากร มนุษย์	๒๙.ส่งเสริม สนับสนุน กิจกรรมสภา เด็กและ เยาวชน	ส่งเสริม สนับสนุน กิจกรรมสภา เด็กและ เยาวชน	๑	๑	๑	๑	ปีละ ๑ โครงการ	สร้างและพัฒนา เครือข่ายการ แลกเปลี่ยน เรียนรู้สำหรับเด็ก และเยาวชน โครงการจัด กิจกรรมวันเด็ก แห่งชาติ	โครงการ ส่งเสริม สนับสนุนสภา เด็กและ เยาวชน	สำนักงานปลัด	-

๓.๕ รายละเอียดยุทธศาสตร์(ต่อ)

ความเชื่อมโยง กับยุทธศาสตร์ จังหวัด	ยุทธศาสตร์ อปท.ในเขต จังหวัด	ยุทธศาสตร์ อปท.	เป้าประสงค์	ตัวชี้วัด ผลผลิต/ โครงการ	ค่าเป้าหมาย				ความก้าว หน้าของ เป้าหมาย	กลยุทธ์	ผลผลิต/ โครงการ	หน่วยงาน รับผิดชอบ หลัก	หน่วย สนับสนุน
					๒๕๖๑	๒๕๖๒	๒๕๖๓	๒๕๖๔					
๒. ยุทธศาสตร์การ พัฒนาการ ท่องเที่ยว	๑.ยุทธศาสตร์การ พัฒนาการค้าและ ความสัมพันธ์กับ ประเทศเพื่อนบ้าน	๒.ยุทธศาสตร์การ พัฒนาการ ท่องเที่ยว	๑.จัดซื้อพันธุ์ไม้ และวัสดุ การเกษตร	จัดซื้อพันธุ์ไม้ และวัสดุ การเกษตร	๑	๑	๑	๑	ปีละ ๑ ครั้ง	การอนุรักษ์ฟื้นฟู ทรัพยากรธรรม ชาติและ สิ่งแวดล้อม	โครงการจัดซื้อ พันธุ์ไม้และวัสดุ การเกษตร	สำนักงานปลัด	-
			๒.รณรงค์ปลูก จิตสำนึกในการ ทิ้งขยะ	รณรงค์ปลูก จิตสำนึกในการ ทิ้งขยะ	๑	๑	๑	๑	ปีละ ๑ ครั้ง	การอนุรักษ์ฟื้นฟู ทรัพยากรธรรม ชาติและ สิ่งแวดล้อม	โครงการรณรงค์ ปลูกจิตสำนึกใน การทิ้งขยะ	สำนักงานปลัด	-
			๓.ก่อสร้าง เตาเผาขยะ ประจำหมู่บ้าน หมู่ที่ ๑-๑๐	ก่อสร้างเตาเผา ขยะประจำ หมู่บ้าน หมู่ที่ ๑-๑๐	-	-	-	๑	๑ ครั้ง	การอนุรักษ์ฟื้นฟู ทรัพยากรธรรม ชาติและ สิ่งแวดล้อม	โครงการ ก่อสร้างเตาเผา ขยะประจำ หมู่บ้าน หมู่ที่ ๑-๑๐	สำนักงานปลัด	-
			๔.ปรับปรุง ซ่อมแซมและ จัดหางขยะ ประจำหมู่บ้าน	ปรับปรุงซ่อมแซม ชุมชนและ จัดหางขยะ ประจำหมู่บ้าน	-	-	-	๑	๑ ครั้ง	การอนุรักษ์ฟื้นฟู ทรัพยากรธรรม ชาติและ สิ่งแวดล้อม	โครงการ ปรับปรุงซ่อมแซม ชุมชนและ จัดหางขยะ ประจำหมู่บ้าน	สำนักงานปลัด	-
			๕.จัดทำแนว เขตในที่ สาธารณะ ทั้ง ๑๐ หมู่บ้าน	จัดทำแนวเขต ในที่สาธารณะ	๑	๑	๑	๑	ปีละ ๑ ครั้ง	การอนุรักษ์ฟื้นฟู ทรัพยากรธรรม ชาติและ สิ่งแวดล้อม	โครงการจัดทำ แนวเขตในที่ สาธารณะ ทั้ง ๑๐ หมู่บ้าน	สำนักงานปลัด	-

๓.๕ รายละเอียดยุทธศาสตร์(ต่อ)

ความเชื่อมโยง กับยุทธศาสตร์ จังหวัด	ยุทธศาสตร์ อปท.ในเขต จังหวัด	ยุทธศาสตร์ อปท.	เป้าประสงค์	ตัวชี้วัด ผลผลิต/ โครงการ	ค่าเป้าหมาย				ความก้าว หน้าของ เป้าหมาย	กลยุทธ์	ผลผลิต/ โครงการ	หน่วยงาน รับผิดชอบ หลัก	หน่วย สนับสนุน
					๒๕๖๑	๒๕๖๒	๒๕๖๓	๒๕๖๔					
๒. ยุทธศาสตร์การ พัฒนาการ ท่องเที่ยว	๑.ยุทธศาสตร์การ พัฒนาการค้าและ ความสัมพันธ์กับ ประเทศเพื่อนบ้าน	๒.ยุทธศาสตร์การ พัฒนาการ ท่องเที่ยว	๑.ปรับปรุงภูมิ ทัศน์บริเวณ ต้นปุ๋ฆ่า หมู่ที่ ๔	ปรับปรุงภูมิ ทัศน์บริเวณ ต้นปุ๋ฆ่า หมู่ที่ ๔	-	-	-	๑	ปีละ ๑ ครั้ง	บำรุงรักษา สถานที่ ท่องเที่ยว สถานที่พักผ่อน หย่อนใจ	โครงการ ปรับปรุงภูมิ ทัศน์บริเวณ ต้นปุ๋ฆ่า หมู่ที่ ๔	สำนักงานปลัด	-
			๒.ปรับปรุงภูมิ ทัศน์วัดป่า ด่านไชโย หมู่ที่ ๖	ปรับปรุงภูมิ ทัศน์วัดป่า ด่านไชโย หมู่ที่ ๖	-	-	-	๑	ปีละ ๑ ครั้ง	บำรุงรักษา สถานที่ ท่องเที่ยว สถานที่พักผ่อน หย่อนใจ	โครงการ ปรับปรุงภูมิ ทัศน์วัดป่า ด่านไชโย หมู่ที่ ๖	สำนักงานปลัด	-
			๓.ปรับปรุงภูมิ ทัศน์ศูนย์ เรียนรู้เกษตร แบบ ผสมผสาน ด้าน-มาย-ม่วง หมู่ที่ ๖	ปรับปรุงภูมิ ทัศน์ศูนย์ เรียนรู้เกษตร แบบ ผสมผสาน ด้าน-มาย-ม่วง หมู่ที่ ๖	-	๑	๑	๑	จำนวน ๑ โครงการ	บำรุงรักษา สถานที่ ท่องเที่ยว สถานที่พักผ่อน หย่อนใจ	โครงการ ปรับปรุงภูมิ ทัศน์ศูนย์ เรียนรู้เกษตร แบบ ผสมผสาน ด้าน-มาย-ม่วง หมู่ที่ ๖	สำนักงานปลัด	-
			๔.ปรับปรุงภูมิ ทัศน์หนองบ่อ หมู่ที่ ๘	ปรับปรุงภูมิ ทัศน์หนองบ่อ หมู่ที่ ๘	-	-	-	๑	๑ ครั้ง	บำรุงรักษา สถานที่ ท่องเที่ยว สถานที่พักผ่อน หย่อนใจ	โครงการ ปรับปรุงภูมิ ทัศน์หนองบ่อ หมู่ที่ ๘	สำนักงานปลัด	-

๓.๕ รายละเอียดยุทธศาสตร์(ต่อ)

ความเชื่อมโยง กับยุทธศาสตร์ จังหวัด	ยุทธศาสตร์ อปท.ในเขต จังหวัด	ยุทธศาสตร์ อปท.	เป้าประสงค์	ตัวชี้วัด ผลผลิต/ โครงการ	ค่าเป้าหมาย				ความก้าว หน้าของ เป้าหมาย	กลยุทธ์	ผลผลิต/ โครงการ	หน่วยงาน รับผิดชอบ หลัก	หน่วย สนับสนุน
					๒๕๖๑	๒๕๖๒	๒๕๖๓	๒๕๖๔					
๒. ยุทธศาสตร์การ พัฒนาการ ท่องเที่ยว	๑.ยุทธศาสตร์การ พัฒนาการค้าและ ความสัมพันธ์กับ ประเทศเพื่อนบ้าน	๒.ยุทธศาสตร์การ พัฒนาการ ท่องเที่ยว	๕.ส่งเสริม สนับสนุน อนุรักษ์ ประเพณี วัฒนธรรม ประจำท้องถิ่น ในตำบลมาย	ส่งเสริม สนับสนุน อนุรักษ์ ประเพณี วัฒนธรรม ประจำท้องถิ่น ในตำบลมาย	๑	๑	๑	๑	ปีละ ๑ ครั้ง	ส่งเสริม สนับสนุน อนุรักษ์และ ฟื้นฟู ศิลปวัฒนธรรม ประเพณี ท้องถิ่น	โครงการ ส่งเสริม สนับสนุน อนุรักษ์ ประเพณี วัฒนธรรม ประจำท้องถิ่น ในตำบลมาย	สำนักงานปลัด	-
				๖.ก่อสร้างเมรุ หมู่ที่ ๗	ก่อสร้างเมรุ หมู่ที่ ๗	-	-	-	๑	๑ แห่ง	ส่งเสริม สนับสนุน อนุรักษ์และ ฟื้นฟู ศิลปวัฒนธรรม ประเพณี ท้องถิ่น	โครงการ ก่อสร้างเมรุ หมู่ที่ ๗	สำนักงานปลัด

๓.๕ รายละเอียดยุทธศาสตร์(ต่อ)

ความเชื่อมโยง กับยุทธศาสตร์ จังหวัด	ยุทธศาสตร์ อปท.ในเขต จังหวัด	ยุทธศาสตร์ อปท.	เป้าประสงค์	ตัวชี้วัด ผลผลิต/ โครงการ	ค่าเป้าหมาย				ความก้าว หน้าของ เป้าหมาย	กลยุทธ์	ผลผลิต/ โครงการ	หน่วยงาน รับผิดชอบ หลัก	หน่วย สนับสนุน
					๒๕๖๑	๒๕๖๒	๒๕๖๓	๒๕๖๔					
๑. การพัฒนาการ เกษตรและ อุตสาหกรรม การเกษตรตาม หลักปรัชญา เศรษฐกิจพอเพียง	๓.ยุทธศาสตร์การ พัฒนาการเกษตร	๓.ยุทธศาสตร์การ พัฒนาการเกษตร	๑.อบรมการ ผลิตปุ๋ยอินทรีย์ ชีวภาพ(อัดเม็ด ,น้ำ) ตำบลมาย	อบรมการผลิต ปุ๋ยอินทรีย์ ชีวภาพ(อัดเม็ด ,น้ำ) ตำบลมาย	๑	๑	๑	๑	ปีละ ๑ ครั้ง	ส่งเสริมอาชีพ เกษตรกรและ การมีงานทำ ของประชาชน	โครงการส่งเสริม อาชีพเกษตรกร และการมีงานทำ ของประชาชน	กองส่งเสริม การเกษตร	-
			๒.จัดหาพันธุ์ ข้าวพันธุ์ดี หมู่ที่ ๑-๑๐	จัดหาพันธุ์ข้าว พันธุ์ดี หมู่ที่ ๑-๑๐	๑	๑	๑	๑	ปีละ ๑ ครั้ง	ส่งเสริมอาชีพ เกษตรกรและ การมีงานทำ ของประชาชน	โครงการส่งเสริม อาชีพเกษตรกร และการมีงานทำ ของประชาชน	กองส่งเสริม การเกษตร	-
			๓.ส่งเสริม สนับสนุนศูนย์ เรียนรู้ เศรษฐกิจ พอเพียงชุมชน	ส่งเสริม สนับสนุนศูนย์ เรียนรู้ เศรษฐกิจ พอเพียงชุมชน	๕	๕	๕	๕	ปีละ ๕ โครงการ	สนับสนุนให้มี การเพิ่มผลผลิต และขยายตลาด สินค้าชุมชนโดย การพัฒนาตาม แนวเศรษฐกิจ พอเพียง	๑.โครงการณรงค์ ประชาชนดำรงชีวิต แบบพอเพียง ปลูกผัก สวนครัว รั้วกินได้ ๒.โครงการปรับปรุง แหล่งเรียนรู้เพื่อให้ ประชาชนสามารถ ศึกษาได้ ๓.โครงการจัดหาพันธุ์ ปลา พันธุ์ไม้ ปุ๋ย ป้าย ประชาสัมพันธ์ศูนย์ เรียนรู้เศรษฐกิจ พอเพียง ๔.ส่งเสริมการ ขยายพันธุ์พืช พันธุ์ สัตว์ พันธุ์สัตว์น้ำ พันธุ์สัตว์ครึ่งบกครึ่ง น้ำ ๕.โครงการส่งเสริม การเลี้ยงไส้เดือนเพื่อ ผลิตปุ๋ยจากมูล ไส้เดือนและใช้กำจัด ขยะในครัวเรือน	กองส่งเสริม การเกษตร	-
			๔.สนับสนุน หมู่บ้าน เศรษฐกิจ พอเพียง	สนับสนุน หมู่บ้าน เศรษฐกิจ พอเพียง	๑	๑	๑	๑	ปีละ ๑ ครั้ง	สนับสนุนให้มีการเพิ่ม ผลผลิตและขยาย ตลาดสินค้าชุมชนโดย การพัฒนาตามแนว เศรษฐกิจพอเพียง	โครงการ สนับสนุนหมู่บ้าน เศรษฐกิจ พอเพียง	กองส่งเสริม การเกษตร	-

๓.๕ รายละเอียดยุทธศาสตร์(ต่อ)

ความเชื่อมโยง กับยุทธศาสตร์ จังหวัด	ยุทธศาสตร์ อปท.ในเขต จังหวัด	ยุทธศาสตร์ อปท.	เป้าประสงค์	ตัวชี้วัด ผลผลิต/ โครงการ	ค่าเป้าหมาย				ความก้าว หน้าของ เป้าหมาย	กลยุทธ์	ผลผลิต/ โครงการ	หน่วยงาน รับผิดชอบ หลัก	หน่วย สนับสนุน
					๒๕๖๑	๒๕๖๒	๒๕๖๓	๒๕๖๔					
๕. การบริหาร กิจการบ้านเมืองที่ ดีตามหลักธรรม มาภิบาลและความ มั่นคง	๑.ยุทธศาสตร์การ พัฒนาการค้าและ ความสัมพันธ์กับ ประเทศเพื่อนบ้าน	๔.ยุทธศาสตร์การ พัฒนาด้านการ บริหารจัดการ บ้านเมืองที่ดี	๑.ให้ประชาชน ได้รับข้อมูล ข่าวสารอย่าง ทั่วถึง	ขยายเขต ระบบเสียง ตามสาย	๒	-	-	๑	๓ หมู่บ้าน	ก่อสร้าง ปรับปรุง บำรุงรักษาเส้นทาง คมนาคม แหล่งน้ำ ระบบสาธารณสุขโรค และสาธารณสุขการ อาคาร สถานที่	๑.โครงการขยาย เขตระบบเสียงตาม สาย หมู่ที่ ๑ ๒.โครงการ ปรับปรุงระบบเสียง ตามสาย หมู่ที่ ๗ ๓.โครงการขยาย เขตระบบเสียงตาม สาย หมู่ที่ ๖	กองช่าง	-
			๒.เพื่อกักเก็บ น้ำไว้ใช้ในฤดูแล้งได้อย่าง เพียงพอ	กักเก็บน้ำไว้ใช้ ในฤดูแล้งได้ อย่างเพียงพอ	๑	๑	๑	๑	ปีละ ๑ โครงการ	ก่อสร้าง ปรับปรุง บำรุงรักษาเส้นทาง คมนาคม แหล่งน้ำ ระบบสาธารณสุขโรค และสาธารณสุขการ อาคาร สถานที่	๑.โครงการขุดลอก ส่วนแยกห้วยมา หมู่ที่ ๑๐ ๒.โครงการขุด ลอกห้วยวังแสง หมู่ที่ ๕ ๓.โครงการขุดลอก ส่วนแยกห้วยมา หมู่ที่ ๗	กองช่าง	-
			๓.ให้มีไฟฟ้า ส่องสว่าง เกิด ความปลอดภัย ในชีวิตและ ทรัพย์สิน	ให้มีไฟฟ้าส่อง สว่าง เกิดความ ปลอดภัยในชีวิต และทรัพย์สิน	๑๐	๑๐	๑๐	๑๐	๑๐ หมู่บ้าน	ก่อสร้าง ปรับปรุง บำรุงรักษาเส้นทาง คมนาคม แหล่งน้ำ ระบบสาธารณสุขโรค และสาธารณสุขการ อาคาร สถานที่	โครงการติดตั้ง ไฟฟ้าส่องสว่าง ภายในหมู่บ้าน หมู่ ที่ ๑ - หมู่ที่ ๑๐	กองช่าง	-
			๔.ให้การสัญจร สะดวกและเกิด ความปลอดภัย ในการใช้ถนน	ให้การสัญจร สะดวกและเกิด ความปลอดภัย ในการใช้ถนน	๑๐	๑๐	๑๐	๑๐	๑๐ หมู่บ้าน	ก่อสร้าง ปรับปรุง บำรุงรักษาเส้นทาง คมนาคม แหล่งน้ำ ระบบสาธารณสุขโรค และสาธารณสุขการ อาคาร สถานที่	โครงการก่อสร้าง ถนน คสล.และ ปรับปรุงถนน ลูกรังเพื่อ การเกษตร หมู่ที่ ๑ - หมู่ที่ ๑๐	กองช่าง	-

๓.๕ รายละเอียดยุทธศาสตร์(ต่อ)

ความเชื่อมโยง กับยุทธศาสตร์ จังหวัด	ยุทธศาสตร์ อปท.ในเขต จังหวัด	ยุทธศาสตร์ อปท.	เป้าประสงค์	ตัวชี้วัด ผลผลิต/ โครงการ	ค่าเป้าหมาย				ความก้าว หน้าของ เป้าหมาย	กลยุทธ์	ผลผลิต/ โครงการ	หน่วยงาน รับผิดชอบ หลัก	หน่วย สนับสนุน
					๒๕๖๑	๒๕๖๒	๒๕๖๓	๒๕๖๔					
๕. การบริหาร กิจการบ้านเมืองที่ ดีตามหลักธรรม มาภิบาลและความ มั่นคง	๑.ยุทธศาสตร์การ พัฒนาการค้าและ ความสัมพันธ์กับ ประเทศเพื่อนบ้าน	๔.ยุทธศาสตร์การ พัฒนาด้านการ บริหารจัดการ บ้านเมืองที่ดี	๕.ระบายน้ำเสีย ออกจากชุมชน ป้องกันน้ำท่วม	วางระบายน้ำ คสล.ภายใน หมู่บ้าน	๓	๓	๓	๑	๑๐ หมู่บ้าน	ก่อสร้าง ปรับปรุง บำรุงรักษาเส้นทาง คมนาคม แหล่งน้ำ ระบบสาธารณสุขโคก และสาธารณสุขการ อาคาร สถานที่	โครงการก่อสร้าง วางระบายน้ำ ภายในหมู่บ้าน หมู่ ที่ ๑ - หมู่ที่ ๑๐	กองช่าง	-
			๖.ไฟฟ้าเพื่อ การเกษตร	ขยายเขต ไฟฟ้าเพื่อ การเกษตร	๓	๓	๓	๑	๑๐ หมู่บ้าน	ก่อสร้าง ปรับปรุง บำรุงรักษาเส้นทาง คมนาคม แหล่งน้ำ ระบบสาธารณสุขโคก และสาธารณสุขการ อาคาร สถานที่	โครงการขยายเขต ไฟฟ้าเพื่อ การเกษตร หมู่ที่ ๑ - หมู่ที่ ๑๐	กองช่าง	-
			๗.จัดทำป้าย หรือสัญญาณ จราจรตามสี่ แยกหรือ ทางเข้าหมู่บ้าน	ป้ายหรือ สัญญาณจราจร	๓	๓	๓	๑	๑๐ หมู่บ้าน	การรักษาความ ปลอดภัยในชีวิต และทรัพย์สินของ ประชาชน	โครงการจัดทำป้าย หรือสัญญาณ จราจร ตามสี่แยก และทางเข้าหมู่บ้าน	สำนักงานปลัด	-
			๘.ตั้งจุดตรวจ อำนวยความสะดวก สะดวกทางถนน ในช่วงเทศกาล ต่างๆ	จุดตรวจช่วง เทศกาลต่างๆ	๒	๒	๒	๒	ปีละ ๒ ครั้ง	การรักษาความ ปลอดภัยในชีวิต และทรัพย์สินของ ประชาชน	โครงการตั้งจุด ตรวจเพื่อ ให้บริการ ประชาชนในช่วง เทศกาลปีใหม่ และเทศกาล สงกรานต์	สำนักงานปลัด	-
			๙.ฝึกอบรม สมาชิก อปท.	ฝึกอบรมสมาชิก อปท.	๑	๑	๑	๑	ปีละ ๑ โครงการ	การรักษาความ ปลอดภัยในชีวิต และทรัพย์สินของ ประชาชน	โครงการ ฝึกอบรมสมาชิก อปท.	สำนักงานปลัด	-

๓.๕ รายละเอียดยุทธศาสตร์(ต่อ)

ความเชื่อมโยง กับยุทธศาสตร์ จังหวัด	ยุทธศาสตร์ อปท.ในเขต จังหวัด	ยุทธศาสตร์ อปท.	เป้าประสงค์	ตัวชี้วัด ผลผลิต/ โครงการ	ค่าเป้าหมาย				ความก้าว หน้าของ เป้าหมาย	กลยุทธ์	ผลผลิต/ โครงการ	หน่วยงาน รับผิดชอบ หลัก	หน่วย สนับสนุน
					๒๕๖๑	๒๕๖๒	๒๕๖๓	๒๕๖๔					
๕. การบริหาร กิจการบ้านเมืองที่ ดีตามหลักธรรม มาภิบาลและความ มั่นคง	๑.ยุทธศาสตร์การ พัฒนาการค้าและ ความสัมพันธ์กับ ประเทศเพื่อนบ้าน	๔.ยุทธศาสตร์การ พัฒนาด้านการ บริหารจัดการ บ้านเมืองที่ดี	๑๐.ฝึกอบรม หน่วยกู้ชีพ	ฝึกอบรมหน่วย กู้ชีพ	๑	๑	๑	๑	ปีละ ๑ ครั้ง	การรักษาความ ปลอดภัยในชีวิต และทรัพย์สินของ ประชาชน	โครงการ ฝึกอบรมหน่วย กู้ชีพ	สำนักงานปลัด	-
			๑๑.ป้องกันหรือ ช่วยเหลือผู้ ประสบสาธารณ ภัย	ป้องกันหรือ ช่วยเหลือผู้ ประสบสาธารณ ภัย	๑	๑	๑	๑	๑ โครงการ	การรักษาความ ปลอดภัยในชีวิต และทรัพย์สินของ ประชาชน	โครงการป้องกัน หรือช่วยเหลือผู้ ประสบสาธารณ ภัย	สำนักงานปลัด	-
			๑๒.อบรม ป้องกันอัคคีภัย และดับไฟฟ้า	อบรมป้องกัน อัคคีภัยและดับ ไฟฟ้า	๑	๑	๑	๑	ปีละ ๑ ครั้ง	การรักษาความ ปลอดภัยในชีวิต และทรัพย์สินของ ประชาชน	โครงการอบรม ป้องกันอัคคีภัย และดับไฟฟ้า	สำนักงานปลัด	-
			๑๓.จัดงาน เกี่ยวกับรัฐพิธี ต่างๆ	จัดงานเกี่ยวกับ รัฐพิธีต่างๆ	๕	๕	๕	๕	ปีละ ๑-๕ ครั้ง	การพัฒนา องค์กรและ บุคลากร	โครงการจัดงาน เกี่ยวกับรัฐพิธี ต่างๆ	สำนักงานปลัด	-
			๑๔.เตรียมการ รับเสด็จ	การเตรียมรับ เสด็จ	๑	๑	๑	๑	ปีละ ๑ ครั้ง	การพัฒนา องค์กรและ บุคลากร	โครงการเตรียม รับเสด็จ	สำนักงานปลัด	-
			๑๕.บำรุงรักษา และปรับปรุง ที่ดินและ สิ่งก่อสร้าง	บำรุงรักษาและ ปรับปรุงที่ดิน และสิ่งก่อสร้าง	๑	๑	๑	๑	๑ โครงการ	การพัฒนา องค์กรและ บุคลากร	โครงการ บำรุงรักษาและ ปรับปรุงที่ดิน และสิ่งก่อสร้าง	สำนักงานปลัด	-
			๑๖.จัดทำแผนที่ ภาษี	จัดทำแผนที่ ภาษี	๑	๑	๑	๑	ปีละ ๑ ครั้ง	การพัฒนา องค์กรและ บุคลากร	โครงการจัดทำ แผนที่ภาษี	สำนักงานปลัด	-
			๑๗.จัดเก็บภาษี เคลื่อนที่	จัดเก็บภาษี เคลื่อนที่	๑	๑	๑	๑	ปีละ ๑ ครั้ง	การพัฒนา องค์กรและ บุคลากร	โครงการจัดเก็บ ภาษีเคลื่อนที่	สำนักงานปลัด	-

๓.๕ รายละเอียดยุทธศาสตร์(ต่อ)

ความเชื่อมโยง กับยุทธศาสตร์ จังหวัด	ยุทธศาสตร์ อปท.ในเขต จังหวัด	ยุทธศาสตร์ อปท.	เป้าประสงค์	ตัวชี้วัด ผลผลิต/ โครงการ	ค่าเป้าหมาย				ความก้าว หน้าของ เป้าหมาย	กลยุทธ์	ผลผลิต/ โครงการ	หน่วยงาน รับผิดชอบ หลัก	หน่วย สนับสนุน
					๒๕๖๑	๒๕๖๒	๒๕๖๓	๒๕๖๔					
๕. การบริหาร กิจการบ้านเมืองที่ ดีตามหลักธรรม มาภิบาลและความ มั่นคง	๑.ยุทธศาสตร์การ พัฒนาการค้าและ ความสัมพันธ์กับ ประเทศเพื่อนบ้าน	๔.ยุทธศาสตร์การ พัฒนาด้านการ บริหารจัดการ บ้านเมืองที่ดี	๑๘.โครงการ กีฬาต้านยาเสพติด	จัดแข่งขันกีฬา ต้านยาเสพติด	๑	๑	๑	๑	ปีละ ๑ ครั้ง	การต่อต้านยา เสพติดและ อบายมุข	โครงการกีฬา ต้านยาเสพติด	สำนักงานปลัด	-
			๑๙.ปรับปรุง สนามฟุตบอล ของ อบต.มาย	ปรับปรุงสนาม ฟุตบอล ของ อบต.มาย	๑	๑	๑	๑	๑ โครงการ	การต่อต้านยา เสพติดและ อบายมุข	โครงการ ปรับปรุงสนาม ฟุตบอล ของ อบต.มาย	สำนักงานปลัด	-
			๒๐.ก่อสร้าง ลานกีฬา เอนกประสงค์ อบต.มาย	ลานกีฬา เอนกประสงค์ อบต.มาย	๑	๑	๑	๑	๑ โครงการ	การต่อต้านยา เสพติดและ อบายมุข	โครงการ ก่อสร้างลาน กีฬา เอนกประสงค์ อบต.มาย	สำนักงานปลัด	-
			๒๑.จัดซื้อ อุปกรณ์กีฬา	อุปกรณ์กีฬา	๑	๑	๑	๑	ปีละ ๑ ครั้ง	การต่อต้านยา เสพติดและ อบายมุข	โครงการจัดซื้อ อุปกรณ์กีฬา	สำนักงานปลัด	-
			๒๒.โครงการ ปกป้องสถาบัน ที่สำคัญของ ชาติ	ปกป้องสถาบัน ที่สำคัญของ ชาติ	๑	๑	๑	๑	ปีละ ๑ ครั้ง	ส่งเสริมการ ปกครองระบอบ ประชาธิปไตย	โครงการ ปกป้องสถาบัน ที่สำคัญของ ชาติ	สำนักงานปลัด	-
			๒๓.โครงการ เลือกตั้ง สส.สว. และการเมือง ท้องถิ่น	สนับสนุนการ เลือกตั้ง สส.สว. และการเมือง ท้องถิ่น	๒	๒	๒	๒	ปีละ ๑-๒ ครั้ง	ส่งเสริมการ ปกครองระบอบ ประชาธิปไตย	โครงการ เลือกตั้ง สส.สว. และการเมือง ท้องถิ่น	สำนักงานปลัด	-

รายละเอียดโครงการพัฒนา
แผนพัฒนาท้องถิ่นสี่ปี (พ.ศ. ๒๕๖๑-๒๕๖๔)
สำหรับ ประสานโครงการพัฒนาองค์การบริหารส่วนจังหวัด
องค์การบริหารส่วนตำบลมาย อำเภอบ้านม่วง จังหวัดสกลนคร

ก. ยุทธศาสตร์จังหวัดที่ ๔ การบริหารจัดการบ้านเมืองที่ดีเพื่อความอยู่ดีมีสุข

ข. ยุทธศาสตร์การพัฒนาของ อปท. ในเขตจังหวัดที่ ๔ การบริหารจัดการบ้านเมืองที่ดี

๔.ยุทธศาสตร์การบริหารจัดการบ้านเมืองที่ดี

๔.๑ แผนงานเคหะและชุมชน

กลยุทธ์ ที่ ๑ ก่อสร้าง ปรับปรุง บำรุงรักษาเส้นทางคมนาคม แหล่งน้ำระบบสาธารณสุขปโภคและสาธารณสุขการ อาคาร สถานที่

ที่	โครงการ	วัตถุประสงค์	เป้าหมาย (ผลผลิตของโครงการ)	งบประมาณและที่ผ่านมา				ตัวชี้วัด (KPI)	ผลที่คาดว่าจะได้รับ	หน่วยงาน รับผิดชอบหลัก
				๒๕๖๑ (บาท)	๒๕๖๒ (บาท)	๒๕๖๓ (บาท)	๒๕๖๔ (บาท)			
๑	ก่อสร้างถนน คสล. เส้นบ้านดู่-นาสมบูรณ หมู่ที่ ๕	เพื่อให้การสัญจร สะดวกและเกิดความ ปลอดภัยในการใช้ถนน	ถนน คสล.หมู่ที่ ๕ ยาว ๒,๐๐๐ เมตร	๖,๐๐๐,๐๐๐	๖,๐๐๐,๐๐๐	๖,๐๐๐,๐๐๐	๖,๐๐๐,๐๐๐	๑ เส้น	ประชาชนสัญจรได้ สะดวกขึ้นและเกิดความ ปลอดภัย	อบจ./ หน่วยงานอื่น ที่เกี่ยวข้อง
๒	ก่อสร้างถนน คสล. เส้นบ้านดู่-วังน้ำขาว หมู่ที่ ๕	เพื่อให้การสัญจร สะดวกและเกิดความ ปลอดภัยในการใช้ถนน	ถนน คสล.หมู่ที่ ๕ ยาว ๕,๐๐๐ เมตร	๑๕,๐๐๐,๐๐๐	๑๕,๐๐๐,๐๐๐	๑๕,๐๐๐,๐๐๐	๑๕,๐๐๐,๐๐๐	๑ เส้น	ประชาชนสัญจรได้ สะดวกขึ้นและเกิดความ ปลอดภัย	อบจ./ หน่วยงานอื่น ที่เกี่ยวข้อง
๓	ก่อสร้างถนน คสล. เส้นบ้านดู่-หนองบ่อ หมู่ที่ ๕	เพื่อให้การสัญจร สะดวกและเกิดความ ปลอดภัยในการใช้ถนน	ถนน คสล.หมู่ที่ ๕ ยาว ๖,๐๐๐ เมตร	๑๘,๐๐๐,๐๐๐	๑๘,๐๐๐,๐๐๐	๑๘,๐๐๐,๐๐๐	๑๘,๐๐๐,๐๐๐	๑ เส้น	ประชาชนสัญจรได้ สะดวกขึ้นและเกิดความ ปลอดภัย	อบจ./ หน่วยงานอื่น ที่เกี่ยวข้อง
๔	ก่อสร้างถนน คสล. เส้นบ้านนาจาน หมู่ที่ ๒ -บ่อแดง	เพื่อให้การสัญจรสะดวกและ เกิดความปลอดภัยในการใช้ ถนน	ยาว ๓,๐๐๐ เมตร	๑๐,๐๐๐,๐๐๐	๑๐,๐๐๐,๐๐๐	๑๐,๐๐๐,๐๐๐	๑๐,๐๐๐,๐๐๐	๑ เส้น	ประชาชนสัญจรได้สะดวกและ เกิดความปลอดภัย	อบจ./หน่วยงาน อื่นที่เกี่ยวข้อง

ที่	โครงการ	วัตถุประสงค์	เป้าหมาย (ผลผลิตของโครงการ)	งบประมาณและที่ผ่านมา				ตัวชี้วัด (KPI)	ผลที่คาดว่าจะได้รับ	หน่วยงาน รับผิดชอบหลัก
				๒๕๖๑ (บาท)	๒๕๖๒ (บาท)	๒๕๖๓ (บาท)	๒๕๖๔ (บาท)			
๕	ก่อสร้างถนนลาดยางบ้านมาย เชื่อมบ้านนาจาน หมู่ที่ ๒	เพื่อให้การสัญจร สะดวกและเกิดความ ปลอดภัยในการใช้ถนน	ยาว ๑,๐๐๐ เมตร	๕,๐๐๐,๐๐๐	๕,๐๐๐,๐๐๐	๕,๐๐๐,๐๐๐	๕,๐๐๐,๐๐๐	๑ เส้น	ประชาชนสัญจรได้ สะดวกและปลอดภัย ยิ่งขึ้น	อบจ./หน่วยงาน อื่นที่เกี่ยวข้อง
๖	ก่อสร้างถนนลาดยางบ้าน กล้วยน้อย-บ้านโพธิ์ทอง หมู่ที่ ๓	เพื่อให้การสัญจร สะดวกและเกิดความ ปลอดภัยในการใช้ถนน	ยาว ๓,๐๐๐ เมตร	๑๐,๐๐๐,๐๐๐	๑๐,๐๐๐,๐๐๐	๑๐,๐๐๐,๐๐๐	๑๐,๐๐๐,๐๐๐	๑ เส้น	ประชาชนสัญจรได้ สะดวกและปลอดภัย ยิ่งขึ้น	อบจ./หน่วยงาน อื่นที่เกี่ยวข้อง
๗	ก่อสร้างถนนลาดยางบ้าน กล้วยน้อย หมู่ที่ ๔-นาจาน หมู่ที่ ๒	เพื่อให้การสัญจร สะดวกและเกิดความ ปลอดภัยในการใช้ถนน	ยาว ๒,๐๐๐ เมตร	๕,๐๐๐,๐๐๐	๕,๐๐๐,๐๐๐	๕,๐๐๐,๐๐๐	๕,๐๐๐,๐๐๐	๑ เส้น	ประชาชนสัญจรได้ สะดวกและปลอดภัย ยิ่งขึ้น	อบจ./หน่วยงาน อื่นที่เกี่ยวข้อง
๘	ขยายเขตไฟฟ้าแรงสูงบ้านมาย- บ้านด่านไชโย หมู่ที่ ๖	ราษฎรมีไฟฟ้าใช้ อย่างทั่วถึง	ระยะทาง ๒,๐๐๐ เมตร	๑,๐๐๐,๐๐๐	๑,๐๐๐,๐๐๐	๑,๐๐๐,๐๐๐	๑,๐๐๐,๐๐๐	๑ เส้น	ประชาชนสัญจรได้ สะดวกและปลอดภัย ยิ่งขึ้น	อบจ./หน่วยงาน อื่นที่เกี่ยวข้อง
๙	ก่อสร้างประปาขนาดใหญ่ บ้านนาจาน หมู่ที่ ๒	เพื่อให้การสัญจร สะดวกและเกิดความ ปลอดภัยในการใช้ถนน	ระบบประปาขนาดใหญ่	๒,๐๐๐,๐๐๐	๒,๐๐๐,๐๐๐	๒,๐๐๐,๐๐๐	๒,๐๐๐,๐๐๐	๑ แห่ง	ราษฎรมีน้ำประปาใช้ ในการอุปโภค-บริโภค อย่างเพียงพอ	อบจ./หน่วยงาน อื่นที่เกี่ยวข้อง
๑๐	ก่อสร้างประปาขนาดใหญ่บ้าน โนนสว่าง หมู่ที่ ๙	เพื่อให้ราษฎรมีระบบ ประปาที่ได้มาตรฐาน	ระบบประปาขนาดใหญ่	๒,๐๐๐,๐๐๐	๒,๐๐๐,๐๐๐	๒,๐๐๐,๐๐๐	๒,๐๐๐,๐๐๐	๑ แห่ง	ราษฎรมีน้ำประปาใช้ ในการอุปโภค-บริโภค อย่างเพียงพอ	อบจ./หน่วยงาน อื่นที่เกี่ยวข้อง

ที่	โครงการ	วัตถุประสงค์	เป้าหมาย (ผลผลิตของโครงการ)	งบประมาณและที่ผ่านมา				ตัวชี้วัด (KPI)	ผลที่คาดว่าจะ จะได้รับ	หน่วยงาน รับผิดชอบหลัก
				๒๕๖๑ (บาท)	๒๕๖๒ (บาท)	๒๕๖๓ (บาท)	๒๕๖๔ (บาท)			
๑๑	ก่อสร้างประปาขนาดใหญ่บ้านโพธิ์ทอง หมู่ที่ ๓	เพื่อให้ราษฎรมีระบบประปาที่ได้มาตรฐาน	ระบบประปาขนาดใหญ่	๒,๐๐๐,๐๐๐	๒,๐๐๐,๐๐๐	๒,๐๐๐,๐๐๐	๒,๐๐๐,๐๐๐	๑ แห่ง	ราษฎรมีน้ำประปาใช้ในการอุปโภค-บริโภคอย่างเพียงพอ	อบจ./หน่วยงานอื่นที่เกี่ยวข้อง
๑๒	ก่อสร้างระบบประปาหมู่บ้าน หมู่ที่ ๕	เพื่อให้ราษฎรมีระบบประปาที่ได้มาตรฐาน	ระบบประปาขนาดใหญ่	๒,๐๐๐,๐๐๐	๒,๐๐๐,๐๐๐	๒,๐๐๐,๐๐๐	๒,๐๐๐,๐๐๐	๑ แห่ง	ราษฎรมีน้ำประปาใช้ในการอุปโภค-บริโภคอย่างเพียงพอ	อบจ./หน่วยงานอื่นที่เกี่ยวข้อง
๑๓	ขุดลอกห้วยกุลา หมู่ที่ ๒	เพื่อสามารถเก็บน้ำไว้ใช้ในฤดูแล้ง	ขุดลอก จำนวน ๑ แห่ง	๒,๐๐๐,๐๐๐	๒,๐๐๐,๐๐๐	๒,๐๐๐,๐๐๐	๒,๐๐๐,๐๐๐	๑ แห่ง	ประชาชนได้ใช้ประโยชน์ในการเกษตรอย่างทั่วถึง	อบจ./หน่วยงานอื่นที่เกี่ยวข้องที่เกี่ยวข้อง
๑๔	ก่อสร้างฝายน้ำล้น (ห้วยแม่คาคตอนบน) หมู่ที่ ๓	เพื่อให้ประชาชนมีแหล่งน้ำในการทำเกษตร	หมู่ที่ ๓	๒,๐๐๐,๐๐๐	๒,๐๐๐,๐๐๐	๒,๐๐๐,๐๐๐	๒,๐๐๐,๐๐๐	๑ แห่ง	ประชาชนได้ใช้ประโยชน์ในการเกษตรอย่างทั่วถึง	อบจ. หน่วยงานอื่นที่เกี่ยวข้อง
๑๕	ขุดลอกห้วยวังสู หมู่ที่ ๓	เพื่อให้ประชาชนมีแหล่งน้ำในการทำกร-เกษตร	หมู่ที่ ๓	๒,๐๐๐,๐๐๐	๒,๐๐๐,๐๐๐	๒,๐๐๐,๐๐๐	๒,๐๐๐,๐๐๐	๑ แห่ง	ประชาชนได้ใช้ประโยชน์ในการเกษตรอย่างทั่วถึง	อบจ. หน่วยงานอื่นที่เกี่ยวข้อง
๑๖	ขุดลอกห้วยมะตูม หมู่ที่ ๓	เพื่อให้ประชาชนมีแหล่งน้ำในการทำกร-เกษตร	หมู่ที่ ๓	๒,๐๐๐,๐๐๐	๒,๐๐๐,๐๐๐	๒,๐๐๐,๐๐๐	๒,๐๐๐,๐๐๐	๑ แห่ง	ประชาชนได้ใช้ประโยชน์ในการเกษตรอย่างทั่วถึง	อบจ. หน่วยงานอื่นที่เกี่ยวข้อง
๑๗	ขุดลอกลำห้วยไฮตอนบน หมู่ที่ ๔	เพื่อสามารถเก็บน้ำไว้ใช้ในฤดูแล้ง	ขุดลอก จำนวน ๑ แห่ง	๒,๐๐๐,๐๐๐	๒,๐๐๐,๐๐๐	๒,๐๐๐,๐๐๐	๒,๐๐๐,๐๐๐	๑ แห่ง	ประชาชนได้ใช้ประโยชน์ในการเกษตรอย่างทั่วถึง	อบจ./หน่วยงานอื่นที่เกี่ยวข้องที่เกี่ยวข้อง
๑๘	ขุดลอกอ่างห้วยหินใต้ หมู่ที่ ๔	เพื่อสามารถเก็บน้ำไว้ใช้ในฤดูแล้ง	หมู่ที่ ๔	๒,๐๐๐,๐๐๐	๒,๐๐๐,๐๐๐	๒,๐๐๐,๐๐๐	๒,๐๐๐,๐๐๐	๑ แห่ง	ประชาชนได้ใช้ประโยชน์ในการเกษตรอย่างทั่วถึง	อบจ./หน่วยงานอื่นที่เกี่ยวข้องที่เกี่ยวข้อง

ที่	โครงการ	วัตถุประสงค์	เป้าหมาย (ผลผลิตของโครงการ)	งบประมาณและที่ผ่านมา				ตัวชี้วัด (KPI)	ผลที่คาดว่าจะ จะได้รับ	หน่วยงาน รับผิดชอบหลัก
				๒๕๖๑ (บาท)	๒๕๖๒ (บาท)	๒๕๖๓ (บาท)	๒๕๖๔ (บาท)			
๑๙	ก่อสร้างฝายน้ำล้นห้วยกุดตุ้ม หมู่ที่ ๕	เพื่อสามารถเก็บน้ำไว้ใช้ในฤดูแล้ง	ขุดลอก จำนวน ๑ แห่ง หมู่ที่ ๕	๒,๐๐๐,๐๐๐	๒,๐๐๐,๐๐๐	๒,๐๐๐,๐๐๐	๒,๐๐๐,๐๐๐	๑ แห่ง	ประชาชนได้ใช้ประโยชน์ในการเกษตรอย่างทั่วถึง	อบจ./หน่วยงานอื่นที่เกี่ยวข้องที่เกี่ยวข้อง
๒๐	ขุดลอกห้วยวังมนใหญ่ หมู่ที่ ๕	เพื่อสามารถเก็บน้ำไว้ใช้ในฤดูแล้ง	ขุดลอก จำนวน ๑ แห่ง หมู่ที่ ๕	๒,๐๐๐,๐๐๐	๒,๐๐๐,๐๐๐	๒,๐๐๐,๐๐๐	๒,๐๐๐,๐๐๐	๑ แห่ง	ประชาชนได้ใช้ประโยชน์ในการเกษตรอย่างทั่วถึง	อบจ./หน่วยงานอื่นที่เกี่ยวข้องที่เกี่ยวข้อง
๒๑	ขุดลอกวังกันหวด หมู่ที่ ๕	เพื่อสามารถเก็บน้ำไว้ใช้ในฤดูแล้ง	ขุดลอก จำนวน ๑ แห่ง หมู่ที่ ๕	๒,๐๐๐,๐๐๐	๒,๐๐๐,๐๐๐	๒,๐๐๐,๐๐๐	๒,๐๐๐,๐๐๐	๑ แห่ง	ประชาชนได้ใช้ประโยชน์ในการเกษตรอย่างทั่วถึง	อบจ./หน่วยงานอื่นที่เกี่ยวข้องที่เกี่ยวข้อง
๒๒	ขุดลอกห้วยโดน หมู่ที่ ๕	เพื่อสามารถเก็บน้ำไว้ใช้ในฤดูแล้ง	ขุดลอก จำนวน ๑ แห่ง หมู่ที่ ๕	๒,๐๐๐,๐๐๐	๒,๐๐๐,๐๐๐	๒,๐๐๐,๐๐๐	๒,๐๐๐,๐๐๐	๑ แห่ง	ประชาชนได้ใช้ประโยชน์ในการเกษตรอย่างทั่วถึง	อบจ./หน่วยงานอื่นที่เกี่ยวข้องที่เกี่ยวข้อง
๒๓	ก่อสร้างฝายห้วยโศกเม็ก หมู่ที่ ๖	เพื่อสามารถเก็บน้ำไว้ใช้ในฤดูแล้ง	หมู่ที่ ๖	๒,๐๐๐,๐๐๐	๒,๐๐๐,๐๐๐	๒,๐๐๐,๐๐๐	๒,๐๐๐,๐๐๐	๑ แห่ง	ประชาชนได้ใช้ประโยชน์ในการเกษตรอย่างทั่วถึง	อบจ./หน่วยงานอื่นที่เกี่ยวข้องที่เกี่ยวข้อง
๒๔	ขุดลอกห้วยด่านภู หมู่ที่ ๖	เพื่อสามารถเก็บน้ำไว้ใช้ในฤดูแล้ง	ขุดลอก จำนวน ๑ แห่ง หมู่ที่ ๖	๒,๐๐๐,๐๐๐	๒,๐๐๐,๐๐๐	๒,๐๐๐,๐๐๐	๒,๐๐๐,๐๐๐	๑ แห่ง	ประชาชนได้ใช้ประโยชน์ในการเกษตรอย่างทั่วถึง	อบจ./หน่วยงานอื่นที่เกี่ยวข้องที่เกี่ยวข้อง
๒๕	ขุดลอกป่ายางน้อย หมู่ที่ ๘	เพื่อสามารถเก็บน้ำไว้ใช้ในฤดูแล้ง	ขุดลอก จำนวน ๑ แห่ง	๒,๐๐๐,๐๐๐	๒,๐๐๐,๐๐๐	๒,๐๐๐,๐๐๐	๒,๐๐๐,๐๐๐	๑ แห่ง	ประชาชนได้ใช้ประโยชน์ในการเกษตรอย่างทั่วถึง	อบจ./หน่วยงานอื่นที่เกี่ยวข้องที่เกี่ยวข้อง
๒๖	ขุดลอกแนวเขตเลิงปลาตอง หมู่ที่ ๘	เพื่อสามารถเก็บน้ำไว้ใช้ในฤดูแล้ง	ขุดลอก จำนวน ๑ แห่ง หมู่ที่ ๘	๒,๐๐๐,๐๐๐	๒,๐๐๐,๐๐๐	๒,๐๐๐,๐๐๐	๒,๐๐๐,๐๐๐	๑ แห่ง	ประชาชนได้ใช้ประโยชน์ในการเกษตรอย่างทั่วถึง	อบจ./หน่วยงานอื่นที่เกี่ยวข้องที่เกี่ยวข้อง
๒๗	ขุดลอกลำห้วยมาย	เพื่อสามารถเก็บน้ำไว้ใช้ในฤดูแล้ง	ขุดลอก จำนวน ๑ แห่ง	๒,๐๐๐,๐๐๐	๒,๐๐๐,๐๐๐	๒,๐๐๐,๐๐๐	๒,๐๐๐,๐๐๐	๑ แห่ง	ประชาชนได้ใช้ประโยชน์ในการเกษตรอย่างทั่วถึง	อบจ./หน่วยงานอื่นที่เกี่ยวข้องที่เกี่ยวข้อง
๒๘	ก่อสร้างฝายน้ำล้นห้วยไฮ	เพื่อสามารถเก็บน้ำไว้ใช้ในฤดูแล้ง	หมู่ที่ ๔	๕,๐๐๐,๐๐๐	๕,๐๐๐,๐๐๐	๕,๐๐๐,๐๐๐	๕,๐๐๐,๐๐๐	๑ แห่ง	ประชาชนได้ใช้ประโยชน์ในการเกษตรอย่างทั่วถึง	อบจ./หน่วยงานอื่นที่เกี่ยวข้องที่เกี่ยวข้อง

ที่	โครงการ	วัตถุประสงค์	เป้าหมาย (ผลผลิตของโครงการ)	งบประมาณและที่ผ่านมา				ตัวชี้วัด (KPI)	ผลที่คาดว่าจะ จะได้รับ	หน่วยงาน รับผิดชอบหลัก
				๒๕๖๑ (บาท)	๒๕๖๒ (บาท)	๒๕๖๓ (บาท)	๒๕๖๔ (บาท)			
๒๙	ก่อสร้างฝายน้ำล้นวังเดื่อ	เพื่อสามารถเก็บน้ำไว้ใช้ในฤดูแล้ง	หมู่ที่ ๘	๕,๐๐๐,๐๐๐	๕,๐๐๐,๐๐๐	๕,๐๐๐,๐๐๐	๕,๐๐๐,๐๐๐	๑ แห่ง	ประชาชนได้ใช้ประโยชน์ในการเกษตรอย่างทั่วถึง	อบจ./หน่วยงานอื่นที่เกี่ยวข้องที่เกี่ยวข้อง
๓๐	ขุดลอกหนองปู่ตัน	เพื่อสามารถเก็บน้ำไว้ใช้ในฤดูแล้ง	ขุดลอก จำนวน ๑ แห่ง หมู่ที่ ๑	๒,๐๐๐,๐๐๐	๒,๐๐๐,๐๐๐	๒,๐๐๐,๐๐๐	๒,๐๐๐,๐๐๐	๑ แห่ง	ประชาชนได้ใช้ประโยชน์ในการเกษตรอย่างทั่วถึง	อบจ./หน่วยงานอื่นที่เกี่ยวข้องที่เกี่ยวข้อง
๓๑	ขุดลอกห้วยคูน	เพื่อสามารถเก็บน้ำไว้ใช้ในฤดูแล้ง	ขุดลอก จำนวน ๑ แห่ง หมู่ที่ ๖	๕,๐๐๐,๐๐๐	๕,๐๐๐,๐๐๐	๕,๐๐๐,๐๐๐	๕,๐๐๐,๐๐๐	๑ แห่ง	ประชาชนได้ใช้ประโยชน์ในการเกษตรอย่างทั่วถึง	อบจ./หน่วยงานอื่นที่เกี่ยวข้องที่เกี่ยวข้อง
๓๒	ขุดลอกห้วยวังแสง	เพื่อสามารถเก็บน้ำไว้ใช้ในฤดูแล้ง	ขุดลอก จำนวน ๑ แห่ง หมู่ที่ ๙	๕,๐๐๐,๐๐๐	๕,๐๐๐,๐๐๐	๕,๐๐๐,๐๐๐	๕,๐๐๐,๐๐๐	๑ แห่ง	ประชาชนได้ใช้ประโยชน์ในการเกษตรอย่างทั่วถึง	อบจ./หน่วยงานอื่นที่เกี่ยวข้องที่เกี่ยวข้อง
รวม	๓๒ โครงการ	-	-	๑๖๖,๐๐๐,๐๐๐	๑๖๖,๐๐๐,๐๐๐	๑๖๖,๐๐๐,๐๐๐	๑๖๖,๐๐๐,๐๐๐	-	-	-

ส่วนที่ ๕ การติดตามและประเมินผล

๑. การติดตามและประเมินผลยุทธศาสตร์

ในการจัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่นสี่ปีนั้น จะต้องมีการติดตามและประเมินผลแผนพัฒนา โดย จะต้องติดตามและประเมินยุทธศาสตร์ ตามระเบียบกระทรวงมหาดไทย ว่าด้วยการจัดทำแผนขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๔๘ หมวด ๖ ข้อ ๒๙ และระเบียบกระทรวงมหาดไทย ว่าด้วยการจัดทำแผน ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น (แก้ไขเพิ่มเติม ฉบับที่ ๒ พ.ศ.๒๕๕๙) ข้อ ๑๓ รายงานผลและเสนอความเห็นซึ่ง ได้จากการติดตามและประเมินผลแผนพัฒนาต่อผู้บริหารท้องถิ่น เพื่อให้ผู้บริหารท้องถิ่นเสนอต่อสภาท้องถิ่น และคณะกรรมการพัฒนาท้องถิ่น พร้อมทั้งประกาศผลการติดตามและประเมินผลแผนพัฒนาให้ประชาชนในท้องถิ่นทราบในที่เปิดเผยภายในสิบห้าวัน นับแต่วันรายงานผลและเสนอความเห็นดังกล่าวและต้องปิดประกาศไว้ เป็นระยะเวลาไม่น้อยกว่าสามสิบวัน โดยอย่างน้อยปีละสองครั้งภายในเดือนเมษายนและภายในเดือนตุลาคมของ ทุกปี และในการประเมินแผนนั้นจะต้อง ดำเนินการประเมินคุณภาพของแผนยุทธศาสตร์ การพัฒนาตามแนวทางการติดตามและประเมินผลยุทธศาสตร์เพื่อสอดคล้องแผนพัฒนาท้องถิ่นสี่ปีขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ตามหนังสือกระทรวงมหาดไทย ที่ มท ๐๘๑๐.๒/ว ๕๗๙๗ ลงวันที่ ๑๐ ตุลาคม ๒๕๕๙ เรื่อง แนวทางและ หลักเกณฑ์การจัดทำและประสานแผนพัฒนาท้องถิ่นสี่ปี (พ.ศ. ๒๕๖๑ - ๒๕๖๔) ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ตามระเบียบกระทรวงมหาดไทย ว่าด้วยการจัดทำแผนขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๕๙ (ตามภาคผนวก)

๒. การติดตามและประเมินผลโครงการ

ในการจัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่นนั้น จะต้องมีการติดตามและประเมินผลแผนพัฒนา โดย จะต้องติดตามและประเมินยุทธศาสตร์ ตามระเบียบกระทรวงมหาดไทย ว่าด้วยการจัดทำแผนขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๔๘ หมวด ๖ ข้อ ๒๙ และระเบียบกระทรวงมหาดไทย ว่าด้วยการจัดทำแผนขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น (แก้ไขเพิ่มเติม ฉบับที่ ๒ พ.ศ.๒๕๕๙) ข้อ ๑๓ และในการประเมินแผนนั้น จะต้อง ดำเนินการประเมินคุณภาพของแผนยุทธศาสตร์การพัฒนาตามแนวทางการติดตามและประเมินผลยุทธศาสตร์ เพื่อสอดคล้องแผนพัฒนาท้องถิ่นสี่ปีขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ตามหนังสือกระทรวงมหาดไทย ที่ มท ๐๘๑๐.๒/ว ๕๗๙๗ ลงวันที่ ๑๐ ตุลาคม ๒๕๕๙ เรื่อง แนวทางและหลักเกณฑ์การจัดทำและประสานแผนพัฒนา ท้องถิ่นสี่ปี (พ.ศ. ๒๕๖๑ - ๒๕๖๔) ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ตามระเบียบกระทรวงมหาดไทย ว่าด้วย การจัดทำแผนขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๕๙ กรอบและแนวทางในการติดตามและประเมินผล การนำแผนไปสู่การปฏิบัติ เป็นการนำโครงการ / กิจกรรม ที่ ได้กำหนดไว้ในแผนพัฒนาท้องถิ่นสี่ปี ไปดำเนินการให้บรรลุตาม เป้าหมาย โดยต้องกำหนดองค์กรที่รับผิดชอบ และวิธีการดำเนินการ การติดตาม เป็นขั้นตอนในการตรวจสอบผลการดำเนินการของแผนงาน / โครงการ ตามแผนพัฒนาท้องถิ่นสี่ปี ว่าได้ปฏิบัติตามขั้นตอน / กิจกรรม ที่กำหนดไว้ในแผนงาน / โครงการหรือไม่ มีการใช้ทรัพยากรต่างๆ อย่างมีประสิทธิภาพหรือไม่ และอยู่ในระยะเวลา งบประมาณที่ใช้ในการดำเนินการ ตามที่กำหนดไว้หรือไม่ การติดตามและประเมินผล แผนพัฒนาท้องถิ่นสี่ปี พ.ศ.๒๕๖๑ - ๒๕๖๔ /การติดตามและประเมินผล การประเมินผล เป็นขั้นตอนการตรวจสอบ แผนงาน / โครงการ ที่นำไปปฏิบัติบรรลุวัตถุประสงค์หรือไม่

๓. สรุปผลการพัฒนาท้องถิ่นในภาพรวม

๓.๑ การวัดผลในเชิงปริมาณและเชิงคุณภาพ

(๑) การวัดผลในเชิงปริมาณ

ตามที่เทศบาลได้ดำเนินการจัดทำแผนพัฒนาขึ้นมาเพื่อใช้เป็นเครื่องมือในการพัฒนาเทศบาลให้ บรรลุเป้าหมายที่วางไว้ เกิดประสิทธิภาพประสิทธิผลสูงสุดในการแก้ไขปัญหาให้กับประชาชน ในการจัดทำ แผนพัฒนานั้นจะต้องมีการติดตามและประเมินแผนพัฒนา ตามระเบียบกระทรวงมหาดไทย ว่าด้วยการจัดทำ แผนขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๔๘ หมวด ๖ ข้อ ๒๙ และระเบียบกระทรวงมหาดไทย ว่าด้วย การจัดทำแผนขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น (แก้ไขเพิ่มเติม ฉบับที่ ๒ พ.ศ.๒๕๕๙) ข้อ ๑๓ โดยคณะกรรมการ ติดตามและประเมินแผนพัฒนาเป็นผู้ดำเนินการติดตามและประเมินผลแผนพัฒนา ซึ่งคณะกรรมการจะต้อง ดำเนินการ กำหนดแนวทาง วิธีการในการติดตามและประเมินผลแผนพัฒนา ดำเนินการติดตามและประเมินผล แผนพัฒนา รายงานผลและเสนอความเห็นซึ่งได้จากการติดตามและประเมินผลแผนพัฒนาต่อ ผู้บริหารท้องถิ่น เพื่อให้ผู้บริหารท้องถิ่นเสนอต่อสภาท้องถิ่น และคณะกรรมการพัฒนาท้องถิ่น พร้อมทั้งประกาศผลการติดตาม และประเมินผลแผนพัฒนาให้ประชาชนในท้องถิ่นทราบในที่ เปิดเผยภายในสิบห้าวันนับแต่วันรายงานผลและ เสนอความเห็นดังกล่าวและต้องปิดประกาศไว้เป็น ระยะเวลาไม่น้อยกว่าสามสิบวันโดยอย่างน้อยปีละสองครั้ง ภายในเดือนเมษายนและภายในเดือน ตุลาคมของทุกปี โดยเครื่องมือที่ใช้ในการติดตามและประเมินผลในเชิงปริมาณ มีดังนี้

แบบที่ ๑ การกำกับกำกับการจัดทำแผนยุทธศาสตร์ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

แบบที่ ๒ แบบติดตามผลการดำเนินงานขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

แบบที่ ๓/๑ แบบประเมินผลการดำเนินงานตามแผนยุทธศาสตร์ แบบประเมิน

คุณภาพของแผนพัฒนา (แจ้งตามหนังสือกระทรวงมหาดไทย ที่ มท ๐๘๑๐.๒/ว ๐๗๐๓ ลงวันที่ ๒ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๘ เรื่อง แนวทางและหลักเกณฑ์การจัดทำและประสานแผนสามปีขององค์กร ปกครองส่วนท้องถิ่น ข้อ ๗ การวัดคุณภาพของ แผนพัฒนาท้องถิ่น ตามนัยหนังสือ กระทรวงมหาดไทย ด่วนที่สุด ที่ มท ๐๘๑๐.๒/ว ๔๘๓๐ ลงวันที่ ๒๒ พฤศจิกายน ๒๕๕๖ ให้แล้ว เสร็จภายใน ๑๕ วัน นับแต่วันประกาศใช้แผนพัฒนาท้องถิ่น) การติดตามและประเมินผลด้วยระบบ e-plan (www.dla.go.th)

(๒) การวัดผลในเชิงคุณภาพ

การจัดผลเชิงคุณภาพ เทศบาลใช้การสำรวจความพึงพอใจในการวัดผลเชิงคุณภาพ โดย ภาพรวม โดยได้มีการประเมินความพึงพอใจ ซึ่งการประเมินความพึงพอใจทำให้ทราบถึงผลเชิง คุณภาพในการ ดำเนินงานขององค์การบริหารส่วนตำบลในภาพรวม โดยเครื่องมือที่ใช้ในการ ประเมินความพึงพอใจ มีดังนี้

แบบที่ ๓/๒ แบบประเมินความพึงพอใจต่อผลการดำเนินงานของเทศบาล

แบบที่ ๓/๓ แบบประเมินความพึงพอใจของประชาชนที่มีต่อการให้บริการ

๔. ข้อเสนอแนะในการจัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่นในอนาคต

๔.๑ ผลกระทบนำไปสู่ออนาคต

๑. เกิดการพัฒนาพัฒนาที่ล่าช้า เพราะการดำเนินงานต่างๆ ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น กระทบการหลายขั้นตอน สลับซับซ้อน

๒. ประชาชนอาจเกิดความเบื่อหน่ายกับกระบวนการจัดทำแผนที่มีความยุ่งยากมากขึ้น

๓. ปัญหาอาจไม่ได้รับการแก้ไขอย่างตรงจุดเพราะข้อจำกัดของระเบียบกฎหมายที่ทำได้ยาก และบางเรื่องอาจทำไม่ได้

๔.๒ ข้อสังเกต ข้อเสนอแนะ ผลจากการพัฒนา

๑) การจัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่นสี่ปีควรพิจารณาใช้แผนยุทธศาสตร์การพัฒนามาเป็นกรอบในการจัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่นสี่ปีและให้มีความสอดคล้องกัน

๒) การจัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่นสี่ปีควรพิจารณางบประมาณและคำนึงถึงสถานะการคลัง ในการพิจารณาโครงการ/กิจกรรม ที่จะบรรจุในแผนพัฒนาท้องถิ่นสี่ปี

๓) ควรเร่งรัดให้มีการดำเนินโครงการ/กิจกรรม ที่ตั้งในข้อบัญญัติงบประมาณรายจ่ายให้ สามารถดำเนินการได้ในปีงบประมาณนั้น

๔) องค์การบริหารส่วนตำบลควรพิจารณาตั้งงบประมาณให้เพียงพอและเหมาะสมกับกับภารกิจแต่ละด้านที่จะต้องดำเนินการ ซึ่งจะช่วยลดปัญหาในการโอนเพิ่ม โอนลด โอนตั้งจ่ายรายการใหม่
